

ΣΧΟΛΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

«ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ:

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ, ΙΣΤΟΡΙΑ, ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ»

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Αθλητισμός και Τοπική Κοινωνία: Η περίπτωση του Αθλητικού
Ομίλου Αντισφαίρισης «Ηλιούπολη»

Λάγαρης Παναγιώτης

Επιβλέπων Καθηγητής: Αθανάσιος Τσούμας

© Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο, 2024

Η παρούσα Εργασία καθώς και τα αποτελέσματα αυτής, αποτελούν συνιδιοκτησία του ΕΑΠ και του φοιτητή, ο καθένας από τους οποίους έχει το δικαίωμα ανεξάρτητης χρήσης, αναπαραγωγής και αναδιανομής τους (στο σύνολο ή τμηματικά) για διδακτικούς και ερευνητικούς σκοπούς, σε κάθε περίπτωση αναφέροντας τον τίτλο και το συγγραφέα της Εργασίας καθώς και το όνομα του ΕΑΠ όπου εκπονήθηκε.

Αθλητισμός και Τοπική Αυτοδιοίκηση: Η περίπτωση του Αθλητικού Ομίλου Αντισφαίρισης «Ηλιούπολη»

Λάγαρης Παναγιώτης

Επιτροπή Επίβλεψης Διπλωματικής Εργασίας

Επιβλέπων Καθηγητής:

Τσούμας Αθανάσιος

Σ.Ε.Π. του Ε.Α.Π.

Συν-Επιβλέπων Καθηγητής:

Εμμανουήλ Χουμεριανός

Επίκουρος Καθηγητής
Πάντειο Πανεπιστήμιο

Αθήνα, Ιούνιος 2024

Ευχαριστίες

Με την ευκαιρία της ολοκλήρωσης της διπλωματικής εργασίας, θα ήθελα να ευχαριστήσω, κατ' αρχήν, το επιβλέποντα καθηγητή μου, κ. Αθανάσιο Τσούμα, για την επιστημονική του καθοδήγηση και την συνεχή υποστήριξη, καθ' όλη τη διάρκεια εκπόνησης της έρευνας. Επιπρόσθετα, ευχαριστώ θερμά την Διοίκηση, το προσωπικό, τους προπονητές καθώς και τα μέλη του ΑΟΑΗ, για την προθυμία τους να βοηθήσουν και να διευκολύνουν την ερευνητική διαδικασία. Τέλος, ευχαριστώ θερμά την σύζυγό μου και την κόρη μου, για την κατανόηση που επέδειξαν και τη συμπαράσταση που μου προσέφεραν, καθ' όλη τη διάρκεια των σπουδών μου.

Παναγιώτης Λάγαρης

Περίληψη

Αντικείμενο της παρούσας Μεταπτυχιακής Διπλωματικής Εργασίας είναι η μελέτη των λειτουργιών και της κοινωνικής σύνθεσης των μελών του Αθλητικού Ομίλου Αντισφαίρισης «Ηλιούπολης» (ΑΟΑΗ). Το χρονικό πλαίσιο της μελέτης εκτείνεται από το 1988, έτος ίδρυσης του Συλλόγου, έως και σήμερα. Ερευνητικό υλικό της μελέτης αποτέλεσε το αρχείο του συλλόγου και ειδικότερα το βιβλίο των Μελών του καθώς και τα βιβλία Πρακτικών των Γενικών Συνελεύσεων. Η μελέτη του προαναφερόμενου υλικού παρείχε σημαντικά στοιχεία σχετικά με τα κοινωνικά χαρακτηριστικά των μελών, τη σύνθεση των Διοικητικών Συμβουλίων, κατά την εν λόγω περίοδο, αλλά και διοικητικές αποφάσεις που καθόρισαν την πορεία του Συλλόγου. Για την ανάλυση των δεδομένων της έρευνας αξιοποιήθηκαν οι κοινωνιολογικές έννοιες της «έξις» (habitus) και του «πεδίου», του Pierre Bourdieu, καθώς και οι έννοιες του «πολιτισμικού κεφαλαίου» και της «κοινωνικής τάξης». Τα αποτελέσματα της μελέτης ανέδειξαν, κατ' αρχήν, την εξέλιξη των κοινωνικών χαρακτηριστικών των μελών του ΑΟΑΗ, ως προς το φύλο, την ηλικία, την επαγγελματική δραστηριότητα και τον τόπο διαμονής τους, όπως αυτά αποτυπώνονταν, διαχρονικά, στις αιτήσεις εγγραφής. Ταυτόχρονα, σε συνάρτηση με την εξέλιξη της κοινωνικής σύνθεσης των μελών, δόθηκε ορατότητα στις σημαντικότερες διοικητικές αποφάσεις, οι οποίες ρύθμιζαν την εσωτερική λειτουργία και την πορεία του συλλόγου.

Λέξεις - κλειδιά: Αντισφαίριση, Αθλητικός Όμιλος Αντισφαίρισης «Ηλιούπολη», Κοινότητα Μελών, Κοινωνική Σύνθεση, Διοικητικός Προσανατολισμός.

Abstract

The subject of this Thesis is the study of the functions and social composition of the members of the Tennis Club "Ilioupoli" (AOAH). The time frame of the study extends from 1988, the year the Association was founded, until today. The research material of the study was the Association's archive and in particular the book of its Members as well as the Minutes of the General Assemblies. The study of the aforementioned material provided important information regarding the social characteristics of the members, the composition of the Boards of Directors, during the period in question, but also administrative decisions that determined the course of the Association. For the analysis of the research data, the sociological concepts of "habitus" and "field", by Pierre Bourdieu, were used, as well as the concepts of "cultural capital" and "social class". The results of the study highlighted, in principle, the evolution of the social characteristics of the members of the AOAH, in terms of their gender, age, professional activity and place of residence, as these were reflected, over time, in the registration applications. At the same time, in relation to the evolution of the social composition of the members, visibility was given to the most important administrative decisions, which regulated the internal operation and course of the association.

Key words: Tennis, "Ilioupoli" Tennis Club, Community of Members, Social Composition, Administrative Orientation.

ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΑΝΟΙΚΤΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

Παναγιώτης Λάγαρης

Αθλητισμός και Τοπική Αυτοδιοίκηση: Η περίπτωση του Αθλητικού Ομίλου
Αντισφαίρισης «Ηλιούπολη»

Πίνακας Συντομογραφιών

Α.Ο.Α.Η	Αθλητικός Όμιλος Αντισφαίρισης «Ηλιούπολη»
Γ.Σ	Γενική Συνέλευση
Π.Α.Ο.Δ.ΗΛ	Πολιτιστικός Αθλητικός Οργανισμός Δήμου Ηλιούπολης
Ν.Π.Δ.Δ	Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δίκαιου
ΤΕΦΑΑ	ΤΜΗΜΑ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
Γ.Σ.Η	Γυμναστικός Σύλλογος Ηλιούπολης
Ε.Ο.Θ	Ελληνική Ομοσπονδία Θαλάσσιου Σκι
Ε.Φ.Ο.Α	Ελληνικής Φίλαθλης Ομοσπονδίας Αντισφαίρισης
Δ.Σ	Διοικητικό Συμβούλιο
Ο.Α.Α	Όμιλος Αντισφαίρισης Αθηνών
Ι.Τ.Φ	International Tennis Federation
Γ.Γ.Α	Γενική Γραμματεία Αθλητισμού
Σ.Κ.Μ	Συνολική Καρτέλα Μισθοδοσίας
Ε.Φ.Κ.Α	Ενιαίος Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης
Ι.Κ.Α	Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων
Γ.Σ.Ε.Ε	Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδος

Πίνακας Περιεχομένων

Ευχαριστίες	iv
Περίληψη	v
Abstract	vi
Πίνακας Συντομογραφιών	viii
Πίνακας Περιεχομένων	ix
Εισαγωγή	13

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΤΟ ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

1.1 Εισαγωγή.....	18
1.2 Βασικές Έννοιες της Κοινωνιολογίας του P. Bourdieu.....	19
1.2.1 Η Έννοια της Έξης (habitus)	19
1.2.2 Η Έννοια του Πεδίου	21
1.3 Είδη Κεφαλαίου - Θεωρία Κοινωνικών τάξεων του Μπουρντιέ	23
1.4 Το Αθλητικό Πεδίο στη θεωρία του Μπουρντιέ.....	24
1.5 Αλλαγή Αντιλήψεων σχετικά με την Αντισφαίριση	26

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ

2.1 Σκοπός Εργασίας.....	29
2.2 Μεθοδολογία	30

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΤΟ ΑΘΛΗΜΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΦΑΙΡΙΣΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

3.1 Σύντομη Ιστορία της Αντισφαίρισης.....	32
3.2 Η Αντισφαίριση στην Ελλάδα	33

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙV

Ο ΔΗΜΟΣ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ

4.1 Σύντομη Ιστορία του Δήμου Ηλιούπολης.....	37
---	----

4.2	Εσωτερική Διασπρωμάτωση: Οι Συνοικίες του Δ. Ηλιούπολης	38
4.3	Ο Αθλητισμός στον Δήμο Ηλιούπολης	39
4.4	Π.Α.Ο.Δ.ΗΛ και Λοιποί Αθλητικοί Σύλλογοι του Δ. Ηλιούπολης	40
4.4.1	Λοιποί Αθλητικοί Σύλλογοι	41
4.5	Η Αντισφαίριση στο Δ. Ηλιούπολης και γειτονικούς Δήμους	42
4.5.1	Η Αντισφαίριση σε γειτονικούς Δήμους	43

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΣΩΜΑΤΕΙΑΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΑΝΤΙΣΦΑΙΡΙΣΗΣ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ (1988-2020)

5.1	Η Ίδρυση και η Ταυτότητα του Α.Ο.Α. «ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ»	45
5.2	Αθλητικές Εγκαταστάσεις-Χορηγοί	46
5.2.1	Αθλητικές Εγκαταστάσεις	46
5.2.2	Χορηγοί	47
5.3	Η Διευθυντική Ομάδα του Ομίλου	48
5.4	Η Διοικητική Οργάνωση Του Ομίλου	60
5.4.1	Η Γενική Συνέλευση	60
5.4.2	Το Διοικητικό Συμβούλιο του Ομίλου	61
5.4.3	Η Ελεγκτική επιτροπή	62
5.5	Τροποποιήσεις Καταστατικού Εσωτερικός Κανονισμός	62
5.5.1	Τροποποιήσεις Καταστατικού	62
5.5.2	Εσωτερικός Κανονισμός	64
5.6	Η Αθλητική Ακαδημία	65
5.6.1	Η Λειτουργία της Ακαδημίας	65
5.6.2	Οι Προπονητές του Ομίλου	67
5.6.3	Αθλητές. Αθλητικοί Θεσμοί και Διασυλλογική Κοινωνικότητα του Ομίλου	68
5.7	Τα Μέλη του Ομίλου	69
5.7.1	Ιδιότητα Μέλους, Εγγραφές, Συνδρομές	70
5.7.2	Υποχρεώσεις και Δικαιώματα Μελών	73
5.7.3	Αποχώρηση, Αποβολή, Διαγραφή Μελών	73
5.8	Σχέση Μελών με Διοίκηση	75

5.8.1	Τυπικές.....	75
5.8.2	Άτυπες.....	76
5.9	Η Κοινότητα των Μελών.....	78

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΗ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ: ΜΙΑ ΧΑΡΤΟΓΡΑΦΗΣΗ

Εισαγωγή.....	80
6.1 Πρώτη Περίοδος (1988-1998).....	82
6.1.1 Χαρακτηριστικά Εσωτερικής Λειτουργίας ΑΟΑΗ	82
6.1.2 Αιτήσεις νέων μελών	84
6.1.3 Ηλικιακές Κατηγορίες Μελών.....	86
6.1.4 Επαγγελματική Δραστηριότητα Μελών	89
6.1.5 Γεωγραφική Κατανομή Μελών.....	95
6.1.6 Ποσοτικά Δεδομένα Πρώτης Περιόδου	97
6.1.7 Ανάλυση - Σχολιασμός Δεδομένων Πρώτης Περιόδου	99
6.2 Δεύτερη Περίοδος (1999-2009).....	102
6.2.1 Χαρακτηριστικά Εσωτερικής Λειτουργίας ΑΟΑΗ	102
6.2.2 Αιτήσεις Νέων Μελών	104
6.2.3 Ηλικιακές Κατηγορίες Μελών.....	107
6.2.4 Επαγγελματική Δραστηριότητα Μελών	109
6.2.5 Γεωγραφική Κατανομή Μελών.....	113
6.2.6 Ποσοτικά δεδομένα Δεύτερης Περιόδου	122
6.2.7 Ανάλυση- Σχολιασμός Δεδομένων Δεύτερης Περιόδου	124
6.3 Τρίτη Περίοδος (2010-2020).....	129
6.3.1 Χαρακτηριστικά Εσωτερικής Λειτουργίας ΑΟΑΗ	129
6.3.2 Αιτήσεις Νέων Μελών	131
6.3.3 Ηλικιακές Κατηγορίες Μελών.....	134
6.3.4 Επαγγελματική Δραστηριότητα Μελών	137
6.3.5 Γεωγραφική Κατανομή Μελών.....	142
6.3.6 Ποσοτικά δεδομένα Τρίτης Περιόδου	146

6.3.7	Ανάλυση - Σχολιασμός Δεδομένων Τρίτης Περιόδου	148
6.3.8	Τα Τρέχοντα Μέλη (2021-2024)	153
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.....		155
ΑΡΧΕΙΑΚΕΣ ΠΗΓΕΣ.....		160
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....		163
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ		170

Εισαγωγή

Η παρούσα διπλωματική εργασία με θέμα «Αθλητισμός και Τοπική Αυτοδιοίκηση: Η περίπτωση του Αθλητικού Ομίλου Αντισφαίρισης "Ηλιούπολη"» πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος μεταπτυχιακών σπουδών του ΕΑΠ «Αθλητικές Σπουδές: Ιστορία, Κοινωνιολογία, Ανθρωπολογία». Η εργασία αποτελεί μια έρευνα που έχει ως αντικείμενο την μελέτη του *Αθλητικού Ομίλου Αντισφαίρισης «Ηλιούπολη»* (ΑΟΑΗ), από την ίδρυσή του, το έτος 1988 έως το έτος 2020, με έμφαση στα κοινωνικά χαρακτηριστικά των μελών που εγγράφονταν στον Όμιλο διαχρονικά. Επιπρόσθετα, μελετήθηκε η συμβολή των μελών στις διοικητικές εξελίξεις του Ομίλου, μέσα από τη συμμετοχή τους στα όργανα διοίκησης και τις αποφάσεις τις οποίες λάμβαναν σε βάθος χρόνου. Το άθλημα της αντισφαίρισης, από την εμφάνισή του στην Αγγλία τον 19^ο αιώνα και την μετέπειτα ταχεία διάδοσή του στον υπόλοιπο κόσμο, συνδέθηκε, αρχικά, με τα ανώτερα κοινωνικά στρώματα, ως ψυχαγωγική και αθλητική δραστηριότητα (Ν Γρίβας, 2015). Κάτι ανάλογο συνέβη και στην περίπτωση της Ελλάδας, όπου, μέχρι την μαζική διάδοση του αθλήματος στα τέλη της δεκαετίας του 1980, η αντισφαίριση θεωρούνταν προνόμιο «κλειστών» κύκλων της αστικής τάξης (Ν Γρίβας, 2015). Η επιλογή της διερεύνησης της κοινωνικής σύνθεσης των μελών ενός συλλόγου αντισφαίρισης προέκυψε από το ενδιαφέρον του ερευνητή να μελετήσει και να κατανοήσει την μετεξέλιξη του ενδιαφέροντος για το άθλημα της αντισφαίρισης, σε συνάρτηση με τα κοινωνικά χαρακτηριστικά των ατόμων που επιλέγουν την συγκεκριμένη δραστηριότητα ως δραστηριότητα του ελεύθερου χρόνου κατά τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο. Σε συνέχεια του προηγούμενου ερωτήματος, προστίθεται το ενδιαφέρον για την μελέτη της επίδρασης που είχε στην ταυτότητα του συλλόγου ο μετασχηματισμός των κοινωνικών χαρακτηριστικών των μελών, στο πέρασμα των χρόνων. Η επιλογή του Αθλητικού Ομίλου Αντισφαίρισης «Ηλιούπολη» (ΑΟΑΗ) ως πεδίου διεξαγωγής της μελέτης μας, υπαγορεύεται από μια σειρά λόγων. Μια πρώτη συνθήκη ήταν το γεγονός ότι η ίδρυση του Ομίλου φαίνεται ότι κινείται στο μεταίχμιο, σύμφωνα με τη διεθνή βιβλιογραφία, έναρξης των διαδικασιών μαζικοποίησης του αθλήματος της Αντισφαίρισης σε Διεθνές επίπεδο. Είναι μια περίπτωση μελέτης που θεωρούμαι ότι αναδεικνύει αντίστοιχες διαδικασίες και στην Ελλάδα, γεγονός που θα επιχειρήσουμε να τεκμηριώσουμε μέσα από αυτή τη έρευνα.

Ένας άλλος λόγος, ήταν η ύπαρξη οργανωμένου αρχείου μελών του Ομίλου, που κάλυπτε όλα τα έτη λειτουργίας του. Τέλος, σημαντικός παράγοντας ήταν η γεωγραφική θέση και η κοινωνική διαστρωμάτωση του Δήμου Ηλιούπολης, όπου έχει την έδρα του ο ΑΟΑΗ. Παρ' ότι ο Δήμος εντάσσεται στον Κεντρικό τομέα της Περιφερειακής Ενότητας Αττικής (Αυτοδιοίκηση, 2024), βρίσκεται σε κοντινότερη χιλιομετρική απόσταση με τους αντίστοιχους Δήμους του Νότιου τομέα. Ουσιαστικά, ο Δήμος Ηλιούπολης αποτελεί έναν ενδιάμεσο σταθμό, ως προς τα γεωγραφικά του όρια, όπου κάποιες συνοικίες του συνορεύουν με Δήμους του Κεντρικού και άλλες με του Νότιου τομέα Αττικής (Αυτοδιοίκηση, 2024). Η ανάδειξη των κοινωνικών χαρακτηριστικών των μελών του ΑΟΑΗ, τα οποία αποτελούσαν μέρος του σκοπού της έρευνας, προέκυψαν αποκλειστικά από την ποσοτική χαρτογράφηση των διαθέσιμων δεδομένων που αντλήθηκαν από το αρχειακό υλικό. Το θεωρητικό πλαίσιο της εργασίας στηρίχθηκε στις βασικές έννοιες της κοινωνιολογίας του P.Bourdieu, σχετικά με τις έξεις, το πεδίο και τα είδη κεφαλαίου, καθώς και σε νεότερες μελέτες, οι οποίες συμπεριελάμβαναν έρευνες από το χώρο των κοινωνικών επιστημών και της ψυχολογίας, σε διεθνές επίπεδο, αναφορικά με τις σύγχρονες αντιλήψεις, όσον αφορά την αντισφαίριση. Σε συνάρτηση με το σκοπό της εργασίας, οι συγκεκριμένες θεωρητικές προσεγγίσεις θεωρήθηκαν καταλληλότερες για την πληρέστερη ανάλυση των ευρημάτων. Στην συγκεκριμένη εργασία αντλήθηκαν στοιχεία τα οποία συνδέονται, σε μεγάλο βαθμό, με το βιοτικό επίπεδο και την κοινωνική τάξη των υποψηφίων μελών του Α.Ο.Α.Η. Συγκεκριμένα, χαρτογραφήθηκαν το φύλο, η ηλικία, η επαγγελματική δραστηριότητα και ο τόπος κατοικίας των ατόμων που εξέφρασαν ενδιαφέρον να εγγραφούν ως μέλη στον ΑΟΑΗ. Τα στοιχεία που μελετήθηκαν αφορούσαν ένα διάστημα τριάντα δυο ετών, το οποίο διαχωρίστηκε σε τρεις περιόδους. Η πρώτη περίοδος αφορούσε το διάστημα από το έτος 1988, έτος ίδρυσης του ΑΟΑΗ, έως το έτος 1998. Η δεύτερη περίοδος το διάστημα από το έτος 1999 έως το έτος 2009 και η τρίτη περίοδος, το διάστημα από το 2010 έως το 2020. Σε κάθε περίοδο χαρτογραφούνταν ποσοτικά και αναλύονταν τα προαναφερθέντα κριτήρια. Ταυτόχρονα με την ποσοτική ανάλυση, πραγματοποιήθηκε και μια αντίστοιχη καταγραφή των σημαντικότερων συνεδριάσεων των Γενικών Συνελεύσεων (Γ.Σ) των μελών, έτσι όπως αυτές αντλήθηκαν

από το βιβλίο πρακτικών. Ο στόχος ήταν να αποτυπωθούν οι σημαντικότερες αποφάσεις που ελήφθησαν αυτό το διάστημα και να διαπιστωθεί, αφενός ο διοικητικός προσανατολισμός των διοικήσεων, αφετέρου, το πως οι εκάστοτε αποφάσεις συνδέονταν ή επηρεάζονταν από την κοινωνική σύνθεση των μελών του ΑΟΑΗ, ανά περίοδο. Η επιλογή της διαίρεσης του συνολικού χρονικού διαστήματος της μελέτης ανά δεκαετίες πραγματοποιήθηκε με το σκεπτικό ότι ο διαχωρισμός αυτός εξυπηρετούσε την συλλογή ενός αντιπροσωπευτικού δείγματος δεδομένων, ως προς τα κριτήρια μελέτης ανά περίοδο, διευκολύνοντας, ταυτόχρονα, την μεταξύ τους σύγκριση. Από την ίδρυση του ΑΟΑΗ (1988) έως και το έτος 1998, ο σύλλογος αποτελούνταν από μέλη τα οποία, στην πλειοψηφία τους, ήταν κάτοικοι του Δήμου Ηλιούπολης και συγκαταλέγονταν στα ανώτερα οικονομικά στρώματα. Από το έτος 1999 έως το έτος 2009, παρατηρήθηκε μια αυξημένη ροή μελών, τα οποία κατοικούσαν εκτός των ορίων του Δήμου Ηλιούπολης. Ταυτόχρονα, καταγράφηκε μια αύξηση των μελών που κατηγοριοποιήθηκαν στα μεσαία εισοδήματα. Από το έτος 2010 έως το έτος 2020, η πλειοψηφία των νεοεισερχόμενων μελών ανήκε στα μεσαία εισοδήματα και παράλληλα, σταθεροποιήθηκε το ποσοστό των εγγραφών κατοίκων εκτός Ηλιούπολης. Η εργασία επικεντρώνεται στα μέλη του ΑΟΑΗ, στους διοικητικούς ρόλους που αναλαμβάνουν και στις μεταξύ τους σχέσεις, αναδεικνύοντας μέρος των χαρακτηριστικών τους, σε βάθος τριάντα δυο χρόνων. Ταυτόχρονα, παρουσιάζονται βασικές πληροφορίες για την οργανωτική δομή του Ομίλου. Η αθλητική ακαδημία του ΑΟΑΗ, όπως και η παρεχόμενη εκπαίδευση, γενικότερα, αποτελούσαν τον έναν από τους δυο πυλώνες πάνω στον οποίο θεμελιώθηκε ο Όμιλος. Η ακαδημία λειτουργεί αδιάλειπτα, από την ίδρυση του ΑΟΑΗ μέχρι σήμερα, με παραπλήσια οργάνωση και προσανατολισμό. Σε οικονομικό επίπεδο, αποτελεί την βασικότερη πηγή εσόδων για τον Όμιλο. Αποτελεί, επίσης, τον πιο επιδραστικό παράγοντα προβολής του ΑΟΑΗ, μέσω των αποτελεσμάτων των αθλητών των αγωνιστικών τμημάτων. Ο δεύτερος πυλώνας, πάνω στον οποίο στηρίζεται ο ΑΟΑΗ, είναι τα μέλη του. Ανέλαβαν, εξ αρχής, την διοικητική πλοήγηση του Ομίλου και εξακολουθούν να χαράσσουν τον διοικητικό προσανατολισμό. Στην εργασία χαρτογραφήθηκαν τα χαρακτηριστικά των μελών, αποτυπώθηκαν οι ιδιαιτερότητες και οι

συγκυρίες της κάθε εποχής και διερευνήθηκε ο συσχετισμός της διοικητικής πορείας σε συνάρτηση με τα κοινωνικά χαρακτηριστικά των μελών. Η εργασία αρθρώνεται σε έξι κεφάλαια. Το πρώτο κεφάλαιο περιλαμβάνει το θεωρητικό πλαίσιο που επιλέχθηκε για την ανάλυση των ευρημάτων, με έμφαση στις βασικές έννοιες της κοινωνιολογίας του P. Bourdieu. Συγκεκριμένα, στην έννοια της «έξις», του «πεδίου», του «πολιτισμικού κεφαλαίου» και των κοινωνικών τάξεων. Παράλληλα, εν είδη βιβλιογραφικής επισκόπησης, παρουσιάζονται τα αποτελέσματα νεότερων ερευνών σχετικά με τη μελέτη των αντιλήψεων γύρω από το άθλημα της Αντισφαίρισης. Στο δεύτερο κεφάλαιο, παρουσιάζεται ο σκοπός της εργασίας, τα ερευνητικά ερωτήματα και η μεθοδολογία της έρευνας. Το τρίτο κεφάλαιο αναφέρεται στην ιστορία της αντισφαίρισης σε διεθνές και εθνικό επίπεδο. Το κεφάλαιο αποτυπώνει την εμφάνιση του αθλήματος στην Αγγλία και την μετέπειτα διάδοσή του στον υπόλοιπο κόσμο. Στο τέταρτο κεφάλαιο παρουσιάζεται, συνοπτικά, η ιστορία και η εσωτερική διαστρωμάτωση του Δήμου Ηλιούπολης, καθώς και οι αθλητικές δομές που συμβάλουν στην υποστήριξη και ανάπτυξη των αθλητικών δράσεων. Αναλύεται ο ρόλος του Πολιτιστικού Αθλητικού Οργανισμού Δήμου Ηλιούπολης (ΠΑΟΔΗΛ) και των λοιπών συλλόγων σε σχέση με τον αθλητισμό, γενικά και την αντισφαίριση, ειδικότερα, εντός του Δήμου. Στο πέμπτο κεφάλαιο παρουσιάζεται η σωματειακή οργάνωση και οι λειτουργίες του ΑΟΑΗ. Το κεφάλαιο καταγράφει τα πρώτα στοιχεία της ίδρυσης του Αθλητικού Ομίλου Αντισφαίρισης Ηλιούπολη (ΑΟΑΗ), τα μέλη που ανέλαβαν διοικητικές θέσεις διαχρονικά, καθώς και την διοικητική οργάνωση του συλλόγου. Στο ίδιο κεφάλαιο αποτυπώνεται η δομή της αθλητικής ακαδημίας και οι σχέσεις που αναπτύσσονται στην κοινότητα των μελών. Στο έκτο κεφάλαιο παρουσιάζεται η χαρτογράφηση των δεδομένων που αντλήθηκαν σχετικά με το φύλο, την ηλικία, την επαγγελματική δραστηριότητα και τον τόπο κατοικίας των μελών. Ταυτόχρονα, αποτυπώνεται, ο διοικητικός προσανατολισμός της εκάστοτε περιόδου. Το κεφάλαιο συμπεριλαμβάνει την ανάλυση των ευρημάτων, η οποία συνδέεται με τα ερευνητικά ερωτήματα και το θεωρητικό πλαίσιο της μελέτης. Η ανάλυση είναι ποσοτική, όσον αφορά τα μετρήσιμα δεδομένα και περιγραφική, όσον αφορά τις σημαντικότερες διοικητικές αποφάσεις. Τα δεδομένα αναλύονται ξεχωριστά σε κάθε περίοδο μελέτης,

καθώς και συνδυαστικά, ακολουθώντας την εξέλιξη της έρευνας. Η εργασία ολοκληρώνεται με τα συμπεράσματα της μελέτης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΤΟ ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

1.1 Εισαγωγή

Ο αθλητισμός συνιστά ένα παγκόσμιο και ταυτόχρονα σύνθετο κοινωνικό φαινόμενο, το οποίο χαρακτηρίζει συγκεκριμένες όψεις της οργάνωσης των σύγχρονων κοινωνιών (Γ. Ζαϊμάκης, 2015). Επομένως, η μελέτη του αθλητισμού, από τη σκοπιά των κοινωνικών επιστημών, έχει ιδιαίτερη αξία για την κατανόηση του τρόπου με τον οποίο ο αθλητισμός διασταυρώνεται με ευρύτερες κοινωνικές δομές (Tim Delaney, 2021). Ουσιαστικά, η κοινωνιολογία του αθλητισμού εστιάζει στη σχέση μεταξύ αθλητισμού και κοινωνίας, εξετάζοντας τις κοινωνικές συνθήκες που διαμορφώνουν τη σύνθεση και οργάνωση του αθλητισμού και επηρεάζουν τη συμπεριφορά των ατόμων (Tim Delaney, 2021). Η αθλητική κοινωνιολογία υφίσταται, ως αυτόνομος κλάδος, για τουλάχιστον τέσσερις δεκαετίες (Tim Delaney, 2021). Μια πρόιμη κλασσική κοινωνιολογική μελέτη θα μπορούσε να θεωρηθεί η εργασία του Thorstein Veblen, με τίτλο «The theory of the Leisure Class»(1899), στην οποία ο συγγραφέας ανέλυσε τις κοινωνικές διατάσεις του αθλητισμού και των σπορ(Γ. Ζαϊμάκης, 2015). Από τη δεκαετία του 1960 και έπειτα, η μελέτη του αθλητισμού συγκροτείται, βαθμιαία, ως διακριτό γνωστικό πεδίο, κυρίως λόγω του αυξημένου ενδιαφέροντος των κοινωνιολόγων να μελετήσουν τις κοινωνικές και πολιτισμικές διαστάσεις των σωματικών πρακτικών και των αθλημάτων (Γ. Ζαϊμάκης, 2015). Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί το άρθρο των Gerald Kenyon και Jhon Loy, το 1965, με τίτλο «Toward a Sociology of Sport» (G Kenyon, J Loy, 1965), όπου οι συγγραφείς επισήμαναν την ανάγκη επισταμένης μελέτης του αθλητισμού, με το επιχείρημα ότι αποτελούσε ένα πολύπλοκο και μεγάλου μεγέθους πολιτιστικό φαινόμενο, το οποίο έγινε γρήγορα κοινωνικός θεσμός (Tim Delaney, 2021). Την δεκαετία του 1980, η εργασία του Harry Edwards με τίτλο «Sociology of Sport» (1973), αποτέλεσε μια σημαντική καμπή στον κλάδο της αθλητικής κοινωνιολογίας (Tim Delaney, 2021). Συγκεντρώνοντας ένα εκτεταμένο ερευνητικό υλικό, ο Edwards καθιέρωσε τις βασικές

ιδιότητες της αθλητικής κοινωνιολογίας (Tim Delaney, 2021). Όπως χαρακτηριστικά αναφέρει *«Με την ευρεία του έννοια, αυτό το πεδίο θα πρέπει να ασχολείται με τις περιγραφές και την εξήγηση των αλληλεπιδράσεων μεταξύ του αθλητισμού και άλλων κοινωνικών συνιστωσών. Το μοναδικό χαρακτηριστικό της κοινωνιολογικής προσέγγισης του αθλητισμού, διαφορετικό από αυτό της ψυχολογίας, ήταν η εστίαση στον αθλητισμό ως συστατικό της κοινωνικής οργάνωσης»* (Edwards, 1973). Σταδιακά, αναπτύχθηκαν τα πρώτα κοινωνιολογικά ρεύματα, όπως η κοινωνιολογική σχολή του «σχηματισμού», οι θεωρίες του δομολειτουργισμού, η νεομαρξιστική και φεμινιστική προσέγγιση, καθώς και νεότερες θεωρητικές αναλύσεις, όπως οι θεωρίες των Bourdieu, Foucault και Baudrillard, οι οποίες συμπεριλάμβαναν και προσέγγιζαν τη σχέση μεταξύ αθλητισμού και κοινωνίας από νέες οπτικές, σε ένα περιβάλλον ύστερης νεωτερικότητας (Γ. Ζαϊμάκης, 2015). Η προσέγγιση του P. Bourdieu σχετικά με την θεώρηση του αθλητισμού ως ένα διακριτό κοινωνικό πεδίο αποτέλεσε τον βασικό θεωρητικό πυλώνα πάνω στον οποίο στηρίχθηκε η παρούσα εργασία. Η συγκεκριμένη θεωρητική προσέγγιση μας βοήθησε να ερμηνεύσουμε και να αναλύσουμε την επιλογή του αθλήματος της αντισφαίρισης από άτομα συγκεκριμένων εισοδηματικών κατηγοριών, φύλου και ηλικίας, καθώς και τη δράση τους εντός του συγκεκριμένου πεδίου. Ταυτόχρονα θα λάβουμε υπ' όψιν μας νεότερες μελέτες και έρευνες που σχετίζονται με την αλλαγή των αντιλήψεων σχετικά με το άθλημα της αντισφαίρισης, ως μια δραστηριότητα που δεν συνδέεται αποκλειστικά με τις ανώτερες τάξεις, αλλά είναι, πλέον, προσιτή από ευρύτερα κοινωνικά στρώματα.

1.2 Βασικές Έννοιες της Κοινωνιολογίας του P. Bourdieu

1.2.1 Η Έννοια της Έξης (habitus)

Η θεωρία του P. Bourdieu στηρίζεται σε δύο βασικές έννοιες. Την έννοια της έξης (habitus) και την έννοια του πεδίου. (Λελεδάκης, 2010). Σύμφωνα με τον Μπουρντιέ, οι έξεις ορίζονται ως *«συστήματα διατηρήσιμων και μεταθέσιμων προδιαθέσεων, δομημένες δομές προδιατεθειμένες να λειτουργούν ως δομούσες δομές, ως γενεσιουργές και*

οργανωτικές δηλαδή αρχές των πρακτικών και των αναπαραστάσεων...»(Bourdieu, 2006:112). Οι έξεις (habitus) είναι μια ιδιαίτερα περίπλοκη έννοια, καθότι ο Bourdieu την ορίζει με πολλούς και ποικίλους τρόπους. (Πουρκός, Μ. 2017). Ως μια εμπειρική τάση να ενεργούν τα άτομα με συγκεκριμένους τρόπους («τρόπος ζωής»), ως κίνητρα, προτιμήσεις, γούστα και αισθήματα, ως ενσώματη συμπεριφορά, ως δεξιότητες και πρακτική κοινωνική ικανότητα και ως βλέψεις και προσδοκίες σχετικά με τις ευκαιρίες στη ζωή και τη σταδιοδρομία των ατόμων (Smith, 2006: 215). Με άλλα λόγια, οι έξεις, ως συστήματα διαθέσεων και προδιαθέσεων, έχουν μετατραπεί σε σωματικούς αυτοματισμούς, καθώς το σώμα είναι η θεμελιώδης διάστασή τους, παράγοντας πρακτικές τις οποίες κάνουν να είναι λογικές, να εμφορούνται, δηλαδή, από έναν κοινό νου (Παναγιωτόπουλος, 2010: 33-36). Κατ' αυτή την έννοια, δεν λειτουργούν, ούτε στο επίπεδο των γνωστικών σχημάτων, ούτε καν της συνείδησης, αλλά είναι κοινωνικά καθορισμένες. (Λελεδάκης, 2010). Ακόμα και απλές λειτουργίες της καθημερινής πρακτικής, όπως η στάση του σώματος, ο τρόπος βάδισης, οι ενδυματολογικές προτιμήσεις, το γούστο ή οι αισθητικές προτιμήσεις αποτελούν, κατά το Μπουρντιέ, μέρος της έξης (Πουρκός, Μ. 2017). Για τον Μπουρντιέ, οι έξεις αποτελούν ένα αντικειμενικό θεμέλιο κανονικών συμπεριφορών, με την έννοια πως κάνει τους φορείς της να συμπεριφέρονται κατά έναν ορισμένο τρόπο σε ορισμένες περιστάσεις, δηλαδή σε διάφορα κοινωνικά πλαίσια (Smith, 2006: 215). Ένα παράδειγμα τέτοιων συμπεριφορών θα μπορούσε να είναι η επιλογή αθλητικής δραστηριότητας. Ο Μπουρντιέ εξετάζει την συμμετοχή ατόμων ή ομάδων ατόμων και την επιλογή αθλητικής δραστηριότητας ή την ταύτιση με αθλητικές κοινότητες, ως ενσυνείδητους (ή και ασυνείδητους) προσανατολισμούς στην αναζήτηση διακριτών κοινωνικών πρακτικών, που δυνητικά θα τους επιβραβεύσουν και θα ενισχύσουν τη θέση και το γόητρό τους σε μια τοπική κοινωνία(Γ. Ζαϊμάκης, 2015: 28). Συνδεδεμένη με την παρούσα μελέτη, η έννοια της έξης θεωρήθηκε κατάλληλη για να διαπιστωθεί ότι οι βαθιά ριζωμένες συνήθειες που αποκτούν τα άτομα μέσω των εμπειριών της ζωής τους, η κοινωνική τάξη στην οποία εντάσσονται καθώς και το οικονομικό και κοινωνικό κεφάλαιο(Bourdieu, 2010) που διαθέτουν, επηρεάζουν σημαντικά την επιλογή αθλητικής δραστηριότητας. Το άθλημα της

αντισφαίρισης, από την εμφάνισή του στην Αγγλία τον 19^ο αιώνα, συγκαταλέγονταν ανάμεσα στα αθλήματα τα οποία εξέφραζαν, αρχικά, μια διάκριση προς όφελος της αριστοκρατίας και των ανώτερων κοινωνικών στρωμάτων (Cooper, 2004). Ταυτόχρονα, θεωρήθηκε μια φιλική αθλητική και ψυχαγωγική ενασχόληση για άτομα όλων των ηλικιών, ανεξαρτήτως φύλου (Cooper, 2004). Η επιλογή της έννοιας της έξης, ως εργαλείο ανάλυσης των ευρημάτων της χαρτογράφησης των κοινωνικών χαρακτηριστικών των μελών που επέλεξαν τον ΑΟΑΗ και το άθλημα της αντισφαίρισης, σε βάθος 32 ετών, εξυπηρέτησε την ανάδειξη της εξέλιξης και μετεξέλιξης του ενδιαφέροντος για τη συγκεκριμένη ενασχόληση. Προς την κατεύθυνση αυτή, αναδεικνύονταν η κοινωνική σύνθεση των μελών, σε κάθε περίοδο μελέτης, που προτιμούσαν την αντισφαίριση ως δραστηριότητα ελεύθερου χρόνου. Επιπρόσθετα, η έννοια της έξης θα μας βοηθήσει να αναδείξουμε το πως διαμορφώνονταν το κοινωνικό περιβάλλον του ΑΟΑΗ, με την πάροδο των ετών, επηρεασμένο, πλέον, από την αλληλεπίδραση μελών με διαφορετικά κοινωνικά χαρακτηριστικά.

1.2.2 Η Έννοια του Πεδίου

Το πεδίο ορίζεται από τον Μπουρντιέ ως *‘ένας χώρος θέσεων πολλών διαστάσεων στον οποίο κάθε θέση ορίζεται με όρους ενός συστήματος μεταβλητών πολλών διαστάσεων’* (Bourdieu, 1999). Ως μεταβλητές νοούνται τα διάφορα είδη κεφαλαίου (οικονομικό, πολιτιστικό, κοινωνικό, συμβολικό) τα οποία, κατά κάποιο τρόπο, ορίζουν *‘αντικειμενικά’* κάθε μία θέση. Ανάλογα με τη σύνθεση του κεφαλαίου που διαθέτουν τα άτομα εντός του πεδίου, αντιστοιχούν στις θέσεις αυτές (Κ. Λελεδάκης, 2010). Το πεδίο, κατά τον Bourdieu, είναι ένας δομημένος και ρυθμισμένος χώρος «συναλλαγών», στον οποίο οι θέσεις που το αποτελούν και οι ιεραρχικές τους σχέσεις, που είναι σχέσεις εξουσίας, ρυθμίζονται από την κατανομημένη χρήση του ιδιαίτερου κάθε φορά κεφαλαίου (Κεσίσογλου, 2011). Παραδείγματα τέτοιων δομημένων χώρων -πεδίων- είναι διάφοροι τομείς της κοινωνικής ζωής, όπως οι τέχνες, η βιομηχανία, η ιατρική, ο αθλητισμός, η πολιτική και άλλα (Smith, 2006: 219). Όσον αφορά το ρόλο των έξεων, ως

προς το πεδίο, αυτός εμφανίζει δυο όψεις. Η πρώτη οπτική σχετίζεται με τις έξεις που αναπτύσσονται ανάμεσα σε άτομα που καταλαμβάνουν κοινές θέσεις εντός του πεδίου (Κ. Λελεδακης, 2010). Με αυτή την αφετηρία, οι έξεις που αναπτύσσονται εξασφαλίζουν την ομοιογένεια και ομοιότητα στη συγκρότηση και δράση των μελών μίας ομάδας ή μίας τάξης (Κ. Λελεδακης, 2010). Η δεύτερη όψη σχετίζεται με την επιδίωξη των ατόμων για την μεγιστοποίηση των διαφόρων μορφών κεφαλαίου, με έμφαση στο είδος του κεφαλαίου που έχει μεγαλύτερη αξία εντός του πεδίου (Κ. Λελεδακης, 2010). Για την ανάλυση της κοινωνίας ο Μπουρντιέ χρησιμοποιεί τις έννοιες του πεδίου και της έξης (Μουζέλης, Ν. 2010). Οι έννοιες αυτές αλληλοσυμπληρώνουν η μια την άλλη (Μουζέλης, Ν. 2010). Από την μια, υπάρχει ένα σύνολο πεδίων, το καθένα με την δική του κατανομή κεφαλαίου. Από την άλλη, οι "δομημένες προδιαθέσεις", που εξασφαλίζουν την λειτουργία και αναπαραγωγή των πεδίων αυτών μέσω της δράσης, δίνοντας, ταυτόχρονα, την δυνατότητα στους δρώντες να μεγιστοποιήσουν τις διάφορες μορφές κεφαλαίου (Κ. Λελεδακης, 2010). Η ίδρυση του ΑΟΑΗ σηματοδότησε, κατ' αρχήν, την δημιουργία ενός νέου αθλητικού πεδίου, με σημείο αναφοράς ένα άθλημα το οποίο, μέχρι τότε, δεν επιτελούνταν από κανέναν άλλο σύλλογο, εντός των ορίων του Δήμου Ηλιούπολης. Η επιλογή της έννοιας του «πεδίου» και των ιδιοτήτων του, όπως ορίζονται από τον Μπουρντιέ, συνέβαλλε στην καλύτερη κατανόηση του τρόπου με τον οποίο διαμορφώθηκε και μετασχηματίστηκε ο συγκεκριμένος χώρος, σε βάθος χρόνου. Δηλαδή, από την αρχική δημιουργία του πεδίου, μέχρι την τελευταία περίοδο μελέτης. Από αυτή την οπτική, αποτυπώθηκαν τα κοινωνικά χαρακτηριστικά των μελών που συμμετείχαν, αρχικά και μεταγενέστερα στο πεδίο, καθώς και οι σχέσεις εξουσίας που διαμορφώνονταν και εξωτερικεύονταν μέσα από διοικητικές αποφάσεις. Η διαχρονική αλληλεπίδραση μελών, εντός του συγκεκριμένου πεδίου, οδηγούσε σε μια σταδιακή μεταβολή των ιεραρχικών σχέσεων και σε έναν ταυτόχρονο μετασχηματισμό του πεδίου.

1.3 Είδη Κεφαλαίου - Θεωρία Κοινωνικών τάξεων του Μπουρντιέ

Η αναφορά στην έννοια του «κεφαλαίου», καθώς και των κοινωνικών τάξεων, έτσι όπως αυτές προσδιορίζονται από τον Μπουρντιέ, εξυπηρέτησαν την ανάλυση αρκετών παραμέτρων, συσχετιζόμενες με τα ευρήματα της έρευνας. Από την μια, με έμφαση στην επαγγελματική δραστηριότητα των μελών και τον τόπο κατοικίας τους, δόθηκε ορατότητα στο οικονομικό και στο πολιτισμικό κεφάλαιο που διέθεταν τα μέλη, κατά το χρονικό διάστημα που υπέβαλλαν αίτηση εγγραφής. Συνεπώς, έγινε εφικτή η διασύνδεση των μελών με συγκεκριμένες κοινωνικές τάξεις, όπως, για παράδειγμα, η ανώτερη ή η μεσαία τάξη. Επιπρόσθετα, πέρα από την δυνατότητα αποτύπωσης της συνολικότερης ταξικής δομής των μελών του ΑΟΑΗ διαχρονικά, αποτυπώθηκε μια ποιο ολοκληρωμένη εικόνα, όσον αφορά τα ταξικά και κοινωνικά χαρακτηριστικά των μελών που ανέλαβαν διοικητικούς ρόλους στον Όμιλο και ήταν επιφορτισμένα με το έργο της διοίκησης του Ομίλου, της λήψης αποφάσεων και της επικοινωνίας με θεσμικούς φορείς. Ο Bourdieu διακρίνει τρία είδη κεφαλαίου στην κοινωνία, τα οποία προσδιορίζουν τις σχέσεις εξουσίας και τις κοινωνικές ανισότητες (Smith, 2006: 216). Το οικονομικό κεφάλαιο, που ταυτίζεται με τους υπάρχοντες οικονομικούς πόρους (εισόδημα, περιουσία), το κοινωνικό κεφάλαιο, που αναφέρεται στις αποδοτικές κοινωνικές σχέσεις των ανθρώπων για δικό τους όφελος (δίκτυα, γνωριμίες, «διασυνδέσεις») και το πολιτισμικό κεφάλαιο, που αποτελείται από γνωστικά και ιδεολογικά στοιχεία και συνίσταται στην κοινωνική μόρφωση και στην «παιδεία» των ανθρώπων γενικότερα (σχολικοί τίτλοι, αποκτημένες γνώσεις, γλωσσικές και κοινωνικές δεξιότητες) (Smith, 2006: 216). Γενικά μιλώντας, η κοινωνία είναι δομημένη σε κοινωνικές τάξεις που οφείλουν την ύπαρξή τους στην άνιση κατανομή του κεφαλαίου, το οποίο νοείται ως «κάθε κοινωνική δυναμική που μπορεί να φθάσει σε αποτελέσματα και που μπορεί συνειδητά ή ασυνείδητα να χρησιμοποιηθεί» (Μυλωνάς, 2010: 76). Η ταξική δομή προσλαμβάνεται από τον Μπουρντιέ ως «ένα δίκτυο επαγγελματικών θέσεων που είναι συστηματικά συνδεδεμένες η μία με την άλλη με βάση την κατανομή του κεφαλαίου, και, πιο συγκεκριμένα, με βάση την κατανομή του οικονομικού και του πολιτισμικού κεφαλαίου (Bourdieu, 2010). Ανάλογα με τον όγκο του οικονομικού και

πολιτισμικού κεφαλαίου που διαθέτουν τα υποκείμενα εντός του κοινωνικού χώρου, καταλαμβάνουν και τις αντίστοιχες κοινωνικές θέσεις (Bourdieu, 2010). Σε μια πολύ γενική αποτύπωση, οι θέσεις αυτές διαφοροποιούνται βάσει τριών αξόνων (Bourdieu, 2010). Στον πρώτο άξονα, η διαφοροποίηση βρίσκεται σε συνάρτηση με τον όγκο του οικονομικού και πολιτισμικού κεφαλαίου (Bourdieu, 2010). Με βάση αυτόν τον άξονα διαφοροποίησης, διακρίνονται η «αστική» τάξη (εργοστασιάρχες, ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα, καθηγητές πανεπιστημίου), η «λαϊκή» τάξη (χειρώνακτες εργάτες, μισθωτοί αγρότες) καθώς και η «μικροαστική» τάξη (ιδιοκτήτες μικρών επιχειρήσεων, τεχνικοί, μεσαία διοικητικά στελέχη, υπάλληλοι γραφείου, δάσκαλοι) (Παναγιωτόπουλος, 2019). Ο δεύτερος άξονας διαιρεί εσωτερικά τις κοινωνικές τάξεις ανάλογα με τη σύνθεση του κεφαλαίου των φορέων τους. Η διαίρεση αυτή βρίσκεται σε συνάρτηση με την υπεροχή του οικονομικού ή του πολιτισμικού κεφαλαίου εντός του συνόλου των χρησιμοποιούμενων πόρων ή εξουσιών (Παναγιωτόπουλος, 2019). Ανάλογα με τη σύνθεση του κεφαλαίου προκύπτουν νέες διαιρέσεις εντός των τάξεων, όπου κυριαρχούν όσοι διαθέτουν μεγαλύτερο οικονομικό, σε σχέση με το πολιτισμικό, κεφάλαιο (Παναγιωτόπουλος, 2019). Ο τρίτος άξονας διαφοροποιεί τις κοινωνικές θέσεις των φορέων τους σε συνάρτηση με τη χρονική διάρκεια κατοχής του οικονομικού ή και πολιτισμικού κεφαλαίου. Ο άξονας αυτός αναφέρεται στην αλλαγή ή τη σταθερότητα ως προς τον όγκο και τη σύνθεση του κεφαλαίου στη διάρκεια του χρόνου (Bourdieu, 2010). Ο άξονας αυτός αφορά μέλη της κυρίαρχης τάξης, που είναι πολύ πιθανόν να είχαν γεννηθεί στην τάξη αυτή (Bourdieu, 2010).

1.4 Το Αθλητικό Πεδίο στη θεωρία του Μπουρντιέ

Η εκ βάθρων ίδρυση ενός αθλητικού συλλόγου, θέτει σε κίνηση μια σειρά επόμενων διεργασιών, οι οποίες, συνήθως, στοχεύουν στην διευκόλυνση της λειτουργίας του και την εξασφάλιση της συνέχειάς του. Όσον αφορά τον ΑΟΑΗ, οι διεργασίες που έλαβαν χώρα με την ίδρυσή του και στόχευαν στην εξασφάλιση της συνέχειάς του, σχετίζονταν με την

εγγραφή νέων μελών, την διοικητική οργάνωση, την δημιουργία και οργάνωση της ακαδημίας του, την πρόσληψη προπονητών και την βελτίωση των εγκαταστάσεων. Στο ίδιο πλαίσιο εντάχθηκε και η προβολή του Ομίλου (ΑΟΑΗ, Πρακτικά Γ.Σ, 1988), σε ένα ευρύτερο ή εξειδικευμένο κοινό, το οποίο, αρχικά τουλάχιστον, συνέδεε την αντισφαίριση με τα ανώτερα κοινωνικά στρώματα. Η αναφορά στο αθλητικό πεδίο, έτσι όπως το αντιλαμβάνεται ο Μπουρντιέ, εξυπηρέτησε την ανάδειξη της γενικότερης εικόνας του κοινωνικού περιβάλλοντος που διαμορφώνονταν εντός του ΑΟΑΗ, από την ίδρυση του, έως την τελευταία περίοδο μελέτης. Από αυτή τη άποψη, αναδείχθηκαν, έμμεσα, διάφορα ζητήματα που σχετίζονταν με την προβολή, την εσωτερική οργάνωση του Ομίλου, καθώς και την γενικότερη προσπάθεια δημιουργίας ενός ελκυστικού περιβάλλοντος άθλησης, όπως προέκυπτε, κάθε φορά, από τις διοικητικές αποφάσεις. Όσον αφορά τα σπορ, ο Μπουρντιέ θεωρεί πως πρόκειται για ένα πεδίο στο οποίο διαμορφώνονται ιδιαίτεροι τύποι σχέσεων, δομών κυριαρχίας και προτύπων συμπεριφοράς (Ζαϊμάκης, 2015:28). Μεταξύ άλλων, ο Μπουρντιέ εξετάζει το ταξικό περιεχόμενο των σπορ καθώς και τις κοινωνικές τους σημασίες ως μέσα αναπαραγωγής ταυτοτήτων, πολιτισμικών διακρίσεων και κοινωνικών διαφορών (Ζαϊμάκης, 2015). Με αυτή την έννοια, ο Μπουρντιέ εξετάζει την επιλογή της αθλητικής δραστηριότητας των ατόμων ως μια κοινωνική πρακτική, που δυνητικά θα τα επιβραβεύσει και θα ενισχύσει τη θέση τους σε μια τοπική κοινωνία (Ζαϊμάκης, 2015). Οι ταξικές επιλογές των σπορ δεν συνδέονται μόνο με την οικονομική ευχέρεια να ανταποκριθούν στις οικονομικές απαιτήσεις ενός σπορ, αλλά και στο νόημα που αποδίδεται στην αθλητική δραστηριότητα (Tomlinson A. 2004). Η αντισφαίριση, για παράδειγμα, η οποία είχε συνδεθεί με τα ανώτερα στρώματα, εξέφραζε μια διάκριση προς όφελος των στρωμάτων αυτών. Η συμμετοχή σε ένα ιδιωτικό τένις κλαμπ δεν αφορούσε μόνο το αθλητικό μέρος, αλλά αποτελούσε γόνιμο έδαφος για την συσσώρευση κοινωνικού κεφαλαίου (Ferraro, 2018). Οι συμμετέχοντες έπρεπε να διαθέτουν ένα διακριτό εισόδημα και άφθονο ελεύθερο χρόνο να αφιερώσουν στο άθλημα (Ferraro, 2018). Εντός του πεδίου, οι παίκτες διαμορφώνονταν ώστε να αντιπροσωπεύουν το άθλημα με αξιοπρέπεια, φινέτσα και τάξη (Ferraro, 2018:1). Ως αντίθετο παράδειγμα θα μπορούσαν να εκληφθούν τα μαχητικά αθλήματα, τα οποία συνδέονται με αξίες που

αποδίδονται στα κατώτερα στρώματα, όπως η δύναμη και η σκληράδα (Tomlinson A. 2004). Στο ίδιο πνεύμα, ο Μπουρντιέ διερεύνησε τη σχέση των σπορ με τις ηλικιακές ομάδες, υποστηρίζοντας ότι τα νεότερα σε ηλικία άτομα συνδέονται με τα «λαϊκά» σπορ, ενώ οι μεγαλύτερες ηλικίες με τα «αστικά» (Ζαϊμάκης, 2015). Σχετικά με αυτό το τελευταίο, τα «αστικά» σπορ συνδυάζουν την ανάγκη για άθληση και σωματική ευρωστία με το κοινωνικό όφελος που αποκομίζουν οι συμμετέχοντες (Ζαϊμάκης, 2015). Αθλήματα όπως το γκολφ, το τένις, το κρίκετ δεν συνδέονται με ηλικιακούς περιορισμούς και είναι δημοφιλή σε μεγαλύτερες ηλικίες των ανώτερων κοινωνικών τάξεων (Ζαϊμάκης, 2015).

1.5 Αλλαγή Αντιλήψεων σχετικά με την Αντισφαίριση

Ο Μπουρντιέ εξέτασε, τόσο τη ζήτηση για διαφορετικά αθλήματα, όσο και τις διαφορές μεταξύ ατόμων ή ομάδων ατόμων ως προς τις προτιμήσεις της αθλητικής δραστηριότητας (Bourdieu, P. & Wacquant, 1992). Οι αθλητικές επιλογές που προέκυψαν από ένα σύστημα ταξικών προδιαθέσεων (έξεων), καθορίστηκαν, κυρίως, από το οικονομικό κεφάλαιο και τον ελεύθερο χρόνο, που μπορεί να θεωρηθεί ως μετασχηματισμός του οικονομικού και του πολιτιστικού κεφαλαίου (Bourdieu, P. & Wacquant, 1992). Το γεγονός ότι το άθλημα της αντισφαίρισης επιλέγονταν από τα ανώτερα κοινωνικά στρώματα οφείλονταν, κατά τον Μπουρντιέ, στην νοηματοδότηση και στις πρακτικές που είχαν αποδοθεί στην συγκεκριμένη δραστηριότητα (Ζαϊμάκης, 2015). Η σύνδεση της αντισφαίρισης με τις κοινωνικοοικονομικές τάξεις αποτέλεσε πεδίο μελέτης αρκετών σύγχρονων ερευνητών, με στόχο να διερευνηθεί η εξέλιξη της αντισφαίρισης από την αρχική της αντίληψη, ως άθλημα της αριστοκρατίας, σε ένα άθλημα για ανθρώπους όλων των κοινωνικοοικονομικών καταβολών (Zhai, Y.L., 2022). Ενδεικτικό παράδειγμα αποτελεί η μελέτη του Yulin Zhai, όπου επεξηγείται η αλλαγή των συγκεκριμένων αντιλήψεων. Με αφετηρία το χρονικό διάστημα από την δεκαετία του 1970, έως τα μέσα της δεκαετίας του 1990, η ευρεία απήχηση του αθλήματος στην αριστοκρατία και η σύνδεσή του με τις παραδοσιακές αξίες της ανώτερης τάξης, ως κοινωνικό σύστημα της ελίτ, άρχισε να δέχεται ισχυρούς κλονισμούς, τόσο σε επίπεδο αθλητών, όσο και στο σπορ

αυτό καθ' εαυτό (Zhai, Y.L, 2022). Μια πρώτη αιτία ήταν η δημοφιλία που γνώρισε το άθλημα το συγκεκριμένο διάστημα, με αποτέλεσμα την υιοθέτησή του, ως αθλητική πρακτική, από ευρύτερα κοινωνικά στρώματα, τα οποία προσέδωσαν στο σπορ αρκετά από τα χαρακτηριστικά της δικής τους κοινωνικής τάξης, σε επίπεδο νοοτροπίας και κανόνων (Zhai, Y.L, 2022). Ταυτόχρονα, η παγκόσμια πετρελαϊκή κρίση της περιόδου, τα έντονα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα που ταλάνιζαν την Αμερικανική και Αγγλική κοινωνία, επηρέασαν την κοινωνική ζωή, καθιερώνοντας μια κουλτούρα ατομικισμού και απληστίας (Zhai, Y.L, 2022). Μια κουλτούρα, η οποία ενισχύθηκε ακόμα περισσότερο από την στροφή στον καταναλωτισμό της ελεύθερης αγοράς, ως συνεπαγόμενο των νεοφιλελεύθερων πολιτικών που άρχισαν να επικρατούν στη Δύση (Zhai, Y.L, 2022). Οι εξελίξεις αυτές επηρέασαν, τόσο τον αθλητισμό, όσο και το άθλημα της αντισφαίρισης. Η είσοδος επαγγελματιών παικτών στο τένις όπως, για παράδειγμα, ο Jimmy Connors και ο John McEnroe, οι οποίοι υιοθέτησαν μια συμπεριφορά που αγνοούσε τους άγραφους ταξικούς κώδικες της τιμής και της ευπρέπειας και αγωνίζονταν περισσότερο με την νοοτροπία του «κερδίζεις με κάθε κόστος» (Zhai, Y.L, 2022), διάβρωναν την εθιμοτυπία, την αντίληψη και τις παραδόσεις του παιχνιδιού (Zhai, Y.L, 2022). Τόσο ο Jimmy Connors όσο και ο John McEnroe ήταν καιροσκόποι, είχαν συμφέροντα και οικονομικά κίνητρα (Zhai, Y.L, 2022). Οι πράξεις τους αποτελούσαν αντανάκλαση των κυρίαρχων ιδεολογιών που άρχισαν να επικρατούν στον Δυτικό κόσμο, από τα μέσα της δεκαετίας του 1980 και έπειτα (Lake, 2015). Ήταν προφανές πως οι δυο αυτοί αθλητές ανέδειξαν, σε υπερθετικό βαθμό, την ήδη αλλοιωμένη αντίληψη σχετικά με τις αξίες που συνδέονταν προηγούμενα με το τένις, απόρροια των κοινωνικοπολιτικών συνθηκών της περιόδου (Zhai, Y.L, 2022). Το αίσθημα της χαλάρωσης των ηθικών ευθυνών, τόσο από πλευράς αθλητών και χορηγών, οι οποίοι στόχευαν αποκλειστικά στην επιτυχία και στο κέρδος, όσο και από αυτή των Ομοσπονδιών, οι οποίες έδειχναν απρόθυμες να τιμωρήσουν τους παραβάτες, φοβούμενες την οικονομική αποτυχία των μεγάλων διοργανώσεων, επέτρεπε στους παίκτες να αμφισβητούν και να παρακάμπτουν ολόένα και περισσότερο τους κανόνες συμπεριφοράς του αθλήματος, αλλάζοντας την αρχική οπτική γύρω από την αντισφαίριση (Zhai, Y.L, 2022). Η μεταγενέστερη

εμπορευματοποίηση και παγκοσμιοποίηση του αθλήματος διεύρυνε ακόμα περισσότερο την απόσταση ανάμεσα στις καθιερωμένες παραδοσιακές «αξίες του ερασιτεχνισμού» και στην λογική του οικονομικού οφέλους, σε ένα περιβάλλον ελεύθερης αγοράς (Zhai, Y.L, 2022). Η αλληλεπίδραση, εντός και εκτός γηπέδου, επαγγελματιών παικτών από διαφορετικές κοινωνικές τάξεις και κουλτούρες επιτάχυνε και επικύρωσε την ανωτέρω λογική, συμβάλλοντας στην αλλαγή των αντιλήψεων για την αντισφαίριση, ως ένα άθλημα που ενέπιπτε, πλέον, στους κανόνες του θεάματος και στις αρχές της ελεύθερης οικονομίας (Zhai, Y.L, 2022). Ένα επιπλέον επιχείρημα αποτελεί η ανάδειξη της εισοδηματικής κατάστασης των επαγγελματιών αθλητών της αντισφαίρισης στις μέρες μας, με έμφαση σε αυτούς που κατατάσσονται και παραμένουν χαμηλότερα στην παγκόσμια βαθμολογία. Σχετική έρευνα από Αμερικάνικο πανεπιστήμιο, το 2015, έδειξε ότι τα εισοδήματα των συγκεκριμένων αθλητών δεν απέχουν από τα ετήσια εισοδήματα μιας μέσης Αμερικάνικης οικογένειας (Zhai, Y.L, 2022). Από οικονομικής άποψης, οι αθλητές που κατατάσσονται κοντά και κάτω από το νούμερο εκατό της παγκόσμιας βαθμολογίας, δεν απολαμβάνουν μια χαλαρή και πολυτελή ζωή (Zhai, Y.L, 2022). Αντίθετα, αν και συγκαταλέγονται ανάμεσα στους εκατό καλύτερους επαγγελματίες στον κόσμο, δυσκολεύονται να τα καταφέρουν οικονομικά (Zhai, Y.L, 2022). Για την κατανόηση της αλλαγής των αντιλήψεων σχετικά με την αντισφαίριση, η μελέτη του Yulin Zhai, συμπεριλαμβάνει ένα επιπλέον επιχείρημα, προερχόμενο από την επιστήμη της ψυχολογίας. Συγκεκριμένα, αναφέρεται στη μελέτη των Nelson, L. J., & Miller, D. T, η οποία δημοσιεύτηκε το 1995 και αφορούσε τον συσχετισμό διαφόρων αντιλήψεων που διαμορφώνει το κοινό, σε συνάρτηση με την κοινωνική τάξη (Zhai, Y.L, 2022). Στην περίπτωση της αντισφαίρισης, τα αποτελέσματα έδειξαν ότι οι αντιλήψεις του κοινού για άτομα της εργατικής τάξης που ασχολούνταν με το τένις, συνέκλιναν στο να συσχετίσουν το άθλημα με τα στερεότυπα της τάξης αυτής. Η συγκεκριμένη διαπίστωση αποτελεί απόδειξη της ευρείας διάδοσης του αθλήματος και της αποδοχής του γεγονότος ότι το τένις θα μπορούσε να συνδεθεί, όχι μόνο με την αριστοκρατία, αλλά με ευρύτερα κοινωνικά στρώματα (Zhai, Y.L, 2022).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ

2.1 Σκοπός Εργασίας

Πρωταρχικός σκοπός της εργασίας ήταν η ανάδειξη της κοινωνικής σύνθεσης των μελών που απαρτίζουν τον Αθλητικό Όμιλο Αντισφαίρισης Ηλιούπολη (ΑΟΑΗ), από την ίδρυσή του, το έτος 1988, έως το τέλος της περιόδου 2019-2020, καθώς και το πώς αυτή μετασχηματίστηκε στο πέρασμα των χρόνων, σε συνάρτηση με την μετεξέλιξη των αντιλήψεων σχετικά με την αντισφαίριση. Προς το σκοπό αυτό, χαρτογραφήθηκαν, διαχρονικά, συγκεκριμένα χαρακτηριστικά όπως το φύλο, η ηλικία, η επαγγελματική δραστηριότητα και ο τρόπος διαμονής των μελών, τα οποία συνδέονται με ορισμένες πτυχές των κοινωνικών τους χαρακτηριστικών. Η επίτευξη του στόχου της ανάδειξης της κοινωνικής σύνθεσης των μελών, εξυπηρετήθηκε από την αριθμητική και ποσοστιαία αποτύπωση των δεδομένων που προέκυψαν από την έρευνα του αρχείου του ΑΟΑΗ. Επιπλέον ερευνητικό ερώτημα της μελέτης αποτέλεσε η υπόθεση ότι, όσο μεταβάλλονταν η κοινωνική σύνθεση των μελών, τόσο επηρεάζονταν η ταυτότητα και ο διοικητικός προσανατολισμός του ΑΟΑΗ. Η ποσοτική αποτύπωση της εξέλιξης των συγκεκριμένων χαρακτηριστικών, η οποία κάλυπτε ένα διάστημα τριάντα δυο ετών, αποτέλεσε ένα σημαντικό εργαλείο για την εξαγωγή συμπερασμάτων, συνδεδεμένα με τα ανωτέρω ερωτήματα. Ταυτόχρονα με την ποσοτική αποτύπωση, πραγματοποιήθηκε και μια περιγραφική καταγραφή, για το ίδιο χρονικό διάστημα, μέσα από την οποία αναδείχθηκε, σε επίπεδο διοικητικών αποφάσεων, η ύπαρξη ή όχι συσχέτισης με την ερευνητική αναζήτηση, καθώς μέλη από διαφορετικές περιόδους εγγραφής άρχισαν να αλληλοεπιδρούν μεταξύ τους.

2.2 Μεθοδολογία

Η παρούσα μελέτη στηρίχθηκε στην μέθοδο της ιστορικής έρευνας, όσον αφορά την άντληση πληροφοριών από το αρχειακό υλικό του ΑΟΑΗ. Συγκεκριμένα, αναζητήθηκαν, μελετήθηκαν και ταξινομήθηκαν γραπτά τεκμήρια από το αρχείο του Ομίλου, συγκροτώντας το βασικό υλικό της έρευνας. Τα δεδομένα τα οποία συλλέχθηκαν, ταξινομήθηκαν αριθμητικά και περιγραφικά. Η αριθμητική ταξινόμηση κατέγραψε την κατανομή των μελών ως προς τα κριτήρια μελέτης, ανά έτος εγγραφής και ανά περίοδο έρευνας.. Η περιγραφική ταξινόμηση κατέγραψε τις σημαντικότερες διοικητικές αποφάσεις των μελών, έτσι όπως αυτές αποτυπώθηκαν στα πρακτικά των Γενικών Συνελεύσεων της κάθε περιόδου. Τόσο ο αριθμητικός τρόπος εξαγωγής των δεδομένων, όσο και ο περιγραφικός σχολιασμός τους, ήταν σε άμεση συνάρτηση με το βασικό και τα επι μέρους ερευνητικά ερωτήματα της μελέτης. Με στόχο την πληρέστερη κάλυψη των ερευνητικών ερωτημάτων, εφαρμόστηκε και η μέθοδος της επιτόπιας παρατήρησης. Στο ίδιο πλαίσιο, αναζητήθηκαν διευκρινήσεις, τόσο από παλαιότερα και νέα μέλη του ΑΟΑΗ, όσο και πρώην και νυν μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου(Δ.Σ). Η επιτόπια παρατήρηση βοήθησε στην κατανόηση της καθημερινής λειτουργίας του Ομίλου, κυρίως κατά τις ώρες προσέλευσης και χρήσης των γηπέδων από τα μέλη. Το διαθέσιμο έντυπο υλικό της έρευνας αποτελούνταν από:

1. Τα πρακτικά των Γενικών Συνελεύσεων των υπό εξέταση περιόδων (1988-2020),
2. Τα βιβλία πρακτικών των συνεδριάσεων του Δ.Σ, των ετών 2012-2014, 2018, 2020, 2022, 2024,
3. Τον κατάλογο του μητρώου μελών του ΑΟΑΗ, όπως αυτά καταχωρούνταν διαχρονικά στα βιβλία μελών, από το 1988 έως το 2012, καθώς και έντυπα αιτήσεων εγγραφής, ταξινομημένα σε φακέλους, για το ίδιο διάστημα,
4. Το ηλεκτρονικό μητρώο μελών του ΑΟΑΗ, από το 2012 και έπειτα, καθώς και τις αντίστοιχες αιτήσεις εγγραφής,
5. Το ισχύον καταστατικό του ΑΟΑΗ και τους κανονισμούς χρήσης γηπέδων,

6. Το βιβλίο πρωτοκόλλου της εισερχόμενης και εξερχόμενης αλληλογραφίας, με εκτενέστερη μελέτη για την περίοδο 2017-2022,
7. Το ισοζύγιο των μελών για τα έτη από το 2019 έως το 2024.

Τα δεδομένα που συλλέχθηκαν καταγράφηκαν και ταξινομήθηκαν σε δυο άξονες. Ο πρώτος άξονας αποτύπωσε σχηματικά τα ποσοτικά στοιχεία, με τη βοήθεια γραφημάτων και πινάκων. Η ανάλυση των ευρημάτων αποτυπώνονταν αριθμητικά και ποσοστιαία. Στο έκτο κεφάλαιο παρουσιάζονται και αναλύονται, αντίστοιχα, τα ποσοτικά δεδομένα ως προς το φύλο, την ηλικία, την επαγγελματική δραστηριότητα και τον τόπο κατοικίας των μελών που υπέβαλλαν αίτηση εγγραφής. Ο δεύτερος άξονας αποτύπωσε περιγραφικά τα δεδομένα που προέκυψαν από τις ανωτέρω πηγές. Στο ίδιο κεφάλαιο, παρατίθενται πληροφορίες που συνδέονταν με τον διοικητικό προσανατολισμό του ΑΟΑΗ. Γενικότερη επιδίωξη ήταν ο συνδυασμός των δεδομένων από τους δυο άξονες καταγραφής, με σκοπό να σχηματιστεί μια ολοκληρωμένη εικόνα για τα μέλη του συλλόγου και να απαντηθούν τα ερευνητικά ερωτήματα. Προς το σκοπό αυτό, πραγματοποιήθηκε και μια μικρή προέκταση της περιόδου μελέτης, για να αποτυπωθεί το πως διαμορφώνεται σήμερα το μητρώο μελών του Ομίλου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΤΟ ΑΘΛΗΜΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΦΑΙΡΙΣΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

3.1 Σύντομη Ιστορία της Αντισφαίρισης

Το άθλημα της αντισφαίρισης, όπως το γνωρίζουμε σήμερα, εμφανίστηκε στην Αγγλία κατά το 19^ο αιώνα και διαδόθηκε, σταδιακά, στον υπόλοιπο κόσμο (Cooper, 2004). Στο όνομα του ταγματάρχη Walter C. Wingfield πιστώνεται η ίδρυση και καθιέρωση του παιχνιδιού, με την έκδοση εγχειρίδιου, το 1874, στο οποίο αποτυπώνονταν και αναλύονταν, τόσο οι πρώτοι κανόνες, όσο και ο απαιτούμενος εξοπλισμός (Cooper, 2004). Το εγχειρίδιο είχε τίτλο «Sphairistike or Lawn Tennis», με τον όρο «Tennis» να επικρατεί ως η ονομασία του νέου παιχνιδιού (Cooper, 2004). Αρχικά, το παιχνίδι απέκτησε μεγάλη δημοφιλία στις τάξεις της αριστοκρατίας και των μεγαλοαστών της Αγγλίας, οι οποίοι διέθεταν τις κατάλληλες υποδομές για την επιτέλεση του παιχνιδιού (Cooper, 2004). Επιπρόσθετα, ο τρόπος διεξαγωγής του παιχνιδιού, δηλαδή η προσπάθεια μεταφοράς της μπάλας πάνω από το φιλέ και η τοποθέτησή της στο άλλο μισό του αντίπαλου γηπέδου, θεωρήθηκε αρκετά διασκεδαστική από τους παίκτες (Cooper, 2004). Θεωρήθηκε, επίσης, «φιλικό» για άτομα κάθε ηλικίας, ανεξαρτήτως φύλου (Cooper, 2004). Η συνθήκη αυτή είχε σαν αποτέλεσμα τον αρχικό χαρακτηρισμό του τένις ως ψυχαγωγική δραστηριότητα, παρά ως άθλημα (Γρίβας, 2015). Παρ' όλα αυτά, η αυξανόμενη δημοτικότητα του αθλήματος και η αποδοχή του από τα μέλη των ιδιωτικών κλαμπ, οδήγησε στην διεξαγωγή των πρώτων αγώνων, με μια συνεχώς εξελισσόμενη κλιμάκωση, έως την διεξαγωγή του πρώτου πρωταθλήματος στο Wimbledon, το 1877 (Γρίβας, 2015). Το 1888 ιδρύεται η Βρετανική Ομοσπονδία Τένις (LTA), με τη συμμετοχή αρκετών τοπικών ενώσεων, αποκτώντας την δυνατότητα κατοχύρωσης και διοργάνωσης των αγώνων (Γρίβας, 2015). Αντίστοιχες Ομοσπονδίες ιδρύονται στην Αμερική (1881), στην Αυστραλία (1904), στην Γερμανία(1902) και στην Γαλλία(1920), επιβεβαιώνοντας την απήχηση του νέου παιχνιδιού σε διεθνές επίπεδο (Γρίβας, 2015). Χαρακτηριστικό παράδειγμα, η ένταξη του

τένις ως ένα από τα εννέα αθλήματα των πρώτων σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων στην Αθήνα, το 1896 (Γρίβας, 2015). Η συνεχιζόμενη εξάπλωση του αθλήματος σε παγκόσμια κλίμακα, οδήγησε στην ίδρυση της Διεθνούς Ομοσπονδίας Αντισφαίρισης (ITF), το 1913, ενός κεντρικού διοικητικού οργάνου, με αρχική συμμετοχή 15 Ομοσπονδιών (Γρίβας, 2015). Η Ομοσπονδία ενέκρινε και έθεσε σε ισχύ τους επίσημους κανονισμούς του τένις, καθιερώνοντας, ταυτόχρονα, την διεξαγωγή τεσσάρων μεγάλων πρωταθλημάτων, τα οποία αποτελούν σήμερα τα Γκραν Σλαμ.(Αμερικάνικο ,Αυστραλιανό, Γαλλικό, Γουίμπλεντον) (Γρίβας, 2015). Στο πέραςμα των χρόνων, το άθλημα άρχισε να αποκτά επαγγελματικά χαρακτηριστικά, καθώς όλο και περισσότεροι παίκτες, κυρίως στην Αμερική, συμμετείχαν σε επαγγελματικές διοργανώσεις, έναντι χρηματικών επάθλων, την στιγμή που τα σημαντικότερα πρωταθλήματα παρέμεναν ερασιτεχνικά (Γρίβας, 2015). Ο συγκεκριμένος περιορισμός, δηλαδή οι καλύτεροι παίκτες να μην μπορούν να συμμετέχουν στις σημαντικότερες διοργανώσεις, ξεπεράστηκε με την καθιέρωση «ανοικτών» πρωταθλημάτων και παγκόσμιου συστήματος κατάταξης των παικτών, στα τέλη της δεκαετίας του 1970 (Γρίβας, 2015). Η εξέλιξη αυτή έδωσε την δυνατότητα στους επαγγελματίες παίκτες να συμμετέχουν στα τέσσερα μεγάλα πρωταθλήματα, σηματοδοτώντας, ταυτόχρονα, την καθιέρωση της «open era» (ανοιχτής εποχής) του αθλήματος και την απελευθέρωση των όρων αμοιβής (Γρίβας, 2015). Στις δεκαετίες που ακολούθησαν, η τακτική διοργάνωση επαγγελματικών αγώνων, τόσο στο ανδρικό, όσο και στο γυναικείο τένις, συνέβαλαν στην περαιτέρω ανάπτυξη του αθλήματος. Η ανάδειξη σπουδαίων παικτών, η βελτίωση και δημιουργία νέων εγκαταστάσεων, η τηλεοπτική κάλυψη των αγώνων και η αφοσίωση των φιλάθλων, αντανακλούν την παγκόσμια αποδοχή του αθλήματος μέχρι τις μέρες μας.

3.2 Η Αντισφαίριση στην Ελλάδα

Η εμφάνιση του αθλήματος στην Ελλάδα τοποθετείται στα τέλη του 19^{ου} αιώνα, από μέλη αστικών οικογενειών, τα οποία, πιθανότατα, διατηρούσαν δεσμούς με την Αγγλία (Γρίβας, 2015). Το 1885 δημιουργείται το πρώτο γήπεδο τένις στην Αθήνα, ενώ το πρώτο κλαμπ εμφανίζεται στην Κέρκυρα, το 1888 (Γρίβας, 2015). Με αφορμή την τέλεση των

Ολυμπιακών Αγώνων στην Αθήνα, το 1896, ιδρύεται ο πρώτος Όμιλος Αντισφαίρισης, στις εγκαταστάσεις του οποίου κατασκευάζονται τρία γήπεδα τένις, για τις ανάγκες της διοργάνωσης (Γρίβας, 2015). Πρόκειται για το Lawn Tennis Club, το οποίο αργότερα (1913) μετονομάστηκε σε Όμιλο Αντισφαίρισης Αθηνών (Ο.Α.Α), με έτος ίδρυσης το 1895 (Ν Γρίβας, 2015). Ο συγκεκριμένος Όμιλος, ο οποίος παραμένει στον ίδιο χώρο μέχρι σήμερα, έπαιξε σημαντικό ρόλο, τόσο στην σταδιακή ανάπτυξη του τένις, όσο και στην γενικότερη ανάπτυξη του Ελληνικού αθλητισμού (Γρίβας, 2015). Ταυτόχρονα, αποτέλεσε το σκαλοπάτι για την ενεργή συμμετοχή των γυναικών στον αθλητισμό. Αναφέρουμε, χαρακτηριστικά, πως η πρώτη συμμετοχή Ελληνίδων αθλητριών σε Πανελλήνιους και Ολυμπιακούς αγώνες πραγματοποιήθηκε μέσα από το άθλημα της αντισφαίρισης (Γρίβας, 2015). Η ίδρυση του Ο.Α.Α, το 1895, συνέβαλε στην διάδοση του αθλήματος, έστω και αν τα πρώτα χρόνια παρέμενε περιορισμένη. Οι αιτίες θα μπορούσαν να αναζητηθούν στο υψηλό κόστος αγοράς ειδικού εξοπλισμού, στις αυστηρές προϋποθέσεις εγγραφής νέων μελών, καθώς και στην έλλειψη αθλητικών εγκαταστάσεων (Γρίβας, 2015). Σε κάθε περίπτωση, το Ελληνικό τένις της εποχής κατέγραφε αρκετούς ενεργούς αθλητές και αθλήτριες, οι οποίοι συμμετείχαν, με αρκετή επιτυχία, στις διοργανώσεις της περιόδου. Χαρακτηριστικό παράδειγμα οι επιτυχίες των αθλητών στην Μεσοολυμπιάδα του 1906 (Γρίβας, 2015). Η πρώτη προσπάθεια δημιουργίας αυτόνομου διοικητικού οργάνου, με αντικείμενο την αντισφαίριση, πραγματοποιήθηκε το 1907, με την ίδρυση της «Κοσμητείας Αντισφαιρίσεως», στην Επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων (Γρίβας, 2015). Το 1917 δημιουργείται η Τεχνική Επιτροπή Αντισφαιρίσεως, στον ΣΕΓΑΣ, στην οποία συμμετείχαν ο Ο.Α Αθηνών, ο Ο.Α Κέρκυρας και το τμήμα αντισφαίρισης του Εθνικού Γυμναστικού Συλλόγου Αθηνών. (Ν Γρίβας, 2015). Μερικά χρόνια αργότερα, η Τεχνική Επιτροπή Αντισφαιρίσεως θα ανεξαρτητοποιηθεί, οδηγώντας στην ίδρυση της Ελληνικής Φίλαθλης Ομοσπονδίας Αντισφαίρισης (Ε.Φ.Ο.Α) (Ν Γρίβας, 2015). Η ΕΦΟΑ ιδρύθηκε το 1938, με 10 ιδρυτικά μέλη -σωματεία από τα 14 της εποχής και πρώτο πρόεδρο τον Ι. Κετσέα (Γρίβας, 2015). Επιδίωξη της Ομοσπονδίας ήταν η περαιτέρω διάδοση του αθλήματος, μέσα από τη διεξαγωγή σειράς Εθνικών και Διεθνών αναμετρήσεων, καθώς και η προβολή και ενίσχυση εξεχουσών Ελλήνων παικτών της

εποχής (Γρίβας, 2015). Ήδη από το 1925 διεξάγονταν στην Ελλάδα διεθνείς αναμετρήσεις, ενώ το ίδιο έτος, η Ελλάδα γίνεται πλήρες μέλος της I.T.F. (Γρίβας, 2015). Το 1927 διοργανώνεται, για πρώτη φορά, το Πανελλήνιο πρωτάθλημα, το οποίο διεξάγεται αδιαλείπτως μέχρι σήμερα. Ταυτόχρονα, την ίδια χρονιά, σημειώνεται η πρώτη συμμετοχή της Ελλάδος στο Κύπελλο Ντέιβις.(Davis Cup). (Γρίβας, 2015). Μεταπολεμικά, η επαναδραστηριοποίηση του αθλήματος συνεχίστηκε με το Πανελλήνιο πρωτάθλημα και την επανέναρξη των Βαλκανικών αγώνων, έως την οριστική αναστολή τους, το 1987 (Γρίβας, 2015). Μέχρι το τέλος της δεκαετίας του 1970, παρατηρούνταν μια στασιμότητα σε επίπεδο σωματειακής οργάνωσης και μαζικής συμμετοχής στο άθλημα. Η έλλειψη υποδομών, η απουσία προπονητών, η απροθυμία ίδρυσης νέων σωματείων καθώς και η νοοτροπία των διοικούντων, οι οποίοι αντιλαμβάνονταν το τένις ως ένα «κλειστό» άθλημα, αποτελούσαν τους κυριότερους ανασταλτικούς παράγοντες που εμποδίζαν την ανάπτυξη του αθλήματος (Γρίβας, 2015). Η συνθήκη αυτή άλλαξε την δεκαετία του 1980, χάρη στο συνδυασμό δυο ουσιαστικών παραγόντων. Την δημιουργία γηπέδων αντισφαίρισης από την Γενική Γραμματεία Αθλητισμού (Γ.Γ.Α) και τους Δήμους, καθώς και την ένταξη του τένις ως μάθημα ειδικότητας στα ΤΕΦΑΑ (Γρίβας, 2015). Σταδιακά, αρχίζουν να ιδρύονται νέοι Όμιλοι, οι οποίοι εντάσσονται στα μητρώα της ΕΦΟΑ και ταυτόχρονα αυξάνεται το αγωνιστικό επίπεδο του αθλήματος, απόρροια των γνώσεων που παρέχονταν από εξειδικευμένους προπονητές, οι οποίοι, ενδιάμεσα, είχαν αυξηθεί (Γρίβας, 2015). Την συγκεκριμένη δεκαετία, το τένις αποτελούσε ένα αρκετά δημοφιλές άθλημα, σε διεθνές επίπεδο, με αποτέλεσμα να προβάλλεται συχνότερα από τα εθνικά τηλεοπτικά δίκτυα. Η προβολή αυτή διέυρνε τα γεωγραφικά όρια διάδοσης και ανάπτυξης του αθλήματος, εντός της Ελληνικής επικράτειας (Γρίβας, 2015). Τις δεκαετίες που ακολούθησαν, αναδείχθηκαν αρκετοί αθλητές και αθλήτριες, κάποιοι εκ των οποίων κατάφεραν να σταδιοδρομήσουν στο χώρο της επαγγελματικής αντισφαίρισης, καταλαμβάνοντας, μάλιστα, υψηλές θέσεις στην παγκόσμια κατάταξη (Γρίβας, 2015). Παράλληλα με τις ατομικές επιτυχίες των αθλητών, αυξάνονταν ολοένα και περισσότερο η ίδρυση νέων σωματείων, τα οποία ανέπτυσαν αγωνιστικά τμήματα και καλλιεργούσαν συστηματικά την αντισφαίριση. Σήμερα, η ΕΦΟΑ αριθμεί 160 σωματεία μέλη, εκ των

οποίων τα 117 από αυτά επικεντρώνονται, αποκλειστικά, στο τένις (ΕΦΟΑ, 2024). Υπό την αιγίδα της Ομοσπονδίας διοργανώνονται, σε τακτική βάση, εσωτερικά και διεθνή τουρνουά, εμπλουτίζοντας τον αγωνιστικό προγραμματισμό και τις ευκαιρίες συμμετοχής και διάκρισης περισσοτέρων αθλητών (ΕΦΟΑ, πρόγραμμα, 2024). Σε συνέχεια των οργανωμένων δράσεων της Πολιτείας, η αντισφαίριση συνεχίζει να αναπτύσσεται ακόμα περισσότερο, μέσω της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, καθώς παρατηρείται, τα τελευταία χρόνια, μια αύξηση των ιδιωτικών επενδύσεων σε γήπεδα αντισφαίρισης (tennis24.gr, 2021). Ταυτόχρονα με την αναβάθμιση και ανάπτυξη νέων εγκαταστάσεων, η πρόσφατη σταθερή παρουσία Ελλήνων πρωταθλητών, ανάμεσα στους δέκα καλύτερους επαγγελματίες του κόσμου, αποτελεί τον πλέον επιδραστικό παράγοντα αύξησης της δημοφιλίας του αθλήματος και προσέλκυσης μεγαλύτερου κοινού (tennis24.gr, 2021).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Ο ΔΗΜΟΣ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ

4.1 Σύντομη Ιστορία του Δήμου Ηλιούπολης

Ο Δήμος Ηλιούπολης βρίσκεται στην Αττική, σε απόσταση 6 χλμ. από το κέντρο της πρωτεύουσας. (Νομαρχία Αθηνών, 2024) Αποτελεί προάστιο της Αθήνας, στο Ανατολικό τμήμα του Λεκανοπεδίου. (Νομαρχία Αθηνών, 2024) Χαρακτηρίστηκε επίσημα Δήμος το 1963, με πρώτο Δήμαρχο τον Π.Πεντάρη. (Σεβαστοπούλου Βογιατζή, 1971). Με βάση τα στοιχεία της απογραφής του 2021, καταγράφηκαν συνολικά 76.708 κάτοικοι. (ΕΛΣΤΑΤ, 2024). Γειτνιάζει με τους Δήμους Αργυρούπολης, Αλίμου, Αγ Δημητρίου, Δάφνης-Υμηττού και Βύρωνα. Το όνομα της περιοχής καθιερώθηκε το 1924 και οφείλεται στους πρώτους επιχειρηματίες ιδιώτες του προαστίου, οι οποίοι χρησιμοποίησαν το όνομα «Ηλιούπολη» κατά την αρχαία Αιγυπτιακή πόλη «Πι-Ρα»(Πόλη του Θεού Ρα, Θεού του Ήλιου) (Σεβαστοπούλου Βογιατζή, 1971). Μέχρι τη δεκαετία του 2000, η περιοχή χαρακτηριζόταν από τις χαμηλές κατοικίες, λόγω της ύπαρξης του Αεροδρομίου του Ελληνικού. (Νομαρχία Αθηνών, 2024) Η άρση του ανωτέρω περιορισμού, αποτέλεσμα της μεταφοράς του αερολιμένα στα Σπάτα, συνέβαλε στην αύξηση της οικοδομικής δραστηριότητας, ιδίως σε ότι αφορά τις πολυκατοικίες. (Νομαρχία Αθηνών, 2024) Το 2013 παραδόθηκε ο σταθμός «Ηλιούπολη/Γρηγόρης Λαμπράκης» της γραμμής 2 του Μετρό. (Νομαρχία Αθηνών, 2024). Επιπλέον χαρακτηριστικό, οι πολλές πλατείες, 34 τον αριθμό, καθώς και η ύπαρξη πρασίνου, λόγω του όρους Υμηττού. (Νομαρχία Αθηνών, 2024). Στην Ηλιούπολη σήμερα λειτουργούν αρκετά Δημόσια και ιδιωτικά εκπαιδευτήρια, Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δίκαιου (Ν.Π.Δ.Δ), Δημόσιες και Δημοτικές υπηρεσίες (Νομαρχία Αθηνών, 2024). Λειτουργούν, επίσης, αρκετές αθλητικές εγκαταστάσεις, οι οποίες εξυπηρετούν τις δράσεις συλλόγων και σωματείων.

4.2 Εσωτερική Διαστρωμάτωση: Οι Συνοικίες του Δ. Ηλιούπολης

Ο Δήμος Ηλιούπολης καταλαμβάνει μια έκταση 12.700 στρεμμάτων. Τα 5.700 έχουν χαρακτηριστεί δασικά και τα υπόλοιπα είναι έκταση που καλύπτει ο οικισμός.(πλατείες, δρόμοι, κατοικίες κ.λ.π) (Νομαρχία Αθηνών, 2024). Η οικιστική έκταση διαιρείται σε έντεκα συνοικίες, με έναν κεντρικό διαχωρισμό. Άνω Ηλιούπολη, Κέντρο, Κάτω Ηλιούπολη και Πανόραμα(Αστυνομικά). (Τότσικας Π, 2005) Στην Άνω Ηλιούπολη «εντάσσονται» οι συνοικίες της Αγίας Μαρίνας, το «Νησάκι», το «Χαλικάκι», η Αγία Μαύρα, και ο Άγιος Κωνσταντίνος. Στην Κάτω Ηλιούπολη, οι συνοικίες της Αγίας Παρασκευής και τα «Τυπογραφικά» (Σεβαστοπούλου Βογιατζή, 1971). Ο συνοικισμός του Πανοράματος τοποθετείται στην Άνω Ηλιούπολη, αλλά θα μπορούσε να είναι μια ανεξάρτητη συνοικία. Συσχετιζόμενες με τις Δημοτικές αθλητικές εγκαταστάσεις, η Άνω και Κάτω Ηλιούπολη εξυπηρετούνται από πέντε αθλητικά κέντρα εκάστη. Ο γενικός αυτός διαχωρισμός σε Άνω και Κάτω Ηλιούπολη συσχετίζεται και με οικονομικά μετρήσιμα δεδομένα, αναδεικνύοντας την περιοχή της Άνω Ηλιούπολης σε μια προνομιακή τοποθεσία. Συγκεκριμένα, με βάση τα στοιχεία που προκύπτουν από τις ζώνες τιμών αντικειμενικού προσδιορισμού αξιών (<https://maps.gsis.gr/valuemaps/>) του έτους 2021, η περιοχή της Άνω Ηλιούπολης εντάσσεται στην Α' και Β' ζώνη, με το εύρος των τιμών ανά τ/μ να κυμαίνεται από 1500 έως 1750 ευρώ, έναντι 1450 ευρώ της ζώνης Γ', στην οποία εντάσσεται το μεγαλύτερο μέρος της Κάτω Ηλιούπολης. Επεξηγηματικά, στην ζώνη Α' εντάσσεται το Πανόραμα(Αστυνομικά), όπου καταγράφεται η υψηλότερη αντικειμενική τιμή ανά τ/μ(1750ευρω/τ.μ), διαφοροποιώντας αισθητά την συνοικία από τις υπόλοιπες του Δήμου. Συνεχίζοντας με κάποια γενικά στοιχεία σε σχέση με την επαγγελματική δραστηριότητα, από την απογραφή του 2011 προκύπτει ότι ο ενεργά οικονομικός πληθυσμός του Δήμου ανέρχεται στις 36.410 άτομα, που αντιστοιχεί σε ποσοστό 47,5%. (ΕΛΣΤΑΤ, 2024). Λίγο πιο αναλυτικά, το 6,07% απασχολείται σε διευθυντικές θέσεις, το 11,85% ως υπάλληλοι γραφείου, ενώ καταγράφεται και ένα αξιοσημείωτο ποσοστό 23,5% ως ελεύθεροι επαγγελματίες. (ΕΛΣΤΑΤ, 2024) Σε σύγκριση με τους γειτονικούς Δήμους, η Ηλιούπολη παρουσιάζει ίδιους ή ελαφρώς

καλύτερους δείκτες, ένδειξη η οποία θα μπορούσε να συνδέεται με ποιοτικά στοιχεία, όπως αυτό του βιοτικού επιπέδου.

4.3 Ο Αθλητισμός στον Δήμο Ηλιούπολης

Ήδη από τη δεκαετία του 1930 δραστηριοποιούνταν στην περιοχή αρκετοί αθλητικοί σύλλογοι. Το ποδόσφαιρο, με εκπροσώπους τον Ήφαιστο (από το 1953 Π.Α.Ο Ηλιούπολης), τη Φλόγα και το Διγενή (από το 1949 Χαραυγιακός) βρίσκονταν στο επίκεντρο του τοπικού θεάματος της εποχής. (Σεβαστοπούλου Βογιατζή, 1971). Η αθλητική δραστηριότητα συνεχίστηκε και την δεκαετία του 1960. Μεταξύ άλλων, έχουμε την διοργάνωση του πρώτου ποδηλατικού τουρνουά το 1962 και την ίδρυση του Σκακιστικού Συλλόγου Ηλιούπολης, το 1965. (Σεβαστοπούλου Βογιατζή, 1971). Ιδιαίτερο γενικό αθλητικό γεγονός της δεκαετίας του 1960 στάθηκε η συγχώνευση των αθλητικών συλλόγων “Φλόγα” και “ΠΑΟ Ηλιούπολης” ιδρύοντας τον Γυμναστικό Σύλλογο Ηλιούπολης με επέκταση των δραστηριοτήτων του τελευταίου σε τμήματα εκτός του ποδοσφαίρου. (Σεβαστοπούλου Βογιατζή, 1971). Γενικότερα, στο Δ. Ηλιούπολης δραστηριοποιείται πληθώρα αθλητικών συλλόγων, που καλύπτουν σχεδόν όλο το φάσμα των αθλημάτων. Αρκετοί από αυτούς χρησιμοποιούν τις κοινόχρηστες αθλητικές εγκαταστάσεις, ενώ ορισμένοι διαθέτουν το δικό τους χώρο. Με βάση την υποδιαίρεση των συνοικιών, στην Κάτω Ηλιούπολη έχουν έδρα το Α’ Κλειστό Γυμναστήριο Ηλιούπολης, το Δημοτικό Στάδιο, το Δ’ Αθλητικό Κέντρο Ηλιούπολης, καθώς και τα Αθλητικά Κέντρα του Αγίου Νικολάου, Διονυσίου και Τυρταίου, Πανταζή και Λαγκαδίων. Οι προδιαγραφές των ανωτέρω εγκαταστάσεων εξυπηρετούν ποικιλία αθλημάτων, με έμφαση στο ποδόσφαιρο, στο μπάσκετ και στο βόλεϊ. Στην Άνω Ηλιούπολη έχουν έδρα το Β’ Κλειστό Γυμναστήριο, τα γήπεδα ποδοσφαίρου ΔΙΑΝΑ, καθώς και το Αθλητικό Κέντρο Χαλικάκι, με έμφαση στο στίβο, στο ποδόσφαιρο και στο μπάσκετ. Στην περιοχή του Πανοράματος εδρεύει το αντίστοιχο Αθλητικό Κέντρο, το οποίο φιλοξενεί σύγχρονες εγκαταστάσεις, τόσο για αθλήματα υγρού στίβου, όσο και για αντισφαίριση.

4.4 Π.Α.Ο.Δ.ΗΛ και Λοιποί Αθλητικοί Σύλλογοι του Δ. Ηλιούπολης

Κεντρικός εκπρόσωπος του Δήμου στο κομμάτι του αθλητισμού ήταν ο Πολιτιστικός Αθλητικός Οργανισμός Δήμου Ηλιούπολης (Π.Α.Ο.Δ.ΗΛ), μέχρι και το έτος 2024, οπότε και καταργήθηκε με βάση τις διατάξεις του Ν.5056/2023 (ΦΕΚ 163 Α', 2023). Ο ΠΑΟΔΗΛ αποτελούσε Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δίκαιου (Ν.Π.Δ.Δ) επιφορτισμένο με την ευθύνη της οργάνωσης, λειτουργίας και διαχείρισης όλων των Δημοτικών αθλητικών εγκαταστάσεων της αρμοδιότητάς του (ΠΑΟΔΗΛ, Κανονισμός Λειτουργίας, 2011). Για τον σκοπό αυτό είχε συνταχθεί κανονισμός λειτουργίας αθλητικών εγκαταστάσεων, όπου, μεταξύ άλλων, προέβλεπε την υποστήριξη και προώθηση του μαζικού αθλητισμού, την υποστήριξη και παροχή υπηρεσιών άθλησης καθώς και την εκτέλεση προγραμμάτων αθλητικής κατάρτισης. (ΠΑΟΔΗΛ, Κανονισμός Λειτουργίας, 2011) Προς την κατεύθυνση αυτή, ανέπτυξε τακτικά προγράμματα μαζικής άθλησης και εποχικές δράσεις, όπως τα καλοκαιρινά camp ή προγράμματα προετοιμασίας υποψηφίων για ΤΕΦΑΑ και στρατιωτικές σχολές (ΠΑΟΔΗΛ, Προγράμματα Αιτήσεις, 2023). Τα αθλήματα που καλλιεργούνταν υπό την αιγίδα του Π.Α.Ο.Δ.ΗΛ κάλυπταν ένα ευρύ φάσμα αθλητικών δραστηριοτήτων. Αναφέρουμε χαρακτηριστικά την ύπαρξη τμημάτων εκμάθησης μικρής και μεγάλης πισίνας για ανήλικα παιδιά, τμήματα ελεύθερης κολύμβησης για ενήλικους, καθώς και τμήματα καλλιτεχνικής κολύμβησης. Πέρα από τα αθλήματα υγρού στίβου, που αποτελούσαν προτεραιότητα του οργανισμού, ο Π.Α.Ο.Δ.ΗΛ ανέπτυξε τμήματα παραδοσιακών χορών, fitball, body training, yoga, pilates, bare e tare, aeropilates, μπαλέτου, μοντέρνου χορού και τένις. (ΠΑΟΔΗΛ, Προγράμματα Αιτήσεις, 2023). Η ύπαρξη των Δημοτικών αθλητικών εγκαταστάσεων και υποδομών αποτελούσε καθοριστικό παράγοντα για την ανάπτυξη ακόμα περισσότερων αθλητικών δραστηριοτήτων, αυτή τη φορά μέσα από σωματεία και συλλόγους με έδρα την Ηλιούπολη. Η δυνατότητα χρήσης των εγκαταστάσεων, έστω και με κάποιο αντίτιμο, επέτρεψε σε αρκετά σωματεία να βρουν αθλητική «στέγη» και να εξασκήσουν το άθλημα που υποθάλπουν. Ο κανονισμός του Π.Α.Ο.Δ.ΗΛ προσδιορίζει το πλαίσιο και τη διαδικασία παραχώρησης και χρήσης των εγκαταστάσεων σε αθλητικούς φορείς και

ιδιωτικές σχολές άθλησης (ΠΑΟΔΗΛ, Κανονισμός Λειτουργίας, 2011). Η «φιλοξενία» αθλητικών συλλόγων και σωματείων στις Δημοτικές αθλητικές εγκαταστάσεις γίνονταν μέσα από συγκεκριμένο προγραμματισμό, διέπονταν από ένα κανονιστικό πλαίσιο, για το οποίο ο Π.Α.Ο.Δ.ΗΛ είχε την αποκλειστική αρμοδιότητα να εφαρμόζει και να ελέγχει. Παρά το γεγονός ότι ο Οργανισμός, τυπικά, δεν υφίσταται πλέον, εφόσον ως νομικό πρόσωπο ενσωματώθηκε στον οργανισμό εσωτερικής υπηρεσίας του Δήμου, η επίσημη ιστοσελίδα του Δήμου Ηλιούπολης παραπέμπει στον διαδικτυακό τόπο του Π.Α.Ο.Δ.ΗΛ για θέματα αθλητισμού και πολιτισμού (Δήμος Ηλιούπολης, 2024).

4.4.1 Λοιποί Αθλητικοί Σύλλογοι

Με έδρα τον Δήμο Ηλιούπολης καταγράφονται αρκετοί αθλητικοί σύλλογοι, οι περισσότεροι εκ των οποίων στεγάζονται στις Δημοτικές αθλητικές εγκαταστάσεις (Χ.Ο, 2024). Η πολυετής παρουσία τους στα αθλητικά δρώμενα και η χρήση συγκεκριμένων χώρων άθλησης εντός των εγκαταστάσεων, έχουν δημιουργήσει διακριτά «σημεία συνάντησης» με τους δημότες. Μια απλή ανάρτηση σε δημοφιλείς πλατφόρμες κοινωνικής δικτύωσης, με τις βασικές πληροφορίες, όπως το είδος της δραστηριότητας, ένα τηλέφωνο, μια διεύθυνση, συνοδευόμενα από μερικές φωτογραφίες, είναι αρκετά για να ανακοινώσουν την ύπαρξη του συλλόγου. Στους χώρους άθλησης, μια αφίσα του εκάστοτε συλλόγου έξω από ένα γραφείο ή αίθουσα άθλησης, μερικά φυλλάδια ή ένα τραπέζακι με κάποιον αρμόδιο, ολοκληρώνουν, σε μεγάλο βαθμό, την παρουσία του σωματείου στο χώρο. Σύλλογοι όπως ο «ΠΑΝΔΑΡΟΣ»(Τοξοβολία), ο «ΕΚΗΒΟΛΟΣ»(Τοξοβολία), ο «ΩΜΕΓΑ»(Σκοποβολή), ο «ΑΘΛΟΣ»(Γενική γυμναστική), ο «ΔΙΑΝΑ»(Ποδόσφαιρο) και ο «ALBATROS»(υγρός στίβος), αποτελούν χαρακτηριστικά παραδείγματα τέτοιων συλλόγων (Χ.Ο, 2024). Ιστορικότεροι και μακροβιότεροι σύλλογοι, όπως ο Γυμναστικός Σύλλογος Ηλιούπολης(Γ.Σ.Η) και ο Αθλητικός Όμιλος Ηλιούπολης «Χαραυγιακός» χρησιμοποιούν, επίσης, τις Δημοτικές αθλητικές εγκαταστάσεις για τις δράσεις τους. Πέρα από τους ανωτέρω συλλόγους, υπάρχουν και εκείνοι που διαθέτουν ιδιωτικούς χώρους άθλησης. Πρόκειται, κυρίως, για συλλόγους που καλλιεργούν αθλήματα «κλειστού» χώρου, με έμφαση στις πολεμικές

τέχνες. Παράδειγμα τέτοιων συλλόγων είναι ο «ΘΡΙΑΜΒΟΣ», η «ΙΡΙΔΑ» ο «ΚΡΟΝΟΣ» και ο «ΩΡΙΩΝ» με έμφαση στο taekwon do (Χ.Ο, 2024). Αξίζει να σημειωθεί πως στην Ηλιούπολη έχει έδρα η Ελληνική Ομοσπονδία Θαλάσσιου Σκι(Ε.Ο.Θ) (ΕΟΘ, 2024).

4.5 Η Αντισφαίριση στο Δ. Ηλιούπολης και γειτονικούς Δήμους

Εκτός από τον Αθλητικό Όμιλο Αντισφαίρισης «Ηλιούπολη» (ΑΟΑΗ), για τον οποίο θα μιλήσουμε αναλυτικά σε επόμενη ενότητα, σε επίπεδο συλλόγων η αντισφαίριση καλλιεργείται και από τον Γυμναστικό Σύλλογο Ηλιούπολης (Γ.Σ.Η). Τμήματα για εκμάθηση αντισφαίρισης αναπτύσσει, επίσης, από το 2011 και ο ΠΑΟΔΗΛ. (ΠΑΟΔΗΛ, Προγράμματα Αιτήσεις, 2023). Αναφορικά με την ανάπτυξη του αθλήματος από τον ΠΑΟΔΗΛ, τα τμήματα που δημιουργούνται διαμορφώνονται ανάλογα με τις αιτήσεις ενδιαφέροντος. Στην προκειμένη περίπτωση, θα ήταν αδόκιμο να χρησιμοποιήσουμε τον όρο «ακαδημία», εφ' όσον δεν υπάρχει κάποια συνέχεια, ούτε σε επίπεδο αθλούμενων, ούτε σε επίπεδο προπονητών. Όπως προκύπτει από τα αρχεία των αιτήσεων, από τους ετήσιους διαγωνισμούς για την πρόσληψη προπονητών καθώς και από την περιγραφή της διαδικασίας από τα έντυπα φυλλάδια του Οργανισμού (ΠΑΟΔΗΛ, Μαζική 'Αθληση, 2024), τα τμήματα διαμορφώνονται εκ νέου κάθε χρόνο. Συνήθως προσλαμβάνεται ένας ή, σπανιότερα, δυο προπονητές. Τα μαθήματα είναι από το μεσημέρι μέχρι αργά το απόγευμα, στα γήπεδα του αθλητικού κέντρου Πανοράματος. Δίνεται προτεραιότητα σε παιδικά τμήματα και σε τμήματα αρχαρίων (ΠΑΟΔΗΛ, Μαζική 'Αθληση, 2024). Τα τμήματα διαμορφώνονται με βάση τη διαθεσιμότητα των γηπέδων και το ωράριο εργασίας του προπονητή.

Ο Γυμναστικός Σύλλογος Ηλιούπολης (Γ.Σ.Η) καλλιεργεί το άθλημα της αντισφαίρισης από το 1990, οπότε και ίδρυσε το αντίστοιχο τμήμα (Τένις ΓΣΗ, 2024). Η διοίκηση του τμήματος έχει έδρα το Αθλητικό Κέντρο Διονυσίου και Τυρταίου (Τένις ΓΣΗ, 2024). Αποτελεί ενεργό μέλος της Ένωσης Σωματείων Αντισφαίρισης Νοτιοανατολικής Αττικής (ΙΑ' Ένωση) και της Ελληνικής Φίλαθλης Ομοσπονδίας Αντισφαίρισης (Ε.Φ.Ο.Α) (Τένις

ΓΣΗ, 2024). Για την διεξαγωγή των μαθημάτων του, το τμήμα χρησιμοποιεί όλες τις Δημοτικές αθλητικές εγκαταστάσεις που διαθέτουν γήπεδα τένις, πλην αυτών του Α.Ο.Α.Η. Πληροφορίες για τη δράση του συλλόγου παρέχονται μόνο μέσα από δημοφιλή πλατφόρμα κοινωνικής δικτύωσης (Facebook) (Τένις ΓΣΗ, 2024). Σύμφωνα με την παρεχόμενη πληροφορία, το τμήμα αντισφαίρισης του ΓΣΗ έχει αναπτύξει όλα τα αγωνιστικά και προ αγωνιστικά επίπεδα, καθώς και ακαδημίες, mini, play and stay tennis, ladies tennis, family tennis, στις οποίες διδάσκεται και προάγεται το άθλημα της αντισφαίρισης (Τένις ΓΣΗ, 2024). Το τμήμα διαθέτει αθλητές με ενεργό δελτίο στην Ε.Φ.Ο.Α, Διασυλλογική ομάδα αγοριών – κοριτσιών, οι οποίοι συμμετέχουν στα πρωταθλήματα της Ομοσπονδίας (Τένις ΓΣΗ, 2024). Ως προτεραιότητα αναφέρονται τα τμήματα υποδομής, χωρίς να αποκλείονται οι μεγαλύτερες ηλικίες, που στοχεύουν στο αγωνιστικό τένις (Τένις ΓΣΗ, 2024). Από την διαδικτυακή έρευνα, δεν προέκυψε κάποιο στοιχείο σχετικά με την διοικητική οργάνωση, την προπονητική ομάδα και τη δομή της ακαδημίας.

4.5.1 Η Αντισφαίριση σε γειτονικούς Δήμους

Πριν την επίσημη ίδρυση του Α.Ο.Α.Η, το 1988, αρκετοί γειτονικοί Δήμοι διέθεταν συλλόγους και εγκαταστάσεις αντισφαίρισης. Στην γεωγραφική γειτονιά της Ηλιούπολης, ο Δήμος Γλυφάδας διέθετε τρεις συλλόγους. Στα αρχεία της Ε.Φ.Ο.Α καταγράφονται με τις ονομασίες Α.Ν.Ο ΓΛΥΦΑΔΑΣ και έτος εγγραφής στην Ε.Φ.Ο.Α το 1975, Α.Ο ΓΛΥΦΑΔΑΣ, με εγγραφή το 1979 και ο Α.Σ ΣΠΑΡΤΑΚΟΣ ΓΛΥΦΑΔΑΣ, με εγγραφή στην Ε.Φ.Ο.Α το 1985 (ΕΦΟΑ, 2024). Συλλόγους αντισφαίρισης διέθεταν, επίσης, οι Δήμοι Παλαιού Φάληρου, με τον Α.Ο. ΠΑΛΑΙΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ και ημερομηνία ένταξης το 1983, καθώς και ο Δήμος Αργυρούπολης, με τον Α.Ο.Α ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗΣ και ένταξη στην ΕΦΟΑ το 1987 (ΕΦΟΑ, 2024), ο οποίος και αποτελούσε τον κοντινότερο χιλιομετρικά προορισμό. Στην ευρύτερη «τενιστική» γειτονιά, λειτουργούσαν ήδη ο Ο.Α ΑΘΗΝΩΝ, ο Α.Ο.Α ΦΙΛΟΘΕΗΣ και ο Α.Ο ΚΗΦΙΣΙΑΣ, που αποτελούσαν τους ιστορικότερους και ίσως τους δημοφιλέστερους Ομίλους της Αττικής. (ΕΦΟΑ, 2024). Αναφέραμε τις ημερομηνίες ένταξης στην ΕΦΟΑ διότι, όπως αναφέρει το καταστατικό

της Ομοσπονδίας, ως ελάχιστη προϋπόθεση για την εγγραφή ενός σωματείου στα μητρώα της, είναι η ύπαρξη τουλάχιστον είκοσι αθλητών με δελτίο και η αποκλειστική χρήση δυο γηπέδων (ΕΦΟΑ, Καταστατικό, 2024). Οι ανωτέρω σύλλογοι, προφανώς, πληρούσαν τις όποιες προϋποθέσεις. Γίνεται αντιληπτό ότι, για να ασχοληθεί κάποιος κάτοικος Ηλιούπολης εντατικά με την αντισφαίριση, την συγκεκριμένη περίοδο, έπρεπε να υπερκεράσει, το λιγότερο, το συνδυασμό δυο περιορισμών. Ο πρώτος ήταν η χιλιομετρική απόσταση και ο δεύτερος, η αναγκαία προσαρμογή στο πρόγραμμα λειτουργίας του εκάστοτε Ομίλου. Οι παραπάνω περιορισμοί θα μπορούσαν να προεκταθούν και σε δυο ακόμα, αυτόν της έλλειψης χρόνου και πιθανότατα, κάποιου επιπλέον κόστους. Σήμερα έχουν αναπτυχθεί επιπλέον σύλλογοι γειτονικά του Δήμου Ηλιούπολης, όπως ο «Ο.Α ΓΟΥΔΙΟΥ», ο «ΘΗΣΕΑΣ» Αγ. Δημήτριου, ο «Α.Ο.Α ΠΑΠΑΓΟΥ-ΧΟΛΑΡΓΟΥ» (ΕΦΟΑ, 2024), καθώς, επίσης, νέες κοινόχρηστες εγκαταστάσεις από γειτονικούς Δήμους και πολλά ιδιωτικά κλαμπ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΣΩΜΑΤΕΙΑΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΑΝΤΙΣΦΑΙΡΙΣΗΣ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ (1988- 2020)

5.1 Η Ίδρυση και η Ταυτότητα του Α.Ο.Α. «ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ»

Όπως αναφέρεται στην επίσημη ιστοσελίδα του συλλόγου (ΑΟΑΗ, Ιστορικό, 2024), ο Α.Ο.Α. «ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ» ιδρύθηκε στις 29/06/1988 με σκοπό την προαγωγή, ανάπτυξη και μαζική διάδοση του αθλήματος της αντισφαίρισης, καθώς και την άθληση και ψυχαγωγία των μελών του. Ο Όμιλος διοικείται από επταμελές Διοικητικό Συμβούλιο, το οποίο εκλέγεται από τη Γενική Συνέλευση των τακτικών μελών του και η οποία αποτελεί το ανώτατο όργανο διοίκησης του Ομίλου (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Στην πορεία των 36 χρόνων από την ίδρυσή του, έχει αναπτύξει ξεχωριστή δραστηριότητα στο χώρο της αντισφαίρισης, δημιουργώντας σχολές για παιδιά από ηλικίας 5 έως 18 ετών, καθώς και τμήματα ενηλίκων (ΑΟΑΗ, Ιστορικό, 2024). Την επιμέλεια της οργάνωσης και λειτουργίας των σχολών, αναλαμβάνουν οι προπονητές σε συνεργασία με τον Έφορο του συλλόγου (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Σε κάθε εκπαιδευτική περίοδο αθλούνται, κατά μέσο όρο, 320 παιδιά και ενήλικοι μαθητές (ΑΟΑΗ, Ισοζύγιο Αθλητών, 2024). Αθλούνται, επίσης, περίπου 180 μέλη (ΑΟΑΗ, 2024). Η διάρθρωση των τμημάτων διέπεται από μια συγκεκριμένη λογική, όπου οι αθλητές κατανέμονται ανάλογα με το αγωνιστικό τους επίπεδο (ΑΟΑΗ, 2024). Ο ΑΟΑΗ αποτελεί μέλος της ΕΦΟΑ από το 1990, μέλος της ΙΑ' Ένωσης και αναγνωρισμένο αθλητικό σωματείο στα μητρώα της Γ.Γ.Α (ΑΟΑΗ, Ιστορικό, 2024). Για το λόγο αυτό διατηρεί τα προβλεπόμενα από το νόμο βιβλία (μελών, πρωτοκόλλου, πρακτικών, εσόδων – εξόδων). Σε όλη αυτή την διαδρομή

των 36 χρόνων, οι Διοικήσεις του ΑΟΑΗ προσέβλεπαν στην στήριξη και συμπαράσταση, τόσο της Δημοτικής αρχής, όσο και της Ομοσπονδίας Αντισφαίρισης, αφενός για την διάδοση του αθλήματος, αφετέρου, για την δημιουργία κατάλληλων συνθηκών με στόχο την ένταξη όσο το δυνατόν περισσότερων παιδιών επιθυμούσαν να ασχοληθούν με την αντισφαίριση (ΑΟΑΗ, 2024).

5.2 Αθλητικές Εγκαταστάσεις-Χορηγοί

5.2.1 Αθλητικές Εγκαταστάσεις

Ο σύλλογος εδρεύει στο Αθλητικό Κέντρο Πανοράματος Ηλιούπολης (οδός Έβερτ Αγγέλου 1, Τ.Κ. 163 42, Ηλιούπολη) και διαθέτει στις εγκαταστάσεις του επτά (7) γήπεδα Τένις, τα οποία έχουν παραχωρηθεί, έναντι μηνιαίου αντιτίμου, από την Δημοτική Αρχή για τις δραστηριότητες του σωματείου (ΑΟΑΗ, 2024). Όπως προέκυψε από επιτόπια έρευνα, πέρα από τα γήπεδα, στον ίδιο χώρο στεγάζεται χώρος εκγύμνασης, το γραφείο της γραμματείας και η αίθουσα συνεδριάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου(Δ.Σ). Ο χώρος διαθέτει θέσεις στάθμευσης αρκετών οχημάτων, καθώς και Δημοτικό εντευκτήριο. Τα γήπεδα του ΑΟΑΗ διαιρούνται σε πέντε χωμάτινα, ένα γήπεδο mini tennis και δυο green set(quick) γήπεδα. Η συντήρηση, τόσο των εγκαταστάσεων, όσο και των γηπέδων, ανήκει στην ευθύνη του ΑΟΑΗ. Η συντήρηση πραγματοποιείται τακτικά σε ετήσια βάση, συνήθως το μήνα Αύγουστο, όπου παρατηρείται μικρότερη προσέλευση μελών, σε συνδυασμό με το καλοκαιρινό διάλειμμα της ακαδημίας. Πρόσφατο μεγάλο έργο συντήρησης αποτελεί η ανακατασκευή δυο χωμάτινων γηπέδων και η αντικατάσταση των παλαιών σωμάτων φωτισμού με νέους προβολείς τεχνολογίας led, που πραγματοποιήθηκε το έτος 2023 και χρηματοδοτήθηκαν αποκλειστικά από το ταμείο του ΑΟΑΗ (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 2024). Στα έργα συντήρησης λαμβάνουν μέρος οι συντηρητές του Ομίλου καθώς και εξωτερικοί συνεργάτες. Ο Όμιλος εξασφαλίζει άδεια χρήσης εγκαταστάσεων από την Δημοτική αρχή, η οποία ανανεώνεται κάθε πέντε χρόνια. Η συγκεκριμένη άδεια αποτελεί προϋπόθεση για την έκδοση μιας σειράς επόμενων αδειών, που επιτρέπουν την

τέλεση αγώνων στις εγκαταστάσεις του. Ο ΑΟΑΗ, σε συνεργασία με την ΕΦΟΑ, διοργανώνει ετησίως τουλάχιστον πέντε πιστοποιημένα πρωταθλήματα (ΕΦΟΑ, Πρόγραμμα, 2024). Σημαντικότερα εξ αυτών, το διεθνές τουρνουά Tennis Europe Junior Tour, υπό την αιγίδα της International Tennis Federation (I.T.F) (Europe, 2024), τη διεξαγωγή του οποίου ανέλαβε ο ΑΟΑΗ για πρώτη φορά το έτος 2023 και το Διασυλλογικό πρωτάθλημα ομάδων, ανδρών – γυναικών της Α΄ Εθνικής κατηγορίας, από το 1998 μέχρι σήμερα.

5.2.2 Χορηγοί

Από το 2018 και έπειτα, καταγράφεται στα βιβλία πρακτικών του Δ.Σ η σύσταση επιτροπών, αποτελούμενη από μέλη της Διοίκησης, για την εξεύρεση χορηγιών υπέρ του Ομίλου. (ΑΟΑΗ, Πρακτικά, 2018). Από το συγκεκριμένο έτος και μετά, παρατηρείται μια στροφή των Διοικήσεων, τόσο προς εξωτερικούς επιχειρηματίες, όσο και προς τα μέλη που ασκούν επιχειρηματική δράση, για την εξεύρεση επιπλέον πόρων για τον σύλλογο. Η στρατηγική αυτή φαίνεται να υποκαθιστά, χωρίς, φυσικά, να αναιρεί, την λύση παρελθόντων διοικήσεων για έκτακτες εισφορές. Επειδή η νομική υπόσταση του ΑΟΑΗ δεν του επιτρέπει εμπορικές συναλλαγές με τρίτους και μέλη, οι χορηγίες εισπράττονται με τη μορφή προμηθειών που καλύπτουν βασικές ανάγκες, όπως ρουχισμό, μπάλες, γραφική ύλη κ.τ.λ. (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Ανταποδοτικά, ο Όμιλος αναρτά επιγραφή με το λογότυπο των χορηγών περιμετρικά των γηπέδων. Επιπρόσθετα, καθώς η παρουσία του Ομίλου επεκτείνεται και στο διαδίκτυο, διαθέτοντας ενεργή ιστοσελίδα και πρόσβαση σε δημοφιλείς πλατφόρμες κοινωνικής δικτύωσης, οι χορηγοί εμφανίζονται και στους συγκεκριμένους χώρους. Ανάλογα με το ποσό της χορηγίας, οι χορηγοί ιεραρχούνται σε platinum, gold, silver και bronze, καταλαμβάνοντας κεντρικότερη θέση, τόσο στην ιστοσελίδα του Ομίλου, όσο και στις επιγραφές των γηπέδων. (ΑΟΑΗ, 2024). Ένα επιπλέον στοιχείο που προέκυψε σχετικά με τους χορηγούς και ιδιαίτερα με αυτούς που είναι μέλη του Ομίλου, είναι η «άτυπη» ανανέωση της χορηγίας, εκ νέου κάθε χρόνο, μονομερώς από την πλευρά της Διοίκησης. Έχοντας ορίσει ένα ελάχιστο ποσό χορηγίας, η Διοίκηση αποστέλλει στους χορηγούς τιμολόγια προς πληρωμή, ισόποσα με το σύνολο

της χορηγίας. Από την πλευρά τους, τα μέλη -χορηγοί, ιδίως τα παίζοντα μέλη – χορηγοί, τα οποία αφιερώνουν περισσότερες ώρες στον Όμιλο, δείχνουν να αποδέχονται τη συγκεκριμένη «πρωτοβουλία» της Διοίκησης. Αναφέρθηκαν, μάλιστα, περιπτώσεις, όπου οι χορηγοί υπερέβησαν κατά πολύ το ποσό της χορηγίας, προσφέροντας επιπλέον δώρα ή υπηρεσίες, σε εσωτερικές δράσεις του συλλόγου.

5.3 Η Διευθυντική Ομάδα του Ομίλου

Στην παρούσα ενότητα παρουσιάζονται τα μέλη των Διοικητικών Συμβουλίων του ΑΟΑΗ, καθώς και η κοινωνική τους σύνθεση, στην διάρκεια των τριών περιόδων μελέτης. Ο πρώτος πίνακας περιλαμβάνει τα μέλη που αποτελούσαν την προσωρινή διοικούσα επιτροπή και εξελέγησαν ως η πρώτη διοίκηση του Ομίλου, από το έτος 1988 έως το έτος 1990.

ΟΝ/ΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ	ΈΤΟΣ ΓΕΝΝΗΣΗΣ	ΚΑΤΟΙΚΙΑ
ΦΡΥΣΑΛΑΚΗΣ Γ.	ΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΓΕΩΛΟΓΟΣ	1955	ΚΑΤΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ Χ.	ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ	1957	ΚΑΤΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Α.	ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ. ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ-ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗΣ	1945	ΠΑΝΟΡΑΜΑ
ΧΡΗΣΤΟΥ Π.	ΑΝ. ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	ΕΛΕΥΘ. ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ	1949	ΠΑΝΟΡΑΜΑ
ΣΚΟΥΦΟΣ Κ.	ΤΑΜΙΑΣ	ΛΟΓΙΣΤΗΣ	1947	ΚΕΝΤΡΟ
ΜΥΛΩΝΑΣ Ν.	ΈΦΟΡΟΣ	ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΣ	1955	ΑΝΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΣΑΒΒΑΚΗ Ι.	ΑΝ.ΤΑΜΙΑΣ	ΕΛΕΥΘ. ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ	1948	ΚΑΤΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΗΣ Α.	ΑΝ.ΕΦΟΡΟΣ	ΕΡΓΟΛΑΒΟΣ	1955	ΠΑΝΟΡΑΜΑ
ΜΑΥΡΟΓΟΝΑΤΟΣ Γ.	ΜΕΛΟΣ	ΛΟΓΙΣΤΗΣ	1956	ΠΑΝΟΡΑΜΑ

Τα μέλη του Δ.Σ της περιόδου 1990-1992

ΟΝ/ΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ	ΈΤΟΣ ΓΕΝΝΗΣΗΣ	ΚΑΤΟΙΚΙΑ
ΦΡΥΣΑΛΑΚΗΣ Γ.	ΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΓΕΩΛΟΓΟΣ	1955	ΚΑΤΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ Χ.	ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ	1957	ΚΑΤΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Α.	ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ. ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ-ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗΣ	1945	ΠΑΝΟΡΑΜΑ
ΧΡΗΣΤΟΥ Π.	ΑΝ. ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	ΕΛΕΥΘ. ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ	1949	ΠΑΝΟΡΑΜΑ
ΣΚΟΥΦΟΣ Κ.	ΤΑΜΙΑΣ	ΛΟΓΙΣΤΗΣ	1947	ΚΕΝΤΡΟ
ΜΥΛΩΝΑΣ Ν.	ΈΦΟΡΟΣ	ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΣ	1955	ΑΝΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΡΑΠΤΗΣ	ΑΝ.ΕΦΟΡΟΣ	ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΟΣ	1955	ΚΕΝΤΡΟ
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΗΣ Α.	ΑΝ. ΤΑΜΙΑΣ	ΕΡΓΟΛΑΒΟΣ	1955	ΠΑΝΟΡΑΜΑ
ΜΑΥΡΟΓΟΝΑΤΟΣ Γ.	ΜΕΛΟΣ	ΛΟΓΙΣΤΗΣ	1956	ΠΑΝΟΡΑΜΑ

Τα μέλη του Δ.Σ της περιόδου 1992-1994

ΟΝ/ΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ	ΈΤΟΣ ΓΕΝΝΗΣΗΣ	ΚΑΤΟΙΚΙΑ
ΖΑΝΝΙΑΣ ΣΠ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ	1954	ΠΑΝΟΡΑΜΑ
ΚΟΡΜΠΑΚΗΣ Κ.	ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΕΜΠΟΡΟΣ	1946	ΠΑΝΟΡΑΜΑ

ΚΟΚΟΣΕΛΗ-ΜΠΑΤΙΣΤΑΤΟΥ Δ.	Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	ΚΑΘ. ΦΥΣ. ΑΓΩΓΗΣ	1953	ΠΑΝΟΡΑΜΑ
ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Ν.	ΤΑΜΙΑΣ	ΤΡΑΠ. ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ	1945	ΚΑΤΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Α.	ΕΦΟΡΟΣ	ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ. ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ-ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗΣ	1945	ΠΑΝΟΡΑΜΑ
ΦΡΥΣΑΛΑΚΗΣ Γ.	ΕΦΟΡΟΣ ΕΡΓΩΝ	ΓΕΩΛΟΓΟΣ	1955	ΚΑΤΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΚΟΥΜΙΔΗΣ Μ.	ΑΝ. ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΑ	1948	ΑΝΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΚΟΥΡΤΗΣ Β.	ΑΝ. ΤΑΜΙΑΣ	ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ	1939	ΠΑΝΟΡΑΜΑ
ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ Χ	ΜΕΛΟΣ	ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ	1957	ΚΑΤΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ

Τα μέλη του Δ.Σ της περιόδου 1994-1996

ΟΝ/ΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ	ΈΤΟΣ ΓΕΝΝΗΣΗΣ	ΚΑΤΟΙΚΙΑ
ΖΑΝΝΙΑΣ ΣΠ	ΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ	1954	ΠΑΝΟΡΑΜΑ
ΦΡΥΣΑΛΑΚΗΣ Γ	ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΓΕΩΛΟΓΟΣ	1955	ΚΑΤΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΚΟΚΟΣΕΛΗ-ΜΠΑΤΙΣΤΑΤΟΥ Δ.	Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	ΚΑΘ. ΦΥΣ. ΑΓΩΓΗΣ	1953	ΠΑΝΟΡΑΜΑ
ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Ν.	ΤΑΜΙΑΣ	ΤΡΑΠ. ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ	1945	ΚΑΤΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ

ΚΟΥΜΙΔΗΣ Μ.	ΑΝ. ΕΦΟΡΟΣ	ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΑ	1948	ΑΝΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Α	ΑΝ. ΤΑΜΙΑΣ	ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ. ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ- ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗΣ	1945	ΠΑΝΟΡΑΜΑ
ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ Χ	ΑΝ. ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ	1957	ΚΑΤΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΜΑΝΙΑΚΑΣ Λ.	ΕΦΟΡΟΣ	ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ	1947	ΠΑΝΟΡΑΜΑ
ΠΑΓΚΑΛΟΣ Γ.	ΜΕΛΟΣ	ΕΜΠΟΡΟΣ	1939	ΑΝΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ

Τα μέλη του Δ.Σ της περιόδου 1996-1998

ΟΝ/ΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ	ΈΤΟΣ ΓΕΝΝΗΣΗ Σ	ΚΑΤΟΙΚΙΑ
ΚΟΥΜΙΔΗΣ Μ.	ΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΑ	1948	ΑΝΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Α	ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟ Σ	ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ. ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ- ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗΣ	1945	ΠΑΝΟΡΑΜΑ
ΚΟΝΤΟΡΟΥΣΗΣ Σ.	Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΣ	1938	ΑΝΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟ Σ Ν.	ΑΝ. ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	ΕΜΠΟΡΟΣ	1947	ΑΝΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΚΟΚΛΑΣ Δ.	ΤΑΜΙΑΣ	ΙΔ. ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ	1960	ΠΑΝΟΡΑΜΑ
ΤΣΙΜΟΓΙΑΝΝΗΣ Π.	ΑΝ.ΤΑΜΙΑΣ	ΙΔΙΩΤ. ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ	1952	ΚΑΤΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ

ΔΗΜΙΖΑΣ Ι.	ΕΦΟΡΟΣ	ΑΞ/ΚΟΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ	1944	ΚΕΝΤΡΟ
ΤΖΑΤΖΙΜΑΚΗΣ Γ.	ΑΝ.ΕΦΟΡΟΣ	ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ	1960	ΑΝΩ ΗΛΙΟΥΠΟΛ Η
ΖΑΝΝΙΑΣ ΣΠ.	ΜΕΛΟΣ	ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ	1954	ΠΑΝΟΡΑΜΑ

Τα μέλη του Δ.Σ της περιόδου 1998-2000

ΟΝ/ΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ	ΕΤΟΣ ΓΕΝΝΗΣΗΣ	ΚΑΤΟΙ ΚΙΑ
ΚΟΥΜΙΔΗΣ Μ.	ΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΑ	1948	ΑΝΩ ΗΛΙΟΥ/ ΛΗ
ΔΗΜΙΖΑΣ Ι.	ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΑΞ/ΚΟΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ	1944	ΚΕΝΤΡ Ο
ΒΟΣΚΑΚΗΣ Ε.	Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	ΜΗΧ.ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ	1957	ΠΑΝΟΡ ΑΜΑ
ΣΠΑΝΟΣ Κ.	ΑΝ. ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΟΣ	1952	ΠΑΝΟΡ ΑΜΑ
ΚΟΚΛΑΣ Δ.	ΤΑΜΙΑΣ	ΙΔ. ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ	1960	ΠΑΝΟΡ ΑΜΑ
ΓΚΑΡΔΙΑΚΟΣ ΕΥ.	ΑΝ.ΤΑΜΙΑΣ	ΕΜΠΟΡΟΣ	1968	ΠΑΝΟΡ ΑΜΑ
ΜΕΛΛΟΣ Κ.	ΕΦΟΡΟΣ	ΛΟΓΙΣΤΗΣ	1938	ΚΑΤΩ ΗΛΙΟΥ/ ΛΗ
ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ Π.	ΑΝ. ΕΦΟΡΟΣ	ΔΗΜ. ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ	1956	ΚΑΤΩ ΗΛΙΟΥ/ ΛΗ

ΤΖΑΤΖΙΜΑΚΗΣ Γ.	ΜΕΛΟΣ	ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ	1960	ΑΝΩ ΗΛΙΟΥ ΠΟΛΗ
-------------------	-------	---------------------------	------	----------------------

Τα μέλη του Δ.Σ της περιόδου 2000-2002

ΟΝ/ΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ	ΈΤΟΣ ΓΕΝΝΗΣΗ Σ	ΚΑΤΟΙΚΙΑ
ΔΗΜΙΖΑΣ Ι.	ΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΑΞ/ΚΟΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ	1944	ΚΕΝΤΡΟ
ΚΟΥΜΙΔΗΣ Μ.	ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟ Σ	ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΑ	1948	ΑΝΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΜΕΛΛΟΣ Κ.	ΤΑΜΙΑΣ	ΛΟΓΙΣΤΗΣ	1938	ΚΑΤΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΤΖΑΤΖΙΜΑΚΗ Σ Γ	ΕΦΟΡΟΣ	ΑΞ/ΚΟΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ	1960	ΑΝΩ ΗΛΙΟΥΠΟΛ Η
ΣΠΑΝΟΣ Κ	ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΟ Σ	1952	ΠΑΝΟΡΑΜ Α
ΓΚΑΡΔΙΑΚΟΣ ΕΥ.	ΑΝ. ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	ΕΜΠΟΡΟΣ	1968	ΠΑΝΟΡΑΜ Α
ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ Π.	ΑΝ. ΕΦΟΡΟΣ	ΔΗΜ. ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ	1956	ΚΑΤΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ

Τα μέλη του Δ.Σ της περιόδου 2002-2004

ΟΝ/ΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ	ΈΤΟΣ ΓΕΝΝΗΣΗΣ	ΚΑΤΟΙΚΙΑ
ΔΗΜΙΖΑΣ Ι.	ΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΑΞ/ΚΟΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ	1944	ΚΕΝΤΡΟ
ΚΟΥΜΙΔΗΣ Μ.	ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΑ	1948	ΑΝΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑΣ Γ.	ΕΦΟΡΟΣ	ΙΑΤΡΟΣ	1953	ΑΝΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΑΝΝΗΣ Π.	ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΣ	1953	ΑΝΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΓΚΑΡΔΙΑΚΟΣ ΕΥ	ΤΑΜΙΑΣ	ΕΜΠΟΡΟΣ	1968	ΠΑΝΟΡΑΜΑ
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Χ.	ΑΝ. ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	ΕΛΕΥΘ. ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ	1964	ΚΑΤΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΦΙΛΑΪΤΗΣ Μ.	ΑΝ.ΕΦΟΡΟΣ	ΓΡΑΦΙΣΤΑΣ	1959	ΚΕΝΤΡΟ

Τα μέλη του Δ.Σ της περιόδου 2004-2006

ΟΝ/ΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ	ΈΤΟΣ ΓΕΝΝΗΣΗΣ	ΚΑΤΟΙΚΙΑ
ΔΗΜΙΖΑΣ Ι.	ΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΑΞ/ΚΟΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ	1944	ΚΕΝΤΡΟ
ΣΚΑΜΠΑΡΔΩΝΗΣ Γ.	Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ	1946	ΚΑΤΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΚΟΥΜΙΔΗΣ Μ.	ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΑ	1948	ΑΝΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ

ΦΙΛΑΪΤΗΣ Μ.	ΑΝ.ΕΦΟΡΟΣ	ΓΡΑΦΙΣΤΑΣ	1959	ΚΕΝΤΡΟ
ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ Χ	ΑΝ.ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	ΑΞ/ΚΟΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ	1968	ΒΥΡΩΝΑΣ
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Χ.	ΤΑΜΙΑΣ	ΕΛΕΥΘ. ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ	1964	ΚΑΤΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑΣ Γ.	ΕΦΟΡΟΣ	ΙΑΤΡΟΣ	1953	ΑΝΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ

Τα μέλη του Δ.Σ της περιόδου 2006-2008

ΟΝ/ΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ	ΈΤΟΣ ΓΕΝΝΗΣΗΣ	ΚΑΤΟΙΚΙΑ
ΔΗΜΙΖΑΣ Ι.	ΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΑΞ/ΚΟΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ	1944	ΚΕΝΤΡΟ
ΚΟΥΜΙΔΗΣ Μ.	ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΑ	1948	ΑΝΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Π	ΑΝ. ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	ΕΛΕΥΘ. ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ	1958	ΚΑΤΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΜΑΝΙΑΚΑΣ Λ.	ΤΑΜΙΑΣ	ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ	1947	ΠΑΝΟΡΑΜΑ
ΚΟΥΡΤΗΣ Σ.	ΑΝ. ΕΦΟΡΟΣ	ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΣ	1958	ΚΑΤΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΣΠΑΝΟΣ Κ.	Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΟΣ	1952	ΠΑΝΟΡΑΜΑ
ΦΙΛΑΪΤΗΣ Μ.	ΕΦΟΡΟΣ	ΓΡΑΦΙΣΤΑΣ	1959	ΚΕΝΤΡΟ

Τα μέλη του Δ.Σ της περιόδου 2008-2010

ΟΝ/ΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ	ΈΤΟΣ ΓΕΝΝΗΣΗΣ	ΚΑΤΟΙΚΙΑ
ΔΗΜΙΖΑΣ Ι.	ΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΑΞ/ΚΟΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ	1944	ΚΕΝΤΡΟ
ΠΑΠΑΔΑΣ Δ	ΕΦΟΡΟΣ	ΠΟΛΙΤ. ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ	1958	ΚΑΤΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Π.	Γ.ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	ΕΛΕΥΘ. ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ	1958	ΚΑΤΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΚΟΥΜΙΔΗΣ Μ.	ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΑ	1948	ΑΝΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΜΠΟΥΣΜΠΟΥΡΑ Α.	ΑΝ. ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	ΔΗΜ.ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ	1965	ΑΘΗΝΑ
ΖΗΣΟΠΟΥΛΟΣ Γ.	ΤΑΜΙΑΣ	ΛΟΓΙΣΤΗΣ	1950	ΚΕΝΤΡΟ
ΓΟΥΣΙΑΣ Χ.	ΑΝ.ΕΦΟΡΟΣ	ΕΛΕΥΘ. ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ	1964	ΓΛΥΦΑΔΑ

Τα μέλη του Δ.Σ της περιόδου 2010-2012

ΟΝ/ΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ	ΈΤΟΣ ΓΕΝΝΗΣΗΣ	ΚΑΤΟΙΚΙΑ
ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Π.	ΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΕΛΕΥΘ. ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ	1958	ΚΑΤΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΚΟΥΜΙΔΗΣ Μ.	ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΑ	1948	ΑΝΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ

ΞΥΝΟΣ Δ.	ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΣ	1967	ΑΝΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΜΕΛΛΟΣ Κ.	ΤΑΜΙΑΣ	ΛΟΓΙΣΤΗΣ	1938	ΚΑΤΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΗΣ Γ.	ΕΦΟΡΟΣ	ΕΡΓΟΛΑΒΟΣ- ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗΣ	1954	ΠΑΝΟΡΑΜΑ
ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΩΝ/ΝΑ	ΑΝ.ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	ΙΔ.ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ	1966	ΚΑΤΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΡΟΥΜΠΕΣΗΣ Σ	ΑΝ. ΕΦΟΡΟΣ	ΙΔ.ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ	1957	ΑΝΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ

Τα μέλη του Δ.Σ της περιόδου 2012-2014

ΟΝ/ΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ	ΕΤΟΣ ΓΕΝΝΗΣΗΣ	ΚΑΤΟΙΚΙΑ
ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Π.	ΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΕΛΕΥΘ. ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ	1958	ΚΑΤΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΔΟΥΒΗ Α.	Γ.ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ	1966	ΑΝΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΜΕΛΛΟΣ Κ.	ΤΑΜΙΑΣ	ΛΟΓΙΣΤΗΣ	1938	ΚΑΤΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΞΥΝΟΣ Δ.	ΑΝ.ΕΦΟΡΟΣ	ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΣ	1967	ΑΝΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΗΣ Γ.	ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΕΡΓΟΛΑΒΟΣ- ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗΣ	1954	ΠΑΝΟΡΑΜΑ
ΜΠΟΥΡΛΑΚΟΣ Γ.	ΕΦΟΡΟΣ	ΒΙΟΤΕΧΝΗΣ	1961	ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ

ΚΑΡΑΜΠΑΛΗΣ Α.	ΑΝ.ΓΕΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ	1968	ΑΛΙΜΟΣ
------------------	----------------------	------------	------	--------

Τα μέλη του Δ.Σ της περιόδου 2014-2016

ΟΝ/ΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ	ΈΤΟΣ ΓΕΝΝΗΣΗ Σ	ΚΑΤΟΙΚΙΑ
ΣΚΑΜΠΑΡΔΩΝΗ Σ Γ.	ΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ	1946	ΚΑΤΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΞΥΝΟΣ Δ.	Γ.ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ Σ	ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΣ	1967	ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Π.	ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΕΛΕΥΘ. ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ	1958	ΚΑΤΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΚΑΡΑΤΖΑΣ Γ.	ΑΝ.ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	ΕΛΕΥΘ. ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ	1962	ΠΑΝΟΡΑΜ Α
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΗΣ Γ.	ΕΦΟΡΟΣ	ΕΡΓΟΛΑΒΟΣ- ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗ Σ	1954	ΠΑΝΟΡΑΜ Α
ΛΟΥΚΑΣ Α.	ΑΝ. ΕΦΟΡΟΣ	ΙΔ.ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ	1968	ΒΥΡΩΝΑΣ
ΜΕΛΛΟΣ Κ.	ΤΑΜΙΑΣ	ΛΟΓΙΣΤΗΣ	1938	ΚΑΤΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ

Τα μέλη του Δ.Σ της περιόδου 2016-2018

ΟΝ/ΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ	ΈΤΟΣ ΓΕΝΝΗΣΗΣ	ΚΑΤΟΙΚΙΑ
ΦΡΥΣΑΛΑΚΗΣ Γ.	ΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΓΕΩΛΟΓΟΣ	1955	ΚΑΤΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Ι.	ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΟΛ.ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ	1977	ΚΑΤΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΞΥΝΟΣ Δ.	Γ.ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΣ	1967	ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΣΤΡΑΤΗΣ Κ.	ΑΝ.ΕΦΟΡΟΣ	ΙΔ.ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ	1976	ΠΑΝΟΡΑΜΑ
ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Π	ΤΑΜΙΑΣ	ΕΛΕΥΘ. ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ	1958	ΠΑΝΟΡΑΜΑ
ΜΠΑΤΙΣΤΑΤΟΣ Ο.	ΕΦΟΡΟΣ	ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΕΦΑΑ	1947	ΠΑΝΟΡΑΜΑ
ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗΣ Α.	ΑΝ. ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	ΙΑΤΡΟΣ	1956	ΔΑΦΝΗ

Τα μέλη του Δ.Σ της περιόδου 2018-2020

ΟΝ/ΝΥΜΟ	ΙΔΙΟΤΗΤΑ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ	ΈΤΟΣ ΓΕΝΝΗΣΗΣ	ΚΑΤΟΙΚΙΑ
ΞΥΝΟΣ Δ.	ΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΣ	1967	ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΛΙΓΔΟΠΟΥΛΟΣ Α.	ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΤΡΑΠ.ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ	1971	ΑΝΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΛΙΒΑΝΟΣ Ε.	ΕΦΟΡΟΣ	ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	1970	ΒΥΡΩΝΑΣ
ΒΛΑΧΑΚΗΣ Η.	Γ.ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	1970	ΑΝΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ
ΧΡΙΣΤΟΦΥΛΛΑΚΟΣ Π.	ΑΝ.ΕΦΟΡΟΣ	ΠΟΛ. ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ	1970	ΑΝΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ

ΚΟΡΚΟΝΤΖΕΛΟΣ Γ.	ΑΝ. ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΣ	1962	ΚΕΝΤΡΟ
ΜΕΛΛΟΣ Κ.	ΤΑΜΙΑΣ	ΛΟΓΙΣΤΗΣ	1938	ΚΑΤΩ ΗΛΙΟΥ/ΛΗ

5.4 Η Διοικητική Οργάνωση Του Ομίλου

5.4.1 Η Γενική Συνέλευση

Η Γενική Συνέλευση(Γ.Σ) των μελών αποτελεί το ανώτερο όργανο διοίκησης του Ομίλου. Όπως αναφέρει το άρθρο 20 του καταστατικού (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024), η Γ.Σ ασκεί την εποπτεία και τον έλεγχο του Διοικητικού Συμβουλίου. Αποτελεί, με άλλα λόγια, τον «κριτή» της διοίκησης. Απαρτίζεται από τα μέλη του ομίλου που είναι οικονομικά εν τάξει, ήτοι, έχουν καταβάλει τη συνδρομή του τελευταίου(λήξαντος) μήνα (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Συνέλευσης ανήκουν η εκλογή των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, η έγκριση της έκθεσης πεπραγμένων του Δ.Σ, η έγκριση της ετήσιας έκθεσης της Ελεγκτικής Επιτροπής, η έγκριση του ετήσιου προϋπολογισμού εσόδων και εξόδων καθώς και η τροποποίηση των διατάξεων του καταστατικού του Ομίλου (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Οι προαναφερθείσες εγκρίσεις των μελών, όσον αφορά τα τακτικά θέματα της ημερησίας διάταξης των Γενικών συνελεύσεων έχουν ιδιάζουσα σημασία για την ομαλή διοικητική λειτουργία και συνέχεια του Ομίλου. Διερευνώντας τα βιβλία των πρακτικών των Γ.Σ του ΑΟΑΗ, από ιδρύσεως μέχρι την τελευταία Γενική Συνέλευση, δεν διαπιστώθηκε κάποιου είδους μομφή ή άρνηση έγκρισης και απαλλαγής των μελών του Δ.Σ από τον διοικητικό απολογισμό και τον οικονομικό προϋπολογισμό (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 1988-2024). Ως εκ τούτου, η εκάστοτε Διοίκηση του ΑΟΑΗ ήταν σε θέση να διαθέτει και να καταθέτει τα απαραίτητα τυπικά έγγραφα που απαιτούνταν, κυρίως από κρατικούς φορείς και τραπεζικά ιδρύματα. Εξαίρεση θα μπορούσε να αποτελέσει η δεύτερη Γενική Συνέλευση του συλλόγου, όπου, με βάση το σχετικό πρακτικό της 01/11/1990, τα μέλη της εξελεγκτικής επιτροπής, για

διάφορους λόγους (μετοίκηση σε άλλη περιοχή, επαγγελματικοί λόγοι), έπαψαν να είναι μέλη του συλλόγου και κατά συνέπεια δεν προέβησαν στον οικονομικό έλεγχο και την υποβολή της σχετικής έκθεσης. Η τότε Γ.Σ διευθέτησε το ζήτημα (ΑΟΑΗ, Πρακτικό ΓΣ, 1999). Η Γ.Σ συγκαλείται από το Δ.Σ με τις διαδικασίες της τακτικής ή έκτακτης συνεδρίασης. Τακτικά, μια φορά το χρόνο, μέχρι το τέλος του μηνός Μαΐου (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Τακτικά, επίσης, κάθε δυο χρόνια, για την εκλογή Διοικητικού Συμβουλίου και Ελεγκτικής επιτροπής (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Η Γ.Σ συγκαλείται και έκτακτα, είτε εάν θεωρηθεί σκόπιμο από το Δ.Σ, είτε με έγγραφο αίτημα του 1/5 των μελών (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Με το άρθρο 26 του καταστατικού, διευρύνονται οι αρμοδιότητες της Γ.Σ, ως το αρμόδιο όργανο να αποφασίζει για ζητήματα που δεν προβλέπονται από το καταστατικό (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Μελετώντας τα βιβλία των πρακτικών των Γ.Σ του Ομίλου, από το 1988 έως σήμερα, διαπιστώθηκε ότι η Γ.Σ των μελών συγκλήθηκε έκτακτα έντεκα φορές για ζητήματα οικονομικής φύσεως και τροποποιήσεων καταστατικού. (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 1988-2024)

5.4.2 Το Διοικητικό Συμβούλιο του Ομίλου

Το άρθρο 14 του καταστατικού καθορίζει όλες τις λεπτομέρειες που αφορούν τη συγκρότηση, τις αρμοδιότητες και τις υποχρεώσεις των μελών του Δ.Σ. (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Το Διοικητικό Συμβούλιο είναι επταμελές. Εκλέγεται από τη Γ.Σ των μελών και έχει διάρκεια δυο ετών. Είναι επιφορτισμένο με το ρόλο της διοίκησης του ομίλου και της διαχείρισης της περιουσίας του (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Το Δ.Σ αποτελείται από τον Πρόεδρο, τον Αντιπρόεδρο, τον Γενικό Γραμματέα, τον Έφορο, τον Ταμία, τον αναπληρωτή Γενικό Γραμματέα και τον αναπληρωτή Έφορο (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Οι θέσεις των μελών του Δ.Σ προσδιορίζονται από το καταστατικό ως τιμητικές και άμισθες (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Επιγραμματικά, ο Πρόεδρος του Δ.Σ, ήτοι ο Πρόεδρος του Ομίλου, αποτελεί τον εκπρόσωπο του συλλόγου ενώπιον κάθε δικαστικής, πολιτικής, φορολογικής ή άλλης αρχής και ενώπιον κάθε τρίτου. Σε περίπτωση απουσίας του Προέδρου, η θέση του αναπληρώνεται από τον Αντιπρόεδρο (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Τον πρώτο χρόνο λειτουργίας του ΑΟΑΗ, την Διοίκηση

είχε αναλάβει η προσωρινή διοικούσα επιτροπή, αποτελούμενη από τα ιδρυτικά μέλη του Ομίλου (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 1988-2024). Έκτοτε και μέχρι το 2024, ακολούθησαν δεκαεπτά εκλογοαπολογιστικές Γενικές Συνελεύσεις, όπου εξελέγησαν επτά διαφορετικοί Πρόεδροι, πολλοί εκ των οποίων ψηφίστηκαν για δεύτερη και τρίτη θητεία (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 1988-2024). Ο Ταμίας του συλλόγου τηρεί και ελέγχει τα λογιστικά βιβλία και εγκρίνει τα εντάλματα πληρωμής προς τρίτους ή εργαζόμενους του ομίλου (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Ο Έφορος, σε συνεργασία με τον αναπληρωτή έφορο, φέρουν την ευθύνη για την οργάνωση και λειτουργία της αθλητικής ακαδημίας του ομίλου, καθώς και των αθλητικών διοργανώσεων που διεξάγονται στις εγκαταστάσεις του (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Κλείνοντας τους βασικούς διοικητικούς ρόλους, ο Γενικός Γραμματέας τηρεί και ενημερώνει τα βιβλία του ομίλου, συνεργάζεται με το διοικητικό προσωπικό και επιβλέπει την αλληλογραφία. Αναπληρώνεται από τον αναπληρωτή Γενικό Γραμματέα (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024).

5.4.3 Η Ελεγκτική επιτροπή

Το άρθρο 19 του καταστατικού προσδιορίζει τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες της ελεγκτικής επιτροπής. (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Η ελεγκτική επιτροπή αναλαμβάνει τον ετήσιο έλεγχο της οικονομικής διαχείρισης του συλλόγου. Εκλέγεται κάθε δυο χρόνια από τη Γ.Σ, ταυτόχρονα με τις αρχαιρεσίες για το Δ.Σ και αποτελείται από τρία μέλη. Βασικό καθήκον της επιτροπής είναι ο έλεγχος των βιβλίων του ομίλου, με έμφαση στο βιβλίο εσόδων – εξόδων και η υποβολή έκθεσης με τα ευρήματά της, προς το σώμα της Γενικής Συνέλευσης (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024).

5.5 Τροποποιήσεις Καταστατικού Εσωτερικός Κανονισμός

5.5.1 Τροποποιήσεις Καταστατικού

Το πρώτο καταστατικό του Ομίλου φέρει αναγνώριση από το Πρωτοδικείο Αθηνών, με την υπ. αριθμ. 3625/1988 απόφασή του. (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Από την τότε αναγνώριση μέχρι σήμερα, το καταστατικό του ΑΟΑΗ έχει τροποποιηθεί συνολικά τρεις φορές. Το ισχύον καταστατικό, το οποίο βρίσκεται πάντοτε αναρτημένο στον διαδικτυακό

τόπο του Ομίλου, αποτελείται από είκοσι εννέα άρθρα και είναι πλήρως εναρμονισμένο με την ισχύουσα αθλητική νομοθεσία (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Η 30/06/2022 αποτελούσε καταληκτική ημερομηνία για τους αθλητικούς συλλόγους να εναρμονιστούν με το νέο αθλητικό νόμο (52/Α/4908, 2022). Όπως συμβαίνει συνήθως σε αυτές τις περιπτώσεις, δόθηκε η δυνατότητα και η ευελιξία στους συλλόγους να προσαρμόσουν τις υποχρεωτικές διατάξεις του νόμου με απλή απαρτία Γ.Σ. Το καταστατικό τροποποιήθηκε με την Υπ. Αριθμ. 122/2023 απόφαση του Ειρηνοδικείου Αθηνών και αποτελεί την τρίτη και τελευταία τροποποίηση μέχρι σήμερα. (ΑΟΑΗ, Πρακτικό ΓΣ, 2022). Η πρώτη τροποποίηση ήταν και αυτή υποχρεωτική και πραγματοποιήθηκε το έτος 1999. Η έκτακτη Γ.Σ της 21/11/1999 είχε σαν βασικό θέμα την τροποποίηση του καταστατικού, με σκοπό να εναρμονιστεί με τις υποχρεωτικές διατάξεις του Ν.2725/1999 (ΦΕΚ, 1999). (ΑΟΑΗ, Πρακτικό ΓΣ, 1999). Η τότε υποχρέωση του ομίλου ήταν, οι υποχρεωτικές αυτές διατάξεις να έχουν ενταχθεί στο καταστατικό μέχρι 15/02/2000, διαφορετικά ο όμιλος θα έχανε την αθλητική του ιδιότητα (ΑΟΑΗ, Πρακτικό ΓΣ, 1999). Το παράδοξο είναι ότι, τόσο η τροποποίηση του 1999, όσο και αυτή του 2022, αφορούσαν υποχρεωτικές διατάξεις του ίδιου αθλητικού νόμου(Ν.2725/1999). Η συγκεκριμένη τροποποίηση έλαβε την υπ' αριθμ 2025/2000 αναγνώριση από το Πρωτοδικείο Αθηνών (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Η δεύτερη τροποποίηση του καταστατικού πραγματοποιήθηκε στη Γ.Σ της 08/11/2015 (ΑΟΑΗ, Πρακτικό ΓΣ, 2015). Η συγκεκριμένη Γ.Σ, όπως προκύπτει από το πρακτικό, ήταν η επαναληπτική της Συνέλευσης που πραγματοποιήθηκε στις 13/09/2015 και δεν είχε την απαραίτητη καταστατική απαρτία (ΑΟΑΗ, Πρακτικό ΓΣ, 2015). Στην διαδικασία που ακολούθησε, το σώμα της Γ.Σ απέρριψε ομόφωνα τις προτεινόμενες αλλαγές που εισηγήθηκε το τότε Δ.Σ όσον αφορά τα άρθρα 2, 7 και 8 του καταστατικού, ενώ ενέκρινε την εισήγηση για την τροποποίηση του άρθρου δέκα(10) (ΑΟΑΗ, Πρακτικό ΓΣ, 2015). Η συγκεκριμένη τροποποίηση έλαβε την Υπ. Αριθμ. 325/2017 αναγνώριση από το Ειρηνοδικείο Αθηνών (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024).

5.5.2 Εσωτερικός Κανονισμός

Στο πρώτο βιβλίο πρακτικών Γενικών Συνελεύσεων του συλλόγου καταγράφονται οι εννέα Συνελεύσεις της περιόδου, από τις 18/12/1988 έως τις 21/11/1999. (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 1988-1994). Στο πρακτικό της Γ.Σ της 3/4/1994, εμφανίζεται για πρώτη φορά καταγεγραμμένος ο όρος «κανονισμός χρήσης γηπέδων», χωρίς, ωστόσο, να επισυνάπτεται κάποιο αρχείο ή να αναφέρονται λεπτομέρειες (ΑΟΑΗ, Πρακτικό ΓΣ, 1994). Με εξαίρεση τη Γ.Σ της 03/03/1996, όπου επικολλάτε στο βιβλίο πρόγραμμα χρήσης γηπέδων για μέλη και αθλούμενους μαθητές, δεν έχει εμφανιστεί σε κανένα πρακτικό μέχρι τότε, η ορολογία «εσωτερικός κανονισμός» (ΑΟΑΗ, Πρακτικό ΓΣ, 1996). Πρώτη καταγραφή του όρου εμφανίζεται στο πρακτικό της 21/11/1999, η οποία, μάλιστα, ήταν καταστατική (ΑΟΑΗ, Πρακτικό ΓΣ, 1999). Δοθείσης της ευκαιρίας, το Δ.Σ της εποχής συνέταξε έναν ολοκληρωμένο εσωτερικό κανονισμό, τον οποίο έθεσε στο σώμα προς έγκριση και ο οποίος, πιθανότατα, θα τροποποιούσε τον κανονισμό, που το 1994 είχε ονομασθεί ως «κανονισμός χρήσης γηπέδων». Ο κανονισμός περιλάμβανε εννέα γενικές και δεκαπέντε ειδικές διατάξεις. Σκοπός του κανονισμού ήταν να προσδιοριστεί, επ' ακριβώς, η λειτουργία και η χρήση των γηπέδων, τόσο απ' την ακαδημία, όσο και από τα μέλη. Ο όρος «εσωτερικός κανονισμός» φαίνεται να καθιερώνεται, από τότε και στο εξής, στην ορολογία του συλλόγου, εφ' όσον αρχίζει να αναφέρεται σε αρκετές Γ.Σ μέσα στην επόμενη δεκαετία (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 2000-2024). Ένα σημαντικό πρόβλημα που προέκυψε, στην προσπάθεια ανεύρεσης επιπλέον στοιχείων για μεταγενέστερους κανονισμούς, ήταν το ακόλουθο και αφορούσε, κυρίως, την τελευταία δεκαετία. Ενώ γινόταν αναφορά στις Γενικές Συνελεύσεις για τροποποίηση του κανονισμού, ο νέος κανονισμός δεν υπήρχε κάπου καταχωρημένος στα πρακτικά. Όπως εξηγήθηκε, αναρτώνταν στην ηλεκτρονική σελίδα του συλλόγου. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα, ο επόμενος να αντικαθιστά τον προηγούμενο, χωρίς, ωστόσο, ο προηγούμενος να είναι κάπου εγγράφως καταχωρημένος. Εξετάζοντας την τρέχουσα ιστοσελίδα του συλλόγου, ο εσωτερικός κανονισμός, στο κομμάτι που αφορά τα μέλη, είναι κατακερματισμένος σε τρεις διαφορετικές θεματικές. Οι δυο πρώτες, στην γενική θεματική «Ο Όμιλος» και στις υποενότητες «Κανονισμός χρήσης και συντήρησης εγκαταστάσεων» και «Κανονισμός

χρήσης γηπέδων» (ΑΟΑΗ, Κανονισμός, 2024). Η τρίτη, στην θεματική «Μέλη» και στην υποενότητα «Κανονισμοί κράτησης γηπέδων» (ΑΟΑΗ, Μέλη, 2024). Ο «Κανονισμός χρήσης και συντήρησης εγκαταστάσεων» φέρει ημερομηνία 24/02/2019 και την ένδειξη Γενική Συνέλευση, ο «Κανονισμός χρήσης γηπέδων» φέρει ημερομηνία 4/05/2022 και οι «Κανονισμοί κράτησης γηπέδων» δε φέρουν καμιά ημερομηνία. Αξίζει να σημειωθεί πως τα βασικά αποσπάσματα από τις διατάξεις του κανονισμού του 1999 αναφέρονται και στις τρεις υποενότητες. Ο ανωτέρω κατακερματισμός θα μπορούσε να εξηγηθεί από το γεγονός ότι οι τρεις αυτές υποενότητες καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα κανόνων, ορισμών και λειτουργικών διαδικασιών, που θα ήταν αδύνατο να συρρικνωθούν σε ένα κείμενο. Από την μελέτη και των τριών υποενοτήτων, διαπιστώθηκαν αρκετές αλληλοεπικαλύψεις αλλά και αντιφάσεις. Όπως προκύπτει από το περιεχόμενο των τριών υποενοτήτων που συγκροτούν την τελική θεματική «εσωτερικός κανονισμός» και την παρακολούθηση του ηλεκτρονικού συστήματος κρατήσεων, αυτό που φαίνεται να αντιλαμβάνονται τα μέλη ως εσωτερικός κανονισμός είναι το πρακτικό μέρος και συγκεκριμένα η ενότητα «Κανονισμός χρήσης γηπέδων», όπου περιγράφονται οι προϋποθέσεις δέσμευσης γηπέδου (ΑΟΑΗ, Μέλη, 2024). Στον τρέχων κανονισμό χρήσης γηπέδων περιγράφονται και οι «ζώνες» άθλησης των μελών. Τα μέλη κάνουν χρήση των γηπέδων τις πρωινές ώρες, από τις 08:00 έως τις 14:30, καθώς και τις βραδινές, από τις 20:00 έως τις 23:30 (ΑΟΑΗ, Κανονισμός, 2024).

5.6 Η Αθλητική Ακαδημία

5.6.1 Η Λειτουργία της Ακαδημίας

Το παράδοξο με την ακαδημία του ΑΟΑΗ ήταν ότι αυτή λειτουργούσε πριν την επίσημη ίδρυση του συλλόγου, όπως θυμάται, χαρακτηριστικά, ένας από τους πρώτους μαθητές της. *«Μας φώναζαν από τα γειτονικά γήπεδα μπάσκει να έρθουμε κάτω στο τένις»*. Αυτή η μετάβαση από το μπάσκει στο τένις, πιθανότατα, δεν ήταν ούτε απλή ούτε ανέξοδη, για δυο βασικούς λόγους. Από την μια, το μπάσκει είχε αποκτήσει τεράστια δημοφιλία, μετά την κατάκτηση του Ευρωπαϊκού Κυπέλλου από την Εθνική Ελλάδος, το 1987. Από την άλλη, θα πρέπει να συνυπολογιστεί και ένα σεβαστό κόστος για την αγορά κατάλληλου

τενιστικού εξοπλισμού (ρακέτα, σάκος, παπούτσια κ.τ.λ). Παρ όλα αυτά, η επίσημη ίδρυση του Ομίλου συνοδεύτηκε και από μια έτοιμη, έστω και υποτυπώδη, ακαδημία. Όπως προκύπτει από το μητρώο μελών, αρκετοί από τους πρώτους μαθητές του συλλόγου είχαν κάποιου είδους σύνδεση με τα πρώτα μέλη του Ομίλου (ΑΟΑΗ, Μητρ. Μελων, 1988). Η σύνδεση αυτή αφορούσε, κατ' αρχήν, οικογενειακές σχέσεις (γονέας - παιδί) (ΑΟΑΗ, Μητρ. Μελων, 1988). Αφορούσε, επίσης, σχέσεις γειτνίασης. Εξετάζοντας τις διευθύνσεις κατοικίας των πρώτων μελών και μαθητών, παρατηρείται μια έντονη σύνδεση μεταξύ τους, με σημείο αναφοράς τα ίδια ή γειτονικά οικοδομικά τετράγωνα (ΑΟΑΗ, Μητρ. Μελων, 1988). Σε κάθε περίπτωση, στα μητρώα μελών καταγράφονταν ως μαθητές της ακαδημίας και μέλη του ΑΟΑΗ (ΑΟΑΗ, Μητρ. Μελων, 1988). Με βάση την άποψη ενός εκ των πρώτων προπονητών του συλλόγου, ο οποίος παραμένει στη θέση του ακόμα και σήμερα, η σταδιακή διεύρυνση της ακαδημίας επιτεύχθηκε από το συνδυασμό δυο ακόμα παραγόντων. Ο πρώτος αφορούσε το εκπαιδευτικό σύστημα της εποχής, όπου τα σχολικά μαθήματα διεξάγονταν με εναλλαγές, μια εβδομάδα πρωί και μια απόγευμα. Αυτό έδινε την δυνατότητα στους προπονητές να εναλλάσσουν τα τμήματα, άρα να εκπαιδεύουν περισσότερους αθλούμενους. Ο δεύτερος αφορούσε την αύξηση των γηπέδων, άρα την δυνατότητα ένταξης περισσότερων τμημάτων. Στο πρακτικό Γ.Σ της 8/11/1992 αναφέρονται 31 τμήματα και 250 μαθητές με την κάτωθι κατανομή. Α(1), Ε(3), Β(5), Κ,Τ, Μ(3) (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 1992). Ο συγκεκριμένος γραμματικός προσδιορισμός συναντάται και σήμερα, με ελάχιστες τροποποιήσεις, αποκαλύπτοντας τη συνέχεια και σταθερότητα της οργανωτικής δομής της ακαδημίας στο πέρασμα των χρόνων. Η ερμηνεία των γραμμάτων επεξηγήθηκε ως εξής. Το γράμμα «Α» προσδιορίζει τα αγωνιστικά τμήματα, με παιδιά ηλικίας από 12 έως 18 ετών. Το γράμμα «Β» προσδιορίζει τα «δεύτερα» αγωνιστικά, με παιδιά ίδιας ηλικίας. Το γράμμα «Ε» προσδιορίζει τα τμήματα επιλογής ή προ αγωνιστικά, με παιδιά ηλικίας από 8 έως 12 ετών. Το γράμμα «Κ» προσδιορίζει τα νέο- εισερχόμενα παιδιά στα τμήματα, ηλικίας 7-10 ετών. Το γράμμα «Τ» προσδιορίζει τα ψυχαγωγικά τμήματα και το γράμμα «Μ» τα τμήματα ενηλίκων μαθητών. Το κόστος συμμετοχής στα τμήματα εκπαίδευσης, παρουσιάζει μια ανάλογη διακύμανση. Τα τμήματα «Α», «Β» και «Ε», για παράδειγμα, τα οποία λειτουργούν

καθημερινά και δεσμεύουν για περισσότερες ώρες τα γήπεδα, έχουν την υψηλότερη χρέωση απ' όλα τα υπόλοιπα. Από το έτος 1993 και μετά, όπου ουσιαστικά παγιώθηκε η χρήση επτά γηπέδων από τον ΑΟΑΗ, ο αριθμός των μαθητών της ακαδημίας παρουσίαζε σταδιακή άνοδο. Αξίζει να σταθούμε στην τελευταία δεκαετία(2012-2022), όπου καταγράφηκε ο υψηλότερος και ο χαμηλότερος αριθμός μαθητών της ακαδημίας, από το 1993 και έπειτα. Συγκεκριμένα, το έτος 2012 καταγράφηκαν 394 μαθητές, ενώ το έτος 2018, 253 μαθητές (ΑΟΑΗ, Μητρ.Αθλητών, 2012-2018). Ανατρέχοντας στα πρακτικά της εποχής, διαπιστώθηκε ότι τα έτη 2012, 2013 και 2014 ο ΑΟΑΗ χρησιμοποιούσε και τα εννέα γήπεδα που διαθέτει το αθλητικό κέντρο Πανοράματος (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΔΣ , 2012-2014). Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα την ραγδαία αύξηση των αθλούμενων, από 300-310 που ήταν ο μέσος όρος των προηγούμενων ετών, στους 394 το 2012. Όσον αφορά το 2018, με απόφαση του τότε Δ.Σ, δόθηκε έμφαση στα αγωνιστικά τμήματα, με αποτέλεσμα να καταλαμβάνουν περισσότερα γήπεδα και ώρες χρήσης. Ο συγκεκριμένος προγραμματισμός οδήγησε στην απώλεια τουλάχιστον 70 αθλούμενων, όπως καταγράφεται στο πρακτικό Γ.Σ της 6/05/2018, για τους οποίους δεν υπήρχε «χώρος» και χρόνος άθλησης (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΔΣ, 2018). Από το 2019 και μετά, ο Όμιλος επανήλθε σταδιακά στους μέσους όρους του.

5.6.2 Οι Προπονητές του Ομίλου

Κατά την περίοδο διεξαγωγής της έρευνας, ο ΑΟΑΗ αξιοποιούσε τις υπηρεσίες δέκα προπονητών και δυο γυμναστών. Η παρουσία γυμναστών στον Όμιλο ήταν μια προσθήκη των τελευταίων ετών, καθώς καταγράφονται τακτικά στην μισθοδοσία του προσωπικού από το 2018 και έπειτα. Ο ρόλος τους ήταν να προσφέρουν επιπλέον εκγύμναση στα αγωνιστικά τμήματα (ΑΟΑΗ, Σ.Κ.Μ, 2018-2024). Από τους δέκα προπονητές του Ομίλου, οι τρεις εργάζονται στον σύλλογο από την ίδρυσή του έως σήμερα. Στα πρώτα πρακτικά Γ.Σ του Ομίλου και συγκεκριμένα σε αυτό της 8/11/1992, καταγράφεται ο όρος «Αρχι -προπονητής», χωρίς, ωστόσο, να συνοδεύεται από κάποια περιγραφή θέσης (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 1992). Όπως μας εξηγήθηκε, Αρχι-προπονητής υπήρχε από την έναρξη της ακαδημίας και ήταν επιφορτισμένος με την γενικότερη επίβλεψή της.

Συγκεκριμένα, με την οργάνωση της δομής της, τον χαρακτηρισμό των τμημάτων, την κατανομή των μαθητών και των προπονητών στα αντίστοιχα τμήματα. Αυτό θα μπορούσε να αποτελεί μια ισχυρή εξήγηση γιατί ο χαρακτηρισμός των τμημάτων δεν έχει αλλάξει ονομασία από την ίδρυση του Ομίλου μέχρι σήμερα. Μέρος των τυπικών καθηκόντων των προπονητών αποτελούσε η οργάνωση και η επίβλεψη της προπόνησης, η συνοδεία των αθλητών στους «εκτός έδρας» αγώνες, η συνεργασία με τον Έφορο για τη ρύθμιση του ωραρίου χρήσης των γηπέδων, η αξιολόγηση των αθλητών και η ενημέρωση των γονέων. Πάγια επιδίωξη της διοίκησης του ΑΟΑΗ ήταν οι προπονητές που προσλαμβάνει να διαθέτουν άδεια άσκησης επαγγέλματος.

5.6.3 Αθλητές. Αθλητικοί Θεσμοί και Διασυλλογική Κοινωνικότητα του Ομίλου

Με βάση τα στοιχεία που διατηρεί η Ε.Φ.Ο.Α, από το 1988 έως το 2024 ο συνολικός αριθμός των αθλητών του ΑΟΑΗ που έχουν εκδώσει δελτίο στην Ομοσπονδία ανέρχεται στους 643 (ΕΦΟΑ, 2024). Η λίστα της Ομοσπονδίας ξεκινά από το έτος 1989, όπου εμφανίζονται δυο αθλητές, οκτώ και εννέα ετών αντίστοιχα. Την επόμενη χρονιά (1990), οι αθλητές του ΑΟΑΗ με δελτίο ανέρχονται στους 75. Το έτος γέννησης των συγκεκριμένων αθλητών κυμαίνεται από το 1972 έως το 1982 (ΕΦΟΑ, 2024). Πρακτικά, παιδιά από 8 έως 18 ετών, με την πλειοψηφία να αφορά τους μικρότερους αθλητές. Επόμενη μεγάλη καταγραφή αθλητών στα μητρώα της Ομοσπονδίας είναι το έτος 1992 όπου ο ΑΟΑΗ εκδίδει 86 νέα δελτία σε αθλητές του (ΕΦΟΑ, 2024). Αυτή τη φορά το εύρος των ηλικιών ήταν πιο συμπαγές. Οι αθλητές είχαν γεννηθεί ανάμεσα στα έτη 1978 και 1985, δηλαδή αθλητές μεταξύ 7 και 14 ετών. Η λίστα της Ε.Φ.Ο.Α συνεχίζει να καταγράφει αθλητές του ΑΟΑΗ, απ' όπου προκύπτει το ίδιο ηλικιακό μοτίβο (ΕΦΟΑ, 2024). Αθλητές οι οποίοι μπορούν να αγωνιστούν στα πρωταθλήματα της Ομοσπονδίας, ανάλογα με τις ηλικιακές κατηγορίες που έχει ορίσει. Μια πρώτη γενική αποτύπωση του σκεπτικού των πρωταθλημάτων της Ε.Φ.Ο.Α, είναι η διαβάθμισή τους με βάση τη βαθμολογική σημασία (ΕΦΟΑ, Πρόγραμμα, 2024). Ένας δεύτερος διαχωρισμός, με βάση τις ηλικιακές ομάδες και ένας τρίτος, με βάση την γεωγραφική κατανομή των Ομίλων μελών της (ΕΦΟΑ, Πρόγραμμα, 2024). Ταυτόχρονα, διεξάγει το Πανελλήνιο πρωτάθλημα, όπου προκύπτει ο

πρωταθλητής Ελλάδος και το Διασυλλογικό πρωτάθλημα, όπου προκύπτει ο πρωταθλητής Όμιλος (ΕΦΟΑ, Πρόγραμμα, 2024). Αναφέρθηκε σε προηγούμενη ενότητα η δομή της ακαδημίας του ΑΟΑΗ και οι χαρακτηρισμοί των τμημάτων. Τα τμήματα «Α», «Β» και «Ε» ενσωματώνουν τους αθλητές που προσανατολίζονται προς τον αθλητισμό των επιδόσεων. Όπως αναφέρθηκε από τους προπονητές του συλλόγου, αν και ατομικό άθλημα, οι αθλητές, ουσιαστικά, εκπροσωπούν τον Όμιλο στον οποίο προπονούνται, όσον αφορά τις αγωνιστικές τους υποχρεώσεις. Η επιτυχία του αθλητή προσλαμβάνεται και ως επιτυχία του Ομίλου στον οποίο έχει εκδοθεί το δελτίο αθλητή. Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα, η κατάκτηση του πρωταθλήματος Ελλάδος για τρία συνεχόμενα χρόνια(2020-2021-2022) από αθλητή του ΑΟΑΗ. Σε επίπεδο συλλόγων, επιλεγμένοι αθλητές των Ομίλων συγκροτούν την Διασυλλογική ομάδα, η οποία λαμβάνει μέρος στο αντίστοιχο πρωτάθλημα. Η Διασυλλογική ομάδα του ΑΟΑΗ αγωνίζεται στην Α' Εθνική κατηγορία από το 1996 έως σήμερα. Καλύτερη θέση στην ιστορία της είναι η 2^η, την οποία έχει καταλάβει δυο φορές (TennisNews.gr, 2023).

5.7 Τα Μέλη του Ομίλου

Η παρούσα ενότητα είναι επικεντρωμένη στα μέλη του ΑΟΑΗ. Όπως προκύπτει από το καταστατικό, τα μέλη του Ομίλου είναι επιφορτισμένα με το ρόλο της Διοίκησης και της λήψης των όποιων αποφάσεων για το μέλλον του συλλόγου (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Εξετάζοντας το τυπικό μέρος, το άρθρο 25 του καταστατικού με τίτλο «Διάλυση Σωματείου -Τροποποίηση Καταστατικού», προβλέπει τις δυο περιπτώσεις όπου ο Όμιλος μπορεί να τερματίσει τη λειτουργία του. Η πρώτη είναι εάν ο αριθμός των μελών κατέλθει σε λιγότερα από δέκα. Η δεύτερη, εάν τα ίδια τα μέλη αποφασίσουν τον τερματισμό της λειτουργίας του Ομίλου (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Σκοπός, λοιπόν, του κεφαλαίου ήταν να αναδειχθούν ορισμένες πτυχές της συγκεκριμένης ιδιότητας. Της ιδιότητας, δηλαδή, να είναι κάποιος μέλος του ΑΟΑΗ. Ξεκινώντας με το καταστατικό, ο «νομοθέτης» αναδεικνύει, τυπικά, την ιδιαίτερη βαρύτητα της συγκεκριμένης ιδιότητας. Από τα 29 άρθρα του καταστατικού, τα 19 απευθύνονται στα μέλη ή σε ρόλους που δύναται να αναλάβουν, κατά την παρουσία τους στον Όμιλο (ΑΟΑΗ, Καταστατικό,

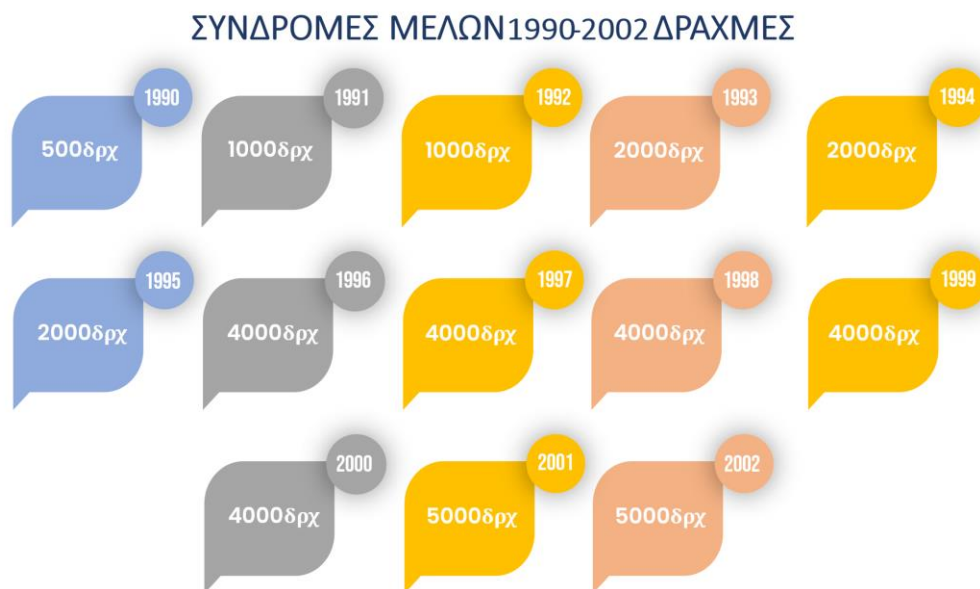
2024). Αρχικά, αναλύθηκαν οι τυπικές διαδικασίες που απαιτούνται για να αποκτήσει κάποιος την ιδιότητα του μέλους στον ΑΟΑΗ. Μια πρώτη προϋπόθεση είναι ότι το υποψήφιο μέλος πρέπει να προταθεί από δυο ενεργά μέλη του συλλόγου. Αυτή η προϋπόθεση, στο τυπικό της μέρος, λειτουργεί ως ένα είδος «εγγύησης» για τον Όμιλο, σχετικά με τα νεοεισερχόμενα μέλη, όσον αφορά ζητήματα συμπεριφοράς και τυπικών υποχρεώσεων. Οι τυπικές αυτές υποχρεώσεις σχετίζονται με οικονομικά ζητήματα, όπως αυτό της καταβολής των συνδρομών καθώς και με ζητήματα ευπρεπούς συμπεριφοράς και αποδοχής των κανόνων εσωτερικής λειτουργίας. Στο επίπεδο των δικαιωμάτων, η ενασχόληση με τα κοινά του Ομίλου, πέρα από την πρόσβαση και χρήση των αθλητικών εγκαταστάσεων, αποτελεί το βασικότερο προνόμιο της συγκεκριμένης ιδιότητας. Το δικαίωμα, δηλαδή, να μπορεί το μέλος να λαμβάνει μέρος στις αποφάσεις του Ομίλου, είτε με το δικαίωμα του λόγου, είτε με αυτό του εκλέγειν και εκλέγεσθε. Η παρουσία των μελών στο συγκεκριμένο πεδίο, δεν ρυθμίζεται αποκλειστικά από τις τυπικές διαδικασίες. Εκ кαιρώ, οι σχέσεις των μελών μεταξύ τους, καθώς και με τις Διοικήσεις, περνάνε σε ένα επίπεδο άτυπων διεργασιών, που άλλοτε αναχαιτίζουν και άλλοτε ωθούν την πορεία του Ομίλου.

5.7.1 Ιδιότητα Μέλους, Εγγραφές, Συνδρομές

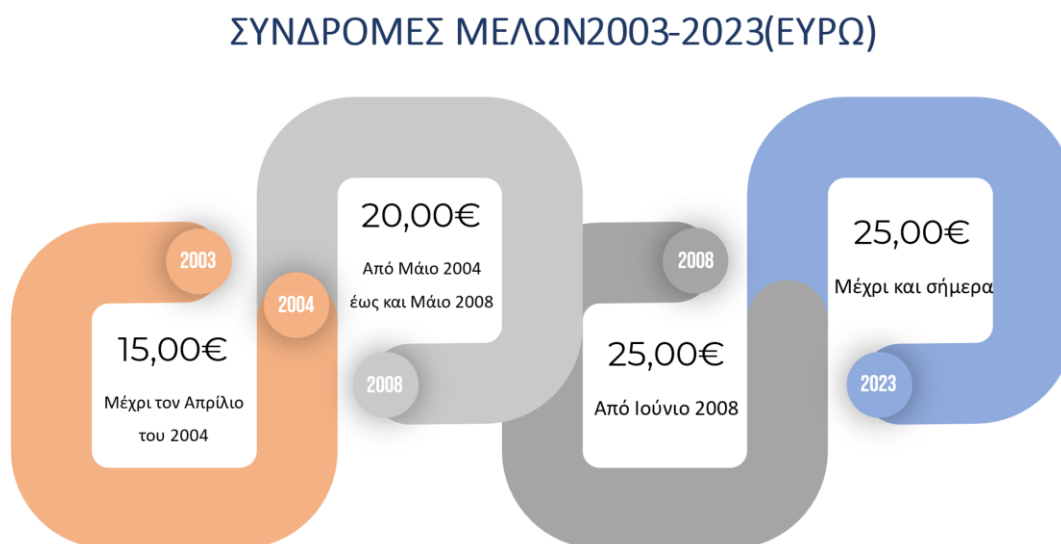
Για να αποκτήσει κάποιος την ιδιότητα του μέλους του ΑΟΑΗ, θα πρέπει να ακολουθήσει την διαδικασία που προβλέπει το καταστατικό, όπως αυτή αναφέρεται στο άρθρο πέντε(5), σε συνδυασμό με τις ισχύουσες αποφάσεις του Δ.Σ επί της διαδικασίας (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Συγκεκριμένα, θα πρέπει να υποβάλλει έγγραφο αίτημα προς το Δ.Σ, συνοδευόμενο από πρόταση δυο ενεργών μελών του Ομίλου (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Ταυτόχρονα με την αίτηση, υποβάλλει και αποδεικτικά μόνιμης κατοικίας. Η τελευταία αυτή παράμετρος, σαφώς συνδεδεμένη με οικονομικά κριτήρια, αποτελεί απόφαση της Γ.Σ με ισχύ από το 2002, χωρίς να ανακαλείται από επόμενες διοικήσεις. Η απόφαση αυτή είναι καταγεγραμμένη στο πρακτικό συνεδριάσεων της Γ.Σ στις 03/02/2002 με σκοπό να διαχωρίσει το ποσό της εφάπαξ εγγραφής για κατοίκους ή δημότες Ηλιούπολης σε σχέση με όσους δεν διαμένουν στα όρια του Δήμου (ΑΟΑΗ,

2002). Είναι το λεγόμενο δικαίωμα εγγραφής, το οποίο αναγράφεται στο άρθρο επτά(7) του καταστατικού και επιτρέπει στο σώμα της Γ.Σ να αυξομειώνει τα αντίστοιχα ποσά (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Η ολοκλήρωση της εγγραφής του μέλους πραγματοποιείται μόλις το αίτημα γίνει αποδεκτό από το Διοικητικό Συμβούλιο. Έκτοτε, το νέο μέλος ενημερώνεται ότι το αίτημά του εγκρίθηκε, καταβάλει ή διακανονίζει το ποσό του δικαιώματος εγγραφής, οπότε εκκινούν, τόσο τα δικαιώματα, όσο και οι υποχρεώσεις του προς τον Όμιλο. Βασική οικονομική υποχρέωση είναι η καταβολή της μηνιαίας συνδρομής. Το ποσό της συνδρομής, την περίοδο διεξαγωγής της έρευνας, ήταν 30ευρω/μήνα, ενώ το ποσό της εφάπαξ εγγραφής ήταν 700 ευρώ για κατοίκους εκτός Ηλιούπολης και 300 ευρώ για τους κατοίκους του Δήμου (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 2023). Βάση καταστατικού, ο αριθμός των μελών του συλλόγου είναι απεριόριστος (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Στους πίνακες που ακολουθούν(Πίνακας 1.1 *Συνδρομές Μελών 1990-2002 Δραχμές*, Πίνακας 2.1. *Συνδρομές Μελών 2003-2023 Ευρώ*), καταγράφεται διαχρονικά η διακύμανση του ύψους της συνδρομής των μελών του ΑΟΑΗ, τα τελευταία 35 χρόνια, πριν την τελευταία αύξηση το 2023.

Πίνακας 1.1(Συνδρομές Μελών 1990-2002 Δραχμές)

Πίνακας 2.1 (Συνδρομές Μελών 2003-2023 Ευρώ)

Όπως προέκυψε από τα βιβλία πρακτικών Γ.Σ του ΑΟΑΗ (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 1988-2024), η συνδρομή των μελών ξεκίνησε με 500 δραχμές(φοιτητές) και 1000 δραχμές(μέλη) το μήνα, μέχρι και το έτος 1990. Τα έτη 1991 και 1992, τα μέλη κατέβαλλαν 1000 δραχμές, ως μηνιαία συνδρομή. Για την επόμενη τριετία(1993-1995), η συνδρομή αυξήθηκε στις 2000 δραχμές. Από το 1996 έως το 2000, το ποσό της μηνιαίας συνδρομής ανέρχονταν στις 4000 δραχμές. Το 2001 και το 2002, το ποσό αυξήθηκε στις 5000 δραχμές το μήνα. Με το πέρασμα από τη δραχμή στο Ευρώ, η συνδρομή προσαρμόστηκε στα 15 ευρώ μηνιαίως, για τα έτη 2003 και 2004. Από το Μάιο του 2004 έως τον Μάιο του 2008, η συνδρομή είχε αυξηθεί στα 20 ευρώ το μήνα. Η συνδρομή αυξήθηκε ξανά τον Ιούνιο του 2008, από τα 20 στα 25 ευρώ το μήνα, όπου και παρέμεινε σταθερή μέχρι τον Φεβρουάριο του 2023, όταν και αυξήθηκε στα 30 ευρώ το μήνα, με απόφαση της Γ.Σ στη συνεδρίαση της 12/02/2023 (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 2023).

5.7.2 Υποχρεώσεις και Δικαιώματα Μελών

Τα άρθρα οκτώ(8) και εννέα(9) του καταστατικού προσδιορίζουν, αντίστοιχα, τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα των μελών (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Στα δυο αυτά άρθρα προστίθεται και το άρθρο δέκα(10), το οποίο λειτουργεί συμπληρωματικά και διευκρινιστικά ως προς τα δυο προηγούμενα. Ξεκινώντας με τις υποχρεώσεις, πρώτη και βασική υποχρέωση αποτελεί η καταβολή του δικαιώματος εγγραφής και της μηνιαίας συνδρομής. Η συνδρομή αυτή πρέπει να καταβάλλεται από την ημερομηνία εγγραφής και για όσο διάστημα είναι κάποιος ενεργό μέλος, ανεξάρτητα εάν κάνει χρήση ή όχι των δικαιωμάτων του, τα οποία θα αναφέρουμε στη συνέχεια (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Επιπλέον υποχρέωση, η συμμόρφωση με τις διατάξεις του καταστατικού, του εσωτερικού κανονισμού, των αποφάσεων της Γ.Σ και του Δ.Σ (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Στο κομμάτι των δικαιωμάτων, ένα μέλος του ΑΟΑΗ αποκτά, με την εγγραφή του, δικαίωμα πρόσβασης στα γήπεδα του Ομίλου, στο γυμναστήριο, έχοντας, επίσης, δυνατότητα συμμετοχής στις εσωτερικές δράσεις του σωματείου. Όσον αφορά την συμμετοχή στα κοινά του ομίλου με δικαίωμα ψήφου, δηλαδή εκλέγειν και εκλέγεσθε, αυτή επιτρέπεται μετά την πάροδο ενός έτους από την ημερομηνία εγγραφής του (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024).

5.7.3 Αποχώρηση, Αποβολή, Διαγραφή Μελών

Σε προηγούμενη ενότητα αναφέρθηκε η διαδικασία απόκτησης της ιδιότητας μέλους του ΑΟΑΗ. Στην παρούσα ενότητα, θα αποφασηγιστεί εάν αυτή η ιδιότητα μπορεί να απολεσθεί και πως. Εξετάζοντας, συνδυαστικά, τα άρθρα έξι(6), επτά(7), έντεκα(11) και δώδεκα(12) του καταστατικού, προκύπτει μια σειρά συνθηκών που οδηγούν στην απώλεια της συγκεκριμένης ιδιότητας (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Στο άρθρο (6), ως επί το πλείστον, αναφέρονται τα κωλύματα και οι περιορισμοί εγγραφής, με βάση την τελευταία αναθεώρηση της αθλητικής νομοθεσίας, στην οποία εντάσσονται και τα ήδη εγγεγραμμένα μέλη (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Το άρθρο έντεκα(11) καταγραφεί δυο εκ διαμέτρου αντίθετες διαδικασίες αποχώρησης κάποιου μέλους. Στην πρώτη

παράγραφο, περιγράφεται η διαδικασία της οικειοθελούς αποχώρησης. Στο καταστατικό αναφέρεται ως προσωρινή διαγραφή και αφορά τα ταμειακώς εν τάξει μέλη (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Πρόκειται για την περίπτωση όπου ένα μέλος επιθυμεί να διακόψει οικειοθελώς την συγκεκριμένη ιδιότητα. Τακτοποιεί τις οικονομικές του εκκρεμότητες, υποβάλλει το σχετικό αίτημα και αναμένει την έγκριση του Δ.Σ. Μελετώντας το καταστατικό και τον εσωτερικό κανονισμό, δεν προέκυψε κάποια πληροφορία που να ορίζει ή να περιορίζει τη διάρκεια ισχύος της προσωρινής διαγραφής (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Πρακτικά, όπως μας εξήγησε μέλος του τωρινού Δ.Σ του ΑΟΑΗ, κάποιος που τελεί σήμερα σε προσωρινή διαγραφή θα μπορούσε να επανέλθει, για παράδειγμα, μετά από μια δεκαετία και να επανεγγραφεί ως μέλος, χωρίς να πληρώσει δικαίωμα εγγραφής ή να προταθεί από δυο ενεργά μέλη. Η δεύτερη παράγραφος του συγκεκριμένου άρθρου αναφέρεται στις αποβολές των μελών για πειθαρχικά ή άλλου είδους παραπτώματα, όπως για παράδειγμα, η απρεπής συμπεριφορά. Η δεύτερη αυτή παράγραφος συνδυάζεται με το άρθρο δώδεκα(12) του καταστατικού, το οποίο αναφέρεται στις κυρώσεις που επιβάλλονται σε περιπτώσεις παραβάσεων (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Η αποβολή του μέλους υπάρχει στο πειθαρχικό «οπλοστάσιο» της διοίκησης, χωρίς όμως να έχει εφαρμοστεί ποτέ από ιδρύσεως του Ομίλου. Αφήσαμε για το τέλος το άρθρο επτά(7), το οποίο, παρ' όλο που αναφέρεται στις συνδρομές των μελών, το μεγαλύτερο μέρος του περιεχομένου του εστιάζει στις περιπτώσεις διαγραφής λόγω οφειλών. Στο συγκεκριμένο άρθρο, οριοθετείται το μέγιστο αποδεκτό διάστημα οφειλών, το οποίο δεν πρέπει να υπερβαίνει το εξάμηνο. Με πρόσφατη απόφαση του Δ.Σ, όπου παραμένει σε ισχύ από το 2022, οριοθετήθηκε και ένα ενδιάμεσο διάστημα δυο μηνών, όπου εάν το μέλος δεν έχει τακτοποιήσει τις οφειλές του, αποκλείεται από την χρήση των γηπέδων (ΑΟΑΗ, Πρακτικά Δ.Σ, 2022). Από τους έξι μήνες και έπειτα, το Δ.Σ έχει δικαίωμα να διαγράψει το μέλος, ως οικονομικά μη τακτοποιημένο (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Ουσιαστικά, πρόκειται για μια «υποχρεωτική» διαγραφή, εφ' όσον το μέλος παύει να καταβάλλει εισφορές, δεν ανταποκρίνεται στα ειδοποιητήρια του Ομίλου και δεν κάνει χρήση των γηπέδων. Με βάση το καταστατικό, για να επανεγγραφεί ένα μέλος που εμπίπτει σε αυτήν την περίπτωση, θα πρέπει να πληρώσει τόσο τις οφειλές, όσο και το

δικαίωμα εγγραφής εκ νέου (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Ζητώντας επιπλέον διευκρινήσεις, οι οφειλές «ακολουθούν» το διαγραφέν μέλος εφ' όρου ζωής και δεν παραγράφονται. Χρησιμοποιώντας το προηγούμενο παράδειγμα, κάποιος που διαγράφεται λόγω οφειλών σήμερα, εάν θελήσει να επανέλθει μετά από μια δεκαετία, θα πρέπει να πληρώσει πρώτα τις οφειλές και επιπρόσθετα το δικαίωμα εγγραφής.

5.8 Σχέση Μελών με Διοίκηση

5.8.1 Τυπικές

Τυπικά, οι σχέσεις των μελών με τη διοίκηση καθορίζονται και προβλέπονται από το καταστατικό του συλλόγου (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Η Διοίκηση έχει συγκεκριμένες υποχρεώσεις, τις οποίες οφείλει να εφαρμόσει στη διάρκεια της διετούς θητείας της. Μια από τις σημαντικότερες, είναι η διενέργεια των Γενικών Συνελεύσεων. Το Δ.Σ έχει την υποχρέωση να συγκαλέσει τουλάχιστον δυο Γ.Σ στην διάρκεια της διετίας, με τις προβλεπόμενες από το καταστατικό διαδικασίες (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Η πρώτη είναι τακτική και η δεύτερη τακτική- εκλογοαπολογιστική. Όπως εξηγήθηκε από τον Γενικό Γραμματέα του ΑΟΑΗ, η διαδικασία περιλαμβάνει την δημιουργία και αποστολή των προσκλήσεων, καθώς και την ενημέρωση και ανάρτηση του μητρώου των μελών με δικαίωμα ψήφου. Επιπλέον τυπική υποχρέωση της Διοίκησης, ο έλεγχος της εσωτερικής λειτουργίας του Ομίλου, ο οποίος σχετίζεται με την τήρηση του κανονισμού κρατήσεων, τον εντοπισμό των παραβάσεων και την αποστολή ανάλογων επιστολών. Οι ανωτέρω διαδικασίες προβλέπονται, συνδυαστικά, από το καταστατικό και τον εσωτερικό κανονισμό (ΑΟΑΗ, Κανονισμός, 2024). Σε αυτές τις διαδικασίες προστίθεται και η ενημέρωση των μελών για τις αγωνιστικές δράσεις του Ομίλου, για μεταβολές του ωραρίου λειτουργίας, καθώς και η έγκαιρη ενημέρωση για την διαθεσιμότητα των γηπέδων. Στις τυπικές σχέσεις εγγράφεται και ο έλεγχος της καταβολής των μηνιαίων συνδρομών. Μέρος των παραπάνω αρμοδιοτήτων έχει ανατεθεί και στους εργαζόμενους του Ομίλου, κάτι το οποίο προβλέπει ο εσωτερικός κανονισμός (ΑΟΑΗ, Κανονισμός, 2024). Κατά αυτόν το τρόπο, τόσο η γραμματέας του Ομίλου όσο και οι υπάλληλοι

συντήρησης των εγκαταστάσεων, ενημερώνουν τα μέλη για τις καθημερινές ή μελλοντικές εξελίξεις. Όσον αφορά τα μέλη του Ομίλου, ο τυπικός διάυλος επικοινωνίας είναι το έγγραφο αίτημα ή το υπόμνημα (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Τα αιτήματα που απασχολούν τα μέλη αποστέλλονται στο ηλεκτρονικό ταχυδρομείο του Ομίλου ή κατατίθενται στο γραφείο της γραμματείας, δια ζώσης. Το αίτημα λαμβάνει αριθμό πρωτοκόλλου και προωθείται προς το Δ.Σ για συζήτηση. Με βάση το καταστατικό, το Δ.Σ έχει την υποχρέωση να απαντήσει στο αίτημα ή ακόμα και να ζητήσει την αυτοπρόσωπη παρουσία του μέλους στη συνεδρίαση (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Σημαντικότερη τυπική διαδικασία επικοινωνίας των μελών με την Διοίκηση, είναι αυτή που πραγματοποιείται μέσω των Γενικών Συνελεύσεων. Το καταστατικό προβλέπει τα δικαιώματα των μελών κατά περίπτωση, είτε με δικαίωμα λόγου, είτε με δικαίωμα λόγου και ψήφου, ανάλογα το είδος της Συνέλευσης. Η βούληση των μελών καταγράφεται από το προεδρείο της Γ.Σ και είναι δεσμευτική για την Διοίκηση (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024).

5.8.2 Άτυπες

Οι προαναφερθείσες τυπικές διαδικασίες αποτελούν, ταυτόχρονα και ένα «φίλτρο» μέσα από το οποίο αναδύονται οι άτυπες σχέσεις μεταξύ μελών και Διοίκησης. Στην προσπάθεια να τις ανιχνεύσουμε, ζητήσαμε τη βοήθεια, τόσο από τον νυν Πρόεδρο του Ομίλου, ο οποίος διανύει την τέταρτη θητεία του, όσο και από πρώην προέδρους, παλαιότερα και νεότερα ενεργά μέλη. Κατά τη διαδικασία των συνεντεύξεων, αποκρυσταλλώθηκαν διάφορες άτυπες διεργασίες που λαμβάνουν χώρα στο εσωτερικό του συλλόγου. Κατά κοινή ομολογία, οι σχέσεις αυτές είναι αμφίδρομες. Η Διοίκηση, για παράδειγμα, απευθύνεται ανεπίσημα σε κάποια μέλη με σκοπό να αποκομίσει κάποιο όφελος για τον Όμιλο. Αυτό θα μπορούσε να είναι μια χορηγία, μια δωρεά, κάποια εθελοντική εργασία, ακόμα και η αξιοποίηση του κύκλου γνωριμιών κάποιων επιφανών μελών. Στο ίδιο πνεύμα, οι σχέσεις αυτές λειτουργούν σαν «οδηγός» για μελλοντικές δράσεις της διοίκησης, με την έννοια της σφυγμομέτρησης των προφορικών απόψεων των μελών. Οι άτυπες αυτές σχέσεις, κατ' ομολογία, συνήθως κορυφώνονται την περίοδο

των εκλογών. Όσα μέλη της Διοίκησης επιθυμούν να επανεκλεγούν, στηρίζονται στις άτυπες σχέσεις, στοχεύοντας στην κινητοποίηση ενός ευρύτερου «κύκλου» μελών για να στηρίξουν την υποψηφιότητά τους. Από την άλλη πλευρά, τα μέλη προσεγγίζουν τη Διοίκηση, μεταφέροντας διάφορα αιτήματα ή παράπονα. Η προσέγγιση αυτή δεν γίνεται μέσα από την τυπική οδό, αλλά στους διαδρόμους ή σε προσωπικές επαφές. Όπως εξηγήθηκε, η έγγραφη διαμαρτυρία αποτελεί ένα είδος «μομφής» προς τη Διοίκηση. Κατά κάποιο τρόπο, για να φτάσει ένα μέλος να διαμαρτυρηθεί εγγράφως, ερμηνεύεται ότι δεν πείστηκε ή δεν ικανοποιήθηκε από τις ανεπίσημες επαφές και τις εξηγήσεις που έλαβε προσωπικά. Αναφέρθηκαν και περιπτώσεις, όπως για παράδειγμα θέματα εσωτερικού κανονισμού, όπου, δημιουργήθηκαν «άτυπες» επιτροπές μελών, για να τονίσουν προς το Δ.Σ την σοβαρότητα της κατάστασης και την ανάγκη εξεύρεσης λύσης. Ένα ακόμα στοιχείο που προέκυψε, κυρίως από τα νεότερα μέλη, ήταν η αίσθηση ύπαρξης μιας ιεραρχίας ως προς την επικοινωνία με το Δ.Σ. Θεωρώντας ότι ο Πρόεδρος είναι επιφορτισμένος με περισσότερες διοικητικές ευθύνες, τα μέλη απευθύνονταν, πρωτίστως, στο υπόλοιπο Δ.Σ για να θέσουν τους προβληματισμούς τους και να μεταφερθούν στον Πρόεδρο. Αυτή η τελευταία συνθήκη δεν φαίνεται να ίσχυε για τα παλαιότερα μέλη, τα οποία, έχοντας μια μακρά θητεία στα δρώμενα του Ομίλου, απευθύνονταν απ' ευθείας στον Πρόεδρο. Όπως προέκυψε από την επιτόπια έρευνα, υπάρχει μια συγκεκριμένη στόχευση ως προς την δημιουργία αυτών των άτυπων σχέσεων. Μέλη τα οποία έχουν προηγούμενη διοικητική εμπειρία, μέλη με οικονομική επιφάνεια, μέλη που δραστηριοποιούνται στην τοπική ή κεντρική πολιτική σκηνή, συγκεντρώνουν το μεγαλύτερο ενδιαφέρον της Διοίκησης. Η στάση των συγκεκριμένων μελών έχει βαρύνουσα σημασία ως προς την επιτυχία ή όχι του έργου της. Εάν, δηλαδή, τα μέλη αυτά ενεργοποιούνται και ανταποκρίνονται στις άτυπες αξιώσεις ή εάν αποστασιοποιούνται και αδιαφορούν. Η συγκεκριμένη διάδραση δημιουργεί και το λεγόμενο «κλίμα» που επικρατεί στον Όμιλο και κρίνει, κατά κάποιο τρόπο, το μέλλον της Διοίκησης.

5.9 Η Κοινότητα των Μελών

Ένα επόμενο αντικείμενο μελέτης, το οποίο σχετίζονταν με την παρουσία των μελών στον Όμιλο, ήταν οι σχέσεις που ανέπτυσαν μεταξύ τους. Μέσα από την επιτόπια παρατήρηση, ορισμένες πτυχές των συγκεκριμένων σχέσεων αποτυπώθηκαν στην παρούσα ενότητα. Μια πρώτη γενική διαπίστωση είναι ότι τα μέλη είχαν έναν ευρύ κύκλο εξ όψεως γνωριμιών. Με μια πιο εστιασμένη ματιά, αυτός ο κύκλος συρρικνωνόταν σε πιο ειδικές και συμπαγείς ομαδοποιήσεις. Κάποια κοινά στοιχεία, όπως για παράδειγμα γονείς με παιδιά στην ακαδημία του Ομίλου, μέλη με παρεμφερή επαγγελματική δραστηριότητα, παλιοί γνώριμοι ή κάτοικοι στην ίδια γειτονιά, δημιουργούσαν διακριτές παρέες. Οι προαναφερθείσες ομαδοποιήσεις έδιναν ορατότητα σε μια ποικιλία κριτηρίων και ρόλων, μέσα από τα οποία δημιουργούνταν επιπλέον διαχωρισμοί. Τέτοια κριτήρια ήταν το φύλο, η παλαιότητα στον Όμιλο, η ηλικία, το αγωνιστικό επίπεδο, η κατοχή Διοικητικού ρόλου, το επίπεδο εκπαίδευσης, η οικονομική επιφάνεια και πολλά άλλα, τα οποία δημιουργούσαν ένα διακριτό, αλλά ταυτόχρονα συνδεδεμένο δίκτυο, αποτελούμενο από πολλές διαφορετικές παρέες και υπό δίκτυα. Οι παρέες επικοινωνούσαν μεταξύ τους μέσω κοινών γνωστών, συνδέοντας τα ανωτέρω δίκτυα. Οι παρέες αυτές είχαν εδραιώσει και τα δικά τους σημεία συνάντησης, εντός των αθλητικών εγκαταστάσεων. Οι γυναίκες προτιμούσαν τις θέσεις πλησίον των αποδυτηρίων, οι νεότεροι τα σημεία που ευνοούσαν την προθέρμανση και οι μεγαλύτεροι σε ηλικία, τις αναπαυτικότερες θέσεις της κερκίδας. Οι σχέσεις των μελών επεκτείνονταν και εκτός Ομίλου, άλλοτε με φιλικές κατ' οίκον επισκέψεις και άλλοτε με συνενυρέσεις στα καφέ της περιοχής, ενισχύοντας τους δεσμούς της παρέας και μειώνοντας την πιθανότητα αποχώρησης από τον Όμιλο. Εντός του Ομίλου, τα βασικότερα θέματα συζήτησης αφορούσαν τα εσωτερικά του συλλόγου και την αντισφαίριση γενικότερα. Σε τακτική βάση, η συζήτηση αφορούσε την απόδοση και τα αγωνιστικά αποτελέσματα των μελών, τη συμμετοχή σε μελλοντικά τουρνουά και τον προγραμματισμό των επόμενων φιλικών αναμετρήσεων. Σε μια άλλη βάση, η συζήτηση επικεντρωνόταν στην ύπαρξη ή όχι πρόσφατων εξελίξεων εντός του Ομίλου, καθώς και στις τρέχουσες ή μελλοντικές δράσεις της Διοίκησης. Η παρουσία, για παράδειγμα,

κάποιου μέλους του Δ.Σ στον χώρο αποτελούσε πόλο έλξης για τους υπολοίπους, με σκοπό να ενημερωθούν για τις «εξελίξεις». Η ύπαρξη του προαναφερθέντος δικτύου παρεών, εξασφάλιζε ότι, οτιδήποτε καινούργιο είχε προκύψει, θα διοχετεύονταν στην πλειοψηφία των μελών. Από την περαιτέρω παρατήρηση των μελών, φάνηκε η ύπαρξη και αποδοχή μιας άτυπης ιεραρχίας ανάμεσά τους. Τα μακροβιότερα μέλη και τα μέλη με προηγούμενη Διοικητική εμπειρία, τύγχαναν ευρύτερης αποδοχής από τις περισσότερες παρέες. Το ίδιο συνέβαινε και για τα μέλη με τις καλύτερες αγωνιστικές επιδόσεις, καθώς και για αυτά που διέθεταν υψηλό μορφωτικό επίπεδο ή ευχάριστο χαρακτήρα. Σχετικά με τα μέλη της Διοίκησης, οι απόψεις των μελών ήταν εμφανώς διαφοροποιημένες. Αρκετοί αναγνώριζαν την εθελοντική δράση τους και τις προσωπικές θυσίες, ενώ άλλοι τους κατηγορούσαν για «κατάχρηση εξουσίας». Στην κλασσική στιχομυθία μεταξύ των μελών για το ενδεχόμενο ενασχόλησης με τα κοινά του Ομίλου, τα περισσότερα μέλη αποκρίνονταν ότι «δεν προλαβαίνουν να ασχοληθούν». Η συγκεκριμένη απροθυμία ενασχόλησης με τα κοινά επιλύονταν, τουλάχιστον από το 2018 και έπειτα, με την κατάθεση υποψηφιοτήτων από μέλη που ανήκαν σε κοινές παρέες. Όπως ειπώθηκε, αρκετά μέλη παρότρυναν συγκεκριμένες παρέες να «κατέβουν» ως ομάδα στις εκλογές, με αντάλλαγμα τη στήριξη από ένα ευρύτερο δίκτυο παρεών. Οι σχέσεις μεταξύ των μελών δεν ήταν πάντοτε αρμονικές. Η συνήθης αιτία διαφωνιών ήταν η κατάχρηση των γηπέδων και η αγωνιστική συμπεριφορά. Στην περίπτωση τέτοιων διαφωνιών, ένα μέλος «αποβάλλονταν» διακριτικά από μια παρέα, είτε με συνεχόμενες αρνήσεις συμμετοχής σε φιλικούς αγώνες, είτε με αποκλεισμό από συνενυρέσεις εκτός Ομίλου. Οι ανωτέρω συνθήκες αφορούσαν, τόσο τις παρέες των ανδρών, όσο και αυτές των γυναικών. Όσον αφορά τις σχέσεις μεταξύ ανδρών και γυναικών, αυτές τοποθετήθηκαν σε δυο επίπεδα. Σε μια ουδετερότητα, όσον αφορά τη συμμετοχή σε «μικτά» παιχνίδια, λόγω της χαμηλότερης αγωνιστικής δυναμικότητας των γυναικών. Σε ένα φιλικό επίπεδο, όσον αφορά τις στιγμές χαλάρωσης εκτός γηπέδων, καθώς και στην παρουσία των γυναικών στις κοινωνικές εκδηλώσεις του Ομίλου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΗ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ: ΜΙΑ ΧΑΡΤΟΓΡΑΦΗΣΗ

Εισαγωγή

Στο παρόν κεφάλαιο επιχειρήθηκε η καταγραφή και η ταξινόμηση των δεδομένων που αντλήθηκαν, πρωτίστως, από το μητρώο μελών του ΑΟΑΗ και τα πρακτικά των Γενικών Συνελεύσεων, καθώς και από κάθε άλλη διαθέσιμη αρχειακή πηγή, σχετικά με τις νέες αιτήσεις εγγραφής που υποβλήθηκαν προς τον Όμιλο, σε τρεις διαφορετικές χρονικές περιόδους. Τα δεδομένα τα οποία χαρτογραφήθηκαν, αποτυπώνουν τα χαρακτηριστικά των μελών, έτσι όπως αυτά καταχωρούνταν στις αιτήσεις εγγραφής (βλ. Υπόδειγμα 1.1 Αίτηση Εγγραφής Μέλους). Συγκεκριμένα, καταγράφηκαν και αναλύθηκαν στοιχεία συσχετιζόμενα με τέσσερα διαφορετικά κριτήρια. Το πρώτο κριτήριο ήταν το φύλο και ο αριθμός των υποψηφίων μελών που υπέβαλλαν αίτηση εγγραφής ανά έτος. Το δεύτερο κριτήριο, η ηλικία των αιτούντων. Επόμενο κριτήριο, η επαγγελματική δραστηριότητα όσων επιθυμούσαν να εγγραφούν στον Όμιλο και τελευταίο κριτήριο, ο τόπος διαμονής τους. Για τον σκοπό αυτό, μελετήθηκε το αρχείο του ΑΟΑΗ, από την ίδρυσή του, το 1988, έως και το 2020. Το συνολικό αυτό χρονικό διάστημα των 32 και πλέον ετών, διαιρέθηκε σε τρεις υπό περιόδους. Η πρώτη περίοδος αφορούσε το χρονικό διάστημα από το 1988 έως το 1998. Πρόκειται για το διάστημα που συνδέεται με τα πρώτα χρόνια λειτουργίας του ΑΟΑΗ. Μέσα από τα πρακτικά των Γενικών Συνελεύσεων της περιόδου, αναδείχθηκαν αρκετά στοιχεία της εσωτερικής λειτουργίας και της Διοικητικής στόχευσης του Ομίλου. Ζητήματα που σχετίζονταν, κυρίως, με την οργάνωση της ακαδημίας, τη διευθέτηση της χρήσης των γηπέδων, οικονομικά ζητήματα, καθώς και τις προσπάθειες συνολικής διεύρυνσης του Ομίλου, σε επίπεδο εγκαταστάσεων και μελών, μέσα από τις πρώτες επαφές με το Δήμο Ηλιούπολης και την ευρύτερη προβολή του Ομίλου προς το

κοινό. Για την συγκεκριμένη περίοδο, χαρτογραφήθηκαν τα προαναφερθέντα χαρακτηριστικά ενός πλήθους μελών, που αποτέλεσε τη βάση για την περεταίρω μελλοντική συνέχεια και πορεία του ΑΟΑΗ. Η δεύτερη περίοδος μελέτης περιλαμβάνει το διάστημα από το 1999 έως το 2009. Μέσα από τα αντίστοιχα πρακτικά των Γ.Σ αποδεικνύεται ότι πρόκειται για μια μεταβατική περίοδο, με το ζητούμενο να είναι η διοικητική και η οργανωτική ισορροπία του ΑΟΑΗ. Η εδραίωση της χρήσης επτά γηπέδων από τον Όμιλο, έδινε τη δυνατότητα στις Διοικήσεις να καθιερώσουν, κατ' αρχήν, μια συγκεκριμένη δομή για την ακαδημία. Επιπρόσθετα, ρυθμίστηκαν θέματα που αφορούσαν τα μέλη, σχετικά με τις συνδρομές και τη χρήση των γηπέδων. Η δεύτερη αυτή περίοδος χαρακτηρίστηκε από μια σημαντική εισροή νέων μελών εκτός του Δήμου Ηλιούπολης. Κάτοικοι γειτονικών, ως επί το πλείστον, Δήμων, άρχισαν να δείχνουν μια έντονη προτίμηση να εγγραφούν ως μέλη στον ΑΟΑΗ. Ο κατάλογος των μελών παρέμεινε στα ίδια, σχεδόν, επίπεδα με αυτά της πρώτης περιόδου, με μια σημαντική, όμως, αλλαγή στην γεωγραφική κατανομή τους. Στοιχεία σχετικά με το φύλο, την ηλικία, την επαγγελματική δραστηριότητα καταγράφονται, επίσης αναλυτικά, στην αποτύπωση της συγκεκριμένης περιόδου. Η τρίτη περίοδος λειτουργίας του ΑΟΑΗ, αφορά το διάστημα από το 2010 έως το 2020. Πρόκειται για μια περίοδο με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, καθώς η έναρξη της συνέπεσε με την έναρξη της οικονομικής κρίσης στην Ελλάδα και η λήξη της, με την έναρξη της πανδημίας του κορονοϊού(covid19). Στην περίοδο αυτή σημειώθηκαν οι λιγότερες αιτήσεις εγγραφής, μειωμένες κατά το ήμισυ, σε σχέση με τις δυο προηγούμενες περιόδους. Με βάση τις καταγραφές στα πρακτικά των Γ.Σ, ο κατάλογος των μελών παρέμενε σε αρκετά ικανοποιητικά επίπεδα, έχοντας ισορροπήσει ανάμεσα στα 140 με 150 μέλη. Όσον αφορά τα εξεταζόμενα χαρακτηριστικά των μελών, διακρίνεται μια συνέχεια από την προηγούμενη περίοδο, με μειωμένο, όμως, αριθμό μελών και ποσοστών. Σχετικά με την εσωτερική λειτουργία του Ομίλου, καταγράφηκαν σημεία Διοικητικής αδράνειας, αλλά και διορθωτικές αποφάσεις, καθώς και ενέργειες ευέλικτων χειρισμών. Στην Διοικητική αδράνεια θα μπορούσε να πιστωθεί ο μη έγκαιρος εντοπισμός του χρέους που βεβαιώθηκε στον ΑΟΑΗ(ΑΟΑΗ, Πρακτικά Γ.Σ,2015). Στην Διοικητική ευελιξία, η οικονομική πολιτική για την ρύθμιση του χρέους

και η ευχέρεια να εισπράττει ο Όμιλος τις συνδρομές των μελών, το διάστημα που, τόσο η ακαδημία, όσο και οι εγκαταστάσεις παρέμεναν εκτός λειτουργίας. Το παρόν κεφάλαιο ολοκληρώνεται με την αναφορά στα τρέχοντα ενεργά μέλη του Ομίλου. Τα περισσότερα από αυτά, είχαν ήδη χαρτογραφηθεί στις προηγούμενες τρεις περιόδους. Στην ενότητα, χαρτογραφήθηκαν τα μέλη από το 2021 και έπειτα, με στόχο να αποτυπωθεί η εξέλιξη των εγγραφών.

6.1 Πρώτη Περίοδος (1988-1998)

6.1.1 Χαρακτηριστικά Εσωτερικής Λειτουργίας ΑΟΑΗ

Πέντε μήνες μετά από την επίσημη ίδρυση του ΑΟΑΗ, πραγματοποιήθηκε η πρώτη τακτική Γενική Συνέλευση των μελών του Ομίλου, στις 18/12/1988 (ΑΟΑΗ, Πρακτικά Γ.Σ, 1988). Την συνέλευση συγκάλεσε η προσωρινή διοικούσα επιτροπή, η οποία αποτελούνταν από τα ιδρυτικά μέλη του Ομίλου. Η συγκεκριμένη Γ.Σ προχώρησε σε διαδικασίες αρχαιρεσιών, για την επισημοποίηση, πλέον, των τυπικών Διοικητικών ρόλων. Στην συγκεκριμένη συνέλευση καταγράφηκαν στο πρακτικό οι Διοικητικοί στόχοι για το μέλλον του Ομίλου. Αυτοί περιλάμβαναν δέκα προτάσεις, οι οποίες ψηφίστηκαν ως οι επίσημες θέσεις των μελών για τη συνέχεια του συλλόγου (ΑΟΑΗ, Πρακτικά Γ.Σ, 1988). Οι δέκα αυτές προτάσεις παρατίθενται, περιληπτικά, όπως καταγράφηκαν στο πρακτικό. Πρώτη πρόταση, η επικοινωνία με το Δήμο Ηλιούπολης για την εγκατάσταση γραφείου. Δεύτερη, η επικοινωνία με τον Δήμο Ηλιούπολης για να δοθούν στον όμιλο περισσότερες ώρες χρήσης των γηπέδων. Τρίτη, η ίδρυση αθλητικών τμημάτων. Τέταρτη πρόταση, η ανάληψη τμήματος συντήρησης των εγκαταστάσεων από τον Όμιλο. Πέμπτη, ο καλλωπισμός των χώρων άθλησης. Έκτη πρόταση, η πραγματοποίηση εκδηλώσεων για την προβολή και οικονομική ενίσχυση του συλλόγου. Έβδομη, η διοργάνωση αθλητικών δραστηριοτήτων. Όγδοη πρόταση, η δημιουργία τμημάτων για παιδιά και ενήλικες. Ένατη, η αύξηση του αριθμού των γηπέδων και δέκατη πρόταση, η δημιουργία εντευκτηρίου. Στην συγκεκριμένη συνεδρίαση πάρθηκε η απόφαση για το ύψος της

εγγραφής και της μηνιαίας συνδρομής. Συγκεκριμένα, αποφασίστηκε εφ' άπαξ εγγραφή ύψους 3.000 δραχμών, μηνιαία συνδρομή ύψους 1.000δρχ και μηνιαία συνδρομή για φοιτητές ύψους 500 δραχμών (ΑΟΑΗ, Πρακτικά Γ.Σ, 1988). Η συγκεκριμένη Γ.Σ αποτέλεσε την αφετηρία για την έναρξη των τυπικών διαδικασιών επικοινωνίας και εκπροσώπησης του ΑΟΑΗ, μέσω της επίσημης, πλέον, Διοίκησής του, με λοιπούς θεσμικούς φορείς, καθώς και με τα μέλη. Στο διάστημα της υπό μελέτη περιόδου, πραγματοποιήθηκαν έξι ακόμα Γενικές Συνελεύσεις, εκ των οποίων οι τρεις ήταν τακτικές και οι άλλες τρεις εκλογολογιστικές. Η βασική θεματολογία των Γενικών Συνελεύσεων επικεντρώνονταν σε οικονομικά ζητήματα. Στην Γ.Σ της 4/11/1990 πάρθηκε απόφαση για έκτακτη εισφορά ύψους 10.000 δρχ για τα μέλη καθώς και εθελοντική εισφορά 3.000 δρχ για τους μαθητές. Ο στόχος ήταν η συγκέντρωση χρήματος, με κάθε πρόσφορο μέσο, ως συνεισφορά προς το Δήμο για την δημιουργία τρίτου γηπέδου (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 1988-1994). Στην Γ.Σ της 8/11/1992 πάρθηκε απόφαση για αύξηση του ποσού της εφ' άπαξ εγγραφής στις 10.000 δρχ για όσους θα υπέβαλλαν αίτηση εγγραφής, αύξηση της μηνιαίας συνδρομής για τα τακτικά μέλη στις 2.000 δρχ και στις 1.000 δρχ για τα πάρεδρα μέλη. Στην Γ.Σ της 3/4/1994 αναφέρονται 42 ταμειακώς εν τάξει μέλη. Από το πρακτικό προκύπτει ότι έχουν δημιουργηθεί επιπλέον γήπεδα και μέρος του κόστους έχει καλυφθεί από οικονομική συνεισφορά του Ομίλου προς το Δήμο Ηλιούπολης. Βασικό αίτημα, η επιθυμία για αυτονομία του συλλόγου στο χώρο, αναλαμβάνοντας τη χρήση, διαχείριση, συντήρηση και εποπτεία του. Αίτημα το οποίο μεταβιβάστηκε προς το Δήμο, σε συνδυασμό με αίτημα για επέκταση του παραχωρητηρίου χρήσης του χώρου πέραν των πέντε ετών. Αναφέρεται χαρακτηριστικά η καταγεγραμμένη έκφραση μέλους στο πρακτικό με τη φράση «να γίνουμε κυρίαρχοι στο χώρο». Στην ίδια Γ.Σ θεσπίζεται κανονισμός χρήσης γηπέδων για παιδιά, μέλη, δημότες και μη μέλη. Η πέμπτη Γ.Σ πραγματοποιήθηκε στις 11/12/1994 και ήταν εκλογολογιστική. Το πρακτικό αναφέρει «απαρτία». Στον διοικητικό απολογισμό αναφέρθηκε το κόστος ανακατασκευής των γηπέδων, που έφτασε τα 30.882.581 δρχ και αναλύθηκαν ως εξής. Ο Όμιλος συνεισέφερε από το ταμείο του τα 8.750.000 δρχ. Μέσω δανείου που έλαβε, προστέθηκαν 6.250.000 δρχ και από δωρεά μέλους τα υπόλοιπα

15.882.581 δρχ (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 1988-1994). Στην συγκεκριμένη Γ.Σ πάρθηκε η απόφαση για εντατικοποίηση των επαφών με τις Δημοτικές αρχές, τόσο μέσω επιστολών, όσο και με αυτοπρόσωπη παρουσία μελών της νέας Διοίκησης, για την επίτευξη της περαιτέρω των πέντε ετών παραχώρησης των εγκαταστάσεων. Το βασικό επιχείρημα ήταν ότι, η ανακατασκευή και διαμόρφωση των εγκαταστάσεων χρηματοδοτήθηκε από πόρους του ΑΟΑΗ. Η επόμενη Γ.Σ πραγματοποιήθηκε στις 3/3/1996 και ήταν τακτική. Από τα 57 ταμειακώς εν τάξει μέλη της εποχής, παρευρέθηκαν τα 53. Από το πρακτικό προκύπτει ότι ο όμιλος είχε επτά γήπεδα προς χρήση, ενώ δεν υπήρχε ακόμα εντευκτήριο. Προκύπτει, επίσης, ότι μέχρι το 1994 υπήρχαν δυο κατηγορίες μελών. Τα μέλη χρήστες γηπέδων, που πλήρωναν 3.000 δρχ μηνιαία συνδρομή και τα μέλη μη χρήστες, που πλήρωναν 2.000 δρχ συνδρομή. Αποφασίστηκε ενιαία συνδρομή 4.000 δρχ. Καθιερώθηκε, επίσης και η πρώτη εκπτωτική πολιτική για τα μέλη ως εξής. Έκπτωση 15% για το μέλος που προ πληρώνει όλο το χρόνο και έκπτωση 10% για όσους πλήρωναν σε δυο εξάμηνα (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 1995-1998). Η τελευταία Γ.Σ της περιόδου πραγματοποιήθηκε στις 19/1/1997 και ήταν εκλογοαπολογιστική. Από τα 82 ταμειακώς εν τάξει μέλη της εποχής, παρευρέθηκαν τα 67. Αποφασίστηκε η αύξηση του ποσού της εφ' άπαξ εγγραφής από 10.000δρχ στις 30.000δρχ. Ψηφίστηκαν οι τυπικές εγκρίσεις και απαλλαγές. Από τις εκλογές προέκυψε εννεαμελές Διοικητικό Συμβούλιο (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 1995-1998).

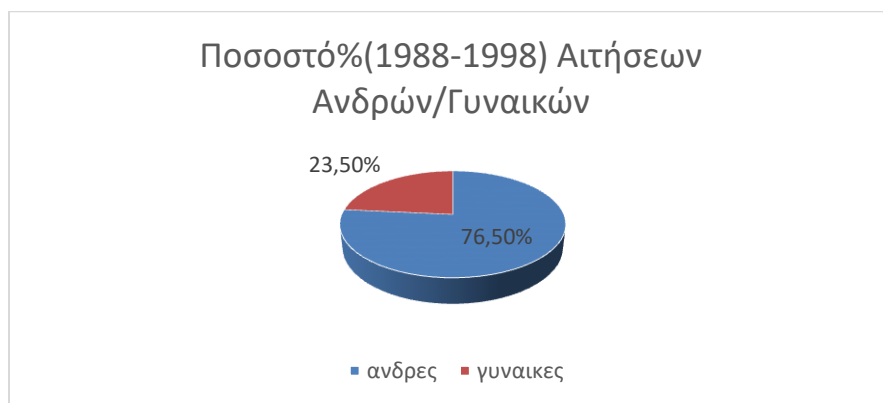
6.1.2 Αιτήσεις νέων μελών

Όπως προέκυψε από τα στοιχεία που αντλήθηκαν από το μητρώο μελών της περιόδου 1988-1998 και αποτυπώνονται στο Σχήμα 1.1 (*Αιτήσεις Εγγραφής ανά Φύλο/Έτος (1988-1998)*), υποβλήθηκαν, συνολικά, 243 αιτήσεις εγγραφής (ΑΟΑΗ, Μητρώο Μελών, 1988-1998). Από αυτές, οι 186 αφορούσαν άνδρες και οι 57 γυναίκες. Σε επίπεδο ποσοστών, στους άνδρες αναλογεί το 76,5% των αιτήσεων, ενώ στις γυναίκες το υπόλοιπο 23,5% (Σχήμα 2.1 (*Ποσοστό % (1988-1998) Αιτήσεων Ανδρών/Γυναικών*)).

Σχήμα 1.1(Αιτήσεις Εγγραφής ανά Φύλο/Έτος(1988-1998)

Σχήμα 2.1(Ποσοστό %(1988-1998) Αιτήσεων Ανδρών/Γυναικών)

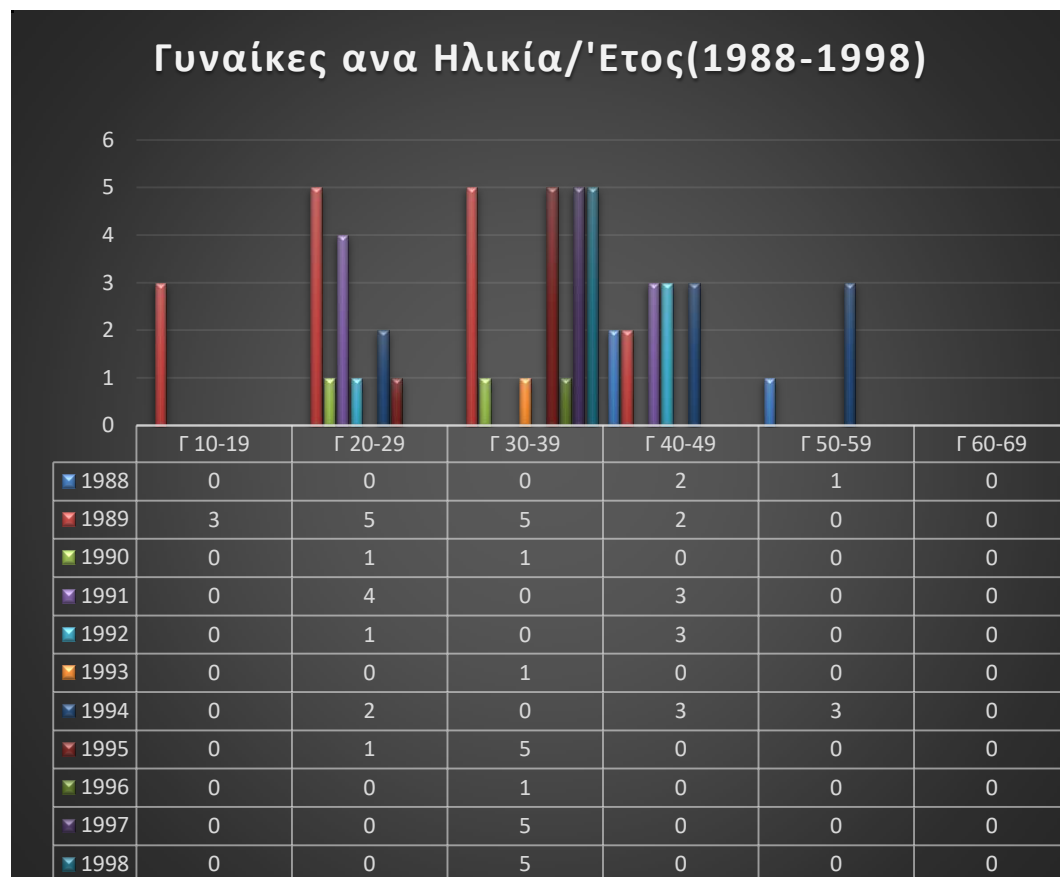
Ένα πρώτο σημείο που πρέπει να διευκρινιστεί είναι ότι ο αριθμός των αιτήσεων εγγραφής ανά έτος δεν είναι βέβαιο ότι αυξάνει ισόποσα και το μητρώο μελών. Αυτό συμβαίνει γιατί αποτυπώθηκαν μόνο οι αιτήσεις εγγραφής και όχι οι διαγραφές των μελών. Για παράδειγμα, εάν υποθέσουμε ότι ο Όμιλος το 1995 ξεκινούσε με 80 μέλη και εγγράφονταν άλλοι 27, στο τέλος της χρονιάς μπορεί να είχε 107 μέλη, μπορεί, όμως, υποθετικά, να είχε και 90, ανάλογα με τις αποχωρήσεις των μελών. Μια δεύτερη παρατήρηση, ειδικά για το έτος 1988, είναι ότι ουσιαστικά καταγράφουμε τα ιδρυτικά και τα πρώτα μέλη του συλλόγου. Τέλος, όσον αφορά τα πρώτα χρόνια λειτουργίας του

Ομίλου και μέχρι το 1993, ο ΑΟΑΗ χρησιμοποιούσε δυο γήπεδα, από τα συνολικά επτά που διαθέτει σήμερα. Σε αυτά τα δυο γήπεδα έπρεπε να εξυπηρετηθούν, τόσο τα μέλη, όσο και η Ακαδημία. Με βάση τα στοιχεία του Σχήματος 1.1 (*Σχήμα 1.1(Αιτήσεις Εγγραφής ανά Φύλο/Έτος(1988-1998)*), το έτος 1989 καταγράφεται ο μεγαλύτερος αριθμός αιτήσεων εγγραφής, ενώ τα έτη 1993 και 1996, ο μικρότερος. Στην πραγματικότητα, όσον σοφρά το 1989, από τις 40 αιτήσεις, οι 11 αφορούσαν αθλητές (8 αγόρια, 3 κορίτσια), εφόσον πολιτική του Ομίλου εκείνης της περιόδου ήταν να καταγράφονται και οι αθλητές στο μητρώο μελών (ΑΟΑΗ, Μητρώο Μελών, 1989). Για τα έτη 1993 και 1996 δεν προέκυψε κάποιος εμφανής λόγος για την μείωση των αιτήσεων. Αυτό που προέκυψε, από την μελέτη των πρακτικών Γ.Σ, ήταν ότι το 1992 η Ακαδημία αριθμούσε 250 αθλούμενους, καθώς και ότι την ίδια χρονιά έγινε αύξηση της συνδρομής των μελών(βλ. Πίνακας 1.1(*Συνδρομές Μελών 1990-2002 Δραχμές*) (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 1992). Ομοίως και το 1996, όπου στις αρχές της χρονιάς αποφασίστηκε νέα αύξηση συνδρομής (βλ. Πίνακας 1.1(*Συνδρομές Μελών 1990-2002 Δραχμές*) (ΑΟΑΗ, Πρακτικό ΓΣ, 1996). Γενικότερα, όσον αφορά τις αιτήσεις εγγραφής της πρώτης περιόδου λειτουργίας του ΑΟΑΗ, παρατηρείται η σχέση ότι για κάθε 3 με 4 άνδρες εγγράφονταν 1 γυναίκα.

6.1.3 Ηλικιακές Κατηγορίες Μελών

Επόμενο μετρήσιμο κριτήριο των μελών που υπέβαλλαν αίτηση εγγραφής, ήταν η ηλικία. Η κατηγοριοποίηση των ηλικιών έγινε ανά δεκαετία με τις παρακάτω ομαδοποιήσεις, τόσο για τους άνδρες όσο και για τις γυναίκες. Άνδρες – Γυναίκες 10-19 ετών, 20-29 ετών, 30-39 ετών, 40-49 ετών, 50-59 ετών, 60-69 ετών, 70 ετών και άνω. Στο Σχήμα 3.1(*Γυναίκες ανά Ηλικία/Έτος(1988-1998)*) που ακολουθεί, αποτυπώνεται ο αριθμός των γυναικών ανά ηλικιακή ομάδα, για το διάστημα 1988-1998.

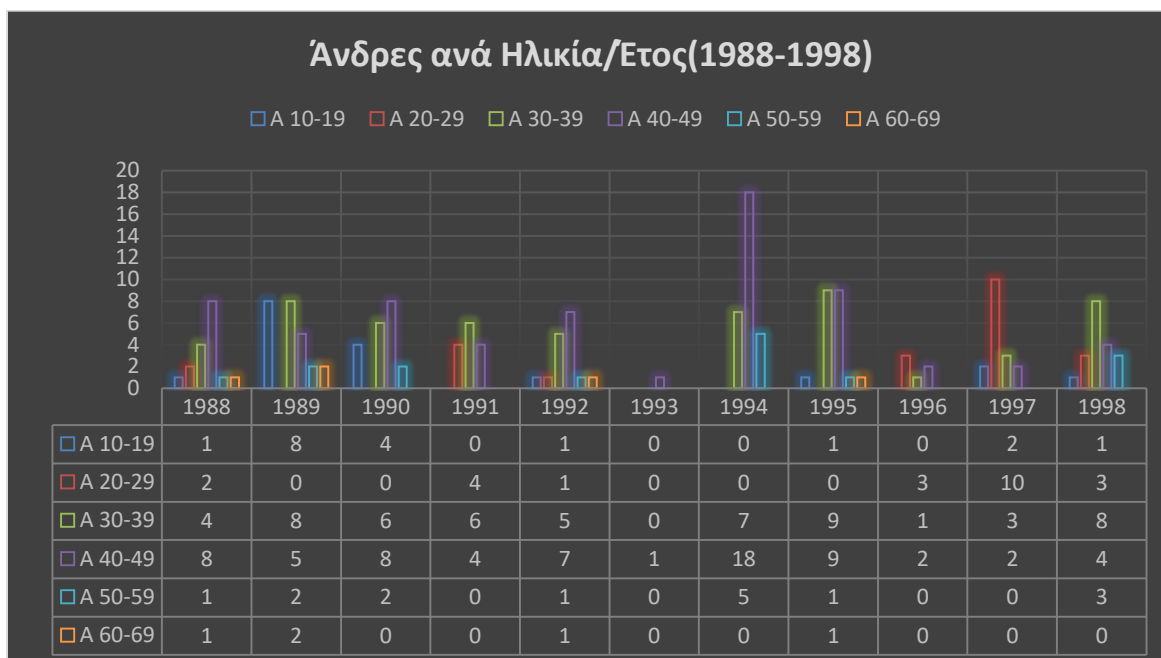
Σχήμα 3.1(Γυναίκες ανά Ηλικία/Έτος(1988-1998)

Με βάση τη συγκεκριμένη χαρτογράφηση, η ηλικιακή κατηγορία με τις περισσότερες αιτήσεις της περιόδου 1988-1998, αναδείχθηκε αυτή των 30-39 ετών, με 23 εγγραφές. Ακολουθούν οι ηλικιακές ομάδες των 20-29 ετών και 40-49 ετών, με 14 και 13 εγγραφές αντίστοιχα. Το ενδιαφέρον στοιχείο είναι ότι το προβάδισμα υπέρ των γυναικών ηλικίας 30-39 ετών επιτεύχθηκε από το 1995 και έπειτα, με 16 νέες εγγραφές. Μέχρι τότε, οι εγγραφές παρουσίαζαν σχετική ισορροπία. Όσον αφορά τις εναπομείναντες ομάδες, οι γυναίκες της ηλικιακής ομάδας 50-59 ετών υπέβαλλαν 4 αιτήσεις εγγραφής, ενώ δεν υποβλήθηκε καμία αίτηση από γυναίκες ηλικίας 60 ετών και άνω. Παρ' όλο που καταγράφηκαν στο μητρώο μελών της περιόδου 1988-1998, η ηλικιακή κατηγορία των 10-19 ετών επι της ουσίας δεν αφορούσε μέλη, αλλά ανήλικους μαθητές (ΑΟΑΗ, Μητρώο Μελών, 1988-1998).

Προχωρώντας με τα αντίστοιχα στοιχεία για τους άνδρες, στο επόμενο σχήμα(Σχήμα 4.1 (Άνδρες ανά Ηλικία/Ετος(1988-1998) αποτυπώθηκαν οι ηλικιακές διακυμάνσεις της συγκεκριμένης περιόδου.

Σχήμα 4.1(Άνδρες ανά Ηλικία/Ετος(1988-1998)

Με βάση τα στοιχεία που προέκυψαν από τη μελέτη του Μητρώου των Μελών του ΑΟΑΗ (ΑΟΑΗ, Μητρώο Μελών, 1988-1998), η πλειοψηφία των αιτήσεων υποβλήθηκε από άνδρες ηλικίας μεταξύ 40-49 ετών, με 68 αιτήσεις συνολικά. Ακολουθεί η ηλικιακή ομάδα των 30-39 ετών, με 57 αιτήσεις. Οι άνδρες μεταξύ 20-29 ετών κατέγραψαν 23 αιτήσεις και αυτοί μεταξύ 10-19 ετών, 18 εγγραφές. Οι άνδρες μεταξύ 50-59 ετών, υπέβαλλαν 15 αιτήσεις. Τις λιγότερες αιτήσεις κατέγραψε η ηλικιακή ομάδα των 60-69 ετών, με 5 αιτήσεις εγγραφής. Κάνοντας μια πρώτη σύγκριση με τις αιτήσεις των γυναικών της ίδιας περιόδου, παρατηρούμε μια αντιστροφή ως προς τις προτιμήσεις ανά ηλικιακή ομάδα. Η ηλικία των 40-49 ήταν η δημοφιλέστερη κατηγορία για τους άνδρες,

σε σχέση με την 30-39, που ήταν για τις γυναίκες. Αξίζει να αναφέρουμε ότι άνδρες ηλικίας 40-49 ετών εγγράφονταν κάθε χρόνο στον ΑΟΑΗ, με μέγιστο αριθμό τις 18 αιτήσεις, το έτος 1994, ενώ με ικανοποιητική συχνότητα ακολουθούσαν και αυτοί μεταξύ 30-39 ετών. Συνολικά, οι δυο αυτές ηλικιακές ομάδες κάλυπταν ένα ποσοστό της τάξεως του 67% των αιτήσεων της συγκεκριμένης περιόδου. Σε αντίθεση με τις γυναίκες, οι άνδρες άνω των 60 ετών σημείωσαν τις πρώτες εγγραφές στο μητρώο μελών του ΑΟΑΗ (ΑΟΑΗ, Μητρώο Μελών, 1988-1998).

6.1.4 Επαγγελματική Δραστηριότητα Μελών

Το επόμενο κριτήριο της χαρτογράφησης των μελών ήταν η επαγγελματική τους δραστηριότητα. Για να μπορέσουμε να προχωρήσουμε στην αποτύπωση του συγκεκριμένου κριτηρίου, δημιουργήσαμε πέντε γενικές κατηγορίες επαγγελμάτων, τις οποίες παραθέτουμε στον παρακάτω πίνακα (Πίνακας 3.1 (Επαγγελματικές Κατηγορίες)).

Πίνακας 3.1 (Επαγγελματικές Κατηγορίες)

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ	ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ	Εισοδηματική Κατηγορία
1 ^η Κατηγορία	Αυτοαπασχολούμενοι	Έμπορος, Βιοτέχνης, Επιχειρηματίας, Λογιστής, Πολιτικός Μηχανικός, Αρχιτέκτονας, Εργολάβος, Διακοσμητής, Ξεναγός, Μηχανολόγος, Ηλεκτρολόγος Μηχανολόγος, Μεσιτικά, Ταξιδιωτικός Πράκτορας, Ναυτιλιακά, Κατασκευαστής,	Υψηλά Εισοδήματα

2^η Κατηγορία	Υγεία/Νομικές Υπηρεσίες	Γιατρός, Φαρμακοποιός, Δικηγόρος, Οδοντίατρος, Κτηνίατρος, Δικαστής, Εισαγγελέας, Βιοχημικός	Υψηλά εισοδήματα
3^η Κατηγορία	Ιδιωτικοί Υπάλληλοι	Τραπεζικός Υπάλληλος, Ιδιωτικός Υπάλληλος Χρηματοπιστηριακά, Ασφαλ. Σύμβουλος, Οικονομολόγος	Μεσαία Εισοδήματα
4^η Κατηγορία	Δημόσιοι Υπάλληλοι	Δημόσιος Υπάλληλος, Δάσκαλος, Καθηγητής, Εκπαιδευτικός, Στρατιωτικός	Χαμηλά Εισοδήματα
5^η Κατηγορία	Υπόλοιπος Ενεργά Οικονομικός Πληθυσμός	Φοιτητές, Μαθητές, Αθλητές, Συνταξιούχοι	Χαμηλά Εισοδήματα

Το σκεπτικό για την δημιουργία του συγκεκριμένου πίνακα ήταν να αποτυπωθεί η πλειοψηφία των δεδομένων που αντλήθηκαν από τις αιτήσεις εγγραφής, σε μια ρεαλιστική εισοδηματική ομαδοποίηση, εφόσον στις αιτήσεις δεν αποτυπώνονταν οικονομικά στοιχεία. Με τη βοήθεια στοιχείων που αντλήθηκαν από την Ελληνική Στατιστική Αρχή σχετικά με έρευνες εργατικού δυναμικού (ΕΛΣΤΑΤ, 2024), έρευνες του Ινστιτούτου Εργασίας της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδος(Γ.Σ.Ε.Ε), σχετικά με τις αποδοχές ανά επαγγελματικό κλάδο (Κατσαγάνης, 2018) και πρόσφατη έρευνα της εταιρείας Randstad, σχετικά με τους υψηλότερους και χαμηλότερους μισθούς στην Ελλάδα (Χαλδούπης, 2023), προέκυψε ένας ενδεικτικός συσχετικός ανάμεσα στην επαγγελματική δραστηριότητα και το εισόδημα, που αποτυπώνεται, επίσης, στον Πίνακα 3.1(Πίνακας 3.1(Επαγγελματικές Κατηγορίες). Η συγκεκριμένη αποτύπωση δεν περιλαμβάνει αναλυτικά ποσά, αλλά το γενικότερο χαρακτηρισμό της εισοδηματικής

κατηγορίας στην οποία εντάσσονται τα επαγγέλματα που αντλήθηκαν από τις αιτήσεις εγγραφής. Με βάση το χαρακτηρισμό αυτό, προέκυψε η εισοδηματική κατηγοριοποίηση όσων εντάσσονται στα «Υψηλά Εισοδήματα», στα «Μεσαία Εισοδήματα» και στα «Χαμηλά Εισοδήματα». Κατ' αυτό τον τρόπο, οι αυτοαπασχολούμενοι, όσοι ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα, οι απασχολούμενοι στον κατασκευαστικό κλάδο, οι εργολάβοι, οι πολιτικοί μηχανικοί, οι γιατροί, οι δικηγόροι και λοιποί απασχολούμενοι στον κλάδο της υγείας και των νομικών υπηρεσιών, εντάχθηκαν στα «Υψηλά Εισοδήματα». Οι τραπεζικοί υπάλληλοι, οι ασφαλιστικοί σύμβουλοι και γενικά, οι ιδιωτικοί υπάλληλοι, τοποθετήθηκαν στα «Μεσαία Εισοδήματα». Οι δημόσιοι υπάλληλοι, εκπαιδευτικοί, οι στρατιωτικοί, οι συνταξιούχοι και οι φοιτητές, εντάχθηκαν στα «Χαμηλά Εισοδήματα». Σε κάθε περίπτωση, οι εισοδηματικές αυτές κατηγορίες είναι ενδεικτικές και εξυπηρετούν στο να αποτυπωθεί η εισοδηματική διακύμανση μεταξύ των μελών. Για το λόγο αυτό έγινε και η αντίστοιχη κατανομή ανά επαγγελματική δραστηριότητα. Επειδή τέθηκε, έμμεσα, το εισοδηματικό κριτήριο, με τα σημερινά δεδομένα, το ετήσιο κόστος για ένα μέλος του ΑΟΑΗ, κάτοικο Ηλιούπολης, ανέρχεται σε 660 ευρώ για τον πρώτο χρόνο και 360 ευρώ για κάθε επόμενο. Για ένα μέλος εκτός Ηλιούπολης, σε 1060 ευρώ τον πρώτο χρόνο και 360 ευρώ για κάθε επόμενο (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 2023).

Στο επόμενο σχήμα (Σχήμα 5.1(*Επαγγελματική Κατηγορία Γυναικών ανά έτος εγγραφής*), αποτυπώνουμε την κατανομή των γυναικών σε σχέση με την επαγγελματική δραστηριότητα της περιόδου 1988-1998.

Σχήμα 5.1 (Επαγγελματική Κατηγορία Γυναικών ανά έτος εγγραφής(1988-1998)

Εξετάζοντας το συγκεκριμένο κριτήριο, διαπιστώθηκε μια σχετική ισορροπία όσον αφορά τη σχέση των γυναικών ανά επαγγελματική κατηγορία με τις υποβληθείσες αιτήσεις. Οι γυναίκες που ασχολήθηκαν με την αντισφαίριση εκείνη την εποχή, ήταν, σχεδόν, ισοκατανομημένες ανά επαγγελματικό κλάδο. Συγκεκριμένα, από την 1^η Επαγγελματική κατηγορία εγγράφονται 12 γυναίκες, από την 2^η κατηγορία, 9 γυναίκες, από την 3^η Επαγγελματική κατηγορία, επίσης, 12 γυναίκες, από την 4^η Κατηγορία 14 γυναίκες και από την 5^η Κατηγορία, η οποία περιλαμβάνει τον υπόλοιπο ενεργά οικονομικό πληθυσμό, 10 γυναίκες. Στην πρώτη αυτή περίοδο λειτουργίας του ΑΟΑΗ, συνυπήρχαν γυναίκες όλων των επαγγελματικών και εισοδηματικών κατηγοριών, σχεδόν ισόποσα. Από τα δεδομένα που αντλήθηκαν από το μητρώο μελών της πρώτης αυτής περιόδου, οι γυναίκες που απασχολούνταν στον ιδιωτικό, κυρίως, τομέα, υπέβαλλαν τις περισσότερες αιτήσεις εγγραφής το 1989, ενώ η μια και μοναδική εγγραφή γυναίκας το 1996, προέρχονταν από απασχολούμενη στην 1^η Κατηγορία επαγγελματιών (ΑΟΑΗ, Μητρώο Μελών, 1988-1998). Το έτος 1993, κατά το οποίο ο Όμιλος χρησιμοποιούσε και τα επτά γήπεδα, αποτυπώθηκε, επίσης, μια εγγραφή, από απασχολούμενη στην 4^η επαγγελματική κατηγορία.

Η επαγγελματική δραστηριότητα των γυναικών της περιόδου 1988-1998 καταγράφεται ως εξής. Συνταξιούχος, Έμπορος, Καθηγήτρια Φυσικής Αγωγής, Δασκάλα, Μαθηματικός, Ιδιωτικός Υπάλληλος, Φαρμακοποιός, Τραπεζικός Υπάλληλος, Μαθήτρια, Διακοσμήτρια, Γιατρός, Ξεναγός, Λογίστρια, Γυμνάστρια, Οδοντίατρος, Οικονομολόγος, Κλινική Ψυχολόγος, Δικαστής, Δημόσιος Υπάλληλος.

Συνεχίζοντας με τους άνδρες ανά επαγγελματική κατηγορία, ο αντίστοιχος συσχετισμός αποτυπώνεται στο επόμενο Σχήμα(Σχήμα 6.1(Επαγγελματική Κατηγορία Ανδρών ανά έτος εγγραφής(1988-1998)).

Σχήμα 6.1 (Επαγγελματική Κατηγορία Ανδρών ανά έτος εγγραφής(1988-1998)).

Στην περίπτωση των ανδρών, τα αποτελέσματα της περιόδου παρουσιάζουν μια εμφανή διαφοροποίηση υπέρ της 1^{ης} Κατηγορίας Επαγγελματών. Συγκεκριμένα, υπεβλήθησαν 66 νέες αιτήσεις, έναντι 39 αιτήσεων από την 4^η Κατηγορία, 38 αιτήσεων από την 3^η

Κατηγορία, 21 αιτήσεων εγγραφής από τη 2^η Κατηγορία και 22 αιτήσεων από τους εγγεγραμμένους στην 5^η Κατηγορία. Συσχετίζοντας τις δυο κατηγορίες που εντάσσονται στα «Υψηλά Εισοδήματα», δηλαδή της πρώτης και της δεύτερης, το άθροισμα των αιτήσεων φτάνει τις 87, το οποίο, σε ποσοστό, αναλογεί, περίπου, στο 47% των συνολικών αιτήσεων εγγραφής. Την περίοδο αυτή, οι μισές, σχεδόν, αιτήσεις υποβλήθηκαν από τα άτομα με τα υψηλότερα εισοδήματα. (Πίνακας 3.1(Επαγγελματικές Κατηγορίες). Σε επίπεδο ποσοστών(%), η σχέση αυτή αποτυπώνεται στο Σχήμα 7.1(Σχήμα 7.1 (Συγκριτικό Ποσοστό(%) Αιτήσεων Εγγραφής(1988-1998). Σημειώνουμε, βέβαια, πως η 1^η Κατηγορία επαγγελματικής δραστηριότητας εμπεριέχει ένα πολύ μεγαλύτερο εύρος επαγγελμάτων. Όσον αφορά τις υπόλοιπες επαγγελματικές κατηγορίες, παρατηρείται μια σχετική ισορροπία, στη σχέση επαγγέλματος και αιτήσεων εγγραφής.

Σχήμα 7.1(Συγκριτικό Ποσοστό %)

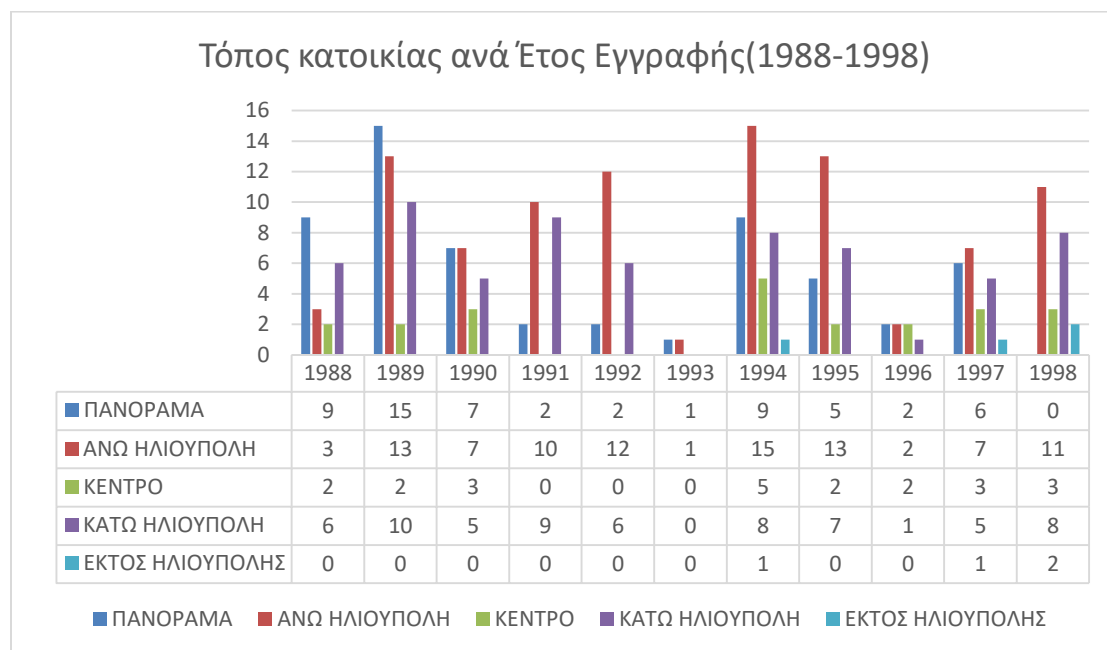
Η επαγγελματική δραστηριότητα των ανδρών της περιόδου 1988-1998 καταγράφεται ως κάτωθι. Μηχανικός Αυτ/των, Έμπορος, Μαθηματικός, Επιχειρηματίας, Μαθητής, Επόπτης Πτήσεων, Ναυτιλιακά, Λογιστής, Δικηγόρος, Γεωλόγος, Πολιτικός Μηχανικός, Ηλεκτρολόγος, Δημόσιος Υπάλληλος, Γιατρός, Τραπεζικός Υπάλληλος, Εργολάβος, Φυσιοθεραπευτής, Μαθητής, Χρηματιστής, Φοιτητής, Καθηγητής, Ηλ/γος Μηχ/γος,

Ιδιωτικός Υπάλληλος, Ασφαλιστικός Σύμβουλος, Αξιοματικός Αεροπορίας, Ιπτάμενος
Φροντιστής, Οφθαλμίατρος, Χρυσοχόος, Μεσίτης, Εκτελωνιστής, Στρατιωτικός

6.1.5 Γεωγραφική Κατανομή Μελών

Η κατοικία των μελών αποτελούσε το επόμενο κριτήριο χαρτογράφησης. Η κατανομή των αιτήσεων εγγραφής αποτυπώθηκε με βάση τον κεντρικό διαχωρισμό των συνοικιών του Δήμου Ηλιούπολης. Δηλαδή, την περιοχή του Πανοράματος(Αστυνομικά), της Άνω Ηλιούπολης, το Κέντρο και την Κάτω Ηλιούπολη. Αποτυπώθηκαν, επίσης, τα μέλη που διέμεναν εκτός του Δήμου Ηλιούπολης. Στο σχήμα που ακολουθεί(Σχήμα 8.1(Τόπος κατοικίας ανά έτος εγγραφής)), καταγράφηκε, αναλυτικά, ο τόπος κατοικίας των μελών ανά έτος εγγραφής, όπως αποτυπώθηκε στις αιτήσεις που υποβλήθηκαν.

Σχήμα 8.1(Τόπος κατοικίας ανά Έτος Εγγραφής(1988-1998))

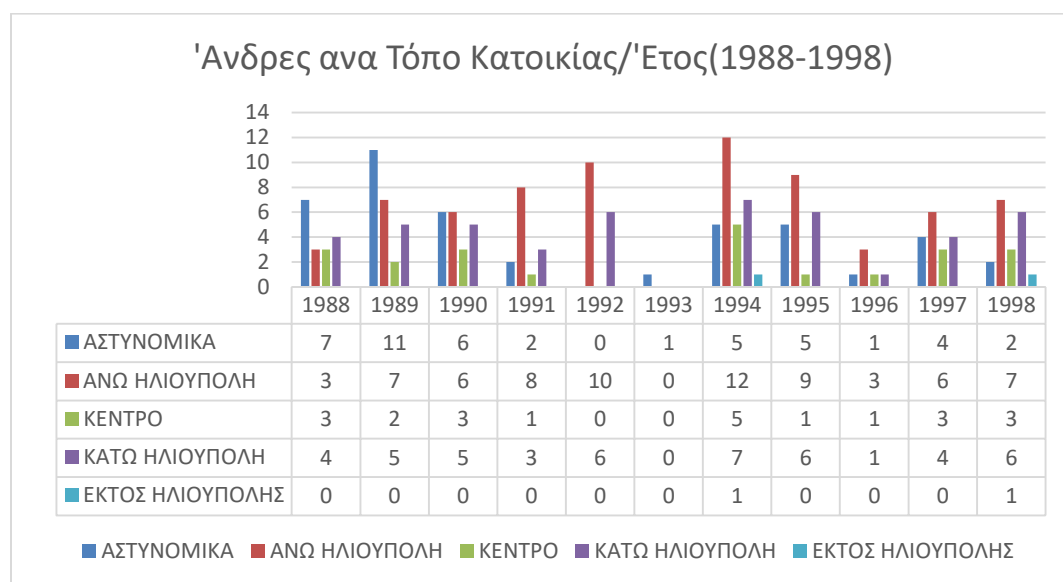
Από τις 243 αιτήσεις που υποβλήθηκαν την περίοδο 1988-1998, οι 94 προέρχονταν από μέλη που διέμεναν στην Άνω Ηλιούπολη, οι 65 από μέλη που διέμεναν στην Κάτω

Ηλιούπολη, οι 58 από κατοίκους στην συνοικία του Πανοράματος, οι 22 από το Κέντρο, ενώ καταγράφονται μόλις 4 μέλη εκτός Ηλιούπολης. Υπενθυμίζουμε ότι η έδρα του Αθλητικού Κέντρου, όπου στεγάζονται οι εγκαταστάσεις του ΑΟΑΗ, βρίσκεται στην περιοχή του Πανοράματος. Σε συσχετισμό με την χιλιομετρική απόσταση από το Αθλητικό κέντρο, ο κάτοικος Πανοράματος θα έπρεπε να διανύσει μια απόσταση περίπου 500 ή και λιγότερων μέτρων για να βρεθεί στο χώρο. Η απόσταση για τους κατοίκους των άλλων συνοικιών, κυμαίνεται ανάμεσα στο ένα με δυο χιλιόμετρα, όπως προκύπτει από τον χάρτη της περιοχής (Ηλιούπολη Χάρτης, 2024). Ανάλογα την κατοικία, η πρόσβαση στο χώρο θα μπορούσε να επιτευχθεί είτε περπατώντας, είτε με τη χρήση μεταφορικού μέσου, είτε με τη χρήση της συγκοινωνίας, καθώς πλησίον των εγκαταστάσεων βρίσκεται η αφετηρία της γραμμής 237 των Αστικών Συγκοινωνιών(ΟΑΣΑ) (ΟΑΣΑ, 2024).

Λίγο πιο αναλυτικά, σε συνάρτηση με το φύλο και τη διαμονή, τα επόμενα δυο Σχήματα(Σχήμα 9.1(Γυναίκες ανά τόπο Κατοικίας/Ετος(1988-1998)

Σχήμα 10.1(Άνδρες ανά τόπο Κατοικίας/Ετος(1988-1998), αποτυπώνουν τη συγκεκριμένη σχέση. Ξεκινώντας με τις γυναίκες, στο Σχήμα 9.1(Γυναίκες ανά τόπο Κατοικίας/Ετος(1988-1998) που ακολουθεί, καταγράφονται τα συγκεκριμένα δεδομένα.

Σχήμα 10.1(Άνδρες ανά τόπο Κατοικίας/Ετος(1988-1998)

Η συγκεκριμένη καταγραφή δείχνει ότι κατατέθηκαν 71 αιτήσεις από άνδρες που διέμεναν στην Άνω Ηλιούπολη, 47 από όσους διέμεναν στην Κάτω, 44 με τόπο διαμονής το

Πανόραμα, 22 το Κέντρο και 2 αιτήσεις εκτός του Δήμου Ηλιούπολης. Με εξαίρεση το Κέντρο, η συγκεκριμένη καταγραφή παρουσιάζει τις ίδιες ομοιότητες με τις αιτήσεις των γυναικών. Οι άνδρες που διέμεναν πλησιέστερα των εγκαταστάσεων, παρουσίασαν, επίσης, λιγότερες εγγραφές. Αξίζει, βέβαια, να σημειωθεί, πως το γεωγραφικό και πληθυσμιακό εύρος, τόσο της Άνω, όσο και της Κάτω Ηλιούπολης, στις οποίες εντάσσονται επιπλέον συνοικίες, είναι σαφώς μεγαλύτερο απ' ότι αυτό της συνοικίας του Πανοράματος (Τότσικας Π, 2005). Με μια άλλη ανάγνωση των συγκεκριμένων αποτελεσμάτων, οι κάτοικοι μόνο της συνοικίας του Πανοράματος, κατέγραψαν την πλειοψηφία των αιτήσεων, εάν αναλογιστούμε ότι «ανταγωνίζονταν» όλες τις υπόλοιπες συνοικίες του Δήμου Ηλιούπολης.

6.1.6 Ποσοτικά Δεδομένα Πρώτης Περιόδου

Τα συγκεντρωτικά ποσοστά, ανδρών και γυναικών, όσον αφορά τα κριτήρια μελέτης της πρώτης περιόδου, αποτυπώνονται στο παρακάτω Σχήμα 11.1(Σχήμα 11.1. Συγκεντρωτικά ποσοστά(%) ανδρών γυναικών πρώτης περιόδου).

Σχήμα 11.1.Συγκεντρωτικά ποσοστά(%) ανδρών γυναικών πρώτης περιόδου.

Αιτήσεις	Άνδρες	Γυναίκες
243	186	57

ΚΑΤΟΙΚΙΑ	Άνδρες	Γυναίκες
Πανόραμα	24%	28%
Άνω Ηλιούπολη	38%	37%
Κέντρο	12%	2%
Κάτω Ηλιούπολη	25%	30%
Εκτός Ηλιούπολης	1%	3%

Επαγ. Δραστηριότητα	Άνδρες	Γυναίκες
1 ^η Κατηγορία	35%	21%

2 ^η Κατηγορία	11%	16%
3 ^η Κατηγορία	21%	21%
4 ^η Κατηγορία	21%	25%
5 ^η Κατηγορία	12%	17%

Ηλικιακή Κατηγορία*	Άνδρες	Γυναίκες
20-29 ετών	12%	25%
30-39 ετών	31%	40%
40-49 ετών	37%	23%
50-59 ετών	8%	7%
60-69 ετών	3%	0%
70 και άνω	0%	0%

*(Δεν προσμετρήθηκε η Ηλικιακή ομάδα 10-19 ετών).

Η συνολική ποσοστιαία αποτύπωση της εικόνας της πρώτης περιόδου, σχετικά με τον τόπο κατοικίας, έδειξε ότι, τόσο οι αιτήσεις των ανδρών, όσο και των γυναικών, παρουσίασαν κοινά χαρακτηριστικά ως προς την πυκνότητα ροής μελών, με την κατανομή τους, από αύξουσα προς φθίνουσα ταξινόμηση, να προέρχεται από την περιοχή της Άνω Ηλιούπολης, της Κάτω Ηλιούπολης, τη συνοικία του Πανοράματος και το Κέντρο της πόλης. Αντίθετα, αποτυπώθηκαν ελάχιστες εγγραφές εκτός του Δήμου. Σχετικά με το κριτήριο της επαγγελματικής δραστηριότητας, το 42% των γυναικών ταξινομήθηκε στα χαμηλά εισοδήματα, το 21% στα μεσαία εισοδήματα και το 37% στα υψηλά εισοδήματα. Αναλυτικότερα, από τις γυναίκες που ταξινομήθηκαν στα χαμηλά εισοδήματα, οι εργαζόμενες στον δημόσιο, κατά κύριο λόγο, τομέα, κατέγραψαν το υψηλότερο ποσοστό, υποβάλλοντας το 25% των αιτήσεων. Όσον αφορά τα υψηλά εισοδήματα, οι γυναίκες απασχολούμενες ως ελεύθεροι επαγγελματίες υπέβαλλαν το 21% των αιτήσεων εγγραφής. Στην αντίστοιχη κατανομή των ανδρών, οι άνδρες που ταξινομήθηκαν στα υψηλά εισοδήματα υπέβαλλαν τον 46% των αιτήσεων της περιόδου. Οι άνδρες που ταξινομήθηκαν στα χαμηλά εισοδήματα υπέβαλλαν το 33% και αυτοί που καταγράφηκαν στα μεσαία εισοδήματα, το 21% των αιτήσεων. Στην συγκεκριμένη κατανομή και όσον αφορά τα υψηλά εισοδήματα, οι άνδρες που απασχολούνταν ως ελεύθεροι επαγγελματίες αποτέλεσαν το 35% των νέων μελών. Στην αντίστοιχη ταξινόμηση των χαμηλών

εισοδημάτων, οι άνδρες που υπάγονταν στον λοιπό ενεργά οικονομικό πληθυσμό, κατέγραψαν το μικρότερο ποσοστό, υποβάλλοντας το 12% των αιτήσεων. Οι ηλικίες των νέων μελών έδειξαν ότι οι γυναίκες που εγγράφηκαν την πρώτη περίοδο ήταν ελαφρώς νεότερες από τους άνδρες, με την πλειοψηφία τους να ανήκει στο ηλικιακό φάσμα από είκοσι έως σαράντα ετών. Οι άνδρες που προτίμησαν την αντισφαίριση, την ίδια περίοδο, ανήκαν, κατά πλειοψηφία, στο ηλικιακό φάσμα από τριάντα έως πενήντα ετών. Για τις γυναίκες, οι περισσότερες εγγραφές πραγματοποιήθηκαν από μέλη 30-39 ετών, ενώ για τους άνδρες, από 40 έως 49 ετών.

6.1.7 Ανάλυση - Σχολιασμός Δεδομένων Πρώτης Περιόδου

Στα τέλη της δεκαετίας του 1980, η ίδρυση του Αθλητικού Ομίλου Αντισφαίρισης «ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ»(ΑΟΑΗ) δημιούργησε νέα δεδομένα ως προς την ενασχόληση, εκμάθηση και ευρύτερη διάδοση της αντισφαίρισης, εντός και εκτός ορίων του Δήμου Ηλιούπολης. Μέχρι τότε, το άθλημα επιτελούνταν μεμονωμένα, στις διαθέσιμες Δημοτικές αθλητικές εγκαταστάσεις. Η αρχική παραχώρηση δυο green-set γηπέδων από την Δημοτική αρχή, στην συνοικία του Πανοράματος, δεν εξυπηρέτησε μόνο το αγωνιστικό σκέλος του νέο-ιδρυθέντος Ομίλου. Λειτουργήσε, ταυτόχρονα και ως η Διοικητική και αθλητική του «έδρα». Η πρώτη Διοίκηση του ΑΟΑΗ, αποτελούμενη, ουσιαστικά, από τα ιδρυτικά του μέλη, έθεσε τους διοικητικούς, οικονομικούς και αθλητικούς στόχους του Ομίλου για το μέλλον. Την οργάνωση ακαδημιών για την τακτική εκμάθηση της αντισφαίρισης. Την εξεύρεση πόρων για την οικονομική αυτονομία του. Την εδραίωση στο χώρο και την επέκταση των εγκαταστάσεων. Από τα δυο green-set γήπεδα το 1988, ο ΑΟΑΗ αριθμούσε επτά γήπεδα, πέντε χωμάτινα και δυο green-set το 1994. Η ανακατασκευή των χωμάτινων γηπέδων χρηματοδοτήθηκε από ιδίους πόρους και δωρεές μελών, ολοκληρώνοντας το μεγαλύτερο μέρος της σημερινής μορφής του Αθλητικού Κέντρου Αντισφαίρισης Πανοράματος. Ταυτόχρονα, αναδείχθηκε η επίδραση, η συμβολή και ο ενεργητικός ρόλος των μελών στις εξελίξεις που αφορούσαν τον Όμιλο. Εστιάζοντας στα μέλη, η πρώτη περίοδος λειτουργίας του ΑΟΑΗ, έτσι όπως προέκυψε από την χαρτογράφηση συγκεκριμένων κριτηρίων, δείχνει να αποτυπώνει τα

χαρακτηριστικά εκείνα που συνέδεαν την αντισφαίριση με τα ανώτερα κοινωνικά στρώματα. Η πλειοψηφία των μελών ανήκε στα υψηλά εισοδήματα και διέμενε σε κοντινή απόσταση από τις εγκαταστάσεις, κυρίως στην συνοικία του Πανοράματος και στην περιοχή της Άνω Ηλιούπολης. Η αίσθηση του «ελιτίστικου» χαρακτήρα της αντισφαίρισης, ενισχύεται ακόμα περισσότερο από το γεγονός ότι, ενώ οι οικονομικές απαιτήσεις του ΑΟΑΗ και οι αποστάσεις εντός του Δήμου δεν έμοιαζαν απαγορευτικές, το άθλημα προτιμήθηκε από άνδρες και γυναίκες με υψηλότερα εισοδήματα, που διέμεναν πλησίον του χώρου, χωρίς, φυσικά, να απουσιάζουν μέλη από μεσαίες και χαμηλές εισοδηματικές κατηγορίες. Η ύπαρξη χωμάτινων γηπέδων, μιας επιφάνειας που μειώνει την σωματική καταπόνηση, καθώς και η φύση του παιχνιδιού, λειτούργησε ενθαρρυντικά για την εγγραφή μελών μέσης και μεγαλύτερης ηλικίας. Οι περισσότεροι άνδρες της περιόδου 1988-1998, για παράδειγμα, ήταν άνω των 40 ετών. Η ύπαρξη αρκετών κοινών χαρακτηριστικών μεταξύ των μελών, όπως είναι η επαγγελματική δραστηριότητα, η ηλικία, ο τόπος διαμονής, οι οικογενειακοί δεσμοί, σε συνδυασμό με την οικονομική στήριξη που παρείχαν προς τον Όμιλο και την ακαδημία, ενδυνάμωναν το αίσθημα της οικειοποίησης του χώρου. Αυτό προκύπτει από τα συνεχή αιτήματα που καταγράφηκαν την συγκεκριμένη περίοδο προς τις Δημοτικές αρχές, για περαιτέρω παραχώρηση και αξιοποίηση των αθλητικών εγκαταστάσεων από τον ΑΟΑΗ. Η συνθήκη αυτή, δηλαδή η ύπαρξη μελών με αρκετά κοινά χαρακτηριστικά, αποτυπώθηκε καθ' όλη της διάρκεια της περιόδου, μέσα από τις αιτήσεις εγγραφής, δημιουργώντας την αίσθηση ύπαρξης μιας ομοιογενούς ομάδας μελών. Η συγκεκριμένη ομοιογένεια αποτυπώθηκε και σε Διοικητικό επίπεδο, με ομόφωνες αποφάσεις, όσον αφορά την οικονομική ενίσχυση του Ομίλου, την δόμηση της ακαδημίας και την στρατηγική επιλογή της διεκδίκησης των εγκαταστάσεων από το Δήμο Ηλιούπολης. Η εκ βάθρων ίδρυση ενός Ομίλου και η επέκταση των εγκαταστάσεων, αποτελούσαν ένα καλό έρεισμα για τις ανωτέρω διεκδικήσεις. Έχοντας ολοκληρωθεί η περίοδος, δεν καταγράφηκε στα πρακτικά κάποια άλλη πηγή εσόδων, πέρα από τις συνδρομές της ακαδημίας και των μελών. Η επιμονή για την παραχώρηση των εγκαταστάσεων συνδέονταν με την οικονομική ύπαρξη του Ομίλου, καθώς τα μέλη και οι Διοικήσεις της περιόδου φαίνεται να αντιλήφθηκαν ότι η αυτόνομη αξιοποίηση των

εγκαταστάσεων θα μπορούσε να λειτουργήσει ως ένα υπολογίσιμο επενδυτικό εργαλείο για την μελλοντική πορεία και ανάπτυξη του Ομίλου. Οι προσπάθειες για διαρκή ανάπτυξη, προβολή και ορθολογική οργάνωση της ακαδημίας, αποτελούν απόδειξη ότι η εκπαίδευση λογίζονταν ως ο βασικότερος πυλώνας πάνω στον οποίο θα στηρίζονταν οικονομικά ο Όμιλος. Με βάση τα ποσοτικά ευρήματα της περιόδου, προκύπτει ότι οροθετήθηκε ένα νέο πεδίο, όπου τα κοινωνικά χαρακτηριστικά των πρώτων μελών παρουσίαζαν αρκετά κοινά στοιχεία ως προς το οικονομικό και το πολιτισμικό κεφάλαιο, που τους επέτρεψε να αποκτήσουν αρκετή ομοιογένεια (Bourdieu, P. 1994). Τα ποσοτικά δεδομένα κατατάσσουν την πλειοψηφία των πρώτων μελών στα ανώτερα κοινωνικά στρώματα. Χωρίς, βέβαια, να αγνοείται η ανάγκη για σωματική άθληση και ψυχαγωγία, οι προτεραιότητες που δόθηκαν από τα μέλη της συγκεκριμένης περιόδου αφορούσαν δυο κεντρικούς άξονες. Ο πρώτος σχετιζόταν με την εσωτερική λειτουργία του Ομίλου, την οργάνωση της δομής του, την κατανομή των ωρών άθλησης, την εξασφάλιση της οικονομικής επιβίωσης και ανεξαρτησίας του, καθώς και την ευρύτερη προβολή του Ομίλου σε ένα μεγαλύτερο κοινό. Ο δεύτερος άξονας αφορούσε την διεκδίκηση των εγκαταστάσεων, ως το βασικότερο παράγοντα που θα ολοκλήρωνε την ανεξαρτησία του Ομίλου. Οι συντονισμένες και τακτικές κινήσεις προς την επίτευξη των δυο αυτών στόχων, αποτελούν απόδειξη ότι στα πρώτα χρόνια λειτουργίας του, ο Όμιλος συγκροτήθηκε ως ένα πεδίο με μια αρκετά συμπαγή δομή. Κατά τη διάρκεια της πρώτης περιόδου εγγράφηκαν μέλη από όλες τις κοινωνικές τάξεις. Η ομοιογένεια των μελών φαίνεται να επιτεύχθηκε από το γεγονός ότι η πλειοψηφία ενέκρινε και επιδίωκε την αρχική στοχοθεσία, η οποία υπερέβαινε τις όποιες ταξικές διαφορές. Οι διοικητικές αποφάσεις της περιόδου αποτελούν απόδειξη του κοινού προσανατολισμού. Το γεγονός ότι όλα, σχεδόν, τα μέλη της πρώτης περιόδου ήταν κάτοικοι Ηλιούπολης, αρκετά από τα οποία συνδέονταν μεταξύ τους, προσέδιδε στο υπό διαμόρφωση πεδίο μια επιπλέον ευελιξία. Ναι μεν η πλειοψηφική παρουσία μελών από ανώτερα στρώματα εμπότιζε το πεδίο με τα ελιτίστικα χαρακτηριστικά που συνόδευαν την αντισφαίριση, από την άλλη, όμως, έδινε μια επιπλέον ώθηση στα μέλη από τα μεσαία και χαμηλά εισοδήματα να συμβάλλουν ισότιμα και για τον ίδιο κοινό σκοπό. Ο διττός αυτός ρόλος των

συγκεκριμένων μελών φαίνεται να αποτέλεσε τον παράγοντα που εξασφάλισε την ομογένεια της περιόδου, πάρα την αρχική άνιση κατανομή του οικονομικού και πολιτισμικού κεφαλαίου.

6.2 Δεύτερη Περίοδος (1999-2009)

6.2.1 Χαρακτηριστικά Εσωτερικής Λειτουργίας ΑΟΑΗ

Η δεύτερη περίοδος μελέτης της λειτουργίας του ΑΟΑΗ περιλαμβάνει το χρονικό διάστημα από το 1999 έως το 2009. Η πρώτη Γ.Σ της περιόδου πραγματοποιήθηκε στις 31/01/1999 και ήταν εκλογοαπολογιστική (ΑΟΑΗ, Πρακτικά Γ.Σ, 1999-2009). Βασική θεματολογία της συγκεκριμένης Συνέλευσης ήταν η αποδοχή ή η απόρριψη αιτήματος για την διάθεση των γηπέδων σε έτερο Όμιλο αντισφαίρισης, που επρόκειτο να ιδρυθεί. Αναφέρεται ότι ο υποψήφιος ιδρυτής του νέου ομίλου ήταν ενεργό μέλος του ΑΟΑΗ. Το συγκεκριμένο αίτημα απορρίφθηκε με ευρεία πλειοψηφία. Στην ίδια συνέλευση αναφέρθηκε η ανάγκη ενδεδειγμένης παρακολούθησης του μητρώου των μελών, διότι προέκυψε το ζήτημα ότι μέλη που δεν αθλούνταν και απείχαν από τις τακτικότητες του Ομίλου, θεωρούσαν τον εαυτό τους διαγραφμένο, ενώ ο Όμιλος τους βεβαίωνε οφειλές (ΑΟΑΗ, Πρακτικά Γ.Σ, 1999-2009). Το ίδιο έτος πραγματοποιήθηκε η Γενική Συνέλευση της 21/11/1999, η οποία αφορούσε την πρώτη τροποποίηση του καταστατικού του ΑΟΑΗ. Από τα 100 ταμειακώς εν τάξει μέλη της εποχής, παρευρέθηκαν τα 59. Λεπτομέρειες για την συγκεκριμένη Γ.Σ αναφέρθηκαν σε προηγούμενη ενότητα. Το επιπλέον στοιχείο είναι ότι δόθηκε η δυνατότητα τηλεφωνικής κράτησης γηπέδου στα μέλη, καθώς μέχρι τότε η κράτηση γίνονταν με αυτοπρόσωπη παρουσία. Δόθηκε, επίσης, η δυνατότητα δυο κρατήσεων γηπέδου ανά μέλος την εβδομάδα (ΑΟΑΗ, Πρακτικό ΓΣ, 1999). Η επόμενη Γ.Σ πραγματοποιήθηκε στις 14/05/2000 και ήταν τακτική. Καταγράφηκαν 30 παρόντα μέλη, από τα 46 που ήταν ταμειακώς εν τάξει. Αποφασίστηκε η αύξηση της συνδρομής από 4.000 δρχ σε 5.000 δρχ και η μείωση της εφ' άπαξ εγγραφής από 30.000 δρχ σε 15.000 δρχ. Όπως διευκρινίστηκε σε προηγούμενη ενότητα, τα ταμειακώς εν τάξει μέλη δεν αποτυπώνουν τον κατάλογο των ενεργών μελών, αλλά όσους είχαν εκπληρώσει έγκαιρα τις οικονομικές τους υποχρεώσεις, με δικαίωμα ψήφου στις Γενικές Συνελεύσεις,

όπως προβλέπει το καταστατικό (ΑΟΑΗ, Καταστατικό, 2024). Σε κάθε περίπτωση, διακρίνονταν μια απροθυμία των μελών, αφενός να τακτοποιηθούν εγκαίρως οικονομικά, εν όψει μιας επικείμενης τακτικής Γ.Σ, αφετέρου, να παραστούν ,αυτοπρόσωπα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η τακτική Γ.Σ της 03/02/2002, όπου, από τα 28 ταμειακώς εν τάξει μέλη της εποχής, παρευρέθηκαν τα 25. Αναφέρεται ότι την συγκεκριμένη περίοδο υπήρχαν 121 τακτικά μέλη και 43 πάρεδρα (ΑΟΑΗ, Πρακτικά Γ.Σ, 1999-2009). Στην Συνέλευση αυτή αποφασίστηκε να διαχωριστεί το ποσό της εφ' άπαξ εγγραφής σε 100 ευρώ για κατοίκους Ηλιούπολης και 300 ευρώ για κατοίκους εκτός Δήμου. Σχετιζόμενες με οικονομικά κριτήρια ήταν οι Γενικές Συνελεύσεις της 14/03/2004 και της 20/3/2005. Στην πρώτη, αποφασίστηκε αύξηση της συνδρομής σε 20 ευρώ το μήνα. Στην συνέλευση αυτή, παρευρέθηκαν τα 38 από τα 64 ταμειακώς εν τάξει μέλη της εποχής. Στην Γενική Συνέλευση της 20/03/2005, αποφασίστηκε έκτακτη εισφορά ύψους 100 ευρώ για εργασίες συντήρησης των γηπέδων, λόγω κατασκευαστικών προβλημάτων. Η Συνέλευση ήταν εκλογοαπολογιστική και παρευρέθηκαν τα 94 από τα 98 ταμειακώς εν τάξει μέλη (ΑΟΑΗ, Πρακτικά Γ.Σ, 1999-2009). Στην συγκεκριμένη συνέλευση καταγράφεται η πρώτη συντονισμένη προσπάθεια επανέναρξης των επαφών με τις Δημοτικές αρχές, όσον αφορά τις εγκαταστάσεις, με την διαφορά πως το αίτημα που αποτυπώθηκε αφορούσε την αρωγή του Δήμου για την συντήρηση των εγκαταστάσεων και όχι την παραχώρηση. Η δέκατη ένατη Γ.Σ της ιστορίας του ΑΟΑΗ πραγματοποιήθηκε στις 14/05/2006 και ήταν τακτική. Καταγράφονται 40 παρόντες, από τα 58 ταμειακώς εν τάξει μέλη της εποχής, σε σύνολο 146 μελών. Καταγράφηκε η αναλυτική κατανομή των μαθητών του Ομίλου ανά τμήμα. Συγκεκριμένα, 31 αθλητές αγωνιστικού, 87 προ αγωνιστικού, 92 ψυχαγωγικού, 43 νέοι εισερχόμενοι και 40 ενήλικες μαθητές. Στην ίδια συνεδρίαση αποφασίστηκε η πληρωμή ποσού 50 ευρώ, ως εφ' άπαξ εγγραφή ενηλίκων μαθητών. Αποφασίστηκε, επίσης, έκτακτη εισφορά ύψους 100 ευρώ, η οποία θα αφορούσε και τα προς εγγραφή μέλη, με επιπλέον χρέωση στο ποσό της εφ' άπαξ εγγραφής. Μια από τις σημαντικότερες Γ.Σ της περιόδου πραγματοποιήθηκε στις 10/09/2007 και ήταν έκτακτη. Το ζήτημα που είχε ανακύψει ήταν η απαίτηση του Π.Α.Ο.Δ.ΗΛ για καταβολή ετήσιου ενοικίου 36.000 ευρώ προς το Δήμο, με ταυτόχρονη στέρηση δυο γηπέδων green set από τον Όμιλο. Η συγκεκριμένη

Συνέλευση εξουσιοδότησε τα μέλη του τότε Δ.Σ του ΑΟΑΗ να παρευρεθούν στην συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Ηλιούπολης και να *«παραδώσουν τα κλειδιά του Ομίλου στο Δήμο»*, όπως καταγράφηκε, χαρακτηριστικά, εάν εφαρμόζονταν η συγκεκριμένη απόφαση. Η εναλλακτική πρόταση της Διοίκησης του ΑΟΑΗ ήταν η πληρωμή του ποσού των 600 ευρώ μηνιαίως, για τη χρήση του ρεύματος και η ανάληψη της συντήρησης και φύλαξης των εγκαταστάσεων. (ΑΟΑΗ, Πρακτικά Γ.Σ, 1999-2009). Οι επόμενες δυο Γ.Σ, οι οποίες, ουσιαστικά, ολοκλήρωσαν την περίοδο μελέτης, παρουσίασαν ανάλογο ενδιαφέρον, όσον αφορά τη θεματολογία και τις αποφάσεις. Πρόκειται για την εικοστή δεύτερη Γ.Σ η οποία πραγματοποιήθηκε στις 06/04/2008 και ήταν τακτική. Καταγράφηκαν 41 παρόντες από τα 69 ταμειακώς εν τάξει μέλη. Αποφασίστηκε η συνέχιση της εισφοράς προς τον Π.Α.Ο.ΔΗ.Λ των 600 ευρώ μηνιαίως. Αποφασίστηκε η αύξηση της συνδρομής των μελών από 20 σε 25 ευρώ το μήνα. Αποφασίστηκε η αύξηση της εφ' άπαξ εγγραφής στα 700 ευρώ για κατοίκους, δημότες εκτός Ηλιούπολης και στα 300 ευρώ για κατοίκους, δημότες εντός του Δήμου. Η τελευταία αυτή απόφαση, υπό μια οπτική, θα μπορούσε να θεωρηθεί αποτρεπτική για τους κατοίκους εκτός Δήμου και ισχύει μέχρι και σήμερα. Η χρονιά έκλεισε με την εικοστή τρίτη Γ.Σ, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 01/02/2009 και ήταν έκτακτη. Από τα 71 ταμειακώς εν τάξει μέλη της εποχής, παρευρέθηκαν τα 60. Ήταν η πρώτη Συνέλευση που συγκαλέστηκε με έγγραφο αίτημα του 1/5 των μελών του ΑΟΑΗ. Κεντρικό θέμα ήταν αποστολή επιστολής από τον σύλλογο γονέων και κηδεμόνων αθλητών του ΑΟΑΗ, που είχε ενδιάμεσα ιδρυθεί, προς το Δήμο Ηλιούπολης, η οποία κατηγορούσε το Δ.Σ του Ομίλου για τον τρόπο διοίκησης και οργάνωσης της ακαδημίας (ΑΟΑΗ, Πρακτικά Γ.Σ, 1999-2009). Επειδή υπήρξε υποψία πλαστογραφίας μέρους των υπογραφών της επιστολής, αναζητήθηκαν οι συντάκτες, για να εξηγήσουν τους λόγους αποστολής της.

6.2.2 Αιτήσεις Νέων Μελών

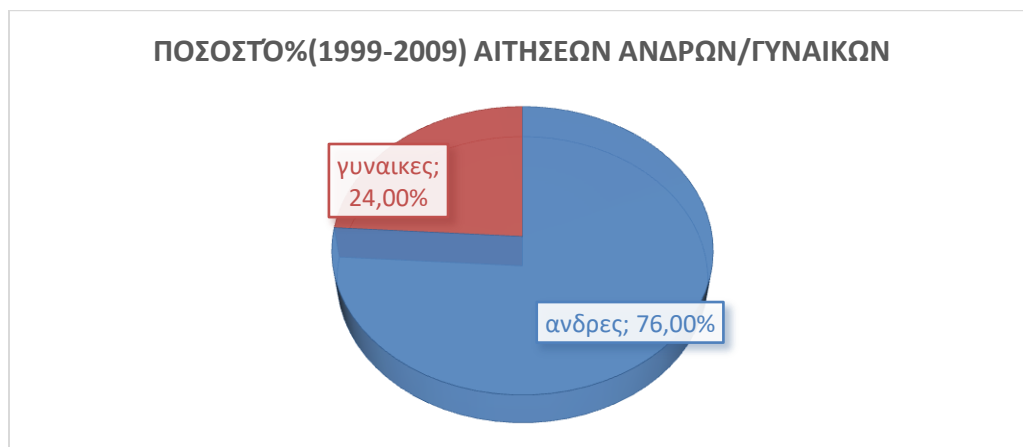
Στην παρούσα ενότητα αποτυπώθηκε η εξέλιξη των αιτήσεων εγγραφής, για την περίοδο 1999-2009. Τα συγκεκριμένα στοιχεία καταγράφονται στο Σχήμα 1.2.(Αιτήσεις εγγραφής ανά Φύλο/Ετος(1999-2009), όπως παρακάτω.

Σχήμα 1.2.(Αιτήσεις εγγραφής ανά Φύλο/Έτος(1999-2009)

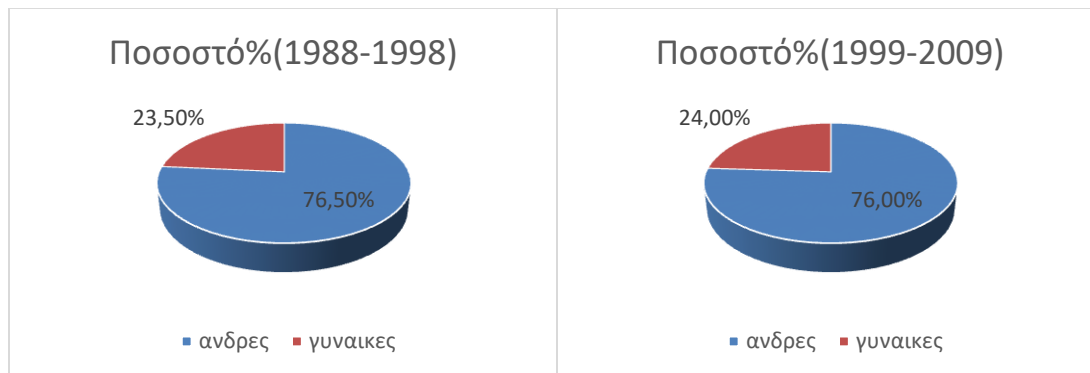
Στο υπό εξέταση διάστημα, υποβλήθηκαν 218 νέες αιτήσεις εγγραφής, έναντι 243 της πρώτης περιόδου, με τις 162 να προέρχονται από άνδρες και τις 56 από γυναίκες. (ΑΟΑΗ, Μητρωο Μελων, 1999-2009). Σε επίπεδο ποσοστών, οι άνδρες κατείχαν το 74%, των αιτήσεων, ενώ οι γυναίκες το 26%. (Σχήμα 2.2(Ποσοστό %(1999-2009) Αιτήσεων Ανδρών/Γυναικών).

Σχήμα 2.2(Ποσοστό %(1999-2009) Αιτήσεων Ανδρών/Γυναικών)

Συγκρινόμενο με τις αιτήσεις της πρώτης περιόδου, διαπιστώνεται ότι τα ποσοστά(%) ήταν περίπου ίδια (Σχήμα 3.2(Συγκριτικά ποσοστά(%) περιόδων), όπως και η αναλογία, δηλαδή κάθε 3-4 άνδρες εγγράφονταν μια γυναίκα.

Σχήμα 3.2(Συγκριτικά ποσοστά(%) περιόδων)

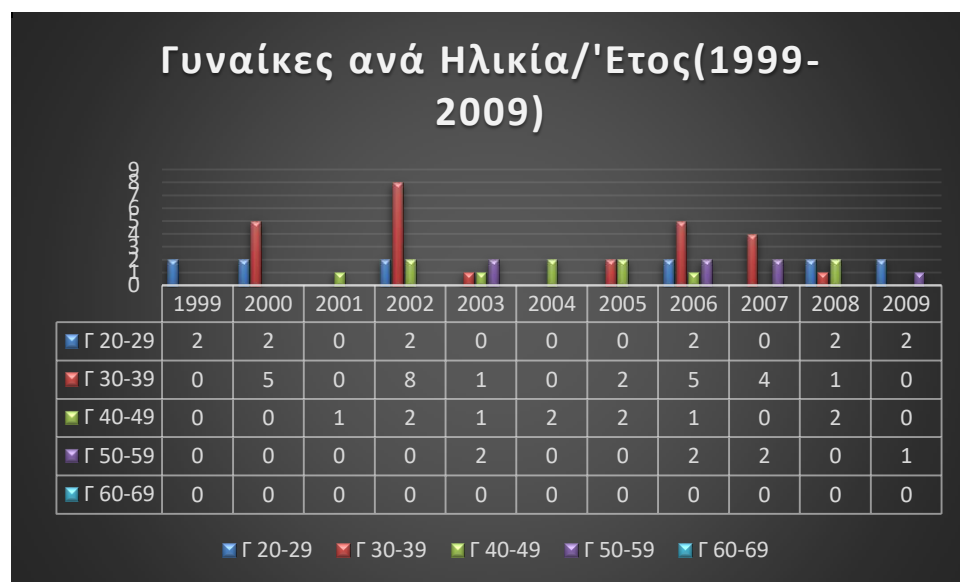

Αξίζει να αναφέρουμε ότι, στην συγκεκριμένη περίοδο, το βιβλίο μελών καταγράφει αποκλειστικά και μόνο μέλη που υπέβαλαν αίτηση και όχι αθλητές, όπως συνέβαινε στην πρώτη περίοδο (ΑΟΑΗ, Μητρωο Μελων, 1999-2009). Ανατρέχοντας στο βιβλίο πρακτικών Γ.Σ των ετών 2001 (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 2001), όπου καταγράφηκε ο μεγαλύτερος αριθμός αιτήσεων εγγραφής και σε αυτά του 2009 (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 2009), όπου καταγράφηκε ο μικρότερος, δεν προέκυψε κάποιος εμφανής οικονομικός ή άλλος λόγος που θα μπορούσε να συσχετίζεται με τις αιτήσεις. Για την ιστορία, στο πρακτικό της Γ.Σ της 28/01/2001, η οποία ήταν εκλογοαπολογιστική, καταγράφονται παρόντα 48 από τα 54 ταμειακώς εν τάξει μέλη, όπου αποφασίστηκε, μεταξύ άλλων, η δημιουργία της σημαίας με το έμβλημα του Ομίλου (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 2001). Για το 2009, πραγματοποιήθηκε μια έκτακτη Γ.Σ, με θέμα την αποστολή επιστολής διαμαρτυρίας γονέων αθλητών προς το Δήμο Ηλιούπολης, στις 01/02/2009 (ΑΟΑΗ, Έκτακτη ΓΣ, 2009) και μια εκλογοαπολογιστική, στις 10/05/2009, όπου καταγράφονται 71 ταμειακώς εν τάξει μέλη (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 2009).

6.2.3 Ηλικιακές Κατηγορίες Μελών

Η καταγραφή των ηλικιακών ομάδων των μελών που υπέβαλλαν αίτηση εγγραφής αποτελεί το αντικείμενο της παρούσης ενότητας. Ξεκινώντας με τις γυναίκες, το Σχήμα 4.2(Γυναίκες ανά Ηλικία/Έτος(1999-2009), αποτυπώνει το συγκεκριμένο συσχετισμό.

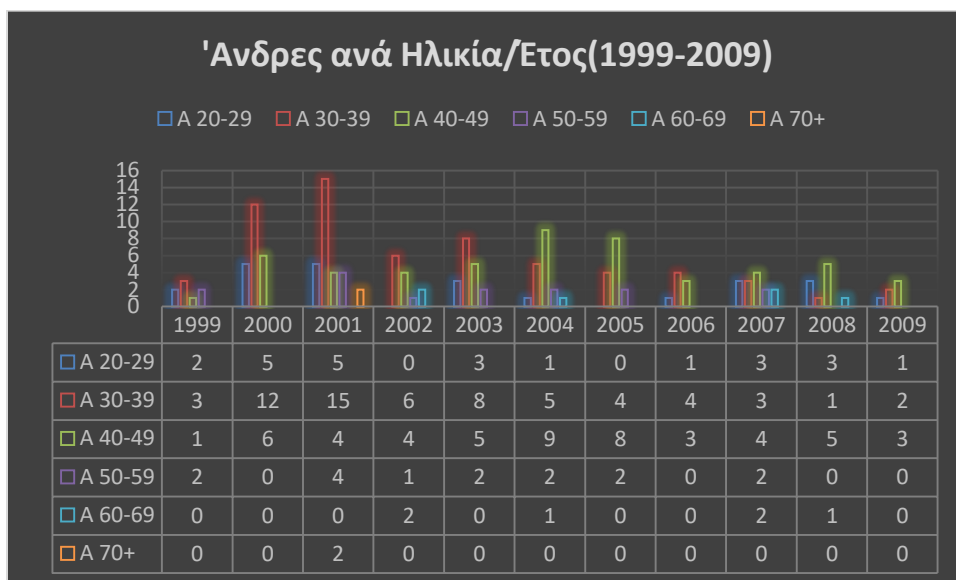
Σχήμα 4.2(Γυναίκες ανά Ηλικία/Έτος(1999-2009)

Οι γυναίκες που ανήκαν στο ηλικιακό εύρος των 30-39 ετών, παρουσίασαν και σε αυτή την χρονική περίοδο το μεγαλύτερο ενδιαφέρον για την αντισφαίριση, με 26 αιτήσεις εγγραφής. Ακολούθησε η ηλικιακή ομάδα των 20-29, με 12 αιτήσεις, η ηλικιακή ομάδα των 40-49 ετών, με 11 αιτήσεις και τέλος, αυτή των 50-59 ετών, με 7 αιτήσεις εγγραφής. Από την κατηγορία 60-69 ετών, δεν κατατέθηκε κάποια αίτηση. Η ιεράρχηση των ηλικιακών ομάδων της περιόδου 1999-2009, από αυτή με τις περισσότερες εγγραφές, μέχρι αυτή με τις λιγότερες, είναι ακριβώς η ίδια με αυτή της περιόδου 1988-1998. Δημοφιλέστερη ηλικιακή ομάδα παραμένει αυτή των 30-39 ετών, επόμενη, οι ηλικίες μεταξύ 20-29 ετών, ακολουθούμενη από τις ηλικιακές ομάδες των 40-49 και 50-59 ετών. Σημειώνεται πως ο αριθμός των αιτήσεων των δυο περιόδων ήταν σχεδόν ίδιος, αφού την πρώτη περίοδο κατατέθηκαν 57 αιτήσεις γυναικών και τη δεύτερη 56 αιτήσεις.

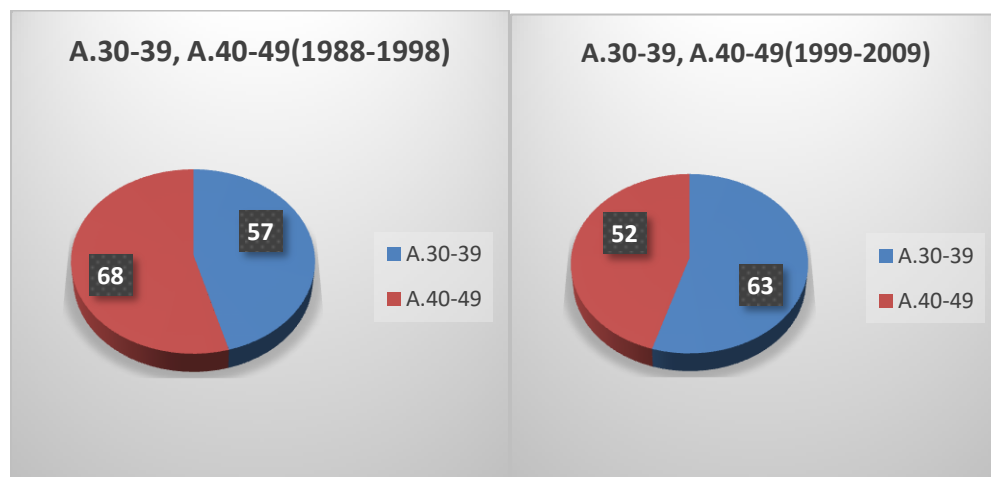
Στις αντίστοιχες ηλικιακές κατηγορίες των ανδρών, οι αιτήσεις εγγραφής αποτυπώνονται στο Σχήμα 5.2 (Ανδρες ανά Ηλικία/Ετος(1999-2009), που ακολουθεί.

Σχήμα 5.2((Ανδρες ανά Ηλικία/Ετος(1999-2009)

Στην συγκεκριμένη χαρτογράφηση, οι άνδρες της ηλικιακής ομάδας 30-39 ετών κατέθεσαν 63 αιτήσεις εγγραφής στον ΑΟΑΗ. Επόμενη ηλικιακή ομάδα, αυτή των 40-49 ετών, με 52 αιτήσεις. Ακολουθούν οι ηλικιακές ομάδες των 20-29 ετών με 24 αιτήσεις, των 50-59 ετών, με 15 αιτήσεις, των 60-69 ετών με 6 αιτήσεις και των 70 ετών και άνω, με 2 αιτήσεις εγγραφής. Συγκρινόμενο με τις αντίστοιχες αιτήσεις της περιόδου 1988-1998, αποτυπώθηκε μια εμφανής αντιστροφή στις προτιμήσεις ως προς την αντισφαίριση στον ΑΟΑΗ, ανά ηλικιακή ομάδα. Συγκεκριμένα, η ηλικιακή ομάδα των 40-49 ετών είχε καταγράψει 68 αιτήσεις εγγραφής την πρώτη περίοδο, έναντι 57 αιτήσεων, της ηλικιακής ομάδας των 30-39 ετών. Στην δεύτερη περίοδο(1999-2009), η συχνότητα αντιστράφηκε, με την ηλικιακή ομάδα των 30-39 ετών να καταγράφει 63 αιτήσεις, έναντι 52 αιτήσεων της ηλικιακής ομάδας 40-49 ετών(βλ. Σχήμα 6.2 (Σύγκριση αιτήσεων εγγραφής(Α. 30-39, Α. 40-49), πρώτης -δεύτερης περιόδου).

Σχήμα 6.2 (Σύγκριση αιτήσεων εγγραφής(A. 30-39, A. 40-49), πρώτης -δεύτερης περιόδου).

6.2.4 Επαγγελματική Δραστηριότητα Μελών

Αντικείμενο της παρούσης ενότητας αποτελεί η αποτύπωση της επαγγελματικής δραστηριότητας των μελών που υπέβαλλαν αίτηση εγγραφής στον ΑΟΑΗ, την περίοδο 1999-2009. Ακολουθήθηκε η ίδια κατηγοριοποίηση των επαγγελματικών κατηγοριών, η οποία αποτυπώθηκε σε προηγούμενη ενότητα, στον Πίνακα 3.1(Πίνακας 3.1(Επαγγελματικές Κατηγορίες). Στο Σχήμα 7.2(Επαγγελματική Κατηγορία Γυναικών ανά Έτος εγγραφής(1999-2009), καταγράφηκε η κατανομή των γυναικών σε σχέση με το συγκεκριμένο κριτήριο.

Σχήμα 7.2(Επαγγελματική Κατηγορία Γυναικών ανά Έτος εγγραφής(1999-2009)

Η 3^η Κατηγορία επαγγελμαμάτων, δηλαδή η κατηγορία που εμπεριέχει τους Ιδιωτικούς Υπαλλήλους, Τραπεζικούς Υπαλλήλους και λοιπά, όπως αποτυπώνονται στον Πίνακα 3.1(Πίνακας 3.1(Επαγγελματικές Κατηγορίες), κατέγραψε τις περισσότερες αιτήσεις προς το ΑΟΑΗ τη συγκεκριμένη περίοδο, με 21 εγγραφές. Ακολουθεί η 5^η Κατηγορία, η οποία περιλαμβάνει τον υπόλοιπο ενεργά οικονομικό πληθυσμό, δηλαδή τους φοιτητές, συνταξιούχους, καθώς και την κατηγορία «οικιακά», με 16 αιτήσεις. Η 4^η Κατηγορία επαγγελμαμάτων, όπου τοποθετήθηκαν, κυρίως, οι Δημόσιοι Υπάλληλοι, καταγράφει 9 αιτήσεις. Οι γυναίκες που ανήκαν στην 1^η Κατηγορία(Αυτοαπασχολούμενοι), υπέβαλλαν, συνολικά, 8 αιτήσεις και τέλος, 2 αιτήσεις εγγραφής υπεβλήθησαν από γυναίκες που εντάσσονταν στην 2^η Κατηγορία επαγγελμαμάτων(Υγειονομικά επαγγέλματα/Νομικές υπηρεσίες) (Πίνακας 3.1(Επαγγελματικές Κατηγορίες). Σε σχέση με την πρώτη περίοδο, όπου οι αιτήσεις είχαν κατανεμηθεί περίπου ισόποσα ανά κατηγορία επαγγέλματος, οι περισσότερες αιτήσεις της δεύτερης περιόδου υποβλήθηκαν από γυναίκες που ανήκαν στα μεσαία και χαμηλά εισοδήματα, γεγονός που δείχνει ότι η αντισφαίριση άρχισε να γίνεται περισσότερο προσιτή προς τις συγκεκριμένες εισοδηματικές κατηγορίες.

Για την υπό μελέτη περίοδο καταγράφηκαν τα παρακάτω επαγγέλματα.

Έμπορος Φιλόλογος Ιδιωτικός Υπάλληλος Εκπαιδευτικός, Επιχειρηματίας Οικιακά, Δημόσιος Υπάλληλος, Φοιτήτρια, Λογιστικά, Ελεύθερος Επαγγελματίας, Οδοντίατρος.

Η αντίστοιχη κατανομή των αιτήσεων εγγραφής των ανδρών, της περιόδου 1999-2009, καταγράφεται στο Σχήμα 8.2(Επαγγελματική Κατηγορία Ανδρών ανά Έτος εγγραφής(1999-2009)).

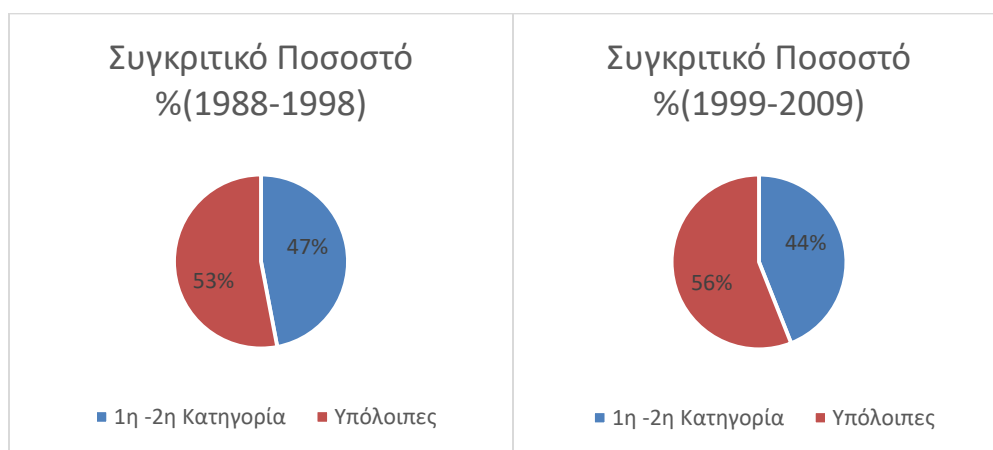
Σχήμα 8.2(Επαγγελματική Κατηγορία Ανδρών ανά Έτος εγγραφής(1999-2009))

Στην περίπτωση των ανδρών, η 1^η Κατηγορία επαγγελματιών εξακολουθεί να καταγράφει τις περισσότερες αιτήσεις. Στην συγκεκριμένη περίοδο, υπεβλήθησαν 56 αιτήσεις εγγραφής. Ακολουθεί η 3^η Κατηγορία επαγγελματιών με 45 αιτήσεις, η 4^η Κατηγορία με 31 αιτήσεις, ενώ η 2^η και η 5^η Κατηγορία κατέγραψαν 15 αιτήσεις έκαστη. Εάν αθροίσουμε τις αιτήσεις εγγραφής των κατηγοριών με το μεγαλύτερο εισόδημα, δηλαδή της 1^{ης} και της 2^{ης} Κατηγορίας, προκύπτουν, συνολικά, 71 αιτήσεις. Σε επίπεδο ποσοστών(%), επι των αιτήσεων των ανδρών, ανέρχεται στο 44%, όχι πολύ μακριά από το 47% της πρώτης

περιόδου(βλ.Σχημα9.2.Συγκριτικά ποσοστά(%) 1^{ης}-2^{ης} Κατηγορίας Επαγγελματιών, πρώτης - δεύτερης περιόδου). Παρ όλα αυτά, η κατανομή των μελών με βάση το εισόδημα παρουσίασε μια σημαντική διαφοροποίηση, σε σχέση με την πρώτη περίοδο, καθώς τα μέλη που εντάχθηκαν στα μεσαία και χαμηλά εισοδήματα αύξησαν αισθητά τα ποσοστά τους, υπερτερώντας, μάλιστα, σε απόλυτο αριθμό νεοεισερχόμενων μελών. Η ποσοτική αποτύπωση των ανδρών ακολουθεί το ίδιο μοτίβο με αυτό των γυναικών, επιβεβαιώνοντας ότι, η ενασχόληση με την αντισφαίριση, ως αθλητική ή ψυχαγωγική δράση, παρουσίαζε ανοδικές τάσεις στα μεσαία και χαμηλά εισοδήματα. Η συγκεκριμένη εξέλιξη άλλαξε αισθητά την ισορροπία των μελών του ΑΟΑΗ, όσον αφορά το κριτήριο της εισοδηματικής κατανομής.

Σχημα9.2.Συγκριτικά ποσοστά(%) 1^{ης}-2^{ης} Κατηγορίας Επαγγελματιών, πρώτης - δεύτερης περιόδου.

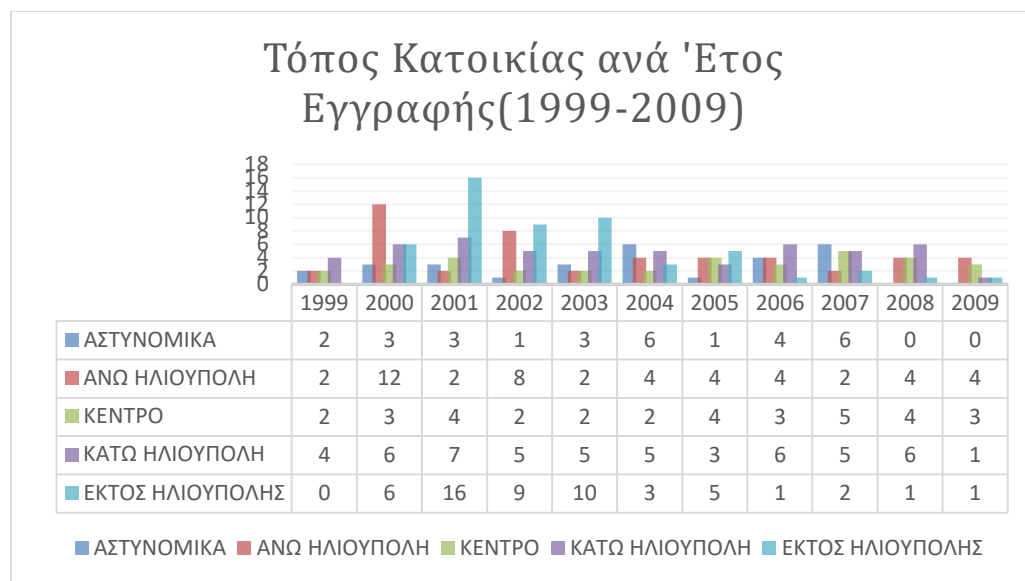
Καταγράφονται τα επαγγέλματα των ανδρών που υπέβαλλαν αίτηση τη συγκεκριμένη περίοδο.

Γραφίστας, Επιχειρηματίας, Αντιπρόσωπος, Ιδιωτικός Υπάλληλος, Δικηγόρος, Οικοδομικά, Γιατρός, Λοχαγός, Γραφίστας, Τουριστικός Πράκτορας, Ορθοπαιδικός Εμπορικός Αντιπρόσωπος, Φυσικός, Τραπεζικός Υπάλληλος, Αρχιτέκτων, Δημόσιος Υπάλληλος, Ελεύθερος Επαγγελματίας, Λογιστής, Έμπορος, Συνταξιούχος, Πιλότος, Εισοδηματίας. Μηχαν/ Ηλεκτρολόγος, Δημοσιογράφος, Φοιτητής, Εργολάβος.

6.2.5 Γεωγραφική Κατανομή Μελών

Ο τόπος κατοικίας των ατόμων που υπέβαλλαν αίτηση εγγραφής ως μέλη στον ΑΟΑΗ, αποτελεί το τελευταίο κριτήριο χαρτογράφησης της περιόδου 1999-2009.

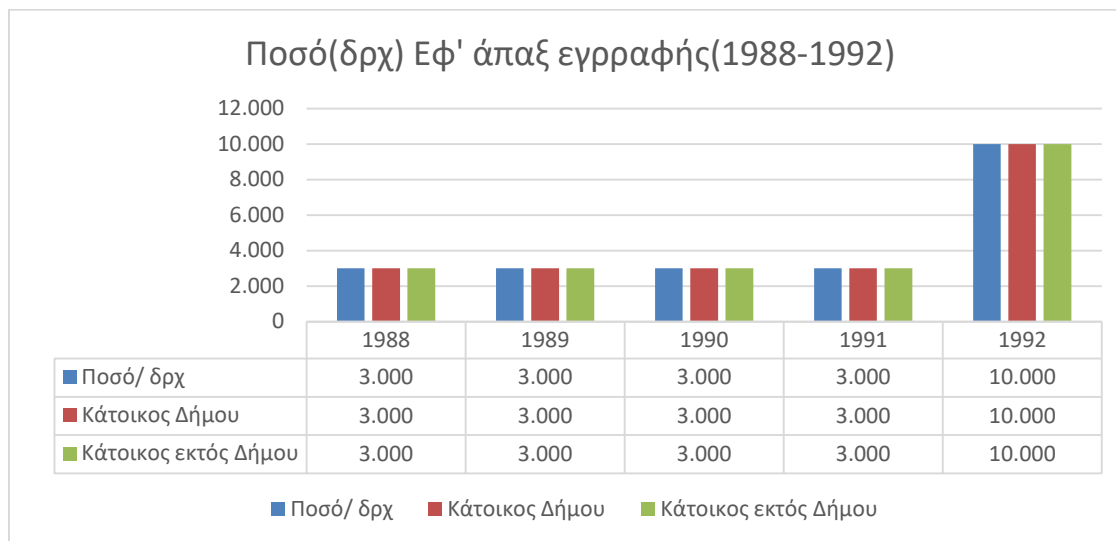
Σχήμα 10.2 Τόπος Κατοικίας ανά Έτος Εγγραφής(1999-2009)

Όπως προκύπτει από το Σχήμα 10.2(Σχήμα 10.2 Τόπος Κατοικίας ανά Έτος Εγγραφής(1999-2009)), οι διαμένοντες εκτός του Δήμου Ηλιούπολης κατέθεσαν τις περισσότερες αιτήσεις εγγραφής, με τον αριθμό να φτάνει τις 54 αιτήσεις. Ακολουθούν οι κάτοικοι της Κάτω Ηλιούπολης με 53 αιτήσεις, της Άνω, με 48 αιτήσεις, οι κάτοικοι του Κέντρου της Ηλιούπολης με 34 αιτήσεις, ενώ οι λιγότερες υποβλήθηκαν από τους κατοίκους του Πανοράματος, με 29 αιτήσεις εγγραφής. Στις αντίστοιχες αιτήσεις της πρώτης περιόδου(1988-1998) οι διαμένοντες στο Κέντρο της Ηλιούπολης είχαν υποβάλλει 22 αιτήσεις εγγραφής και οι κάτοικοι εκτός Δήμου, μόλις 4 αιτήσεις. Το ενδιαφέρον των κατοίκων εκτός Ηλιούπολης κορυφώθηκε το διάστημα από το 2001 έως το 2003, όπου υπεβλήθησαν 16, 9, και 10 αιτήσεις αντίστοιχα και μειώθηκε το 2008-2009, όπου υπεβλήθησαν 2 αιτήσεις. Η τάση της αύξησης των εγγραφών κατοίκων εκτός Δήμου φάνηκε να αλλάζει τη γεωγραφία του Ομίλου και να επηρεάζει την τοπική του ταυτότητα. Ανατρέχοντας στα πρακτικά των Γ.Σ των συγκεκριμένων ετών, διαπιστώθηκε ότι, για το

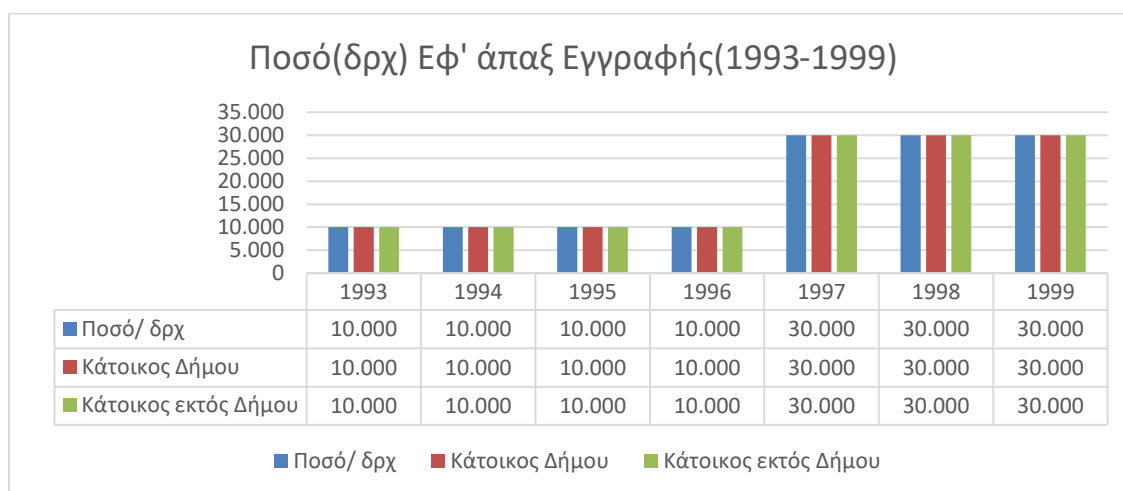
έτος 2001, το κόστος εγγραφής για κατοίκους εκτός Ηλιούπολης ήταν 15.000 δραχμές (περίπου 45 ευρώ) και η μηνιαία συνδρομή 5.000 δραχμές (περίπου 15 ευρώ) (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 2000). Για το έτος 2002, στα πρακτικά της Γενικής Συνέλευσης της 03/02/2002, καταγράφηκε η απόφαση για αύξηση της εφ' άπαξ εγγραφής για τους διαμένοντες εκτός του Δήμου Ηλιούπολης, στα 300 ευρώ (περίπου 102.000 δραχμές), σχεδόν επτά φορές αυξημένη από το προηγούμενο ποσό, ενώ η μηνιαία συνδρομή παρέμενε στα 15 ευρώ το μήνα. Στην ίδια Γ.Σ αναφέρονται 121 τακτικά μέλη και 43 πάρεδρα (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 2002). Για το έτος 2003, δεν καταγράφηκε κάποια μεταβολή σε επίπεδο εφ' άπαξ εγγραφής και συνδρομών, σε σχέση με το προηγούμενο έτος (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 2003). Όσον αφορά τα έτη 2008 και 2009, όπου καταγράφηκαν συνολικά δυο αιτήσεις, μια ανά έτος, είχε αποφασιστεί, εκ νέου, αύξηση του ποσού της εφ' άπαξ εγγραφής για τους διαμένοντες εκτός των ορίων του Δήμο Ηλιούπολης. Συγκεκριμένα, στην Γ.Σ της 6/04/2008, αποφασίστηκε η αύξηση του ποσού της εφ' άπαξ εγγραφής για τους κατοίκους εκτός του Δήμου ,από τα 300 στα 700 ευρώ. Η συγκεκριμένη απόφαση θα μπορούσε να ερμηνευθεί ως μια κίνηση αποθάρρυνσης νέων εγγραφών. Ταυτόχρονα, αποφασίστηκε αύξηση και της μηνιαίας συνδρομής από τα 20 ευρώ στα 25 ευρώ, για όλα τα μέλη, ανεξαρτήτως τόπου κατοικίας (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 2008). Όσον αφορά την εξέλιξη του ποσού της εφ' άπαξ εγγραφής στον ΑΟΑΗ, από το 1988 έως σήμερα, αποτυπώνεται αναλυτικά στα γραφήματα που ακολουθούν στη συνέχεια (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 1988-2024).

Σχήμα 11.2 Ποσό(δρχ) Εφ' άπαξ εγγραφής(1988-1992)

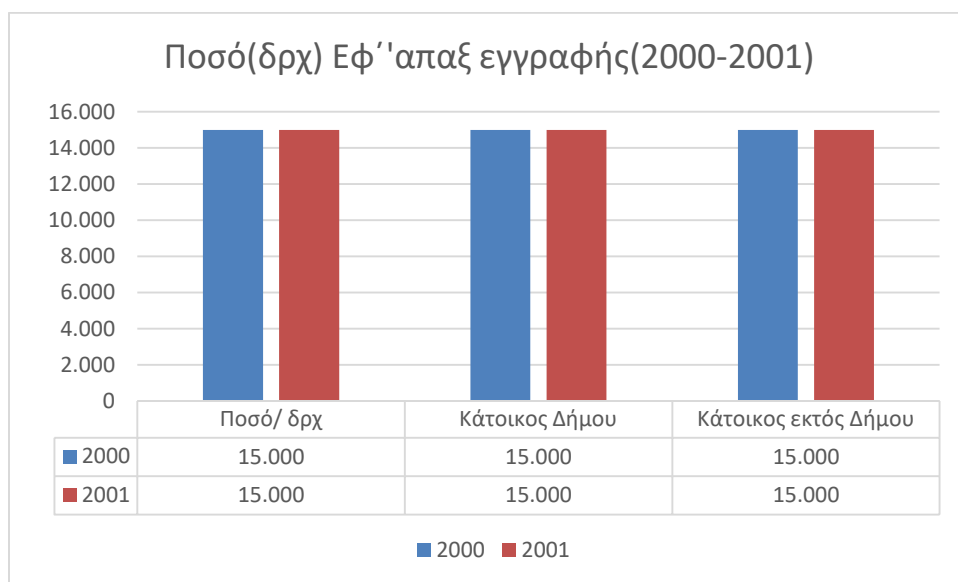
Από την ίδρυση του Ομίλου, το 1988 έως το έτος 1992, το ποσο της εφ'άπαξ εγγραφης ηταν το ιδιο, τοσο για τους κατοικους του Δημου, οσο και για αυτους που διεμεναν εκτος Δημου. Το 1992 αποφασιστηκε αυξηση του ποσου της εφ' άπαξ εγγραφης, η οποια εφαρμόστηκε τοσο για τους κατοικους Ηλιουπολης, οσο και για αυτούς που διέμεναν εκτός Δήμου (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 1992). (Σχήμα 11.2 Ποσό(δρχ) Εφ' άπαξ εγγραφής(1988-1992).

Σχήμα 12.2 Ποσό(δρχ) Εφ' άπαξ εγγραφής(1993-1999)

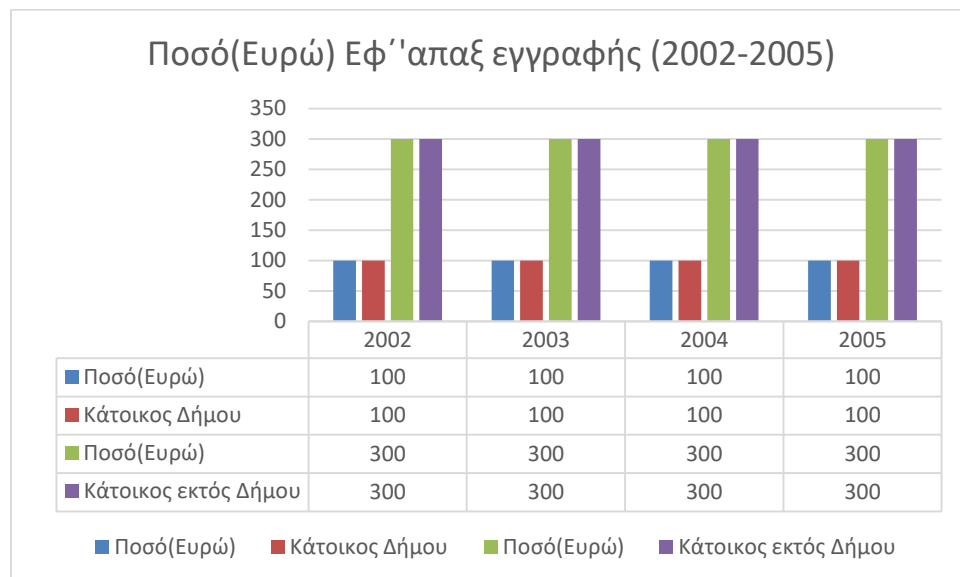
Η ίδια πολιτική συνεχίστηκε μέχρι το έτος 1996. Το έτος 1997 το ποσό αυξήθηκε στις 30.000 δρχ, όπου παρέμεινε το ίδιο μέχρι το έτος 1999 (Σχήμα 12.2 Ποσό (δρχ) Εφ' άπαξ εγγραφής(1993-1999).

Σχήμα 13.2 Ποσό(δρχ) Εφ' άπαξ εγγραφής(2000-2001)

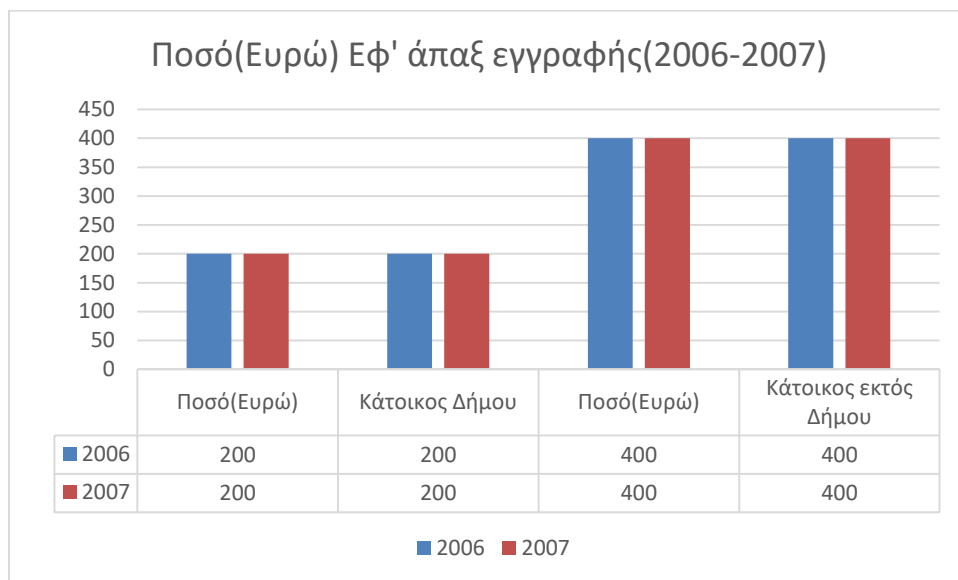
Το έτος 2000, το ποσό της εφ' άπαξ εγγραφής μειώθηκε στις 15.000 δρχ, τόσο για τους κατοίκους του Δήμου, όσο και για τους εκτός Δήμου Ηλιούπολης. Η μεταβολή αυτή ίσχυσε για τα έτη 2000 και 2001. (Σχήμα 13.2 Ποσό(δρχ) Εφ' άπαξ εγγραφής(2000-2001). (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 2000).

Σχήμα 14.2 Ποσό (Ευρώ) Εφ' άπαξ εγγραφής(2002-2005)

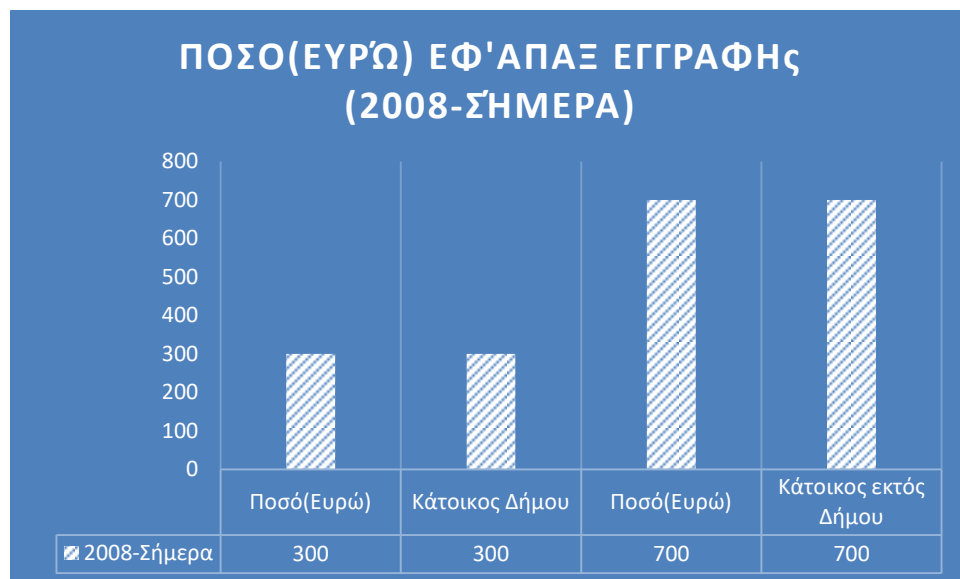
Από το 2002 και έπειτα, το ποσόν υπολογίζεται σε Ευρώ. Με απόφαση της Γ.Σ της 03/02/2002, διαχωρίστηκε το ποσό της εφ' άπαξ εγγραφής για κατοίκους Ηλιούπολης και για όσους διέμεναν εκτός του Δήμου, στα 100 ευρώ και 300 ευρώ, αντίστοιχα. Η αύξηση αυτή εφαρμόστηκε από το έτος 2002 έως το έτος 2005. (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 2002). (Σχήμα 14.2 Ποσό (Ευρώ) Εφ' άπαξ εγγραφής(2002-2005)).

Σχήμα 15.2 Ποσό(Ευρώ) Εφ' άπαξ εγγραφής(2006-2007)

Με απόφαση της Γ.Σ της 14/05/2006, προστέθηκαν 100 ευρώ, ως έκτακτη εισφορά, στο ποσό της εφ' άπαξ εγγραφής, τόσο για τους κατοίκους του Δήμου, όσο και για τους κατοίκους εκτός Ηλιούπολης, όσον αφορά τις νέες αιτήσεις εγγραφής που θα υποβάλλονταν. Κατ' αυτό τον τρόπο, τα ποσά διαμορφώθηκαν στα 200 ευρώ και 400 ευρώ αντίστοιχα και ίσχυσαν για τα έτη 2006 και 2007 (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 2006) (Σχήμα 15.2 Ποσό(Ευρώ) Εφ' άπαξ εγγραφής(2006-2007)).

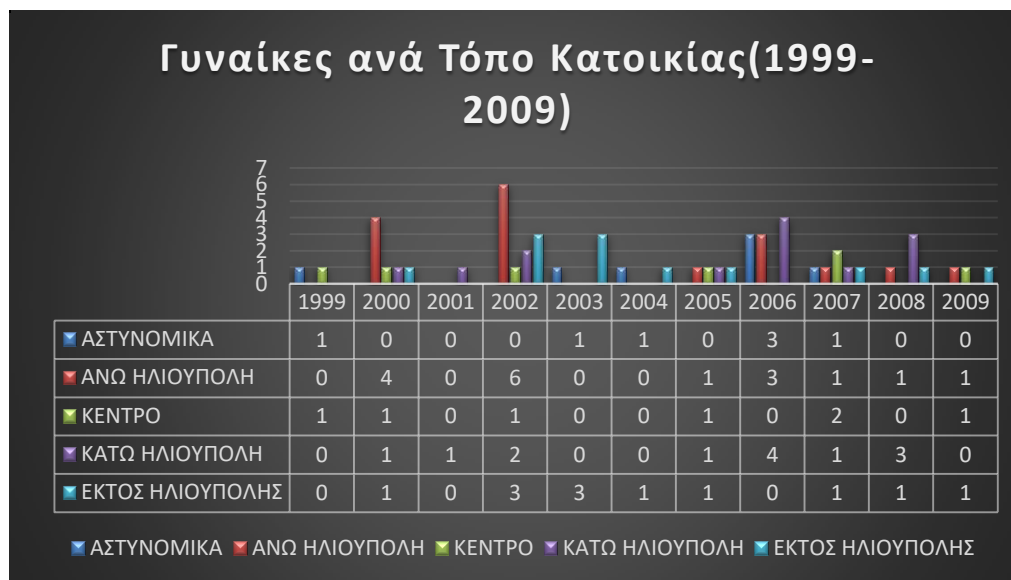
Σχήμα 16.2 Ποσό(Ευρώ) Εφ' άπαξ εγγραφής(2008-Σήμερα)

Από το 2008 μέχρι σήμερα, το ποσό της εφ' άπαξ εγγραφής ανέρχεται στα 300 ευρώ για κατοίκους Ηλιούπολης και στα 700 ευρώ για κατοίκους εκτός Ηλιούπολης, με σχετική απόφαση της Γ.Σ στις 06/04/2008 (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 2008) (Σχήμα 16.2 Ποσό(Ευρώ) Εφ' άπαξ εγγραφής(2008-Σήμερα)).

Συνεχίζοντας την χαρτογράφηση των μελών, στο Σχήμα 17.2(Γυναίκες ανά τόπο κατοικίας(1999-2009)),αποτυπώθηκε ο τόπος διαμονής των 56 γυναικών που υπέβαλλαν αίτηση το συγκεκριμένο διάστημα.

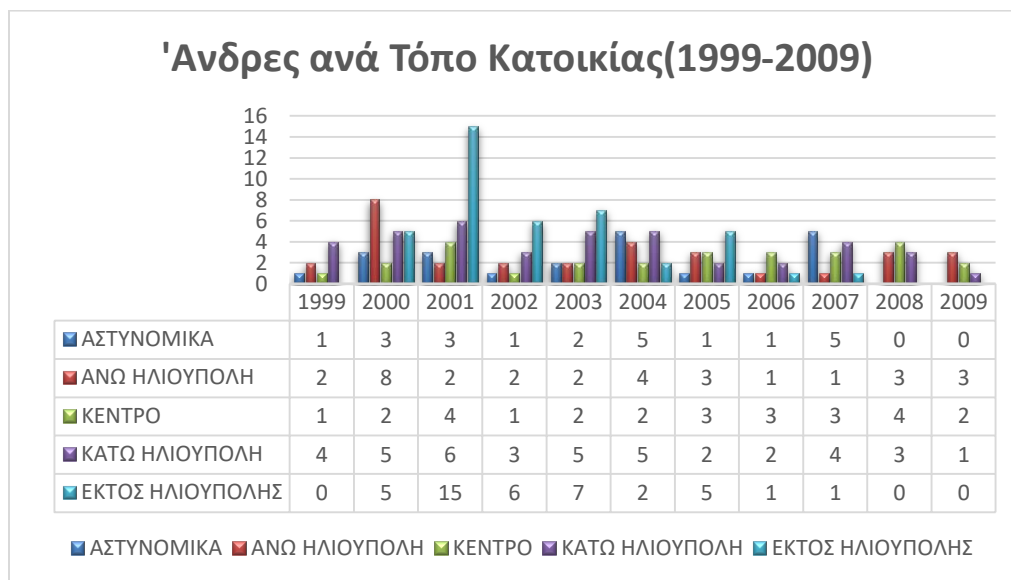
Σχήμα 17.2. Γυναίκες ανά τόπο κατοικίας(1999-2009).

Οι γυναίκες που διέμεναν πλησιέστερα των εγκαταστάσεων του ΑΟΑΗ, παρουσίασαν μειωμένο ενδιαφέρον την δεύτερη αυτή περίοδο μελέτης, υποβάλλοντας 7 αιτήσεις εγγραφής. Οι γυναίκες που διέμεναν στην Άνω και Κάτω Ηλιούπολη εγγράφονταν με την ίδια σχεδόν συνέπεια, όπως και την πρώτη περίοδο, με 17 και 13 αιτήσεις αντίστοιχα. Η διαφοροποίηση παρατηρείται στις γυναίκες που διέμεναν στο Κέντρο της Ηλιούπολης με 7 αιτήσεις, έναντι 1 αίτησης της πρώτης περιόδου και στις γυναίκες που διέμεναν εκτός Δήμου, με 12 αιτήσεις, έναντι 2 αιτήσεων της πρώτης περιόδου. Ο τόπος διαμονής των γυναικών εκτός Δήμου ήταν οι γειτονικοί Δήμοι, όπως ο Δήμος του Βύρωνα, της Γλυφάδας, του Π. Φαλήρου, της Αργυρούπολης και του Ελληνικού (ΑΟΑΗ, Μητρώο Μελών, 1999-2009).

Όσον αφορά τις αιτήσεις που υπεβλήθησαν από τους άνδρες την περίοδο 1999-2009, ο τόπος διαμονής τους αποτυπώνεται, αναλυτικά, στο Σχήμα 18.2(Άνδρες ανά τόπο κατοικίας(1999-2009)).

Σχήμα 18.2. Άνδρες ανά τόπο κατοικίας(1999-2009).

Ο συνολικός αριθμός αιτήσεων των ανδρών που κατοικούσαν εκτός Ηλιούπολης έφτασε τις 42 αιτήσεις, που ήταν και οι περισσότερες. Ακολούθησαν οι κάτοικοι της Κάτω Ηλιούπολης με 40 αιτήσεις, της Άνω, με 31 αιτήσεις και όσοι διέμεναν στο Κέντρο του Δήμου, με 27 αιτήσεις. Οι διαμείνοντες στη συνοικία του Πανοράματος υπέβαλλαν 22 αιτήσεις εγγραφής στον ΑΟΑΗ. Όπως και στις γυναίκες, έτσι και στους άνδρες, παρατηρήθηκε το ίδιο μοτίβο στην κατανομή των αιτήσεων. Αύξηση των αιτήσεων εγγραφής από κατοίκους εκτός του Δήμου, καθώς και από όσους διέμεναν στο Κέντρο της πόλης. Η κατοικία των ανδρών εκτός του Δήμου εντοπίζεται, επίσης, στους γειτονικούς Δήμους (ΑΟΑΗ, Μητρωο Μελων, 1999-2009). Σε αναλογία ποσοστών(%), οι αιτήσεις των κατοίκων εκτός Ηλιούπολης, ανδρών και γυναικών, κάλυπταν το 25% των συνολικών αιτήσεων που υποβλήθηκαν την περίοδο 1999-2009(βλ. Σχήμα 19.2 Ποσοστό(%) Κατοίκων-Μη Κατοίκων Ηλιούπολης(1999-2009).

Σχήμα 19.2 Ποσοστό(%) Κατοίκων-Μη Κατοίκων Ηλιούπολης(1999-2009).

6.2.6 Ποσοτικά δεδομένα Δεύτερης Περιόδου

Τα συγκεντρωτικά ποσοστά, ανδρών και γυναικών, όσον αφορά τα κριτήρια μελέτης της δεύτερης περιόδου, αποτυπώνονται στο παρακάτω Σχήμα 20.2(Σχήμα 20.2. Συγκεντρωτικά ποσοστά(%) ανδρών γυναικών δεύτερης περιόδου).

Σχήμα 20.2.Συγκεντρωτικά ποσοστά(%) ανδρών γυναικών δεύτερης περιόδου.

Αιτήσεις	Άνδρες	Γυναίκες
218	162	56

Επαγ. Δραστηριότητα	Άνδρες	Γυναίκες
1 ^η Κατηγορία	35%	14%
2 ^η Κατηγορία	9%	3%
3 ^η Κατηγορία	28%	38%
4 ^η Κατηγορία	19%	16%
5 ^η Κατηγορία	9%	29%

ΚΑΤΟΙΚΙΑ	Άνδρες	Γυναίκες
Πανόραμα	14%	13%
Άνω Ηλιούπολη	19%	30%
Κέντρο	16%	13%
Κάτω Ηλιούπολη	25%	23%
Εκτός Ηλιούπολης	26%	21%

Ηλικιακή Κατηγορία	Άνδρες	Γυναίκες
20-29 ετών	15%	21%
30-39 ετών	39%	46%
40-49 ετών	32%	20%
50-59 ετών	9%	13%
60-69 ετών	4%	0%
70 και άνω	1%	0%

Η εικόνα της δεύτερης περιόδου λειτουργίας του ΑΟΑΗ, σε επίπεδο ποσοστών, αποτύπωσε μια εμφανή διαφοροποίηση στην γεωγραφική κατανομή των μελών. Η διαφοροποίηση αυτή παρατηρήθηκε, τόσο στις εγγραφές των ανδρών, όσο και σε αυτές των γυναικών. Τα ποσοτικά δεδομένα έδειξαν ότι η πλειοψηφία των ανδρών ήταν μέλη που κατοικούσαν εκτός Ηλιούπολης, καταλαμβάνοντας το 26% των νέων εγγραφών. Το αντίστοιχο ποσοστό τους, στην πρώτη περίοδο, ήταν 1%. Η ίδια σχέση παρατηρήθηκε και για τις γυναίκες, όπου το 21% των εγγραφών ήταν κάτοικοι εκτός Δήμου, έναντι 3% της πρώτης περιόδου. Όσον αφορά τις εγγραφές από το εσωτερικό της πόλης, οι λιγότερες από αυτές προήλθαν από την συνοικία του Πανοράματος, ενώ καταγράφηκε μια σημαντική αύξηση των εγγραφών από τους διαμένοντες στο Κέντρο της πόλης. Σε σχέση με το κριτήριο του επαγγέλματος, αποτυπώθηκε μια σημαντική αύξηση των ποσοστών των

μελών που ταξινομήθηκαν στα μεσαία εισοδήματα και αφορούσε και τα δυο φύλα. Σε αντίθεση με την πρώτη περίοδο, οι γυναίκες που ανήκαν στα υψηλά εισοδήματα παρουσίασαν μικρότερο ενδιαφέρον να εγγραφούν στον ΑΟΑΗ, με τα ποσοστά τους να είναι μειωμένα κατά 20%, σε σχέση με το προηγούμενο διάστημα. Αντίθετα, σημαντική αύξηση σημείωσαν οι εγγραφές από γυναίκες που ανήκαν στον λοιπό ενεργά οικονομικό πληθυσμό. Οι αιτήσεις των ανδρών κατέγραψαν μια σταθερή ροή εγγραφών από μέλη που ανήκαν στα υψηλά εισοδήματα, όμοια περίπου με αυτά της πρώτης περιόδου, ενώ αποτυπώθηκε η αυξητική τάση των μελών που υπάγονταν στα μεσαία εισοδήματα. Παρατηρήθηκε, αντιθέτως, μια μικρή μείωση των εγγραφών από μέλη χαμηλών εισοδημάτων. Σε σχέση με το ηλικιακό κριτήριο, ο μεγαλύτερος όγκος των νέων εγγραφών ανήκε στο ηλικιακό φάσμα από 20 έως 40 ετών και για τα δυο φύλα. Η ηλικιακή ομάδα των 30-39 ετών αποτέλεσε την κατηγορία που κατέγραψε τις περισσότερες εγγραφές, τόσο για τους άνδρες, όσο και για τις γυναίκες.

6.2.7 Ανάλυση- Σχολιασμός Δεδομένων Δεύτερης Περιόδου

Η δεύτερη περίοδος λειτουργίας του ΑΟΑΗ (1999-2009), παρουσίασε σημαντικές διαφοροποιήσεις, τόσο ως προς τα ποσοτικά δεδομένα, όσο και ως προς τον διοικητικό προσανατολισμό. Όπως προέκυψε από την μελέτη των πρακτικών, η έναρξη της περιόδου χαρακτηρίστηκε από μια εσωστρέφεια, η οποία ξεκίνησε από την αποτυχημένη απόπειρα μέλους του ΑΟΑΗ να ιδρύσει και να συστεγάσει νέο αθλητικό Όμιλο και συνεχίστηκε με ζητήματα ρύθμισης των συνδρομών, του καταλόγου των μελών και την οργάνωση της ακαδημίας. Αν και ο αριθμός των νέων εγγραφών ήταν σχεδόν ο ίδιος, τα χαρακτηριστικά των μελών, ως προς την ηλικία, την επαγγελματική δραστηριότητα και τη διαμονή, παρουσίαζαν αρκετές διαφοροποιήσεις. Σημαντικότερη ήταν η γεωγραφική κατανομή, καθώς παρατηρήθηκε μια αυξημένη εισροή μελών που διέμεναν εκτός Ηλιούπολης, κυρίως μεταξύ των ετών από το 2000 έως το 2003. Ταυτόχρονα, αποτυπώθηκε η αύξηση των εγγραφών από μέλη των υπολοίπων συνοικιών εντός του Δήμου, πέρα από το Πανόραμα και την Άνω Ηλιούπολη. Ορισμένοι από τους λόγους που συνέβη αυτό θα μπορούσαν να εξηγηθούν από την ευρύτερη προβολή του ΑΟΑΗ και της ακαδημίας του,

από τις αθλητικές και κοινωνικές δράσεις του Ομίλου, από το αποδεκτό κόστος εγγραφής και συνδρομών, από την έλλειψη οργανωμένων δομών αντισφαίρισης σε γειτονικούς Δήμους, καθώς και από την ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών. Ως επιπλέον αιτία θα μπορούσε να θεωρηθεί η έναρξη της μαζοκοποποίησης του αθλήματος, καθώς και η αύξηση της δημοφιλίας του, με αποτέλεσμα η αντισφαίριση να αποτελεί μια προσιτή αθλητική πρακτική από ευρύτερα κοινωνικά στρώματα. Η νέα κατανομή των μελών αλλοίωσε την αρχική ομοιογένεια της πρώτης περιόδου, κυρίως ως προς το κριτήριο της διαμονής και ως προς αυτό της εισοδηματικής κατηγορίας. Η απόφαση για διαχωρισμό και αύξηση του ποσού της εφ' άπαξ εγγραφής για τους κατοίκους εκτός Δήμου, αποτελεί απόδειξη ότι αυτή η εξέλιξη επηρέασε την «κανονικότητα» με την οποία είχε πορευθεί ο Όμιλος την πρώτη περίοδο. Το άμεσο ενδιαφέρον για την λήψη αποφάσεων οικονομικής φύσεως, έμοιαζε περισσότερο ως μια αντανακλαστική αντίδραση ρύθμισης των εσωτερικών σχέσεων, παρά ως μια στοχευμένη προσπάθεια που θα εξυπηρετούσε έναν συγκεκριμένο σκοπό. Παραδείγματος χάρη, την πρώτη περίοδο, η αναζήτηση επιπλέον πόρων συνδέονταν, κυρίως, με την ανάγκη για ανάπτυξη και συντήρηση των εγκαταστάσεων. Η συγκεκριμένη απόφαση, η οποία είχε έντονα μονοπωλιακά χαρακτηριστικά, θα μπορούσε να ερμηνευτεί ως μια προσπάθεια διατήρησης της τοπικής ταυτότητας του Ομίλου και αποθάρρυνσης των εγγραφών από μέλη εκτός Δήμου. Στην συγκεκριμένη συγκυρία, η διοίκηση του ΑΟΑΗ ενεργοποίησε μια διαδεδομένη τακτική, όπου η χρέωση για την απολαβή παροχών ή υπηρεσιών, διαμορφώνεται ανάλογα με τον τόπο κατοικίας. Στην προκειμένη περίπτωση, το ανταποδοτικό όφελος ήταν η είσπραξη μεγαλύτερου εσόδου από μέλη που δεν μπορούσαν να βρουν στον τόπο κατοικίας τους τις υπηρεσίες που προσέφερε ο ΑΟΑΗ. Για πρώτη φορά, στα δεκατέσσερα χρόνια λειτουργίας του Ομίλου, οριοθετήθηκε μια γραμμή, η οποία διαχώριζε οικονομικά τα μέλη σε δυο κατηγορίες και εξακολουθεί να είναι σε ισχύ. Στην διάρκεια της περιόδου, το ποσό αυξήθηκε ακόμα δυο φορές, για να φτάσει στο τελικό του σημερινό ύψος. Τα ποσοτικά δεδομένα, με έμφαση στο κριτήριο της κατοικίας και της εισοδηματικής κατηγορίας, αποτύπωσαν μια ορατή αλλαγή της κοινωνικής σύνθεσης των μελών. Ο βασικός παράγοντας αυτής της αλλαγής ήταν ο τρόπος διαμονής, ο οποίος άλλαξε την γεωγραφία

και την αρχική συσπείρωση των μελών. Η βαρύτητα που δόθηκε στο στοιχείο της κατοικίας αποτυπώθηκε στην πλειοψηφία των διοικητικών αποφάσεων. Μέσα σε ένα σύντομο χρονικό διάστημα, από το έτος 2002 έως το 2008, για παράδειγμα, αποφασίστηκε τρεις φορές η αύξηση του ποσού του δικαιώματος εγγραφής για κατοίκους εκτός Δήμου. Ανεξάρτητα από τα οικονομικά ζητήματα, παρατηρήθηκε μια σχετική διοικητική χαλάρωση, όσον αφορά τις επαφές με τις Δημοτικές αρχές, με την καταγραφή μιας πιο ήπιας στάσης, σε αντίθεση με τις συνεχείς διεκδικήσεις της πρώτης περιόδου. Αυτή η υποψία διοικητικού «αποπροσανατολισμού» αποτελεί ισχυρή ένδειξη ότι η έντονη παρουσία μελών εκτός Ηλιούπολης και η βαθμιαία αλληλεπίδρασή τους με τα πρώτα μέλη του Ομίλου, οδηγούσαν στον σταδιακό μετασχηματισμό της ταυτότητας του συλλόγου, σε επίπεδο κατανομής των μελών και διοικητικών αποφάσεων. Έως τα μέσα της περιόδου είχε καταγραφεί μόλις μια συντονισμένη προσπάθεια επανέναρξης των επαφών με το Δήμο Ηλιούπολης, για ζητήματα εγκαταστάσεων. Από την πλευρά της η Δημοτική αρχή, όχι μόνο δεν υπαναχώρησε στις αξιώσεις του ΑΟΑΗ, αλλά άρχισε να διεκδικεί την καταβολή υψηλού μισθώματος για την χρήση των εγκαταστάσεων, στηριζόμενη στο γεγονός ότι αποτελούσαν τους ιδιοκτήτες της έκτασης, πάνω στην οποία κατασκευάστηκαν τα γήπεδα του Ομίλου. Η τελική έκβαση του συγκεκριμένου ζητήματος ρυθμίστηκε με την συμφωνία για την καθιέρωση καταβολής μηνιαίου μισθώματος από πλευράς ΑΟΑΗ, οριστικοποιώντας, κατ' αυτό τον τρόπο, τις μεταξύ τους οικονομικές σχέσεις. Ένα επόμενο σημείο εσωτερικών διοικητικών αναταράξεων, ήταν οι τριγμοί στις σχέσεις της διοίκησης με τους κηδεμόνες των αθλητών, οι οποίοι οδήγησαν τους τελευταίους στην αποστολή επιστολής διαμαρτυρίας προς τη Δημοτική αρχή, για ζητήματα διοίκησης της ακαδημίας. Ενώ στην πρώτη περίοδο παρατηρήθηκε μια σύμπλευση της διοίκησης με τους γονείς σε θέματα οργάνωσης και ανάπτυξης της ακαδημίας, στο τέλος της δεύτερης περιόδου η συνθήκη αυτή έμοιαζε εκ διαμέτρου αντίθετη. Χωρίς να κρίνεται το περιεχόμενο της επιστολής, οι γονείς απευθύνθηκαν προς το Δήμο, με σκοπό να παρέμβει για ένα ζήτημα που αφορούσε την εσωτερική λειτουργία του Ομίλου, δίνοντας, ταυτόχρονα, μια καλή αφορμή στους εκπροσώπους του Δήμου για ενεργή συμμετοχή στα εσωτερικά του συλλόγου. Σε κάθε περίπτωση, η αδυναμία

επίλυσης ,εκ των έσω, ενός εσωτερικού ζητήματος, αποτελεί δείγμα της απόστασης που άρχισε να δημιουργείται ανάμεσα στην διοίκηση και τους κηδεμόνες και επιπλέον απόδειξη της σταδιακής απώλειας την αρχικής ομοιογένειας και των κοινών στοχεύσεων. Η δεύτερη περίοδος λειτουργίας του ΑΟΑΗ θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως μια μεταβατική περίοδος, όπου η αρχική συμπαγής δομή που είχε διαμορφωθεί στο εσωτερικό του Ομίλου, άρχισε, σταδιακά, να κλονίζεται. Με όρους Μπουρντιέ, άτομα με κοινά χαρακτηριστικά, όσον αφορά το οικονομικό και πολιτισμικό κεφάλαιο που διέθεταν, προσανατολίστηκαν προς την δημιουργία και συμμετοχή σε μια συλλογικότητα με αντικείμενο μια αθλητική πρακτική, η οποία θεωρούνταν ότι συνδέονταν με τις κοινωνικές αξίες των ανώτερων κοινωνικών στρωμάτων. Ταυτόχρονα με τον Όμιλο, δημιουργήθηκε, εξ αρχής, ένα πεδίο, όπου οι θέσεις που αντιστοιχούσαν στα πρώτα μέλη προσδιορίστηκαν, ουσιαστικά, με βάση τη σύνθεση του κεφαλαίου που διέθεταν ήδη. Σε ένα αθλητικό πεδίο, το είδος κεφαλαίου που έχει μεγαλύτερη αξία είναι το σωματικό κεφάλαιο και με βάση αυτό προσδιορίζονται οι θέσεις και διαμορφώνονται οι ιεραρχίες (Wacquant.L, 2004). Στην περίπτωση του ΑΟΑΗ, οι θέσεις των μελών εντός του πεδίου διαμορφώθηκαν, όχι μόνο με βάση το σωματικό κεφάλαιο, αλλά αξιοδοτήθηκαν και άλλα είδη, όπως το οικονομικό, το κοινωνικό και το πολιτισμικό κεφάλαιο. Η πλειοψηφία των μελών της πρώτη περιόδου ανήκε στα ανώτερα στρώματα, χωρίς, φυσικά, να υπολείπεται η εκπροσώπηση, με ικανοποιητικά ποσοστά, από τα μεσαία και χαμηλότερα εισοδήματα. Καταγράφηκαν, παρ' όλα αυτά, ορισμένες ιδιαιτερότητες. Η πρώτη ιδιαιτερότητα, όσον αφορά το συγκεκριμένο πεδίο, ήταν ότι επρόκειτο για μέλη- κατοίκους Ηλιούπολης όπου, στην πλειοψηφία τους, συνδέονταν με οικογενειακούς, φιλικούς και δεσμούς γειτνίασης, όπως προέκυψε από την μελέτη των αιτήσεων εγγραφής της περιόδου.(ΑΟΑΗ, Μητρώο μελών 1988-1998). Η δεύτερη ιδιαιτερότητα έγκειται στο γεγονός ότι, επί της ουσίας, το συγκεκριμένο πεδίο ήταν υπό διαμόρφωση, αναφορικά με την διοικητική οργάνωση του Ομίλου, την οργάνωση και λειτουργία της αθλητικής ακαδημίας και την ευρύτερη προβολή του συλλόγου. Οι δυο αυτές συνθήκες ευνοήσαν την δημιουργία μιας συμπαγούς ομάδας μελών, τα οποία προσανατολιζόνταν, κυρίως, σε στρατηγικές ανάπτυξης του Ομίλου και όχι στην αντιστοίχιση ή βελτίωση της θέσης τους εντός του πεδίου.

Μπαίνοντας στην δεύτερη περίοδο λειτουργίας του ΑΟΑΗ, το συγκεκριμένο πεδίο είχε ήδη διαμορφωθεί. Η είσοδος πολλών νέων μελών εκτός Δήμου, πυροδότησε αλυσιδωτές αντιδράσεις, συσχετιζόμενες με την εσωτερική κατανομή των θέσεων που καταλάμβαναν τα μέλη και τη διαμόρφωση των σχέσεων ιεραρχίας εντός του πεδίου. Η συγκεκριμένη συνθήκη δεν φάνηκε να είχε απασχολήσει τα μέλη την πρώτη περίοδο ή, τουλάχιστον, δεν φάνηκε να αποτυπώνεται κάτι τέτοιο στα πρακτικά. Εκ των ευρημάτων της έρευνας προέκυψε ότι, οι θέσεις των μελών εντός του πεδίου δεν είχαν προσδιοριστεί αυστηρά, κάτι το οποίο άρχισε να αλλάζει τη δεύτερη περίοδο. Ως εκ τούτου, καταγράφηκαν διάφορες προσπάθειες (επανα)ρύθμισης του πεδίου. Τα αποτελέσματα της επιδίωξης των μελών να βελτιώσουν τη θέση τους στην ιεραρχία, να επανακτήσουν την ομοιογένεια με βάση κοινά χαρακτηριστικά, καθώς και να διατηρήσουν την αρχική δομή του πεδίου, έγιναν ορατά μέσα από τις ενέργειες των μελών, τις αποφάσεις και τον τρόπο που ασκήθηκε η διοίκηση το συγκεκριμένο διάστημα. Κατά συνέπεια, καταγράφηκαν προσπάθειες μεγιστοποίησης του οφέλους των εμπλεκόμενων στο πεδίο, όπως, για παράδειγμα η προσπάθεια ίδρυσης και συστέγασης νέου Ομίλου, ως μια απόπειρα κυριαρχίας στο πεδίο ή οι διαμαρτυρίες των γονέων αναφορικά με τη λειτουργία της ακαδημίας, ως μια προσπάθεια ελέγχου των διοικητικών επιλογών. Προέκυψαν, επίσης, αποφάσεις οι οποίες αποσκοπούσαν στην αναπαραγωγή του πεδίου, όπως για παράδειγμα ο διαχωρισμός του δικαιώματος εγγραφής για κατοίκους εκτός Δήμου, ως μια προσπάθεια διατήρησης της προγενέστερης δομής του πεδίου απέναντι σε όσους θεωρούσαν ότι την ανέτρεπαν. Η μετάβαση από την πρώτη στη δεύτερη περίοδο λειτουργίας του ΑΟΑΗ, ανέδειξε, όχι μόνο τον μετασχηματισμό της κοινωνικής σύνθεσης των μελών και την αντίστοιχη επίδραση στην ταυτότητα του συλλόγου, αλλά συνοδεύτηκε και από μια σειρά εσωτερικών διεργασιών, με έμφαση στην ανάπτυξη στρατηγικών για την βελτίωση της θέσης των εμπλεκόμενων, εντός του πεδίου.

6.3 Τρίτη Περίοδος (2010-2020)

6.3.1 Χαρακτηριστικά Εσωτερικής Λειτουργίας ΑΟΑΗ

Η τελευταία περίοδος μελέτης των σημαντικότερων πτυχών της εσωτερικής λειτουργίας του ΑΟΑΗ συνέπεσε με την έναρξη της οικονομικής κρίσης στην Ελλάδα, για την οποία θα αναφερθούμε, περιληπτικά, σε επόμενη ενότητα και ολοκληρώθηκε με την υποχρεωτική «καραντίνα», λόγω της πανδημίας του κορονοϊού. Η μελέτη του πρακτικού των Γενικών Συνελεύσεων αποτέλεσε και για αυτή την περίοδο, το βασικό εργαλείο μέσα από το οποίο αντλήθηκε ο μεγαλύτερος όγκος των πληροφοριών. Η πρώτη Γενική Συνέλευση της περιόδου πραγματοποιήθηκε τον Μάιο του 2010, και είχε διαδικαστικό χαρακτήρα, με απλές εγκρίσεις και απαλλαγές. Καταγράφηκαν 75 ταμειακώς εν τάξει μέλη (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 2010-2020). Έναν μήνα αργότερα, στις 16/06/2010 συγκλήθηκε έκτακτη Γ.Σ, με βασικό θέμα τις μηνιαίες εισφορές προς τον ΠΑΟΔΗΛ. Το σώμα της Γ.Σ έλαβε την απόφαση να διακοπεί η μηνιαία εισφορά του Ομίλου προς το Δήμο Ηλιούπολης, με το σκεπτικό ότι κανένας άλλος σύλλογος του Δήμου δεν πλήρωνε εισφορές. Στην ίδια Γενική Συνέλευση αποφασίστηκε έκτακτη εισφορά ύψους 100 ευρώ, για κάλυψη προηγούμενων οφειλών προς τον Π.Α.Ο.ΔΗ.Λ. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσίασε η Γενική Συνέλευση της 29/04/2012. Αναφέρονται 41 παρόντες από τα 94 ταμειακώς εν τάξει μέλη. Το βασικό θέμα συζήτησης ήταν η δυσλειτουργία του Διοικητικού Συμβουλίου, εξ αιτίας έντονων διαφωνιών για ζητήματα του Ομίλου και προσωπικών αντιπαραθέσεων. Σε συνομιλία με μέλος του τότε Διοικητικού Συμβουλίου, ειπώθηκε ότι η κατάσταση είχε φτάσει σε ένα σημείο «χωρίς επιστροφή». Για παράδειγμα, πραγματοποιούνταν τρεις και τέσσερις συνεδριάσεις στην διάρκεια ενός μήνα, χωρίς το Διοικητικό Συμβούλιο να μπορεί να καταλήξει σε κάποια απόφαση. Αποτέλεσμα αυτής της δυσλειτουργίας ήταν οι παραιτήσεις μελών του Δ.Σ ή προειδοποιήσεις για μελλοντικές παραιτήσεις. Για το λόγο αυτό συγκλήθηκε έκτακτη Γ.Σ, με σκοπό την εξεύρεση της καλύτερης δυνατής λύσης. Ήταν η πρώτη φορά στην ιστορία του ΑΟΑΗ που καταγράφεται διάλυση του Δ.Σ και απροθυμία των αναπληρωματικών μελών να συμμετάσχουν στα διοικητικά, πριν την ολοκλήρωση της θητείας του. Η απόφαση της Γ.Σ

ήταν να ανακληθούν οι παραιτήσεις, με σκοπό να υφίσταται, προσωρινά, το Δ.Σ και να μπορέσει να οδηγήσει τον Όμιλο σε νέες εκλογές, οι οποίες διενεργήθηκαν έναν μήνα αργότερα, στην Γενική Συνέλευση της 18/05/2012. Για την ιστορία, στην συγκεκριμένη συνέλευση καταγράφηκαν 33 παρόντες, από 79 ταμειακώς εν τάξει μέλη. Ακολούθησε η Γ.Σ της 20/04/2013, όπου περιλάμβανε απλές εγκρίσεις και απαλλαγές και η Γ.Σ της 31/05/2014, όπου ήταν εκλογοαπολογιστική. Καταγράφηκαν 55 παρόντες, από 88 ταμειακώς εν τάξει μέλη. Προχωρώντας προς το δεύτερο μισό της περιόδου, οι σημαντικότερες Γενικές Συνελεύσεις πραγματοποιήθηκαν το έτος 2015. Στις 24/05/2015 το τότε Δ.Σ του Ομίλου ανακοίνωσε προς τα μέλη του ΑΟΑΗ το γεγονός πως είχε βεβαιωθεί χρέος προς τον Όμιλο, ύψους περίπου 52.000 ευρώ και αφορούσε μη απόδοση ασφαλιστικών εισφορών για εργαζομένους του Ομίλου, προς το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων(ΕΦΚΑ, πρώην ΙΚΑ). Συγκεκριμένα, οι εισφορές αυτές αφορούσαν τους προπονητές του Ομίλου που ήταν, ταυτόχρονα, διορισμένοι στο δημόσιο. Το εν λόγω χρέος αναφέρονταν στην περίοδο από το 2010 έως το 2014. Η απόφαση που πάρθηκε από το σώμα της Γ.Σ ήταν ο διακανονισμός του χρέους σε 100 δόσεις (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 2010-2020). Η επόμενη Γενική Συνέλευση πραγματοποιήθηκε στις 08/11/2015 με θέμα την τροποποίηση του καταστατικού. Το μητρώο μελών αριθμούσε 148 μέλη. Στην Γ.Σ παρευρέθηκαν τα 77 μέλη. Οι θέσεις της τότε Διοίκησης δεν έπεισαν τα μέλη, με αποτέλεσμα την απόρριψη των κυριότερων προτάσεων που κατετέθηκαν, πλην ελαχίστων αλλαγών. Την ίδια τύχη είχε και μεταγενέστερη προσπάθεια της ίδιας διοίκησης, για αύξηση της συνδρομής από τα 25 στα 30 ευρώ το μήνα, στην Γ.Σ της 5/6/2016. Το έτος 2017, το μητρώο μελών αριθμούσε 147 μέλη. Στη Γ.Σ της 03/01/2019 καταγράφονται 96 ταμειακώς εν τάξει μέλη και 109 στη Γ.Σ της 12/01/2020. Στο ενδιάμεσο, είχε πραγματοποιηθεί μια ακόμα Γενική Συνέλευση, αυτή στις 6/05/2018. Στη συγκεκριμένη Γ.Σ, συζητήθηκε ένα σημαντικό οικονομικό ζήτημα και ένα ζήτημα εσωτερικής λειτουργίας. Το οικονομικό ζήτημα σχετιζονταν με την μείωση του αριθμού των μαθητών της ακαδημίας κατά 70 αθλούμενους και την συνεπαγόμενη απώλεια εσόδων, σε μια δύσκολη οικονομική συγκυρία για τον ΑΟΑΗ, λόγω του χρέους προς το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ). Το ζήτημα εσωτερικής λειτουργίας σχετιζονταν με την

κακή εφαρμογή του ηλεκτρονικού συστήματος κράτησης γηπέδων, που είχε προηγούμενα εισαχθεί στον Όμιλο (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 2010-2020). Αναφορικά με το συγκεκριμένο ζήτημα, καταγράφηκε ένα συνεχιζόμενο αίτημα των μελών για αύξηση των ωρών άθλησης, καθώς και η ανάγκη για ενδελεχή έλεγχο της ηλεκτρονικής εφαρμογής κρατήσεων, διότι θεωρήθηκε ότι δημιουργούσε αγκυλώσεις στην εύρεση των διαθέσιμων γηπέδων (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 2018).

6.3.2 Αιτήσεις Νέων Μελών

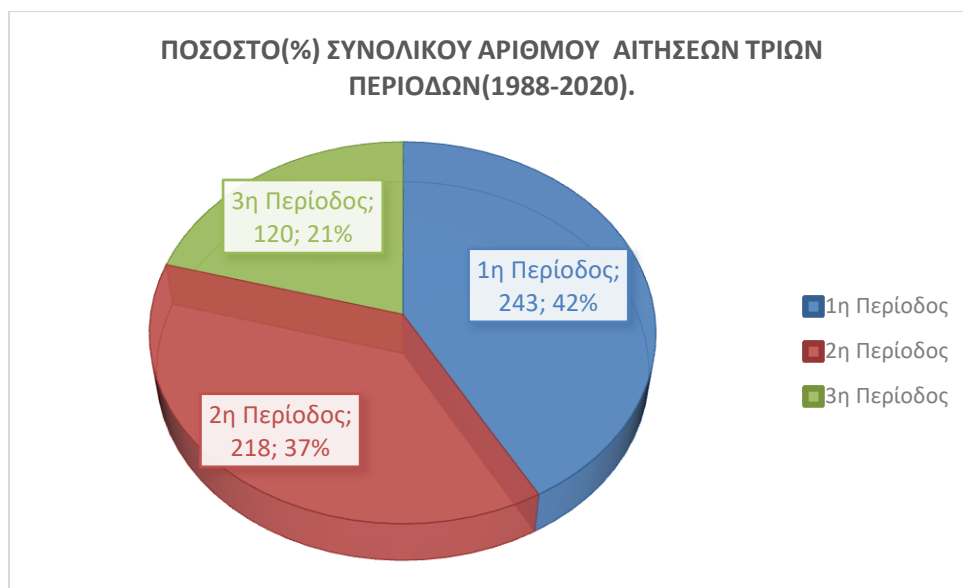
Το χρονικό διάστημα από το 2010 έως το 2020, αποτελεί την τρίτη και τελευταία περίοδο αναλυτικής χαρτογράφησης των ατόμων που υπέβαλλαν αίτηση εγγραφής ως μέλη στον ΑΟΑΗ. Η συγκεκριμένη περίοδος αφορούσε ένα χρονικό διάστημα, το οποίο ξεκίνησε με την οικονομική κρίση, το 2010 και τελείωσε με την υποχρεωτική «καραντίνα», λόγω της πανδημίας του κορονοϊού, το 2020. Τα πρώτα στοιχεία της περιόδου και συγκεκριμένα αυτά που αφορούσαν τον αριθμό των μελών και το φύλο, αποτυπώνονται στο Σχήμα 1.3(Σχήμα 1.3 Αιτήσεις Εγγραφής ανά Φύλο/Ετος(2010-2020)).

Σχήμα 1.3 Αιτήσεις Εγγραφής ανά Φύλο/Ετος(2010-2020)

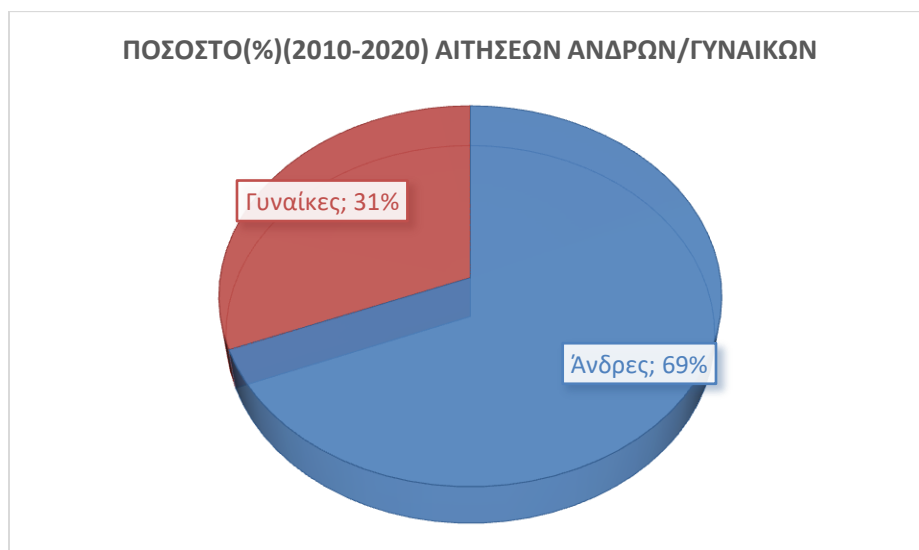
Το διάστημα από το 2010 έως το 2020, υπεβλήθησαν, συνολικά, 120 νέες αιτήσεις εγγραφής, από τις οποίες οι 83 αιτήσεις προέρχονταν από άνδρες και οι 37 αιτήσεις από γυναίκες (ΑΟΑΗ, Μητρώο Μελών, 2010-2020). Από τα δεδομένα της περιόδου, προέκυψε μια ισορροπημένη καταγραφή αιτήσεων τα πρώτα τρία χρόνια(2010-2013), μια αισθητή πτώση τα επόμενα έξι χρόνια(2014-2019) και μια σημαντική αύξηση των αιτήσεων το έτος 2020 (ΑΟΑΗ, Μητρώο Μελών, 2010-2020). Από τη μελέτη των πρακτικών των Γενικών Συνελεύσεων του ΑΟΑΗ, προέκυψε ότι το έτος 2017 ο κατάλογος του μητρώου μελών αριθμούσε 145 μέλη, ενώ στην τακτική Γ.Σ της 12/01/2020, καταγράφηκαν 109 ταμειακώς εν τάξει μέλη (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 2010-2020). Η αύξηση των αιτήσεων εγγραφής το 2020, σε συνδυασμό με την έναρξη και εξέλιξη της Πανδημίας του Κορονοϊού (Covid19), που οδήγησε στην πρώτη «καραντίν», τον Μάρτιο του 2020, δημιούργησε αρκετά πρακτικά και διοικητικά προβλήματα στη λειτουργία του Ομίλου. Στα πρακτικά των συνεδριάσεων του τότε Δ.Σ, στις 08/04/2020, εγκρίθηκαν όλες οι νέες αιτήσεις εγγραφής (ΑΟΑΗ, Πρακτικά Δ.Σ, 2020). Ταυτόχρονα, όμως, πάρθηκε και η απόφαση της αναστολής της λειτουργίας του Ομίλου, λόγω των υγειονομικών πρωτοκόλλων που εφαρμόζονταν (ΑΟΑΗ, Πρακτικά Δ.Σ, 2020). Ωστόσο, δεν αποφασίστηκε ταυτόχρονη αναστολή της καταβολής των συνδρομών, παρ' όλο που ο Όμιλος θα παρέμενε εκτός λειτουργίας για όσο διάστημα διαρκούσαν τα μέτρα προστασίας από το κορονοϊό (ΑΟΑΗ, Πρακτικά Δ.Σ, 2020). Η απόφαση αυτή επέφερε την έντονη διαμαρτυρία, τόσο των νέων μελών, όσο και παλαιότερων, τα οποία μέσα από έγγραφα αιτήματα, απαιτούσαν έκπτωση ή αναστολή καταβολής των συνδρομών (ΑΟΑΗ, Αλληλογραφία, 2020). Προχωρώντας στην χαρτογράφηση, ο συνολικός αριθμός των 120 νέων αιτήσεων εγγραφής είναι αισθητά μικρότερος, σχεδόν κατά το ήμισυ, συγκρινόμενος με τις δυο προηγούμενες περιόδους. Στην Πρώτη περίοδο, είχαν καταγραφεί 243 αιτήσεις, ενώ στη Δεύτερη, 218 αιτήσεις νέων μελών. Αναγόμενες σε ποσοστά(%), οι αιτήσεις της πρώτης περιόδου κάλυπταν το 42%, της δεύτερης το 37% και της τρίτης το 21% του συνόλου των 581 αιτήσεων εγγραφής που υποβλήθηκαν σε αυτό το διάστημα. (βλ. Σχήμα 2.3 Ποσοστό(%) Συνολικού Αριθμού Αιτήσεων Τριών Περιόδων(1988-2020)).

Σχήμα 2.3 Ποσοστό(%) Συνολικού Αριθμού Αιτήσεων Τριών Περιόδων(1988-2020).

Όσον αφορά την αναλογία εγγραφής ανάμεσα σε άνδρες και γυναίκες της συγκεκριμένης περιόδου, αυτή παρουσιάστηκε ελαφρώς βελτιωμένη για τις γυναίκες, καταγράφοντας ένα ποσοστό κοντά στο 31%, σε σχέση με το 25%, περίπου, των προηγούμενων δυο περιόδων. Πρακτικά, εξακολουθούσε να ισχύει η σχέση ότι για κάθε τρεις ή τέσσερις άνδρες εγγράφονταν μια γυναίκα (βλ. Σχήμα 3.3 *Ποσοστό %(2010-2020) Αιτήσεων Ανδρών/Γυναικών*).

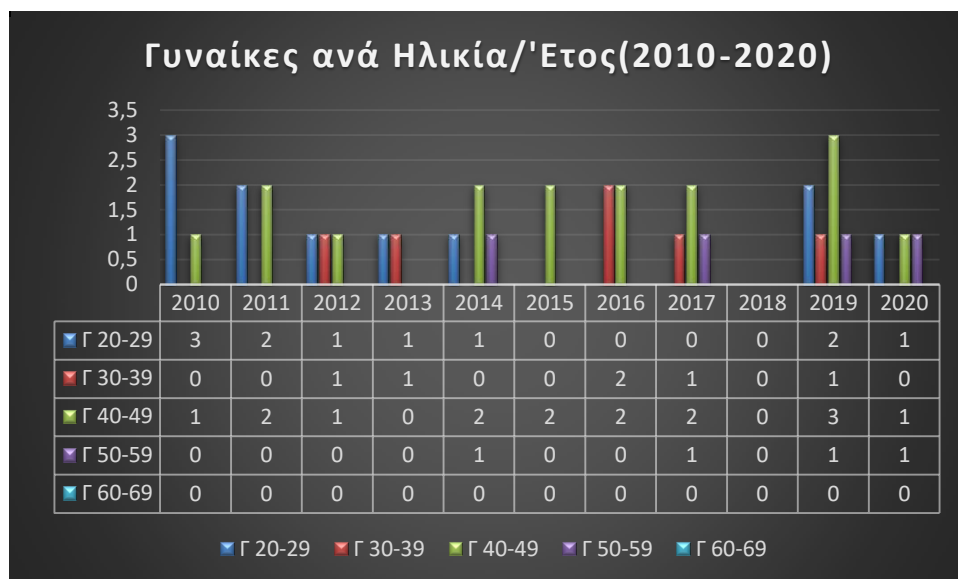
Σχήμα 3.3 Ποσοστό (%) (2010-2020) Αιτήσεων Ανδρών/Γυναικών

6.3.3 Ηλικιακές Κατηγορίες Μελών

Το ηλικιακό εύρος των ατόμων που υπέβαλλαν αίτηση εγγραφής, αποτελεί το επόμενο κριτήριο χαρτογράφησης. Η κατανομή των ηλικιών, όπως και στις προηγούμενες δυο περιόδους, έγινε με βάση την γενική κατηγοριοποίηση ανά δεκαετία, τόσο για τους άνδρες, όσο και για τις γυναίκες. Οι ηλικίες των γυναικών καταγράφονται στο Σχήμα 4.3. που ακολουθεί. (Σχήμα 4.3 Γυναίκες ανά Ηλικία/Έτος (2010-2020)).

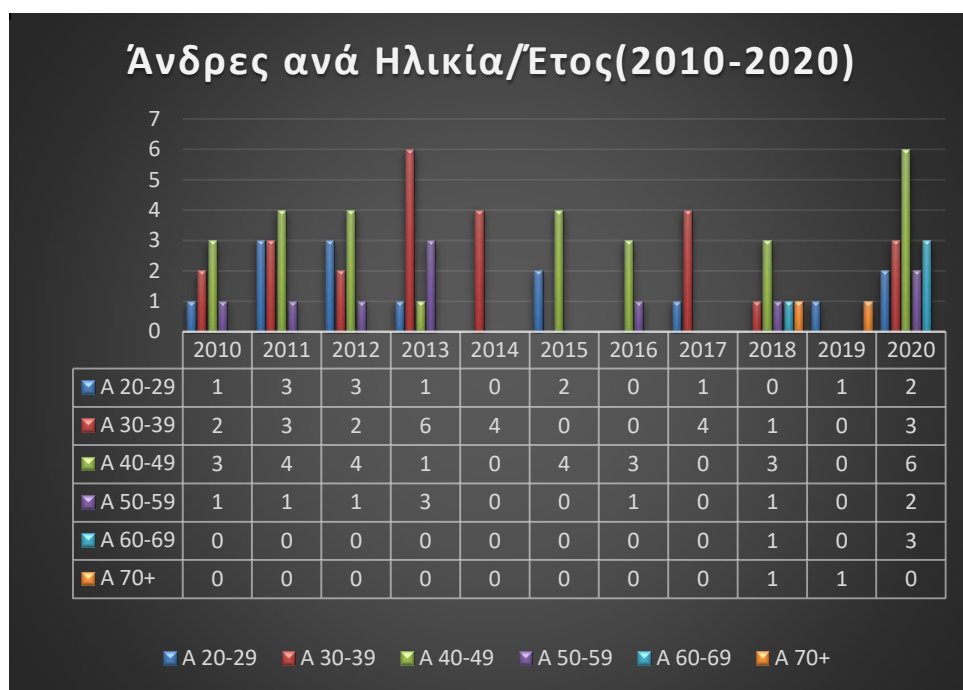
Σχήμα 4.3 Γυναίκες ανά Ηλικία/Έτος(2010-2020).

Το χρονικό διάστημα από το 2010 έως το 2020 υπέβαλλαν αίτηση 16 γυναίκες ηλικίας 40-49 ετών, 11 γυναίκες ηλικίας 20-29 ετών, 6 γυναίκες ηλικίας 30-39 ετών και 4 γυναίκες ηλικίας 50-59 ετών. Για την συγκεκριμένη περίοδο, παρατηρήθηκε μια αντιστροφή των προτιμήσεων των γυναικών, όσον αφορά την πρόθεση εγγραφής στον ΑΟΑΗ, σε σύγκριση με τις δυο προηγούμενες, με βάση το κριτήριο της ηλικίας. Η ηλικία των 30-39, η οποία κατέγραφε τις περισσότερες αιτήσεις στις δυο προηγούμενες περιόδους, με 23 αιτήσεις την πρώτη περίοδο και 26 αιτήσεις την δεύτερη, επέδειξε μειωμένο ενδιαφέρον την τρέχουσα περίοδο. Οι γυναίκες ηλικίας 40-49 ετών συνέχιζαν να εγγράφονται με μια σχετική συνέπεια, όπως και αυτές του ηλικιακού εύρους από 20 έως 29 ετών. Όπως και στις δυο προηγούμενες περιόδους, δεν υποβλήθηκε καμία αίτηση από γυναίκες 60 ετών και άνω.

Όσον αφορά τις ηλικίες των ανδρών που υπέβαλλαν αίτηση εγγραφής το διάστημα 2010-2020, αυτές αποτυπώνονται αναλυτικά στο παρακάτω Σχήμα 5.3(Σχήμα 5.3 Άνδρες ανά Ηλικία/Έτος(2010-2020)).

Σχήμα 5.3 Άνδρες ανά Ηλικία/Έτος(2010-2020).

Οι άνδρες που υπέβαλλαν τις περισσότερες αιτήσεις, για την περίοδο 2010-2020, ανήκαν στην ηλικιακή ομάδα των 40-49 ετών, με 28 αιτήσεις. Ακολουθεί η ηλικιακή ομάδα των 30-39 ετών, με 25 αιτήσεις εγγραφής. Οι άνδρες μεταξύ 20-29 ετών υπέβαλλαν 14 αιτήσεις και αυτοί μεταξύ 50-59 ετών, 10 αιτήσεις εγγραφής. Καταγράφηκαν 4 αιτήσεις εγγραφής ανδρών ηλικίας 60-69 ετών και 2 αιτήσεις από άνδρες 70 ετών και άνω. Η κατανομή των αιτήσεων των ανδρών, με βάση το κριτήριο της ηλικίας, παρουσίασε, επίσης, μια αντιστροφή στις προτιμήσεις, με την ηλικιακή ομάδα των 40-49 ετών να

καταγράφει τις περισσότερες αιτήσεις, σε σύγκριση με την αμέσως προηγούμενη περίοδο, όπου υπερτερούσαν οι αιτήσεις από άτομα ηλικίας 30-39 ετών.

6.3.4 Επαγγελματική Δραστηριότητα Μελών

Η επαγγελματική δραστηριότητα των ατόμων που υπέβαλλαν αίτηση εγγραφής την περίοδο 2010-2020, αποτελεί το επόμενο κριτήριο χαρτογράφησης. Όπως και στις δυο προηγούμενες περιόδους, χρησιμοποιήθηκε η ίδια κατηγοριοποίηση των επαγγελμάτων, η οποία αποτυπώθηκε στον Πίνακα 3.1(*Πίνακας 3.1(Επαγγελματικές Κατηγορίες)*).

Στο Σχήμα 6.3 (Σχήμα 6.3 Επαγγελματική Κατηγορία Ανδρών/Γυναικών(2010-2020), καταγράφεται η επαγγελματική δραστηριότητα των ανδρών και γυναικών που αιτήθηκαν να γίνουν μέλη στον ΑΟΑΗ μεταξύ 2010 και 2020.

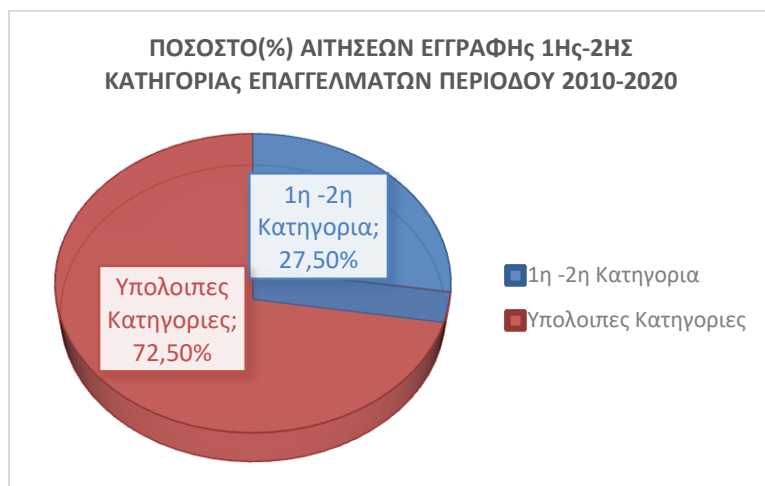
Σχήμα 6.3 Επαγγελματική Κατηγορία Ανδρών/Γυναικών(2010-2020)

Για την συγκεκριμένη περίοδο, τα άτομα που ανήκαν στην 3^η Κατηγορία επαγγελμάτων, δηλαδή όσοι δήλωναν Ιδιωτικοί Υπάλληλοι, Τραπεζικοί Υπάλληλοι κτλ, (βλ. Πίνακα 3.1(*Επαγγελματικές Κατηγορίες*)) στις αιτήσεις εγγραφής, υπέβαλλαν, συνολικά, 54

αιτήσεις (ΑΟΑΗ, Μητρώο Μελών, 2010-2020). Τα άτομα που ανήκαν στην 1^η επαγγελματική κατηγορία, στην οποία εντάσσονταν οι αυτοαπασχολούμενοι, όσοι ασκούσαν εμπορική δραστηριότητα κτλ (βλ. Πίνακας 3.1(Επαγγελματικές Κατηγορίες), κατέγραψαν 31 αιτήσεις. Τα άτομα της 5^{ης} Κατηγορίας, του λοιπού οικονομικά ενεργού πληθυσμού, 19 αιτήσεις και τα άτομα της 4^{ης} Κατηγορίας επαγγελματιών, 14 αιτήσεις. Τέλος, 2 αιτήσεις εγγραφής υπεβλήθησαν από άτομα της 1^{ης} Κατηγορίας επαγγελματιών, δηλαδή από όσους απασχολούνταν στο χώρο της υγείας, των νομικών υπηρεσιών κτλ (ΑΟΑΗ, Μητρώο Μελών, 2010-2020). Αθροίζοντας τις αιτήσεις των δυο κατηγοριών που εντάσσονται στην υψηλότερη κλίμακα εισοδήματος, προκύπτει ο αριθμός των 33 αιτήσεων, από τις 120 συνολικά αιτήσεις της περιόδου. Σε επίπεδο ποσοστών(%), οι αιτήσεις αυτές αντιπροσώπευαν το 27,5% των αιτήσεων, ποσοστό σαφώς μειωμένο σε σχέση με τα ποσοστά των προηγούμενων περιόδων(βλ. Σχήμα 7.3 Ποσοστό(%) Αιτήσεων Εγγραφής 1^{ης}- 2^{ης} Κατηγορίας Επαγγελματιών Περιόδου 2010-2020).

Σχήμα 7.3 Ποσοστό(%) Αιτήσεων Εγγραφής 1^{ης}- 2^{ης} Κατηγορίας Επαγγελματιών Περιόδου 2010-2020).

Κύριο χαρακτηριστικό της δεκαετίας του 2010(2010-2019) αποτέλεσε η Ελληνική οικονομική κρίση, με σημείο αναφοράς τον Μάιο του 2010, όπου υπεγράφη η πρώτη

συμφωνία στήριξης με την Τρόικα (Τσακάλογλου, 2016). Για να αποφύγει η χώρα τη χρεοκοπία, λόγω του μεγάλου δημοσιονομικού της ελλείμματος και να μπορέσει να ξαναβρεί, σταδιακά, χρηματοδότηση από τις διεθνείς αγορές, προσέφυγε στους μηχανισμούς στήριξης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Ε.Ε), της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (Δ.Ν.Τ) (Τσακάλογλου, 2016). Μεταξύ της Ελλάδος και των πιστωτών, μέχρι και το 2015, είχαν υπογραφεί τρία «Μνημόνια» στήριξης και συνεργασίας (2010, 2012, 2015), με στόχο τη δημοσιονομική προσαρμογή της χώρας (Τσακάλογλου, 2016). Από την υπογραφή του πρώτου «Μνημονίου» και έπειτα, η Ελλάδα τέθηκε σε καθεστώς ενισχυμένης εποπτείας και ελέγχου, όσον αφορά τη δημοσιονομική διαχείριση, το έλλειμα του προϋπολογισμού και το δημόσιο χρέος (Στεργίου, 2022). Με απώτερο σκοπό την επανάκτηση της αξιοπιστίας της χώρας προς τις διεθνείς αγορές, ελήφθησαν άμεσα οικονομικά μέτρα, τα οποία χαρακτηρίστηκαν ως μέτρα «λιτότητας» (Στεργίου, 2022). Μεταξύ άλλων, τα μέτρα περιλάμβαναν μείωση μισθών και συντάξεων, αύξηση φορολογίας, περικοπές δαπανών υγείας, διευκόλυνση απολύσεων και άλλα (Vouliwatch, 2018), με τις επιπτώσεις να γίνονται άμεσα ορατές στην κοινωνία. Η αύξηση της ανεργίας, η μείωση των πραγματικών εισοδημάτων, η μείωση του βιοτικού επιπέδου και οι γενικότερες αλλαγές του τρόπου ζωής, ήταν ορισμένες από τις κοινωνικές επιπτώσεις της κρίσης (Στεργίου, 2022). Σε σχέση με τις αιτήσεις εγγραφής νέων μελών, που υπεβλήθησαν στον Όμιλο την πρώτη χρονιά της κρίσης και με βάση το κριτήριο της κατηγορίας επαγγέλματος, ο ΑΟΑΗ υποδέχθηκε 2 αιτήσεις από την 1^η Κατηγορία επαγγελματιών, καμία αίτηση από την 2^η Κατηγορία, 4 αιτήσεις εγγραφής από την 3^η και 5^η Κατηγορία και 1 αίτηση από την 4^η Κατηγορία επαγγελματιών. Η πλειοψηφία, δηλαδή, των αιτήσεων, την πρώτη χρονιά της οικονομικής κρίσης, προήλθε από τα μεσαία και χαμηλά εισοδήματα.

Αναλυτικά, ξεκινώντας με τις γυναίκες που υπέβαλλαν αίτηση εγγραφής την περίοδο 2010-2020, οι επαγγελματικές κατηγορίες στις οποίες ανήκαν, αποτυπώνονται στο Σχήμα 8.3 (Σχήμα 8.3. Επαγγελματική Κατηγορία Γυναικών ανά Έτος Εγγραφής (2010-2020)).

Σχήμα 8.3. Επαγγελματική Κατηγορία Γυναικών ανά Έτος Εγγραφής(2010-2020).

Στην διάρκεια της περιόδου από το 2010 έως το 2020, οι γυναίκες που ανήκαν στην 3^η Κατηγορία επαγγελματιών, υπέβαλλαν 17 αιτήσεις εγγραφής (βλ. Πίνακας 3.1(Επαγγελματικές Κατηγορίες). Η 5^η Κατηγορία, η οποία, επί της ουσίας, δεν αναφέρεται σε επαγγέλματα, αλλά στον υπόλοιπο ενεργά οικονομικό πληθυσμό, περιλαμβάνοντας τους φοιτητές, συνταξιούχους και όσες γυναίκες ασχολούνταν με τα οικιακά, κατέγραψε 7 αιτήσεις (βλ. Πίνακας 3.1(Επαγγελματικές Κατηγορίες). Οι γυναίκες της 1^{ης} Κατηγορίας επαγγελματιών υπέβαλλαν 6 αιτήσεις, όπως και αυτές της 4^{ης} Κατηγορίας (βλ. Πίνακας 3.1(Επαγγελματικές Κατηγορίες). Οι γυναίκες της 2^{ης} Κατηγορίας επαγγελματιών κατέγραψαν μόλις 1 αίτηση και αυτή στις αρχές της περιόδου (βλ. Σχήμα 8.3. Επαγγελματική Κατηγορία Γυναικών ανά Έτος Εγγραφής(2010-2020)). Με εξαίρεση το 2018, όπου δεν καταγράφηκε καμία αίτηση προερχόμενη από γυναίκα στο αρχείο του ΑΟΑΗ (ΑΟΑΗ, Μητρώο Μελών, 2010-2020) και το 2010, οι γυναίκες που εργάζονταν, κατά κύριο λόγο, στον ιδιωτικό τομέα, εγγράφονταν σε σταθερή βάση, στο μητρώο μελών του ΑΟΑΗ (ΑΟΑΗ, Μητρώο Μελών, 2010-2020).

Τα επαγγέλματα των γυναικών της περιόδου 2010-2020 καταγράφηκαν ως εξής. Συμβολαιογράφος, Φοιτήτρια, Ελεύθερος Επαγγελματίας, Αρχιτέκτονας, Φαρμακοποιός, Δημόσιος Υπάλληλος, Ιδιωτικός Υπάλληλος, Οικιακά.

Οι επαγγελματικές κατηγορίες των ανδρών αποτυπώνονται στο Σχήμα 9.3(Σχήμα 9.3 Επαγγελματική Κατηγορία Ανδρών ανά Έτος Εγγραφής(2010-2020), που ακολουθεί.

Σχήμα 9.3 Επαγγελματική Κατηγορία Ανδρών ανά Έτος Εγγραφής(2010-2020).

Την περίοδο μεταξύ των ετών 2010 και 2020, οι άνδρες που απασχολούνταν στα επαγγέλματα της 3^{ης} Κατηγορίας, υπέβαλλαν 37 αιτήσεις εγγραφής(βλ. Πίνακας 3.1(Επαγγελματικές Κατηγορίες). Οι απασχολούμενοι στα επαγγέλματα που κατηγοριοποιήθηκαν στην 1^η Κατηγορία επαγγελματιών, υπέβαλλαν 25 αιτήσεις (Πίνακας 3.1(Επαγγελματικές Κατηγορίες). 12 αιτήσεις κατατέθηκαν από εγγεγραμμένους σε αυτά της 5^{ης} κατηγοριοποίησης, 8 αιτήσεις από απασχολούμενους σε επαγγέλματα της 4^{ης} κατηγορίας και μια αίτηση εγγραφής από απασχολούμενους στην 2^η κατηγορία

επαγγελματιών. Η μόλις μια αίτηση που υποβλήθηκε από απασχολούμενους στην υγεία ή στις νομικές υπηρεσίες, ήταν ένα αξιοσημείωτο στοιχείο της περιόδου. Ένα επόμενο στοιχείο, οι μόλις 28 νέες αιτήσεις που υποβλήθηκαν σε βάθος έξι χρόνων, από το 2013 έως το 2019, από όλες τις επαγγελματικές κατηγορίες. Οι άνδρες που εργάζονταν, κατά κύριο λόγο, στον ιδιωτικό τομέα, παρουσίαζαν, τουλάχιστον, μια εγγραφή, σε όλη τη διάρκεια της περιόδου, με εξαίρεση το 2019(βλ. *Σχήμα 9.3 Επαγγελματική Κατηγορία Ανδρών ανά Έτος Εγγραφής(2010-2020)*).

Την συγκεκριμένη περίοδο, η επαγγελματική απασχόληση των ανδρών καταγράφηκε όπως παρακάτω. Ιδιωτικός Υπάλληλος, Ελεύθερος Επαγγελματίας Έμπορος, Πολιτικός Μηχανικός, Συνταξιούχος, Φυσιοθεραπευτής, Φοιτητής, Δικηγόρος, Δημόσιος Υπάλληλος, Λογιστής.

6.3.5 Γεωγραφική Κατανομή Μελών

Στην παρούσα ενότητα καταγράφηκε ο τόπος διαμονής των μελών της τελευταίας αυτής περιόδου μελέτης(2010-2020). Τα συγκεκριμένα στοιχεία αποτυπώθηκαν στο *Σχήμα 10.3 (Σχήμα 10.3 Τόπος Κατοικίας ανά Έτος Εγγραφής(2010-2020))*.

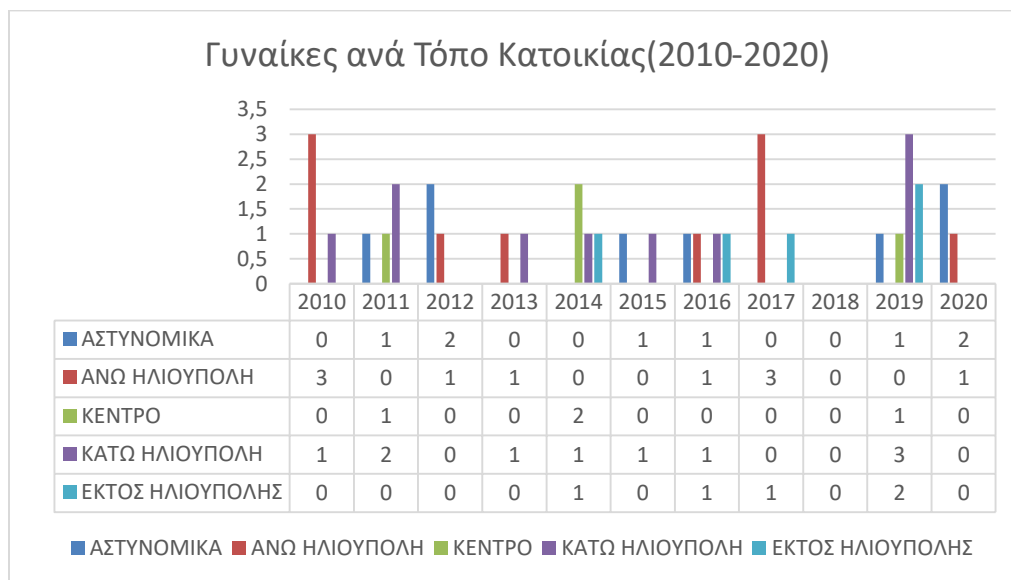
Σχήμα 10.3 Τόπος Κατοικίας ανά Έτος Εγγραφής(2010-2020).

Αναφορικά με τον τόπο κατοικίας, η πλειοψηφία των αιτήσεων προήλθε από διαμένοντες στην ευρύτερη περιοχή της Άνω Ηλιούπολης, με 40 αιτήσεις εγγραφής. Από τους κατοίκους της Κάτω Ηλιούπολης, αποτυπώθηκαν 27 αιτήσεις εγγραφής. Σε συνέχεια της προηγούμενης περιόδου(1999-2009), οι διαμένοντες εκτός Ηλιούπολης υπέβαλλαν 22 νέες αιτήσεις. Οι υπόλοιπες αιτήσεις της περιόδου 2010-2020 υποβλήθηκαν από τους κατοίκους του Πανοράματος και του Κέντρου της πόλης, με 17 και 14 αιτήσεις εγγραφής, αντίστοιχα. Κατά το χρονικό διάστημα από το 2010 έως το 2013, είχαν εγγραφεί κάτι λιγότερα από τα μισά μέλη της περιόδου, με τους κατοίκους εκτός Δήμου να αποτελούν τη μειοψηφία(βλ. *Σχήμα 10.3 Τόπος Κατοικίας ανά Έτος Εγγραφής(2010-2020)*). Έκτοτε, η συμμετοχή των κατοίκων εκτός Ηλιούπολης παρουσίασε μια αισθητή άνοδο, καταγράφοντας, μάλιστα, τις περισσότερες εγγραφές για το έτος 2016(βλ. *Σχήμα 10.3 Τόπος Κατοικίας ανά Έτος Εγγραφής(2010-2020)*). Αντίθετα, αρκετά μειωμένη ήταν η παρουσία των κατοίκων του Κέντρου της πόλης, όντας η μόνη συνοικία από την οποία δεν προήλθε καμία αίτηση για τέσσερις χρονιές, εκ των οποίων οι τρεις ήταν συνεχόμενες(2016-2017-2018) (βλ. *Σχήμα 10.3 Τόπος Κατοικίας ανά Έτος Εγγραφής(2010-2020)*).

Για την καταγραφή του τόπου κατοικίας των γυναικών της περιόδου 2010-2020, θα αξιοποιήσουμε τα δεδομένα που αποτυπώθηκαν στο Σχήμα 11.3 (Σχήμα 11.3 Γυναίκες ανά Τόπο Κατοικίας(2010-2020)).

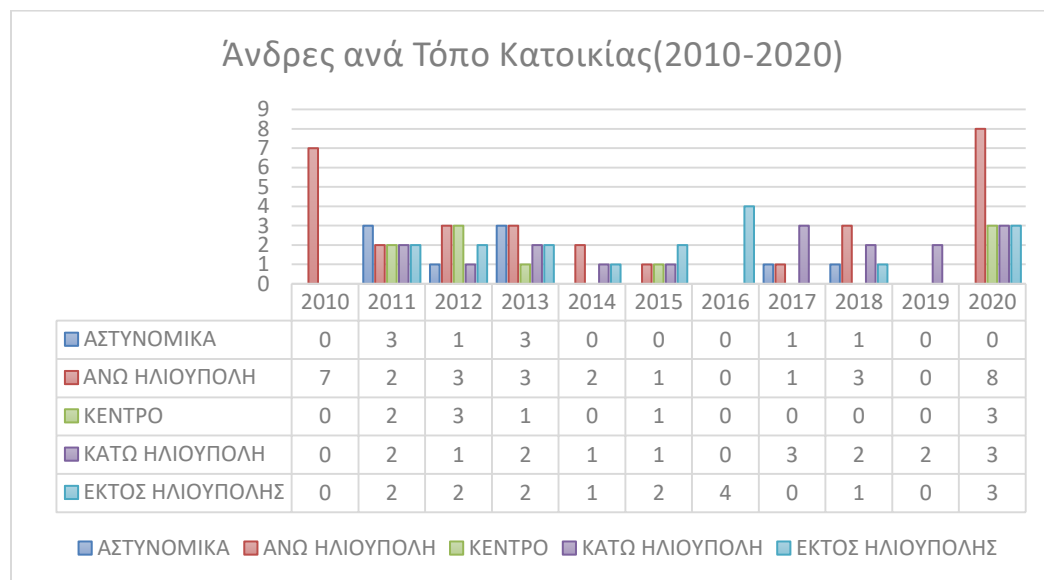
Σχήμα 11.3 Γυναίκες ανά Τόπο Κατοικίας(2010-2020).

Η κατανομή των γυναικών με βάση τον τόπο κατοικίας παρουσιάζει τα ίδια χαρακτηριστικά με την γενικότερη κατανομή των νέων μελών της περιόδου. Από την περιοχή της Άνω Ηλιούπολης υποβλήθηκαν 10 αιτήσεις εγγραφής, όσες ακριβώς και από την Κάτω. Από την συνοικία του Πανοράματος 8 αιτήσεις και από το Κέντρο της πόλης, 4 αιτήσεις εγγραφής. Οι γυναίκες που διέμεναν εκτός του Δήμου, υπέβαλλαν 5 νέες αιτήσεις, με την πρώτη αίτηση να υποβάλλεται το 2014. (βλ. Σχήμα 11.3 Γυναίκες ανά Τόπο Κατοικίας(2010-2020)). Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι υπήρξαν αρκετές χρονιές, κατά τη διάρκεια της περιόδου, με μηδενικές αιτήσεις, ανεξαρτήτως τόπου κατοικίας. Παρ' όλο που το κριτήριο της απόστασης από τις εγκαταστάσεις, εντός των ορίων του Δήμου, δεν παρουσιάζει μεγάλες διαφορές, οι γυναίκες που κατοικούσαν πιο απομακρυσμένα, υπέβαλλαν αιτήσεις με μεγαλύτερη συχνότητα από τις υπόλοιπες.

Συνεχίζοντας με τον τόπο κατοικίας των ανδρών, η κατανομή των αιτήσεων σε συνάρτηση με την διαμονή, αποτυπώνεται στο Σχήμα 12.3(Σχήμα 12.3 Άνδρες ανά Τόπο Κατοικίας(2010-2020)).

Σχήμα 12.3 Άνδρες ανά Τόπο Κατοικίας(2010-2020).

Την περίοδο 2010-2020 καταγράφηκαν 30 αιτήσεις εγγραφής προερχόμενες από άνδρες που κατοικούσαν στην Άνω Ηλιούπολη. Από την περιοχή της Κάτω Ηλιούπολης υποβλήθηκαν 17 αιτήσεις, όσες ακριβώς και από άνδρες που διέμεναν εκτός Δήμου. Από το Κέντρο της πόλης καταχωρήθηκαν 10 αιτήσεις, ενώ από την συνοικία του Πανοράματος, 9 αιτήσεις εγγραφής(βλ. Σχήμα 12.3 Άνδρες ανά Τόπο Κατοικίας(2010-2020)). Ήταν η πρώτη φορά, σε σύνολο τριών περιόδων, όπου οι κάτοικοι του Πανοράματος κατέγραφαν τις λιγότερες αιτήσεις. Το έτος 2010, τη χρονιά, δηλαδή, που ξεκίνησε η οικονομική κρίση, αιτήθηκαν μόνο όσοι κατοικούσαν στην Άνω Ηλιούπολη. Το έτος 2016, μόνο όσοι κατοικούσαν εκτός Δήμου, ενώ το 2019, υπέβαλλαν αίτηση μόλις 2 άτομα, κάτοικοι Κάτω Ηλιούπολης. Το 2020, την χρονιά, δηλαδή, που ελήφθησαν τα πρώτα μέτρα κατά της πανδημίας, εγράφησαν οι περισσότεροι άνδρες της περιόδου. Για τους κατοίκους εκτός Δήμου, η μεγαλύτερη απόσταση από τις εγκαταστάσεις δεν λειτουργούσε αποτρεπτικά, όσον αφορά την τακτικότητα των αιτήσεων, για το διάστημα από το 2010 έως το 2020.

6.3.6 Ποσοτικά δεδομένα Τρίτης Περιόδου

Τα συγκεντρωτικά ποσοστά, ανδρών και γυναικών, όσον αφορά τα κριτήρια μελέτης της τρίτης περιόδου, αποτυπώνονται στο παρακάτω Σχήμα 13.3(Σχήμα 13.3. Συγκεντρωτικά ποσοστά(%) ανδρών -γυναικών τρίτης περιόδου).

Σχήμα 13.3.Συγκεντρωτικά ποσοστά(%) ανδρών- γυναικών τρίτης περιόδου.

Αιτήσεις	Άνδρες	Γυναίκες
120	83	37

ΚΑΤΟΙΚΙΑ	Άνδρες	Γυναίκες	Επαγ. Δραστηριότητα	Άνδρες	Γυναίκες
Πανόραμα	11%	22%	1 ^η Κατηγορία	30%	16%
Άνω Ηλιούπολη	36%	27%	2 ^η Κατηγορία	1%	3%
Κέντρο	13%	11%	3 ^η Κατηγορία	45%	46%
Κάτω Ηλιούπολη	20%	27%	4 ^η Κατηγορία	10%	16%
Εκτός Ηλιούπολης	20%	13%	5 ^η Κατηγορία	14%	19%

Ηλικιακή Κατηγορία	Άνδρες	Γυναίκες
20-29 ετών	17%	30%
30-39 ετών	30%	16%
40-49 ετών	34%	43%
50-59 ετών	12%	11%
60-69 ετών	5%	0%
70 και άνω	2%	0%

Την τρίτη περίοδο λειτουργίας του ΑΟΑΗ καταγράφηκαν οι λιγότερες αιτήσεις υποψηφίων μελών, με τον συνολικό αριθμό να φθάνει τις 120 νέες εγγραφές. Ξεκινώντας με το κριτήριο της διαμονής, για δεύτερη συνεχή περίοδο, οι άνδρες που διέμεναν στην συνοικία του Πανοράματος υπέβαλλαν τις λιγότερες αιτήσεις, με το ποσοστό τους να πέφτει στο 11%. Ξεκίνησε με το 24% της πρώτης περιόδου, μειώθηκε στο 14% την δεύτερη και κατέληξε στο 11% της τρίτης περιόδου. Κάτι αντίστοιχο παρατηρήθηκε και για τις γυναίκες, όχι όμως με την ίδια χρονολογική σειρά. Σε κάθε περίπτωση, οι

περισσότερες εγγραφές από την συνοικία του Πανοράματος καταγράφηκαν την πρώτη περίοδο και αφορούσαν και τα δυο φύλα. Τα μέλη που διέμεναν στην Κάτω Ηλιούπολη συνέχιζαν να εγγράφονται με ποσοστό πάνω από 20% και στις τρεις περιόδους, ενώ σταθεροποιήθηκε και το ποσοστό των εγγραφών από το Κέντρο της πόλης. Σε συνέχεια της δεύτερης περιόδου, παγιώθηκε ένα υπολογίσιμο ποσοστό εγγραφών εκτός Δήμου Ηλιούπολης. Οι άνδρες και οι γυναίκες που διέμεναν στην Άνω Ηλιούπολη κατέγραψαν, διαχρονικά, τις περισσότερες αιτήσεις εγγραφής. Σχετικά με την επαγγελματική δραστηριότητα των ανδρών, επιβεβαιώθηκε η αυξητική τάση των εγγραφών προερχόμενες από τα μεσαία εισοδήματα. Η συνήθης ένδειξη «ιδιωτικός υπάλληλος» στις αιτήσεις εγγραφής, αποτυπώθηκε σε ποσοστό 21% την πρώτη περίοδο, 28% την δεύτερη και 45% την τρίτη περίοδο, δείχνοντας την αλλαγή των αντιλήψεων όσον αφορά την αντισφαίριση και την σύνδεσή της με τα ανώτερα στρώματα. Αντίστοιχη ήταν και η κατανομή των γυναικών, με τα ποσοστά να αυξάνονται διαδοχικά από το 21% της πρώτης περιόδου, στο 38% της δεύτερης, έως το 46% της τρίτης περιόδου. Αντίθετη διαδρομή καταγράφηκε για τα αθροιστικά ποσοτικά δεδομένα, τόσο των ανδρών, όσο και των γυναικών, που ταξινομήθηκαν στα υψηλά εισοδήματα, με τις περισσότερες εγγραφές να σημειώνονται την πρώτη περίοδο και έκτοτε να ακολουθεί μια φθίνουσα πορεία. Παρ' όλα αυτά, το ποσοστό των ανδρών που απασχολούνταν σε ελεύθερα επαγγέλματα δεν έπεσε, σε καμία περίοδο, κάτω από το 30% των εγγραφών. Η φθίνουσα ποσοστιαία καταγραφή αποτυπώθηκε, επίσης και στα μέλη που ταξινομήθηκαν στα χαμηλά εισοδήματα, κυρίως στους εργαζόμενους στο δημόσιο τομέα, με το ποσοστό των ανδρών να πέφτει στο 10% την τρίτη περίοδο και των γυναικών να παραμένει στο 16% των αιτήσεων. Η ποσοστιαία αποτύπωση του ηλικιακού κριτηρίου των μελών, δείχνει μια σημαντική μείωση των ποσοστών των γυναικών ηλικίας 30 έως 39 ετών, η οποία κατέγραφε τις περισσότερες αιτήσεις τις δυο προηγούμενες περιόδους. Σε αντίθεση με αυτή την μείωση, παρατηρήθηκε μια αύξηση των γυναικών ηλικίας 40-49 ετών καθώς και του ηλικιακού εύρους από 20 έως 29 ετών. Όσον αφορά τις ηλικίες των ανδρών της περιόδου, η πλειοψηφία των αιτήσεων συνέχιζε να αναφέρεται σε άνδρες από τριάντα έως πενήντα ετών.

6.3.7 Ανάλυση - Σχολιασμός Δεδομένων Τρίτης Περιόδου

Η τρίτη περίοδος λειτουργίας του ΑΟΑΗ παρουσίασε αρκετά κοινά χαρακτηριστικά με αυτά της δεύτερης, ως προς τις εγγραφές των νέων μελών, αλλά με αισθητά μειωμένο αριθμό αιτήσεων. Τα αίτια θα μπορούσαν να αναζητηθούν στην έναρξη της οικονομικής κρίσης, στο υψηλότερο κόστος εγγραφής, στην λειτουργία επιπλέον Ομίλων γειτονικά της Ηλιούπολης, καθώς και στην απροθυμία των Διοικήσεων να προβούν σε κάποιου είδους εκπτωτική πολιτική. Σε αυτές τις αιτίες συνυπολογίζεται και η μεμονωμένη επιτέλεση του αθλήματος, μέσα από τις κοινόχρηστες αθλητικές εγκαταστάσεις ή τα ιδιωτικά κλαμπ και όχι μέσω της μόνιμης εγγραφής σε κάποιο Όμιλο, όπου οι ενδιαφερόμενοι θα είχαν μεγαλύτερη οικονομική επιβάρυνση. Την συγκεκριμένη περίοδο φαίνεται να γίνεται αντιληπτή από τις Διοικήσεις του ΑΟΑΗ η οριστική αρνητική έκβαση των πιέσεων προς την Δημοτική αρχή, σχετικά με το πάγιο αίτημα της μακρόχρονης παραχώρησης των εγκαταστάσεων. Όπως προέκυψε από τις προαναφερθείσες αποφάσεις που καταγράφηκαν στα πρακτικά των σημαντικότερων Γενικών Συνελεύσεων, ανά περίοδο, ο διοικητικός προσανατολισμός, αναφορικά με το συγκεκριμένο ζήτημα, παρουσίασε αξιοπρόσεκτες διακυμάνσεις. Τα μέλη που ανέλαβαν την διοίκηση του ΑΟΑΗ την πρώτη περίοδο λειτουργίας του, ζητούσαν και λάμβαναν εξουσιοδότηση από το σώμα της Γενικής Συνέλευσης για να διεκδικήσουν την περαιτέρω χρήση των εγκαταστάσεων. Σε κάθε περίπτωση, το συγκεκριμένο αίτημα συγκαταλέγονταν στις διοικητικές προτεραιότητες της περιόδου. Μπαίνοντας στη δεύτερη περίοδο, καταγράφηκε η ένταξη περισσότερων μελών από ευρύτερα κοινωνικά στρώματα. Το γεγονός αυτό, πέρα από την ορατότητα που έδωσε στην διαφαινόμενη αλλαγή των αντιλήψεων σχετικά με την αντισφαίριση, διαφοροποίησε το κοινωνικό περιβάλλον του Ομίλου και επηρέασε τις διοικητικές αποφάσεις. Ο διοικητικός προσανατολισμός, βάση των αποφάσεων που καταγράφηκαν στα πρακτικά των Γ.Σ, ανέδειξε ότι οι προτεραιότητες των διοικήσεων μετατοπίστηκαν στην ρύθμιση εσωτερικών ζητημάτων, παρά στην συνέχιση της διεκδίκησης των εγκαταστάσεων. Την τρίτη περίοδο λειτουργίας του Ομίλου, το διοικητικό ενδιαφέρον επικεντρώνεται, αποκλειστικά, στην εσωτερική λειτουργία του συλλόγου. Η περίοδος αυτή θα μπορούσε να ιδωθεί ως σημείο αναφοράς για τον ουσιαστικό μετασχηματισμό

του του ΑΟΑΗ. Σε επίπεδο μελών, με βάση τα ποσοτικά δεδομένα που αντλήθηκαν, παγιώνεται ένας νέος κοινωνικός χώρος, όπου μέλη από διάφορα κοινωνικά στρώματα, με διαφορετικά κοινωνικά χαρακτηριστικά, αλληλεπιδρούν μεταξύ τους. Σε διοικητικό επίπεδο, εγκαταλείπεται οριστικά η διεκδίκηση των αθλητικών εγκαταστάσεων, εφόσον δεν καταγράφηκε ανάλογο αίτημα σε κάποιο από τα πρακτικά Γ.Σ της περιόδου. Αντίθετα, επικυρώθηκε η συνέχιση της καταβολής μηνιαίου αντίτιμου χρήσης προς το Δήμο Ηλιούπολης. (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 2010-2020). Ταυτόχρονα, οι σημαντικότερες αποφάσεις που πάρθηκαν την περίοδο, φαίνεται να κατευθύνουν τον διοικητικό προσανατολισμό προς την ορθολογική διαχείριση της εσωτερικής λειτουργίας και των οικονομικών του Ομίλου. (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 2010-2020). Στα μέσα της τρίτης περιόδου, βεβαιώνεται στον ΑΟΑΗ χρέος ύψους αρκετών χιλιάδων ευρώ, που αφορούσε ασφαλιστικές εισφορές. (ΑΟΑΗ, Πρακτικά Γ.Σ, 2015). Η λύση που επιλέχθηκε ήταν η μακροχρόνια ρύθμισή του, χωρίς κάποια αλλαγή στην οικονομική πολιτική, παρά τις προσπάθειες των Διοικήσεων για αύξηση των μηνιαίων συνδρομών. Η απροθυμία της πλειοψηφίας των μελών της περιόδου να συνδράμουν οικονομικά, αποδεικνύει την απόσταση ή την έλλειψη ενδιαφέροντος, σχετικά με τα διοικητικά δρώμενα του Ομίλου. Μια συνθήκη εντελώς αντίθετη, σε σύγκριση με τη στάση των μελών της περιόδου 1988-1998. Η κοινότητα των μελών του ΑΟΑΗ, έτσι όπως είχε διαμορφωθεί την συγκεκριμένη περίοδο, κατηύθυνε τον διοικητικό προσανατολισμό προς τη διαχείριση εσωτερικών ζητημάτων, όπως η ρύθμιση του ταμείου, η μείωση των δαπανών, η αναδιοργάνωση της ακαδημίας και των ωρών άθλησης και ο αυστηρότερος έλεγχος των εισπράξεων, μέσω της εγκατάστασης ειδικού λογισμικού. Στο τέλος της περιόδου, ο ΑΟΑΗ ανέστειλε, υποχρεωτικά, την λειτουργία του, λόγω των μέτρων κατά της πανδημίας του κορονοϊού, με μοναδική αξιόπιστη πηγή εσόδων τις συνδρομές των μελών, καθώς τα έσοδα της εκπαίδευσης εκμηδενίστηκαν. Η συνολική εικόνα της περιόδου αποτυπώνει, σε μεγάλο βαθμό, τόσο τις ομοιότητες, όσο και τις διαφοροποιήσεις, σχετικά με τα χαρακτηριστικά των μελών που εγγράφηκαν διαχρονικά στον ΑΟΑΗ. Θα μπορούσε να λειτουργήσει ως μέτρο σύγκρισης για το πως ξεκίνησαν, πως συνέχισαν και πως ολοκληρώθηκαν οι εγγραφές στον ΑΟΑΗ το συγκεκριμένο διάστημα, πάντα σε σχέση με τα κριτήρια

μελέτης. Στο ίδιο πλαίσιο, θα μπορούσε να λειτουργήσει ως μέτρο σύγκρισης, για το πως διαμορφώθηκε και μετασχηματίστηκε το συγκεκριμένο πεδίο, διαχρονικά. Η σχεδόν μονοπωλιακή χρήση των εγκαταστάσεων από κατοίκους Ηλιούπολης την πρώτη περίοδο, εξελίχθηκε σε μια διευρυμένη γεωγραφικά κατανομή των μελών, στο τέλος της τρίτης περιόδου. Η ποσόστωση των μελών ανά φύλο, ξεκίνησε και ολοκληρώθηκε με την ίδια συχνότητα υποβολής αιτήσεων. Οι ηλικίες ανά φύλο, έδειξαν, επίσης, μια σταθερότητα, με τις γυναίκες να είναι ελαφρώς νεότερες σε σχέση με τους άνδρες και στις τρεις περιόδους. Η αρχική συσσώρευση μελών με υψηλό εισόδημα, την πρώτη περίοδο, παρουσίαζε μια σταδιακή πτώση, σε αντίθεση με την αυξανόμενη καταγραφή αιτήσεων από μέλη μεσαίων εισοδημάτων. Ανάλογη πτωτική πορεία παρατηρούνταν και στις αιτήσεις των ανδρών που κατατάχθηκαν στα χαμηλά εισοδήματα, ολοκληρώνοντας την περίοδο με τα χαμηλότερα ποσοστά νέων εγγραφών. Στην τρίτη αυτή περίοδο λειτουργίας του ΑΟΑΗ, γίνεται περισσότερο ορατή η μεταβολή της κοινωνικής σύνθεσης των μελών σε σχέση με το εισοδηματικό κριτήριο, καθώς εδραιώνεται ένα σημαντικό ποσοστό μελών που ταξινομήθηκαν στα μεσαία εισοδήματα και αποτυπώθηκαν πλειοψηφικά το συγκεκριμένο διάστημα. Μια εξέλιξη που οριστικοποιεί, σε μεγάλο βαθμό, την μετατόπιση της κατανομής των μελών του ΑΟΑΗ από τα υψηλά στα μεσαία εισοδήματα. Επιμένοντας στο εισοδηματικό κριτήριο, η μεταβολή του συγκεκριμένου παράγοντα επιτάχυνε την ταχύτητα μετασχηματισμού της ταυτότητας του Ομίλου και της αλλαγής του διοικητικού προσανατολισμού. Στην μελέτη της δεύτερης περιόδου, διαπιστώθηκε ότι το αντίστοιχο κριτήριο ήταν αυτό της διαμονής, το οποίο ώθησε τις διοικήσεις σε μια εσωστρέφεια. Στην τρίτη περίοδο, καθιερώνεται μια διευρυμένη γεωγραφική κατανομή των μελών και δημιουργούνται νέα δεδομένα, ως προς την εισοδηματική τους κατανομή. Αυτή η εσωστρέφεια και ο σταδιακός μετασχηματισμός της ταυτότητας του ΑΟΑΗ έγινε ακόμα πιο ορατός μέσα από τον τρόπο διοίκησης του Ομίλου, καθώς μέλη από τρεις διαφορετικές περιόδους εγγραφής αλληλοεπιδρούσαν, πλέον, μεταξύ τους. Στην διάρκεια της περιόδου, δεν καταγράφηκε κανένα αίτημα προς το Δήμο Ηλιούπολης που να αξιώνει παραχώρηση των εγκαταστάσεων, επισφραγίζοντας την ήδη ισχύουσα σχέση «εκμισθωτή», «μισθωτή». Στο πρώτο μισό της τρίτης περιόδου βρίσκονταν σε επισφάλεια

ακόμα και η διοικητική σταθερότητα, η οποία θεωρούνταν αυτονόητη τις δυο προηγούμενες. Η πλημμελής παρακολούθηση των οικονομικών στοιχείων επιβάρυνε τον Όμιλο με ένα υψηλό πρόστιμο, το οποίο δέσμευε τις επόμενες διοικήσεις ως προς την οικονομική διαχείριση και την πολιτική που έπρεπε να εφαρμόσουν. Ταυτόχρονα, αποτελούσε αποτρεπτικό παράγοντα για την ενασχόληση με τα διοικητικά, ιδιαίτερα για την θέση του Προέδρου. Οι λανθασμένες εκτιμήσεις για την οργάνωση και λειτουργία της ακαδημίας, προσέθεσαν έναν ακόμα οικονομικό σκόπελο, καθώς η απώλεια αρκετών αθλούμενων μείωσε τα έσοδα του Ομίλου. Σε μια ακόμα γρήγορη αναδρομή στο παρελθόν, τα μέλη της πρώτης περιόδου μπορεί να μην κατάφεραν να εξασφαλίσουν ευνοϊκότερες συνθήκες χρήσης των εγκαταστάσεων, ως προς το ιδιοκτησιακό καθεστώς, αλλά αντιλήφθηκαν ότι η βέλτιστη αξιοποίησή τους θα αποτελούσε την οικονομική βάση του Ομίλου. Για το λόγο αυτό, δίνονταν διαχρονική έμφαση στην ακαδημία. Αρκετά χρόνια αργότερα, καταγράφηκαν σποραδικές διοικητικές αστοχίες για ένα ζήτημα που θεωρούνταν αδιαπραγμάτευτο. Η τρίτη περίοδος λειτουργίας του ΑΟΑΗ αποτύπωσε, ποσοτικά, την αλλαγή των αντιλήψεων σχετικά με την αντισφαίριση και την μετατόπισή της ως ένα άθλημα προσιτό από ευρύτερα κοινωνικά στρώματα. Η αλλαγή του ταξικού περιεχομένου του αθλήματος, καθώς και των νοημάτων που απέδιδαν οι συμμετέχοντες σε αυτό, έγινε ορατή, κατ' αρχήν, από την κοινωνική σύνθεση των μελών. Το νέο πεδίο που είχε διαμορφωθεί παρουσίαζε αισθητές διαφορές σε σχέση με αυτά των δυο προηγούμενων περιόδων. Η βασική διαφοροποίηση ήταν η ταξική δομή του Ομίλου, με την πλειοψηφία των νέων μελών να προέρχεται από τα μεσαία εισοδήματα. Ως εκ τούτου, το άθλημα δεν λαμβάνονταν ως μια ενασχόληση των ανώτερων στρωμάτων, εμποτισμένο με τις παραδοσιακές αξίες της ελίτ που το συνόδευαν, αλλά ως μια δραστηριότητα που επιτελούνταν από μέλη όλων των κοινωνικών τάξεων, προσδίδοντάς του τα αντίστοιχα χαρακτηριστικά. Μια επόμενη διαφοροποίηση, αν και όχι άμεσα μετρήσιμη, ήταν η αυξητική τάση αναγνώρισης του σωματικού κεφαλαίου, ως είδος κεφαλαίου που λάμβανε επιπλέον αξία εντός του πεδίου. Οι συντονισμένες προσπάθειες ρύθμισης του χρόνου άθλησης, οι τροποποιήσεις του εσωτερικού κανονισμού λειτουργίας, η ένταξη ηλεκτρονικού συστήματος κρατήσεων, ο προσδιορισμός ζωνών άθλησης και χρήσης των

γηπέδων, έστω και κατόπιν πιέσεων των μελών, αποτελούσαν έμμεσες ενδείξεις αναγνώρισης και αναβάθμισης του σωματικού κεφαλαίου. Ο Όμιλος άρχισε να αποκτά εντονότερα τα χαρακτηριστικά ενός αθλητικού πεδίου, όπου το ενδιαφέρον και οι προτεραιότητες των μελών επικεντρώνονταν στην άθληση και στην ψυχαγωγία, κάτι το οποίο εκφράστηκε και από τις ανωτέρω διοικητικές παρεμβάσεις. Η συνθήκη αυτή θα μπορούσε να έρθει σε αντιδιαστολή, όχι τόσο με την πρώτη, αλλά με την δεύτερη περίοδο λειτουργίας του ΑΟΑΗ, όπου τότε είχε δοθεί έμφαση στην περιχάραξη του πεδίου και στην προσπάθεια διατήρησης της προηγούμενης δομής. Η οριστική έλλειψη κοινών στόχων, η οποία στο παρελθόν λειτουργούσε ως κεντρομόλος δύναμη για τα μέλη, καθώς και η αλλαγή της κοινωνικής σύνθεσης των μελών, δημιούργησαν ένα νέο, ετερογενές τοπίο, κατά την τρίτη περίοδο λειτουργίας του συλλόγου. Ως εκ τούτου, ο διοικητικός προσανατολισμός επικεντρώνονταν σε ζητήματα εσωτερικής λειτουργίας και διαχείρισης των οικονομικών. Όπως προέκυψε από τα πρακτικά της περιόδου (ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 2010-2020), καταγράφηκε, επίσης, μια χαλάρωση του ενδιαφέροντος των μελών για συμμετοχή, τόσο στις συνεδριάσεις της Γενικής Συνέλευσης, όσο και στα όργανα διοίκησής. Επιστρατεύοντας μια πανοραμική θέαση του Ομίλου, όσον αφορά τις τρεις περιόδους, θα μπορούσαμε να δημιουργήσουμε ένα περιληπτικό χρονοδιάγραμμα, μέσα από το οποίο αποκτούν ορατότητα τα διάφορα χαρακτηριστικά των σταδίων της λειτουργίας του. Κατά την πρώτη περίοδο, άρχισε να διαμορφώνεται ένα πεδίο όπου όλα τα μέλη ήταν κάτοικοι Ηλιούπολης, με την πλειοψηφία τους να προέρχεται από τα ανώτερα στρώματα και να κατηγοριοποιούνται στην αστική τάξη. Οι κοινές στοχεύσεις επέτρεψαν την δημιουργία μια συμπαγούς ομάδας μελών, παρά τις ταξικές τους διαφοροποιήσεις. Η ομοιογένεια των μελών εκφράστηκε από την ανάπτυξη του Ομίλου και τις συνεχείς διεκδικήσεις των εγκαταστάσεων. Κατά την δεύτερη περίοδο και ενώ το πεδίο είχε ήδη δημιουργηθεί, η κοινωνική σύνθεση των μελών μεταβλήθηκε, κυρίως ως προς το κριτήριο της διαμονής και της εισοδηματικής κατηγορίας, δημιουργώντας ένα νέο κοινωνικό περιβάλλον. Η περίοδος θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως μεταβατική, καθώς τα μέλη έχασαν την αρχική τους ομοιογένεια. Η σταδιακή απομάκρυνση από τις κοινές στοχεύσεις άρχισε να διαφαίνεται και στις διοικητικές αποφάσεις, οι οποίες στόχευαν

στην περιχάραξη του πεδίου. Κατά την τρίτη περίοδο, ο Όμιλος αρχίζει, ολοένα και περισσότερο, να αποκτά τα χαρακτηριστικά ενός αθλητικού πεδίου, με το σωματικό κεφάλαιο να αναβαθμίζεται συνεχώς ως προς την αξία που λάμβανε εντός του πεδίου. Η κοινωνική σύνθεση και η ταξική δομή των μελών είχε διαφοροποιηθεί, με την πλειοψηφία των συμμετεχόντων να προέρχεται από τα μεσαία εισοδήματα. Οι διοικητικές προτεραιότητες της περιόδου, φαίνεται να μετατίθενται, από το επίπεδο των διεκδικήσεων, σε αυτό της εσωτερικής διαχείρισης.

6.3.8 Τα Τρέχοντα Μέλη (2021-2024)

Κατά το χρόνο διεξαγωγής της έρευνας, ο κατάλογος των μελών του ΑΟΑΗ κατέγραφε 183 ενεργά μέλη. Η αναφορά στα ενεργά μέλη εξυπηρέτησε έναν συγκεκριμένο σκοπό. Να καταγράψει την ολοκλήρωση των εγγραφών των τριών περιόδων, σε πραγματικά νούμερα, καθώς και το αμέσως επόμενο βήμα, όσον αφορά τις αιτήσεις προς τον Όμιλο. Με βάση τα στοιχεία από το ισοζύγιο μελών του ΑΟΑΗ, η περίοδος 2019-2020 ολοκληρώθηκε με 163 ενεργά μέλη (ΑΟΑΗ, Ισοζύγιο Μελών, 2019-2024). Το διάστημα 2020-2021 ολοκληρώθηκε με 180 μέλη, παρουσιάζοντας μια αύξηση 17 νέων εγγραφών, η οποία σημειώθηκε από τα μέσα της περιόδου και έπειτα (ΑΟΑΗ, Ισοζύγιο Μελών, 2019-2024). Ανατρέχοντας στα βιβλία των πρακτικών του Δ.Σ, προέκυψε ότι, η ξαφνική αύξηση των εγγραφών σε σύντομο χρονικό διάστημα ήταν συνεπαγόμενο της χαλάρωσης των μέτρων κατά της πανδημίας του κορονοϊού, τα οποία συμπεριελάμβαναν την αντισφαίριση στις επιτρεπτές αθλητικές δραστηριότητες (ΑΟΑΗ, Πρακτικά Δ.Σ, 2020). Όπως εξηγήθηκε από τον τότε Αντιπρόεδρο του ΑΟΑΗ, η εξέλιξη αυτή οδήγησε το Διοικητικό Συμβούλιο στην απόφαση να περιορίσει τις νέες εγγραφές στον Όμιλο, υπό τον φόβο της υπεράριθμης εγγραφής μελών σε σχέση με τα διαθέσιμα γήπεδα και τον κίνδυνο αδυναμίας εύρεσης ωρών άθλησης. Με απόφαση, η οποία καταγράφηκε στο πρακτικό της 13/10/2021, ομόφωνα τα μέλη του τότε Δ.Σ ψήφισαν τον περιορισμό ότι, για κάθε νέα εγγραφή μέλους, θα πρέπει να έχει προηγηθεί μια διαγραφή (ΑΟΑΗ, Πρακτικά Δ.Σ, 2021). Η θέση αυτή επικαιροποιήθηκε, εκ νέου, από το νέο- εκλεγέν Δ.Σ, με απόφαση που καταγράφηκε στο πρακτικό συνεδριάσεων Δ.Σ, στις 02/02/2024 και εξακολουθεί να ισχύει

(ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΔΣ, 2024). Η περίοδος 2021-2022 ολοκληρώθηκε με 181 ενεργά μέλη, όπως και η περίοδος 2022-2023. Σε ερώτηση προς τα μέλη για τον συγκεκριμένο περιορισμό, η πλειοψηφία απάντησε πως γνώριζε την ύπαρξή του, κατανοώντας τον σκοπό που εξυπηρετεί. Παρ' όλα αυτά, αρκετοί εξέφρασαν τον προβληματισμό ότι, ακόμα και αν δεν είναι σε θέση να αθληθούν προσωρινά, διστάζουν να αιτηθούν προσωρινή διαγραφή, υπό τον φόβο ότι δεν θα έχουν την ευκαιρία να επανεγγραφούν. Η τελευταία αυτή θέση, οδήγησε την έρευνα στην αναζήτηση των αγωνιστικά ενεργών μελών. Από τα στοιχεία που προέκυψαν από το ηλεκτρονικό σύστημα κρατήσεων του Ομίλου και αναφέρθηκαν, ποσοτικά, από μέλος του Δ.Σ, από τα 183 ενεργά μέλη, τα 40, περίπου, κάνουν ελάχιστη χρήση των γηπέδων, που δεν ξεπερνά τα δυο παιχνίδια το μήνα. Ένας ικανοποιητικός αριθμός παιχνιδιών ανέρχεται στα εννέα με δώδεκα παιχνίδια μηνιαίως. Αναφέρθηκαν, επίσης, εννέα μέλη τα οποία δεν κάνουν καθόλου χρήση των γηπέδων, παρ' όλα αυτά, συνεχίζουν να καταβάλλουν τακτικά τις συνδρομές τους. Τα είκοσι νέα μέλη, τα οποία έχουν εγγραφεί από το 2020 μέχρι σήμερα, παρουσιάζουν αρκετές ομοιότητες με τις εγγραφές των δυο τελευταίων περιόδων. Επιγραμματικά, πρόκειται για δώδεκα άνδρες και οκτώ γυναίκες. Δέκα από τα νέα μέλη κατοικούν εκτός Δήμου. Η πλειοψηφία ανήκει στο ηλικιακό εύρος των 40-49 ετών και η επαγγελματική δραστηριότητα τους κατατάσσει στα υψηλά και μεσαία εισοδήματα.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η συγκεκριμένη εργασία επικεντρώθηκε στην καταγραφή, ταξινόμηση και ανάλυση του αρχειακού υλικού του ΑΟΑΗ, με σκοπό να αναδείξει, διαχρονικά, ορισμένες πτυχές των κοινωνικών χαρακτηριστικών των μελών που τον απαρτίζουν. Προς την κατεύθυνση της ανάδειξης της κοινωνικής σύνθεσης των μελών, η εργασία διαιρέθηκε σε τρεις διακριτές περιόδους, όπου ταξινομήθηκαν, ποσοτικά, τα δεδομένα που αντλήθηκαν από το αρχείο του Ομίλου. Ταυτόχρονα με την ποσοτική αποτύπωση, πραγματοποιήθηκε μια ποιοτική και περιγραφική ανάλυση της συνολικής λειτουργίας του ΑΟΑΗ, από την ίδρυσή του, έως το τέλος της περιόδου 2019-2020. Ο στόχος ήταν η ανάδειξη της κοινωνικής σύνθεσης των μελών του ΑΟΑΗ διαχρονικά και η διαπίστωση ότι ο μετασχηματισμός των κοινωνικών χαρακτηριστικών των μελών επηρέαζε τις διοικητικές εξελίξεις, στο πέρασμα των χρόνων. Η ποσοτική ανάλυση κατέγραψε τα διαθέσιμα στοιχεία που αντλήθηκαν, κατά κύριο λόγο, από τις υποβληθείσες αιτήσεις εγγραφής και το μητρώο μελών του ΑΟΑΗ. Τα κριτήρια της συγκεκριμένης καταγραφής ήταν το φύλο, η ηλικία, η επαγγελματική δραστηριότητα και ο τόπος κατοικίας των μελών, τα οποία χαρτογραφήθηκαν σε τρεις διαφορετικές περιόδους. Η πρώτη περίοδος αφορούσε το διάστημα από την ίδρυσή του ΑΟΑΗ(1988) μέχρι και το έτος 1998. Η δεύτερη περίοδος, το χρονικό διάστημα από το έτος 1999 έως το 2009. Η τρίτη περίοδος, το χρονικό διάστημα από το 2010 έως το 2020. Αναφέρθηκαν, επίσης, επιγραμματικά, οι αιτήσεις που υποβλήθηκαν από το έτος 2021 έως το 2024, οι οποίες διαμόρφωναν τον ενεργό κατάλογο των μελών. Η περιγραφική αποτύπωση των δεδομένων στηρίχθηκε στην μελέτη των βιβλίων των πρακτικών Γενικών Συνελεύσεων και Διοικητικών Συμβουλίων, σε συζητήσεις με απλά μέλη και μέλη του Δ.Σ, καθώς και στην επιτόπια παρατήρηση. Ο στόχος ήταν η συλλογή δεδομένων που θα αποκάλυπταν διάφορες πτυχές του Αθλητικού Ομίλου Αντισφαίρισης «Ηλιούπολη» ως προς το διοικητικό προσανατολισμό και την ταυτότητα του Ομίλου, δίνοντας έμφαση στις δράσεις των μελών σε βάθος χρόνου, δεδομένου ότι τα μέλη είχαν αναλάβει, εξ αρχής, την διοίκηση του ΑΟΑΗ. Μέχρι το τέλος της δεκαετίας του 1980, όπου τοποθετείται η ίδρυση του ΑΟΑΗ, η αντισφαίριση

δεν συγκαταλέγονταν ανάμεσα στα κυρίαρχα αθλήματα που επιτελούνταν εντός του Δήμου, καθώς το άθλημα δεν υποθάλπονταν από κάποιον αθλητικό σύλλογο. Η ίδρυση του ΑΟΑΗ συνδέθηκε με την ανάπτυξη και εξάπλωση του αθλήματος της αντισφαίρισης, με τη μορφή, πλέον, οργανωμένου συλλόγου, στα αθλητικά δρώμενα της πόλης. Όπως προέκυψε από την συνολική μελέτη του αρχείου των μητρώων των μελών, άρχισε να διαμορφώνεται ένα πεδίο όπου παρουσίασε αξιοσημείωτες διαφοροποιήσεις, όσον αφορά τα κοινωνικά χαρακτηριστικά των μελών που εντάσσονταν σε αυτό, στο πέρασμα των χρόνων. Κατ' αρχήν, παρατηρείται η εμφάνιση ενός σημαντικού ποσοστού εγγραφών γυναικών, το οποίο παρέμεινε σταθερό και στις τρεις χρονικές περιόδους που μελετήθηκαν. Τα πρώτα μέλη που εντάχθηκαν στον ΑΟΑΗ, καθώς και αυτά που εντάσσονταν έως το έτος 1998, κατηγοριοποιήθηκαν, κατά πλειοψηφία, στα υψηλά εισοδήματα. Ταυτόχρονα, διέθεταν ένα διευρυμένο δίκτυο διαπροσωπικών, συγγενικών και κοινωνικών σχέσεων μεταξύ τους, η οποία αποτυπώθηκε στις αιτήσεις εγγραφής της περιόδου. Η κοινωνική σύνθεση της πλειοψηφίας των μελών της πρώτης περιόδου λειτουργίας του ΑΟΑΗ φαίνεται να αντανάκλα τις αντιλήψεις που συνόδευαν, αρχικά, την αντισφαίριση ως αθλητική πρακτική των ανώτερων κοινωνικών στρωμάτων. Η επιλογή της αντισφαίρισης, ως δραστηριότητα ελεύθερου χρόνου και η ένταξή τους στον ΑΟΑΗ, θα μπορούσε να ερμηνευτεί ως μια ενέργεια που συνδύαζε την ψυχαγωγία με πιθανά πρακτικά οφέλη εντός του πεδίου, όπως για παράδειγμα η σύναψη νέων επαγγελματικών συμφωνιών, η διεύρυνση του κύκλου γνωριμιών τους και η επίδρασή τους στην τοπική κοινωνία. Η πρώτη περίοδος λειτουργίας του ΑΟΑΗ χαρακτηρίστηκε από την ενεργή οικονομική συμμετοχή και την έντονη επίδραση των μελών, στην προσπάθεια ανάπτυξης και προβολής του Ομίλου στην τοπική κοινωνία. Η συγκεκριμένη προσπάθεια αποτυπώθηκε από την χρηματοδότηση της επέκτασης των εγκαταστάσεων και από την οργάνωση μιας πολυπληθούς αθλητικής ακαδημίας. Όσον αφορά τη διαμόρφωση του εσωτερικού περιβάλλοντος του Ομίλου, η ταξική δομή των μελών, καθώς και η ύπαρξη μιας σειράς συνιστωσών, όπως οι σχέσεις γειτνίασης, οι φιλικές μεταξύ τους σχέσεις, καθώς και το γεγονός ότι όλα τα μέλη ήταν κάτοικοι Ηλιούπολης, επέτρεψαν τον σχηματισμό μιας ομοιογενούς ομάδας μελών, με κοινές στοχεύσεις. Ως βασικό αίτημα της

περιόδου, καταγράφηκε η διεκδίκηση των αθλητικών εγκαταστάσεων από το Δήμο Ηλιούπολης, με στόχο την αυτόνομη λειτουργία του ΑΟΑΗ στο χώρο. Οι εγγραφές νέων μελών που πραγματοποιήθηκαν κατά την δεύτερη περίοδο της μελέτης μας (1999-2009), αποτύπωσαν, σε μεγάλο βαθμό, τον μαζικό χαρακτήρα που είχε αποκτήσει το άθλημα, καθώς και την αλλαγή των αντιλήψεων γύρω από την αντισφαίριση, οι οποίες γίνονταν ήδη ορατές από τα τέλη της δεκαετίας του 1990, σε διεθνές και εθνικό επίπεδο. Καταγράφηκε μια αυξημένη τάση ατόμων που ανήκαν στα μεσαία, κυρίως, κοινωνικά στρώματα να εγγραφούν ως μέλη του Ομίλου. Τα ποσοτικά δεδομένα της περιόδου αναδεικνύουν μια σταδιακή μεταστροφή των αντιλήψεων. Τα νέα μέλη του Συλλόγου φαίνεται ότι αντιλαμβάνονται το άθλημα της αντισφαίρισης ως μια δραστηριότητα που δεν συνδέεται με τα ανώτερα κοινωνικά στρώματα, αλλά ως μια αθλητική πρακτική που απευθύνεται σε άτομα όλων των κοινωνικοοικονομικών στρωμάτων. Ως ιδιαίτερη συνθήκη της περιόδου, εμφανίζεται η εγγραφή αρκετών νέων μελών που διέμεναν εκτός του Δήμου Ηλιούπολης. Ο συνδυασμός των δυο αυτών παραγόντων, δηλαδή η αλλαγή των αντιλήψεων γύρω από την αντισφαίριση, η εγγραφή μελών με διαφορετικά ταξικά χαρακτηριστικά, καθώς και το γεγονός ότι αρκετά από τα μέλη αυτά δεν κατοικούσαν στην Ηλιούπολη, αλλοίωσε τα αρχικά συμπαγή κοινωνικό-οικονομικά χαρακτηριστικά που είχαν προσδώσει στον Όμιλο τα πρώτα μέλη του ΑΟΑΗ. Η απόφαση του διαχωρισμού του ποσού της εφ' άπαξ εγγραφής, με τα μέλη εκτός Δήμου Ηλιούπολης να καλούνται να καταβάλουν υπερδιπλάσια συμμετοχή, αποτελεί ισχυρή ένδειξη ότι τα προ-υπάρχοντα μέλη λάμβαναν σοβαρά υπ' όψιν τους τον παράγοντα της διαμονής, ως παράγοντα που αποτελούσε βασικό συστατικό της ομοιογένειας των μελών του συλλόγου. Ο διαχωρισμός του ποσού της εφ' άπαξ εγγραφής θα μπορούσε να ερμηνευτεί ποικιλοτρόπως. Θα μπορούσε να αποτελεί, είτε ένα αποτρεπτικό μέτρο για τον έλεγχο των νέων εγγαφών, είτε ένα εισπρακτικό μέτρο, με στόχο την οικονομική ενίσχυση του Ομίλου, είτε μια αντίδραση του κοινωνικο-οικονομικού κατεστημένου του Ομίλου, ώστε ο Όμιλος να παραμείνει μια κλειστή κοινωνικο-οικονομική λέσχη. Σε διοικητικό επίπεδο, παρατηρήθηκε μια παρέκκλιση σε σχέση με τις επίμονες διεκδικήσεις της πρώτης περιόδου, όσον αφορά τις αθλητικές εγκαταστάσεις. Το διοικητικό ενδιαφέρον

επικεντρώθηκε στην διευθέτηση εσωτερικών ζητημάτων του Ομίλου, όπως ο έλεγχος του καταλόγου των μελών, ο προγραμματισμός του ωραρίου άθλησης και εκπαίδευσης, καθώς και η ρύθμιση του ποσού των συνδρομών και της εφ' άπαξ εγγραφής. Τα ποσοτικά δεδομένα της τρίτης περιόδου της μελέτης μας (2010-2020), επισφράγισαν αυτό που ήδη είχε αρχίσει να διακρίνεται από την προηγούμενη περίοδο, αναφορικά με την μεταστροφή των αντιλήψεων γύρω από το άθλημα της αντισφαίρισης και τα κοινωνικά χαρακτηριστικά των μελών που την επέλεγαν, ως δραστηριότητα ελεύθερου χρόνου. Η δημοτικότητα του αθλήματος αυξάνονταν και αποκτούσε, ταυτόχρονα, μια μαζικότητα. Η στερεοτυπική αντίληψη που συνέδεε την αντισφαίριση με τις αξίες των ανώτερων κοινωνικών στρωμάτων είχε, ουσιαστικά, ανατραπεί, καθώς το άθλημα επενδύθηκε, πλέον, με ένα νέο αξιακό πλαίσιο που το συνέδεε με ευρύτερες κοινωνικές ομάδες. Την συγκεκριμένη περίοδο, ο ΑΟΑΗ είχε διαμορφωθεί ως ένα πεδίο, όπου η πλειοψηφία των μελών προέρχονταν από τα μεσαία εισοδήματα, με την ταυτόχρονη παγίωση ενός ποσοστού εγγαφών κατοίκων εκτός του Δήμου Ηλιούπολης. Με το ενδιαφέρον των μελών να εμφανίζει τάσεις μετατόπισης προς την ασκητική πρακτική, η ενασχόληση και η ενεργή συμμετοχή στα διοικητικά δρώμενα του Ομίλου έπαυε να συγκαταλέγεται στις άμεσες προτεραιότητές τους. Ως εκ τούτου, από τα μέσα της δεύτερης περιόδου και έπειτα, ζητήματα τα οποία στο παρελθόν αποτελούσαν αντικείμενο κοινών στοχεύσεων, όπως η διεκδίκηση των εγκαταστάσεων, ή η οικονομική ενίσχυση του συλλόγου και της Ακαδημίας, εμφανίστηκαν ελάχιστα ή είχαν αρνητική έκβαση, στις συζητήσεις των Γενικών Συνελεύσεων. Η νέα κοινότητα των μελών του ΑΟΑΗ, καθοδήγησε, κατά μια έννοια, τις διοικήσεις του συλλόγου να στρέψουν το ενδιαφέρον τους σε πρακτικά θέματα εσωτερικής λειτουργίας, όπως η μεγιστοποίηση του χρόνου άθλησης και ο έλεγχος του μητρώου των μελών. Ταυτόχρονα, τα μέλη της συγκεκριμένης περιόδου έδειξαν ελάχιστο ενδιαφέρον να συνδράμουν σε βασικές διοικητικές διαδικασίες, με σημείο αναφοράς την μειωμένη συμμετοχή τους στις τακτικές Συνελεύσεις και την άρνηση ενασχόλησης με τα όργανα διοίκησης. Επιγραμματικά, ο συνολικός διοικητικός προσανατολισμός της περιόδου αποτέλεσε μια αντανάκλαση της νέας ταξικής δομής που είχε διαμορφωθεί στο

σύλλογο, καθώς και της αλλαγής των αντιλήψεων αναφορικά με το άθλημα της αντισφαίρισης.

ΑΡΧΕΙΑΚΕΣ ΠΗΓΕΣ

ΑΟΑΗ, (2024) Ισοζύγιο Αθλητών

ΑΟΑΗ. (2024). Πρακτικά ΓΣ.

ΑΟΑΗ. (2018). Πρακτικά Γ.Σ

ΑΟΑΗ. (1988-2024). Πρακτικά ΓΣ.

ΑΟΑΗ. (1999). Πρακτικό ΓΣ.

ΑΟΑΗ. (2022). Πρακτικό ΓΣ.

ΑΟΑΗ. (2015). Πρακτικό ΓΣ.

ΑΟΑΗ. (1988-1994). Πρακτικά ΓΣ.

ΑΟΑΗ. (1994). Πρακτικό ΓΣ.

ΑΟΑΗ. (1996). Πρακτικό ΓΣ.

ΑΟΑΗ. (2000-2024). Πρακτικά ΓΣ.

ΑΟΑΗ. (1988). Μητρώο Μελών.

ΑΟΑΗ, Μητρώο μελών 1988-1998

ΑΟΑΗ. (1992). Πρακτικά ΓΣ.

ΑΟΑΗ. (2012-2018). Μητρώο Αθλητών.

ΑΟΑΗ. (2012-2014). Πρακτικά ΔΣ.

ΑΟΑΗ. (2018). Πρακτικά ΔΣ.

ΑΟΑΗ. (2018-2024). Συνολική Καρτέλα Μισθοδοσίας (Σ.Κ.Μ).

ΑΟΑΗ. (2002). Πρακτικά ΓΣ.

ΑΟΑΗ. (2023). Πρακτικά ΓΣ.

ΑΟΑΗ. (2021). Πρακτικά ΔΣ.

ΑΟΑΗ. (1988-1994). Πρακτικά ΓΣ.

ΑΟΑΗ. (1995-1998). Πρακτικά ΓΣ.

ΑΟΑΗ. (1989). Μητρώο Μελών.

ΑΟΑΗ. (1988-1998). Μητρώο Μελών.

ΑΟΑΗ. (2023). Πρακτικά ΓΣ.

ΑΟΑΗ. (1999-2009). Πρακτικά Γ.Σ.

ΑΟΑΗ. (1999-2009). Μητρώο Μελών.

ΑΟΑΗ. (2001). Πρακτικά ΓΣ.

ΑΟΑΗ. (2009). Έκτακτη ΓΣ.

ΑΟΑΗ. (2009). Πρακτικά ΓΣ.

ΑΟΑΗ. (2000). Πρακτικά ΓΣ.

ΑΟΑΗ. (2002). Πρακτικά ΓΣ.

ΑΟΑΗ. (2003). Πρακτικά ΓΣ.

ΑΟΑΗ. (2006). Πρακτικά ΓΣ.

ΑΟΑΗ. (2008). Πρακτικά ΓΣ.

ΑΟΑΗ. (2010-2020). Πρακτικά ΓΣ.

ΑΟΑΗ. (2010-2020). Μητρώο Μελών.

ΑΟΑΗ. (2020). Πρακτικά Δ.Σ.

ΑΟΑΗ. (2020). Αλληλογραφία.

ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 1988-2024.

ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 2006

ΑΟΑΗ, Μητρώο Μελών, 1999-2009

ΑΟΑΗ, Πρακτικά Γ.Σ, 2015

ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΓΣ, 2018.

ΑΟΑΗ, Ισοζύγιο Μελών, 2019-2024

ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΔΣ, 2021

ΑΟΑΗ, Πρακτικά ΔΣ, 2024.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Ζαϊμάκης Γ. (2015), Θεωρητικά ρεύματα και προσεγγίσεις στην κοινωνιολογία του αθλητισμού(σελ 1-47), στο Γ. Ζαϊμάκης και Ελένη Φουρναράκη(επιμ), Αθλητισμός και κοινωνία στη νεότερη Ελλάδα: Ιστορικές και κοινωνιολογικές προσεγγίσεις, Αθήνα, Αλεξάνδρεια.
- Tim Delaney, T. M. (2021). *The sociology of sport "An Introduction" 3rd Edition*. North Carolina: Mc Farland and Co.
- Edwards, H. (1973). *Sociology of Sport*. United States: The Dorsey Press.
- Λελεδάκης, Άκης (2010), «Η Θεωρία του Π. Bourdieu για την Κοινωνία και τη Νεωτερικότητα». Στο Σ. Κονιόρδος (επιμ.), *Κοινωνική Σκέψη και Νεωτερικότητα*. Αθήνα: Εκδόσεις Gutenberg, σελ. 397-415.
- Bourdieu, P. (1980) *Le sens pratique*, Παρίσι, Minuit (ελληνική μετάφραση: Η αίσθηση της πρακτικής, Αθήνα, Αλεξάνδρεια, 2006)
- Smith, P. (2006). Πολιτισμική Θεωρία: Μια Εισαγωγή (μτφρ. Α. Κατσίκερους, επιμ. Ν. Μπουμπάρης). Αθήνα: Κριτική
- Ferraro, D. T. (2018, April 03). Tennis and Social Class in America. *Litennis Magazine*.
- Παναγιωτόπουλος, Ν. (2010). Pierre Bourdieu: Ο Στοχαστής της «Πρωτόγονης Σκέψης» των Στοχαστών της «Πρωτόγονης Σκέψης». Στο: Ι. Λαμπίρη-Δημάκη & Ν. Παναγιωτόπουλος (επιμ.), *Pierre Bourdieu: Κοινωνιολογία της Παιδείας* (σελ. 23-48). Αθήνα: Ινστιτούτο του Βιβλίου - Καρδαμίτσα
- Μουζέλης, Ν. (2010). Η Συμβολή του Bourdieu στην Κοινωνιολογία της Δράσης. Στο: Ι. Λαμπίρη-Δημάκη & Ν. Παναγιωτόπουλος (επιμ.), *Pierre Bourdieu: Κοινωνιολογία της Παιδείας* (σελ. 54-62). Αθήνα: Ινστιτούτο του Βιβλίου - Καρδαμίτσα.
- Πουρκός, Μ. (2017). «Η ενσώματη στροφή στις κοινωνικές επιστήμες: Το σώμα ως τόπος βιωμάτων, ταυτοτήτων και κοινωνικών νοημάτων». Στο Μ. Πουρκός (επιμ.). *Το*

σώμα ως τόπος βιωμάτων, ταυτοτήτων και κοινωνικών νοημάτων. Αθήνα: Εκδόσεις
Οκτώ, σσ. 39-88.

Bourdieu, P. (1999) 'Κοινωνικός χώρος και γένεση των τάξεων' στο Γλώσσα και
συμβολική εξουσία, Αθήνα, Ινστιτούτο του βιβλίου –Α. Καρδαμίτσα.

Μυλωνάς, Θ. (2010). Εισαγωγικές Επισημάνσεις Πάνω στη Θεωρία του P. Bourdieu. Στο:
Ι. Λαμπίρη-Δημάκη & Ν. Παναγιωτόπουλος (επιμ.), Pierre Bourdieu: Κοινωνιολογία
της Παιδείας (σελ. 76-95). Αθήνα: Ινστιτούτο του Βιβλίου - Καρδαμίτσα.

Bourdieu, P. (2010). Κοινωνιολογία της Παιδείας (επιμ. Ι. Λαμπίρη-Δημάκη & Ν.
Παναγιωτόπουλος). Αθήνα: Ινστιτούτο του Βιβλίου - Καρδαμίτσα

Παναγιωτόπουλος, Ν. (2019). Πρόλογος της Δεύτερης Έκδοσης - Εισαγωγή του
Μεταφραστή. Στο: Ν. Παναγιωτόπουλος & Μ. Βιδάλη (επιμ.), Οι Κληρονόμοι: Οι
Φοιτητές και η Κουλτούρα (σελ. 7-43). Αθήνα: Ινστιτούτο του Βιβλίου -
Καρδαμίτσα.

Bourdieu, P. & Wacquant, L.-J.-D. (1992). *An Invitation to Reflexive Sociology*. Chicago
and London: Univeristy of Chicago Press.

Σεβαστοπούλου - Βογιατζή, Δέσποινα. (1971). *ΠΙ-ΡΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ*.
Ηλιούπολη.

Cooper, I. (2004). Game set and match, Lawn Tennis from early origin to modern sport.
Στο D. M. E. Dunning, *In Sport Histories Figurational studies of development of
modern sports*. Routledge.

Wacquant, L. (2004). «Μποξέρ επί το έργον: σωματικό κεφάλαιο και σωματική εργασία
στους επαγγελματίες πυγμάχους». Στο Δ. Μακρυνιώτη (επιμ.). *Τα Όρια του
Σώματος. Διεπιστημονικές Προσεγγίσεις*. Αθήνα: Νήσος, σ. 225-244.

Tomlinson A. (2004). Pierre Bourdieu and the Sociological Study of Sport: Habitus,
Capital and Field. In R. Giulianotti (ed.), *Sport and Modern Social Theorists*, pp.
161-173. New York: Palgrave Macmillan.

Bourdieu, P. (1994). «Μερικές ιδιότητες των πεδίων», στο Bourdieu, P., *Κείμενα
Κοινωνιολογίας*. Αθήνα: Δελφίνι, σελ.63-70.

Bourdieu, P. (2013). *Η διάκριση. Κοινωνική κριτική της καλαισθητικής κρίσης*. Αθήνα: Πατάκης.

Ηλεκτρονικές Πηγές

- Γρίβας Ν. (2015). Αντισφαίριση: Τεχνική-Τακτική-Ασκησιολόγιο-Κανονισμοί-ΣΕΑΒ. ΑΘΗΝΑ: Κάλλιπος. Ανάκτηση από <https://www.ebooks4greeks.gr/antisfairisi-texniki-askhsiologio-kanonismoi>
- Αυτοδιοίκηση. (2024). Ανάκτηση από <https://www.aftodioikisi.gr/perifereia/dimoi-perifereiakis-enotitas-kentrikou-tomea-athinon/>
- Gerald .S. Kenyon, John .W. Loy. (1965). Towards a Sociology Of Sport. *JOHPER*, 24-69. Ανάκτηση από <https://doi.org/10.1080/00221473.1965.10616965>
- Κεσίσογλου, Γ. (2011). Habitus, Πεδίο & Πρακτική: Οι Ιδέες του Pierre Bourdieu. Ανακτήθηκε από <https://www.gkesisoglou.gr/2011/07/20/habitus-pierre-bourdieu/>.
- Zhai, Y. L. (2022). Tennis and Socioeconomic Class: The Change in Perception of the Sport. *Advances in Applied Sociology*, 12, 69-74. Ανάκτηση από <https://doi.org/10.4236/aasoci.2022.124006>
- Lake, R. J. (2015). The “Bad Boys” of Tennis: Shifting Gender and Social Class Relations in the Era of Năstase, Connors, and McEnroe. *Journal of Sport History*, 42, 179-199. Ανάκτηση από <https://www.jstor.org/stable/10.5406/jsporthistory.42.2.0179>
- Νομαρχία Αθηνών, Η. (2024). *Hellenicaworld*. Ανάκτηση από Νομαρχία: <https://www.hellenicaworld.com/Greece/Geo/gr/Ilioupoli.html>
- ΕΛΣΤΑΤ. (2024). *ΕΛΣΤΑΤ*. Ανάκτηση από <https://www.statistics.gr/el/statistics/-/publication/SJO02/->
- Τότσικας Π. (2005). Εδώ κάποτε...Συμβολή στην Ιστορία της Ηλιούπολης. Αθήνα: ΚΨΜ. Ανάκτηση από <https://ilioupolinews.gr/200-xronia-istorias-tis-ilioupolis/>
- ΦΕΚ 163 Α'. (2023). Νόμος Υπ Αρίθμ 5056. Ανάκτηση από <https://www.et.gr/api/DownloadFeksApi/>

ΠΑΟΔΗΛ. (2023). Προγράμματα Αιτήσεις. Ηλιούπολη. Ανάκτηση από <https://athlitismos.dimosilioupolis.gr/frmEShopCategories.aspx?id=37&uniquename=tefaa-kai-stratiotikes-sxoles>

ΠΑΟΔΗΛ. (2011). Κανονισμός Λειτουργίας. ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ. Ανάκτηση από https://athlitismos.dimosilioupolis.gr/frmCategory.aspx?catuniquename=paodhl_kanonismos-leitourgias-athlhtikon-egkatastaseon

Δήμος Ηλιούπολης. (2024). Ανάκτηση από <https://ilioupoli.gr/>

Χ.Ο. (2024). Αθλητικοί Σύλλογοι. Ανάκτηση από <https://www.xo.gr/dir-az/A/Athlitikoi-Syllogoi/Ilioupoli%20Attikis/>

ΕΟΘ. (2024). Ανάκτηση από <https://waterski.org.gr/>

ΠΑΟΔΗΛ. (2024). Μαζική Έαθληση. Ανάκτηση από <https://athlitismos.dimosilioupolis.gr/frmEShopCategories.aspx?id=18&uniquename=programmata-mazikhs-athlshs>.

Τένις ΓΣΗ. (2024). <https://m.facebook.com/p/>. Ανάκτηση από Facebook.

ΕΦΟΑ. (2024). Ανάκτηση από <https://efoa.gr/efoa-sullogoi/>

ΕΦΟΑ. (2024). Καταστατικό. Ανάκτηση από <https://efoa.gr/efoa-nomoi-antidoping/>

Ν Γρίβας. (2015). Αντισφαίριση: Τεχνική-Τακτική-Ασκησιολόγιο-Κανονισμοί-ΣΕΑΒ. ΑΘΗΝΑ: Κάλυπος. Ανάκτηση από <https://www.ebooks4greeks.gr/antisfairisi-texniki-askhsiologio-kanonismoi>

tennis24.gr. (2021). Ανάκτηση από <https://www.tennis24.gr/se-krisimi-kampi-to-tenis-stin-ellada/>.

ΑΟΑΗ. (2024). Ιστορικό. Ανάκτηση από <https://aoailioupoli.gr/history/>

ΑΟΑΗ. (2024). Ανάκτηση από <https://aoailioupoli.gr/#>

Tennis Europe. (2024). Ανάκτηση από <https://www.tenniseurope.org/tournaments>

ΑΟΑΗ. (2024). Καταστατικό. Ηλιούπολη. Ανάκτηση από <https://aoailioupoli.gr/legal-document/>

ΦΕΚ 52/Α/4908. (2022). Ανάκτηση από 4908 ΦΕΚ Α 52/11.3.2022

ΦΕΚ 121/Α/1999. (1999). Ανάκτηση από <https://www.kodiko.gr/>

ΑΟΑΗ. (2024). *Κανονισμός*. Ανάκτηση από https://aoailiupoli.gr/wp-content/uploads/2023/05/kanonismos_xrasis.pdf

ΑΟΑΗ. (2024). *Μέλη*. Ανάκτηση από https://aoailiupoli.gr/wp-content/uploads/2022/06/booking_rules.pdf

ΕΦΟΑ. (2024). *Πρόγραμμα*. Ανάκτηση από <https://efoa.gr/athlites-programma-agwnwn/>

TennisNews.gr. (2023). Ανάκτηση από <https://www.tennisnews.gr/tournaments-greece/item/57955-diasilogiko-prwtathlima-2023-2>

Κατσαγάνης Δ. (2018.10.30). *Foroline*. Ανάκτηση από Foroline: <https://foroline.gr/archives/33109>

Χαλδούπης, Ν. (2023, 05 1). *BUSINESS DAILY*. Ανάκτηση από BUSINESS DAILY: https://www.businessdaily.gr/oikonomia/86213_panorama-ton-misthon-stin-ellada-kai-ta-retire-me-pano-apo-10000-eyro

Ηλιούπολη Χάρτης. (2024). Ανάκτηση από <https://www.google.gr/maps/>

ΟΑΣΑ. (2024). Ανάκτηση από <https://telematics.oasa.gr/>

Παναγιωτόπουλος Ν. (1990). Η θεωρία της πρακτικής του Pierre Bourdieu. *Επιθεώρηση Κοινωνικών Ερευνών*, 78, σελ. 32–65. Ανάκτηση από <https://doi.org/10.12681/grsr.886>

Τσακάλογλου, Ο. (2016). *Διανέσεις*. Ανάκτηση από Οργανισμός Έρευνας Ανάλυσης: https://www.dianeosis.org/2016/04/pos_ftasame_sta_mnimonia/

Στεργίου, Ε. (2022). *in.gr*. Ανάκτηση από <https://www.in.gr/2022/06/17/economy/oikonomikes-eidiseis/ellada-kai-mnimonia-itan-2010-otan-ti-simainei-eksodos-apo-tin-enisxymeni-eropteia/>

Vouliwatch. (2018). *Vouli*. Ανάκτηση από <https://vouliwatch.gr/news/article/i-lix-toy-mnimonionoy-kai-i-exodos-apo-tin-krisi>

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Α.Ο.Α. ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

ΑΙΤΗΣΗ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΜΕΛΟΥΣ

Επώνυμο : _____

Όνομα : _____

Ον. Πατέρα : _____

Ον. Μητέρας : _____

Ετος Γέννησης : _____

Τόπος Γέννησης : _____

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Οδός _____

Αριθμός _____

ΤΚ _____ Περιοχή _____

Πόλη _____

ΤΗΛΕΦΩΝΙΑ 1 _____

2 _____

3 _____

Επάγγελμα : _____

Email : _____

Αρ. Ταυτότητας : _____

Ηλιούπολη : ____/____/____

Προτείνοντα μέλη : 1. _____

: 2. _____

Προς:

Το Διοικητικό Συμβούλιο

Αθλητικού Ομίλου

Αντισφαίρισης «Ηλιούπολη».

Έχω την τιμή να σας
παρακαλέσω όπως εγκρίνεται
την εγγραφή μου ως μέλος του
Ομίλου σας.

Έχω λάβει γνώση του
Καταστατικού του Ομίλου και
αποδέχομαι πλήρως όλες τις
υποχρεώσεις μου που
απορρέουν από αυτό. Ιδιαίτερα
δεν έχω κανένα από τα
κωλύματα του άρθρου 6 του
καταστατικού

Ο/Η Αιτών/ούσα

Υπόδειγμα 1.1 Αίτηση Εγγραφής Μέλους

Υπεύθυνη Δήλωση Συγγραφέα:

Δηλώνω ρητά ότι, σύμφωνα με το άρθρο 8 του Ν. 1599/1986 και τα άρθρα 2,4,6 παρ. 3 του Ν. 1256/1982, η παρούσα εργασία αποτελεί αποκλειστικά προϊόν προσωπικής εργασίας και δεν προσβάλλει κάθε μορφής πνευματικά δικαιώματα τρίτων και δεν είναι προϊόν μερικής ή ολικής αντιγραφής, οι πηγές δε που χρησιμοποιήθηκαν περιορίζονται στις βιβλιογραφικές αναφορές και μόνον.

